

Còn Ai Để Ý Nước Mắt Em Rơi

Contents

Còn Ai Để Ý Nước Mắt Em Rơi	1
1. Chương 1-0: Phần Giới Thiệu	2
2. Chương 1-1	3
3. Chương 2	11
4. Chương 3	21
5. Chương 4	31
6. Chương 5	38
7. Chương 6	50
8. Chương 7	61
9. Chương 8	69
10. Chương 9	75
11. Chương 10	81
12. Chương 11	93
13. Chương 12	100
14. Chương 13	106
15. Chương 14	110
16. Chương 15	116
17. Chương 16	119
18. Chương 17	123
19. Chương 18	126
20. Chương 19	130
21. Chương 20	133
22. Chương 21	137
23. Chương 22	141
24. Chương 23	144
25. Chương 24	148
26. Chương 25	151
27. Chương 26	155
28. Chương 27	158
29. Chương 28	161
30. Chương 29	165
31. Chương 30	169

Còn Ai Để Ý Nước Mắt Em Rơi

Giới thiệu

Thể loại: 12 chòm sao, có yếu tố ngược, tình cảm, Couple: Thiên Yết- Xử Nữ

Ma Kết - Song NgưCh

1. Chương 1-0: Phần Giới Thiệu

Triệu Dương Song Ngư: (nữ) thuộc dòng họ Triệu Dương, là một dòng họ quý tộc và có thế lực mạnh ở Việt Nam. Bà cô, tức Triệu Dương Song Khiết là chủ tịch của một tập đoàn lớn và chiếm lĩnh thị trường kinh tế ở đây. Trước đây Song Ngư là một cô gái vui vẻ, hoà đồng với mọi người. Nhưng sau một tai nạn giao thông đã bắt ngờ cướp đi người mẹ mà cô yêu quý nhất, bà cô sau cái chết thương tâm của mẹ cô do không chịu được phòng không chiếc bóng nên quyết định đi thêm bước nữa. Năm cô 10 tuổi ông cưới thêm một bà về là vợ, bà ta tên là Hạ Vy và có một đứa con gái bằng tuổi cô tên Tuyết Nhi. Từ khi Hạ Vy và đứa con gái về nhà ở cuộc sống của Song Ngư bị đảo lộn. Hạ Vy luôn tìm cách chia rẽ, làm rạn nứt tình cảm ba con cô. Có một lần, Tuyết Nhi vào phòng cô lục lọi đồ đạc cô phát hiện được nên đã tức giận tát cô ả mấy bạt tai, ngay lúc đó ông Song Khiết đi công tác về nhìn thấy nên đã hiểu lầm cô, đó cũng là lần đầu ông đánh cô. Do không chịu được nỗi đau này mà cô đã dọn ra khỏi nhà, từ đó đến đây chưa bao giờ cô đặt chân vào ngôi nhà đó nữa. Nhưng cô vẫn luôn âm thầm cho người theo dõi nhất cử nhất động của Hạ Vy, vì một lần cô tình cờ nghe được cuộc nói chuyện của bà ta với cô con gái là muốn chiếm tài sản của bà cô. Ngoài ra cô còn biết được tai nạn xảy ra với mẹ cô, không phải là vụ tai nạn bình thường mà là do Hạ Vy gây ra. Song Ngư tuy có hận bà mình vì người đàn bà đó mà đánh cô, hận thì hận nhưng cô nhất quyết không để những thứ mà bà cô gây công xây dựng phải vào tay bà ta nên luôn âm thầm theo dõi hai mẹ con bà. Cũng từ đó mà cô trở nên lạnh lùng, vô cảm. Hiện cô đang là chủ tịch của một tập đoàn lớn nhất thế giới về tất cả mọi mặt và là thủ lĩnh của bang Angela trong thế giới ngầm, cùng với Xử Nữ. Vì cô muốn tìm ra sự thật về cái chết của mẹ cô. Biệt danh Piscess. Cô có mái tóc dài đến hông màu nâu đỏ. Thông thạo các môn võ. IQ: 240.

Kiều Sư Tử: (nữ) là một cô gái xinh đẹp, cá tính, hay cười và lúc nào cũng chăm chú cho nhan sắc của mình. Đối với cô sắc đẹp là trên hết, nếu không có sắc đẹp thì không làm được gì. Là con gái cưng và là người kế thừa tập đoàn Leo. Là thành viên trong Cosa Nostra do Thiên Yết làm thủ lĩnh. Sư Tử có mái tóc màu cam, cắt theo kiểu tomboy. Chuyên gia máy tính và làm đẹp. IQ: 220.

Lưu Bảo Bình: (nữ) là tiểu thư của một tập đoàn chuyên chế tạo máy móc, hiện cô đang giúp ba mình quản lý tập đoàn. Chuyên chế tạo các loại vũ khí và chất nổ. IQ: 220. Là thành viên Cosa Nostra.

Trịnh Kim Ngư: (nữ) là một cô gái vừa xinh đẹp vừa đáng yêu, rất ham ăn a. Hiện đang có một nhà hàng 5 sao ở Pari, bây giờ đang mở một nhà hàng ở Việt Nam. Mái tóc màu xanh dương, đôi mắt to tròn long lanh, tốt nhất là đừng nên nhìn vào mắt nàng này khi nàng ấy nhờ việc gì đó hay là muốn bạn làm gì đó vì không ai có thể cưỡng lại được đâu. Sẽ xiêu lòng ngay. Cũng là thành viên trong Cosa Nostra. Đảm nhiệm vai trò nấu ăn. ٩. Nấu ăn là phụ thôi, cũng giúp bang không ít nha. Đại diện karate.

Hạ Cự Giải: (nữ) là em gái Xử Nữ. Xinh đẹp theo kiểu dễ thương, tóc màu vàng dài xoắn ở phần đuôi, mái ngố. Là bạn gái Thiên Yết, được anh bảo vệ 24/24. Vì Thiên Yết là thủ lĩnh bang Cosa Nostra nên có rất nhiều kẻ thù, không chỉ có Thiên Yết mà những thành viên trong bang đều bảo vệ cô, có thể nói Cự Giải rất được cưng chiều trong bang. Cô luôn được ba mẹ và mọi người yêu thương trừ Xử Nữ chị cô vì một sai lầm mà cô đã gây ra lúc cô 8 tuổi. (t/g: lí do gì t/g sẽ nói sau). Cô rất hối hận và mong muốn Xử Nữ sẽ tha thứ cho cô. Có biết một chút võ. Tí ti thôi.

Hạ Xử Nữ: (nữ) là một cô gái hiền lành, luôn mỉm cười với mọi người. Nhưng đã hoàn toàn thay đổi khi cô 10 tuổi. Cô rất ghét Cự Giải em gái mình vì lỗi lầm mà em cô đã gây ra, cũng vì vậy mà cô bị bạn bè xa lánh, ba mẹ không yêu thương quan tâm. Xử Nữ có mái tóc màu đỏ máu. Là người lạnh lùng, mạnh mẽ, thông minh. Một playgirl chính hiệu. Người đứng đầu tổ chức Angela trong thế giới ngầm. Lấy biệt danh là Virgo. Không ai biết thân phận của cô trừ Song Ngư.

Tống Ma Kết: (nam) một người năng nổ trong công việc và rất đẹp trai với nụ cười thư sinh, là một người không tin vào tình yêu, cho đến khi gặp Song Ngư. Hiện tại đang là người yêu của Song Ngư. Phó thủ lĩnh bang Cosa Nostra. IQ: 240.

Nhiếp Song Tử: (nam) có khuôn mặt cực kì điển trai. Là một tên sát gái trình độ đạt đến level max luôn, giống Ma Kết không bao giờ tin vào tình yêu đích thực gì hết. Nhưng trong một lần đang tán gái thì.... IQ: 220.

Lương Nhân Mã: (nam) là một cậu nhóc có khuôn mặt baby và luôn lạnh lùng với mọi người xung quanh trừ gia đình và bạn bè của mình. Học giỏi, là Hội trưởng hội học sinh. IQ: 200.

Lãnh Thiên Bình: (nam) từ nhỏ đã theo ba mình học tiếp quản công ty Libra, là người thông minh xuất sắc với chỉ số IQ perfect. Nên khi mới 15 tuổi được ba mình giao hết gia sản cho. Đặc biệt anh chàng này cực kì sát gái với nụ cười chết người. IQ: 220.

Uông Bạch Dương: (nam) là con trai đập đàn Aries về ngành điện tử đứng đầu Thế Giới. Hotboy vô đối, sắc đẹp thì miễn bàn đi. Tóc màu xanh lam, mắt to. Nụ cười baby. IQ: 200.

Sở Thiên Yết: (nam) là đại thiếu gia của tập đoàn Scorpio đứng đầu Thế Giới về ngành xây dựng, very handsome, tóc bạch kim. Thủ lĩnh bang Cosa Nostra kiêm bạn trai của Cự Giải. Da trắng, body chuẩn. Mắt màu hổ phách. IQ: 250. Tóc màu đen.

Xà Phu: (nam) là một đứa trẻ mồ côi được Thất Nam là ba của Xử Nữ nhận nuôi, nhưng từ khi Xử Nữ bỏ nhà đi anh cũng đi theo, là người thân tín giúp Xử Nữ trông coi Angela. Người con gái anh luôn yêu thương và bảo vệ bằng cả mạng sống của mình là Xử Nữ. Chuyên gia về súng. IQ: 220.

Tuyết Nhi: (nữ) là một cô gái nhan sắc cũng tạm, thích Ma Kết và luôn tìm cách chia rẽ anh và Song Ngư. Tâm địa độc ác.

Nói về bang Angela:

Angela là một bang mạnh và lớn nhất trong thế giới ngầm do Song Ngư và Xử Nữ lãnh đạo, chưa ai nhìn thấy mặt hai nàng vì mỗi khi xuất hiện cả hai đều đeo mặt nạ. Angela là bang mà rất nhiều bang khác nhắm đến, muốn chiếm để lên cầm đầu, những bang tìm đến thách đấu với Angela kết quả nhận lấy là cái chết.

Cosa Nostra bang do Thiên Yết lãnh đạo, mạnh ngang bằng Angela, chuyên đi ngăn chặn những bang, những tổ chức ngầm làm ăn phi pháp như mua bán heroin, mại dâm, nhập lậu vũ khí.... Vì vậy mà Cosa Nostra cũng là bang mà nhiều bang khác đang nhắm đến và muốn loại trừ.

Maleficent tổ chức ngầm làm ăn phi pháp luôn bị bang của Thiên Yết ngăn chặn mỗi khi muốn xuất hàng, thủ lĩnh bang này tên Thiên Hật, lạnh lùng, tàn ác.

Lưu ý: Các sao đều biết võ và rất giỏi nha, trừ bé Cua chỉ biết chút ít thôi.

2. Chương 1-1

Trời mưa...

Từng giọt nước...

Mặn chút...

Máu...

Sự hận thù...

- Xử Nữ! Chúng ta cùng xuống địa ngục đi - một cô gái cầm khẩu súng chĩa vào Xử Nữ, môi nở nụ cười độc ác.

Đoàng...Viên đạn được bắn ra hướng đến chỗ Xử Nữ, một bóng dáng chạy đến ôm lấy cô, đỡ lấy phát đạn đó. Xử Nữ kinh hãi, đưa tay ôm lấy bóng dáng người con trai đang dần ngã xuống kia, miệng mấp máy:

- Thừa Ân.

Người con trai nhìn cô, bàn tay giơ lên như muốn chạm vào gương mặt cô nhưng lại không đủ sức mà buông lỏng.

- Thừa Ân. Không...đừng mà, anh đừng chết...Thừa Ân, em xin anh...Không được.

Xử Nữ choàng tỉnh ngồi bật dậy, hơi thở gấp gáp, trán rịn đầy mồ hôi, miệng khô khốc. Cô đưa tay ôm lấy ngực mình. Lại là cái quá khứ đó, nó cứ mãi ám ảnh cô. Cái chết của Thừa Ân, thật đáng sợ. Xử Nữ liếc mắt nhìn khung ảnh của một chàng trai đang đặt ở trên bàn.

- Thừa Ân.

~ Flashback

~~Hai năm trước.

- Tối quá... Đây là đâu vậy? - Xử Nữ tỉnh lại đầu đau như búa bổ. Mùi ẩm mốc bốc lên làm cô khó chịu và cảm thấy ngột ngạt. Tay chân cô đều bị trói vào một cái ghế. Xung quanh có một vài tên gương mặt dữ tợn đứng canh gác. Cố gắng lục lại trí nhớ xem đã xảy ra chuyện gì. Cô nhớ là cô đang đứng đợi Thừa Ân ở trước một tiệm cafe thì đột nhiên thấy đau ở gáy rồi sau đó ngất đi, lúc tỉnh dậy thì đã ở nơi này. Là kẻ nào lớn gan dám đánh lén và bắt cô đến đây chứ? Đây hình như là một căn phòng thì phải, xung quanh rất tối, cô phải nhờ vào ánh sáng nhỏ nhoi từ mặt trăng rọi vào mới có thể nhìn rõ được.

- Tỉnh rồi sao?

Một cô ả thấp nhỏ con từ ngoài bước vào, ả mặt một chiếc váy ngắn cũn cỡn màu đỏ chói.

- Cô là ai? Sao lại bắt tôi? - Xử Nữ nhú mày nhìn ả.

- Dù gì thì cô cũng sắp biến mất khỏi thế giới này, nên tôi sẽ nói cho cô biết. Chính vì cô mà gia đình tôi tan nát, tập đoàn bị phá sản cô có biết không. Tập đoàn JJCC lớn mạnh nhất nhì Đài Loan, chắc hẳn cô không quên chứ? Chính vì cô mà ba tôi tự sát, chính cô đã làm gia đình tôi thảm hại như bây giờ - ả day nghiêng nói, ánh mắt sắc như dao nhìn Xử Nữ.

- Hừ. JJCC ngang nhiên dành địa bàn của Pisc&Vir thì dĩ nhiên phải loại bỏ. Có trách thì trách công ty của ba cô quá nhỏ bé và yếu ớt, tôi chỉ cần một đêm là có thể khiến nó sụp đổ. Còn ba cô, ông ta đúng là vô dụng. Nói như vậy, cô chắc hẳn là con gái của Phi Ứng, một người chuyên đi dụ dỗ những người đàn ông giàu có để mà sống. Anh Tử - Xử Nữ cười khinh bỉ nhìn cô gái đang đứng trước mặt mình.

Chát....Một bạt tay giáng thẳng xuống mặt Xử Nữ, khoé môi cô rỉ máu. Cô giương đôi mắt lạnh băng nhìn Anh Tử.

- Mày im đi. Hôm nay tao sẽ đòi lại những gì mà mày đã gây ra cho gia đình tao, cả vốn lẫn lời - ả mạnh miệng nói.

- Cô muốn làm gì tôi? Giết tôi à? Có giỏi thì cô làm thử tôi xem.

- Giết mày có phải quá sớm không, tao sẽ từ từ hành hạ mày làm cho mày sống không bằng chết, để mày phải quỳ xuống chân tao mà cầu xin. Ha...hahaha - ả bật cười sảng khoái.

- Cô nghĩ tôi là ai mà sẽ cầu xin cô, xem ra cô chưa biết gì về tôi cả.

- Mày hử, tao biết rõ chứ. Mày là con gái lớn của Hạ Thất Nam và Trình Nữ, 10 tuổi đã bỏ nhà đi, cũng có một chút bản lĩnh thành lập công ty Pisc&Vir, một công ty nhỏ xíu bằng cái ổ chuột ở Đài Loan. Tao nói đúng chứ?

Nghe Anh Tử nói mà Xử Nữ chỉ nhếch môi cười. Như vậy mà nói biết rõ về cô sao. Pisc&Vir một công ty nhỏ? Ha...buồn cười thật. Pisc&Vir là chi nhánh thứ hai mà cô và Song Ngự dựng lên sau Angela SNS, có thể nói Angela SNS là tập đoàn lớn nhất ở Việt Nam thì Pisc&Vir cũng là tập đoàn lớn ở Đài Loan ngang ngửa với Angela SNS. Công ty nhỏ sao, một công ty nhỏ mà có thể lật đổ cả một tập đoàn lớn nhất nhì Đài Loan của gia đình cô ta, nếu như là Angela SNS thì chắc chắn tập đoàn nhà cô ta đã biến mất mà không chút dấu vết.

- Để tao xem mày sẽ làm được gì khi đang bị trói như vậy. Mày ngoài cái đầu thông minh đó ra thì sẽ làm cách nào để có thể thoát khỏi chỗ này đây.

Nói rồi ả rút ra một sợi roi da dài, vung lên rồi giáng xuống, quất từng đợt mạnh vào người Xử Nữ. Cô cố gắng không bật thành tiếng, ả ta càng mạnh tay hơn. Làn da trắng mịn của Xử Nữ giờ toàn là máu và những vết hằn sâu hoắm, thân thể chỉ chút vết roi da. Bất chợt Xử Nữ nghĩ đến Thừa Ân người cô yêu cô lại mỉm cười.

- Cười cái gì chứ, mày chết đi - ả điên tiết lên, đánh càng mạnh hơn.

Đoàng...Một phát súng được bắn ra làm cho ả giật mình, chiếc roi da cầm trên tay rơi xuống.

- AI? - ả quay lại nơi phát ra tiếng súng.

- Cô to gan lắm, dám động vào Xử nhi - giọng nói của một người con trai vang lên.

Xử Nữ ngẩng đầu lên nhìn về phía trước. Là Thừa Ân, anh đang tiến đến chỗ cô.

Đoàng...đoàng...đoàng...Một loạt tiếng súng vang lên, những tên thuộc hạ của Anh Tử lần lượt ngã xuống, ả sợ hãi quỳ mọp xuống sàn.

- Thừa...Ân - Xử Nữ yếu ớt mấp máy môi gọi.

- Xử nhi, em không sao chứ? - Thừa Ân cởi áo khoác của mình choàng lên người Xử Nữ.

- Em...không sao.

Thừa Ân đưa tay cởi trói cho Xử Nữ mà không để ý đến Anh Tử, cô ả đã cầm lấy khẩu súng bắn về phía hai người.

Đoàng...Máu từ người Thừa Ân chảy ra, Xử Nữ như bất động nhìn anh ngã xuống người mình.

- Thừa Ân - Xử Nữ ôm lấy người Thừa Ân lay gọi - Thừa Ân, anh có nghe em nói không, anh mau tỉnh lại đi, Thừa Ân, hức... - nước mắt Xử Nữ rơi ướt đầm khuôn mặt.

- hahahahah. Xử Nữ! Tao đã mất tất cả thì mày cũng phải như vậy, chúng ta...cùng xuống địa ngục nhé, làm bạn trên đường xuống hoàng tuyền cho vui - ả nhìn Xử Nữ cười man rợ, chĩa súng vào người cô - Mày chết đi.

Đoàng...Lại một viên đạn được bắn ra, nhưng không phải từ khẩu súng của Anh Tử đang cầm mà là từ người một khác. Xử Nữ nhìn ả gục xuống, cô hướng mắt nhìn phía sau ả là Xà Phu, là anh đã bắn ả.

- Anh Xà Phu - Xử Nữ chỉ kịp gọi tên Xà Phu rồi ngất lịm đi, cô đã kiệt sức rồi.

End Flashback

Nhớ lại lúc đó, nếu không Xà Phu thì có lẽ cô đã mất mạng. Nhưng cái chết của Thừa Ân cứ ám ảnh cô mãi. Hai năm qua không một ngày nào là cô ngủ ngon cả.

Cộc...cộc...cộc...

Tiếng gõ cửa vang lên làm Xử Nữ sức tỉnh thoát ra khỏi dòng kí ức của mình.

- Vào đi - cô nói vọng ra.

Cánh cửa bật mở, bên ngoài một chàng trai với bộ vest đen đi vào.

- Anh Xà Phu, tìm em sao? - cô bước xuống giường tiến đến chỗ Xà Phu.

- Vé máy bay của em anh đã mua rồi, giờ bay là 2h chiều nay - Xà Phu chìa ra một tấm vé máy bay đưa cho Xử Nữ, ngập ngừng anh lên tiếng hỏi - Sao em lại muốn về Việt Nam?

Nghe câu hỏi của Xà Phu, Xử Nữ im lặng một lúc lâu mới trả lời:

- Đã hai năm rồi em không liên lạc gì với Ngư nhi, để cậu ấy một mình giải quyết chuyện trong bang, còn phải quản lí tập đoàn bên đó em thấy mình thật vô trách nhiệm. Với lại cũng đã đến lúc em gạt bỏ quá khứ để trở về rồi. Thừa Ân chắc cũng muốn như vậy - đôi mắt Xử Nữ thoáng buồn khi nhắc đến Thừa Ân.

- Ủ. Dù sao thì Việt Nam cũng là quê hương của em, về đó cũng tốt - Xà Phu trầm mặc nói. Anh biết Xử Nữ vẫn chưa quên được Thừa Ân - Nhưng còn công ty Pisc&Vir thì sao, ai sẽ điều hành đây? Em không định giao nó cho Voss Miller đó chứ.

- Ông ta không xứng để điều hành Pisc&Vir - Xử Nữ lạnh giọng nói - Chuyện này anh không cần lo, em đã có sắp xếp rồi.

- Được. Có cần anh giúp gì không? - Xà Phu hỏi nhưng Xử Nữ không trả lời mà im lặng, thấy vậy Xà Phu lại nói - Nếu không cần gì vậy anh đi trước đây.

- Anh... - Xà Phu vừa tiến ra cửa thì dừng lại khi nghe Xử Nữ gọi, anh quay lại nhìn Xử Nữ, cô cũng đang nhìn anh - Có thể đi cùng em đến một nơi không?

Xà Phu sau một hồi đứng lặng thinh rồi cũng gật đầu.

- Em đi thay đồ đi, anh xuống dưới chờ em.

Đợi Xà Phu đi khỏi, Xử Nữ đi vào phòng tắm làm vsen rồi bước ra. Cô mặc một chiếc váy màu đen cúp ngực, ôm sát người rồi bước xuống nhà.

- Nghĩa trang -

Xử Nữ đứng trước một ngôi mộ màu trắng, trên bia mộ là di ảnh của Thừa Ân. Cô đã đứng đó hơn 30 phút đến giờ vẫn chưa có biểu hiện sẽ rời đi.

- Thừa Ân! Anh có nhớ đã nói gì với em không? Anh nói sau này sẽ cưới em, anh nói sẽ tổ chức đám cưới ở trên cánh đồng đầy hoa lavender. Còn nói là sẽ cùng đi Pháp hưởng tuần trăng mật. Anh không giữ lời hứa, những điều mà anh nói anh vẫn chưa thực hiện mà đã đi rồi. Anh...kêu em phải làm sao đây? - Xử Nữ cố gắng ngăn cho nước mắt không chảy ra nhưng chúng lại không nghe lời.

Xà Phu đứng phía sau cô một đoạn, anh biết hiện tại Xử Nữ đang rất buồn. Đã hai năm trôi qua nhưng Xử Nữ vẫn không quên được Thừa Ân, hai năm cô sống trong nỗi đau mất đi người mình yêu thương nhất. Trước đây anh đã từng thấy cô hạnh phúc như thế nào khi ở cạnh Thừa Ân, cô luôn vui vẻ, hoà đồng, luôn nở nụ cười với mọi người. Nụ cười mà Xà Phu tưởng chừng cả đời này sẽ không được nhìn thấy nữa. Lúc trước vì chuyện gia đình mà Xử Nữ bỏ nhà đi, sống khép mình lại, sống bất cần, lạnh lùng, ít nói. Những tưởng cô sẽ mãi như vậy cho đến khi Thừa Ân xuất hiện, anh ta đã tìm lại được nụ cười cho Xử Nữ, làm cho cô trở lại là chính mình như lúc trước. Anh đã rất vui khi thấy Xử Nữ trở lại như trước nhưng cũng buồn vì người Xử Nữ mở lòng, người Xử Nữ yêu không phải là anh mặc dù anh là người luôn ở cạnh cô. Cho dù vậy nhưng anh không bỏ cuộc, anh vẫn đứng sau lưng Xử Nữ, dõi theo cô, âm thầm quan tâm, chăm sóc cho cô. Dành tình cảm của mình cho Xử Nữ dù biết rằng tình cảm này sẽ không được cô đáp lại.

“Thừa Ân, anh cứ yên tâm, tôi sẽ bảo vệ Xử Nhi, sẽ luôn ở cạnh em ấy.”

Xà Phu bước đến chỗ Xử Nữ khoác áo cho cô, anh lên tiếng:

- Chúng ta nên đi thôi.

Lau vội hàng nước mắt lăn dài trên má, Xử Nữ khẽ nói:

- Tạm biệt anh, Thừa Ân. Em sẽ sống tốt, vì em đã hứa với anh.

Một nụ cười nhạt nở trên môi Xử Nữ, cô xoay người đi, bước từng bước nặng nhọc rời khỏi nghĩa trang.

Một câu tạm biệt để Xử Nữ có thể quên đi tất cả bắt đầu một cuộc sống mới. Ngày mai cô sẽ quay về Việt Nam. Nhưng liệu cô có quên được Thừa Ân và tìm cho mình một hạnh phúc khác không?

- Việt Nam -

Tối, không trăng và đầy gió, thực rõ ràng là đêm để giết người. Khác hẳn bên ngoài ồn ào náo nhiệt thì bên trong, ở một con hẻm nhỏ đang xảy ra một cuộc chiến đẫm máu. Xung quanh là những cái xác nằm rải rác. Nhờ vào ánh trăng mà có thể nhìn thấy, trong đám người đó một cô gái đeo một chiếc mặt nạ màu đen được thiết kế tinh xảo có đính kim cương lấp lánh. Cô gái có mái tóc nâu đỏ xoả dài đang đứng ở một

góc cùng với một vài người, họ khoảng chừng 20t. Đối diện với cô gái là một người đàn ông trung niên, gã đang quỳ mọp dưới chân cô. Gã run rẩy đến tội nghiệp, miệng không ngừng rên rĩ xin tha tội. Nhưng đáp lại gã là chất giọng lạnh lẽo đến tàn nhẫn của cô gái:

- Là do ông tự làm tự chịu thôi, không trách ai được.

- Làm ơn tha cho tôi, tôi biết sai rồi, tôi sẽ không làm vậy nữa đâu.

- Ngay từ đầu ông không nên kêu người gây chuyện với Angela thì hơn, là tự ông muốn tìm cái chết - buông một câu lạnh lùng rồi xoay người đi thẳng, không quên để lại một câu cho đám thuộc hạ của mình - Giết ông ta đi.

Cô gái vừa khuất sau ngả rẽ thì một tiếng súng vang lên, gã đàn ông đó gục xuống, máu loang khắp nơi. Những người kia sau khi thu dọn những cái xác xong cũng rời đi.

- Sáng hôm sau -

Những tia nắng đầu tiên của buổi sớm nghịch ngợm như một đứa trẻ. Chúng tràn xuống mặt đất, lách qua những kẽ lá, xuyên qua lớp cửa kính rơi vào trong một căn phòng màu xám tro. Trên chiếc giường King size màu đen rộng lớn, có một cô gái đang ngủ, đôi mắt nhắm hờ với hàng lông mi dài cong vút, sống mũi cao cùng đôi môi hồng chúm chím. Đôi mắt khẽ động khi bị những tia nắng làm phiền, cử động đôi mi mở mắt ra chớp chớp vài cái để quen dần với ánh sáng. Cô ngồi dậy, mắt nhìn xung quanh như thể đang tìm kiếm gì đó.

- Anh đâu rồi? - đưa tay lên dụi mắt một cách đáng yêu, ngồi thờ thẩn trên giường một lúc thì cô bò xuống giường, sỏ chân vào đôi dép bông có hình cua rồi chạy thẳng ra ban công.

Ngoài ban công có một chàng trai tóc bạch kim đang đứng đó, đón những cơn gió lướt qua, tóc anh bay bay trong làn gió.

- Yết ca - cô gái khẽ gọi, vòng tay ôm lấy chàng trai từ phía sau.

Thiên Yết cảm nhận vòng tay đang ôm mình và giọng nói trong trẻo kia nên quay lại đối diện với cô gái, cô gái dụi mắt mình vào người anh.

- Sao lại dậy rồi, không ngủ thêm đi - Thiên Yết vén những lọn tóc trên má Cự Giải sang một bên và đặt lên đó một nụ hôn chào buổi sáng.

- ÁÁÁÁÁÁ - một tiếng hét chói tai vang lên làm Cự Giải thoáng giật mình, quay sang nơi phát ra tiếng hét, gương mặt cô xuất hiện hai ông mặt trời nhỏ. Thiên Yết quay sang phía cửa nơi đang có vị khách không mời mà vào, còn không gõ cửa. Anh lườm người đó một cái.

- Lườm cái gì mà lườm, sáng sớm làm người ta muốn nổi óc rồi hà, ra ăn sáng đi kìa - cái kẻ không mời kia phang cho Thiên Yết một câu rồi quay lưng đi thẳng.

- Cái tên Song Tử chết dẫm này - Thiên Yết lèm bèm trong miệng chữ cái kẻ mới vừa rời đi.

- Ồ. Đã 6.00 rồi, phải chuẩn bị đến trường chứ - Cự Giải nhìn đồng hồ rồi quay sang nói với Thiên Yết.

Thiên Yết nhìn Cự Giải, anh không nói gì mà nắm tay cô ra ngoài.

- Trong phòng ăn -

Mọi người đã có mặt đầy đủ và ngồi vào bàn ăn.

- Nay, lúc này làm gì mà hét lên dữ vậy, cứ như là bị ai chọc tiết không bằng - Nhân Mã vừa gặm bánh mì vừa hỏi Song Tử.

- Không gì, chỉ là nhìn thấy cảnh không nên thấy thôi - Song Tử đáp nhanh.

- Ể. Là cảnh gì hả? - Kim Ngưu, Sư Tử, Song Ngư, Bảo Bình đang ngồi ăn sáng nghe Song Tử nói thì chòm qua chỗ anh, hỏi. Bốn khuôn mặt, 8 con mắt nhìn chăm chăm làm Song Tử thấy chột dạ.

Cốp...cốp...cốp...Ba cục u hiện hữu trên đầu họ trừ Song Ngư.

- Ai da. Ya, tên Ma Kết kia, người không biết đau hả? Sao đánh ta, muốn gây chiến à? - Bảo Bình do bị cốc một cái quá đau nên nổi trận lôi đình, túm lấy Ma Kết, quát.

- Là con gái đó nha, dịu dàng xiu đi cô nương, dữ quá trời hà - Bạch Dương kéo Bảo Bình trở lại chỗ của mình.

- Tò mò không tốt đâu, lo mà ăn đi rồi đi học. Nói mãi - Ma Kết.

- Đạo này sao thấy yên ắng quá vậy, bên Maleficent không có động tĩnh gì sao? - Thiên Yết nhắm nháp ly cafe, lên tiếng hỏi.

Không gian yên ắng không có ai trả lời. Mười sao đồng loạt quay sang nhìn Kim Ngưu, người này giờ chỉ lo cầm cúi ăn. Cảm giác như có những ánh mắt đang chiếu thẳng vào mình, Kim Ngưu ngẩng đầu lên nhìn.

- ao..àì..ìn..ôi? (sao lại nhìn tôi?).

- Cậu này giờ có nghe Thiên Yết hỏi gì không đó? - Sư Tử hỏi.

- ó...e..ì..ao? (có nghe thì sao?)- vẫn ngậm một họng trong miệng.

- Con gái con lú, ăn thì nuốt hết đi đã rồi nói. Thiệt tình - Song Tử nhìn Kim Ngưu lắc đầu ngán ngẩm - Ăn như heo.

- Ói..ì..ó..ên..ia, ó..in..ui..ánh..anh..ông, ục..á...ện..òì...ước...ước (Nói gì đó tên kia, có tin tui đánh anh không? Khúc...á..nghe...rồi...nước...nước...) - Kim Ngưu đang nói thì bị mắc nghe, đưa tay với lấy ly nước uống nhưng ly đã cạn từ lâu.

Thấy vậy Song Tử mới lấy ly của mình đưa cho Kim Ngưu, nhưng anh quên là ly của anh là rượu chứ không phải nước. Kết quả Kim Ngưu vừa uống vào hai mắt mở to nhìn Song Tử.

Phụt...Kim Ngưu phun hết tất cả những gì có trong miệng mình ra ngoài, và điểm đến là khuôn mặt đẹp trai, sáng lạng của chàng Song nhà ta.

- Nè, cô ở dơ quá nha - Song Tử mặt nhăn nhó, lấy khăn giấy lau mặt, mắt liếc Kim Ngưu.

- Ai kêu anh đưa rượu tui uống làm gì...khúc...khúc...

- Không sao chứ, nước nè - Cự Giải đưa cho Kim Ngưu ly nước khác.

- Cảm ơn Cua nha - Kim Ngưu bợ lấy ly nước tu một hơi - Oa, sống lại rồi. Phù.

- Xong rồi chứ, trả lời câu hỏi của tôi được chưa. Bang Maleficent dạo này thế nào? - Thiên Yết lại hỏi.

- Không biết, họ giống như đã bốc hơi biến mất vậy đó. Không thấy động tĩnh nào hết - Kim Ngưu nói. Theo những gì cô điều tra được thì mấy ngày gần đây, bang Maleficent không có bất kì động tĩnh nào.

- Nếu vậy thì thật là kì lạ, chẳng lẽ bọn chúng không xuất hàng đi sao? - Bạch Dương thắc mắc nhìn cả đám hỏi.

- Cũng có thể họ đang suy tính một kế hoạch khác cũng nên - Thiên Bình nói.

- Thiên Bình nói đúng đó. Thiên Hạt không dễ dàng gì mà bỏ qua như vậy, hẳn ta là một kẻ xảo huyệt. Không nên mất cảnh giác với hắn - Ma Kết nói rồi quay sang nhìn Song Ngư, người này giờ im lặng, chỉ chăm chú vào ăn bữa sáng của mình - Em nghĩ sao Ngư nhi?

Song Ngư đang ăn sáng, nghe Ma Kết hỏi thì cơm định cho vào miệng buông xuống.

- Sao lại hỏi em? Em đã từng nói chuyện của Cosa Nostra em sẽ không xen vào, tuy em là bạn gái anh nhưng không có nghĩa em sẽ tham gia vào bang - Song Ngư nhìn Ma Kết lạnh lùng lên tiếng.

- Vào bang có gì không tốt mà cậu lại luôn từ chối chứ. Cậu không biết võ thì có thể học, bắn súng cũng vậy. Từ từ là được hết mà - Kim Ngưu.

- Không hứng thú.

- Chuyện đó thì để tính sau đi, việc bây giờ đó là phải đến trường, chúng ta sắp trễ giờ rồi - Thiên Bình chỉ vào đồng hồ treo tường nói.

Vì là nãy giờ lo nói chuyện mà không để ý đến thời gian, đến khi Thiên Bình nhìn lại đồng hồ nói với cả đám thì mới vội vàng vàng ôm cặp đến trường.

— Trường Zodiac —

Hôm nay là một ngày đẹp trời.

Dù có hơi lạnh nhưng lại có nắng vàng tràn xuống dưới cả thành phố. Nắng nhảy nhót, tinh nghịch chiếu rọi khắp nơi, chiếu xuống tấm bảng treo dòng chữ “Zodiac” làm nó càng thêm lấp lánh như được dát vàng. Hai cột đá hoa cương sừng sững hai bên.

Kéttttttt...

Tiếng bánh xe ma sát mặt đường, những chiếc xe limousine đỗ xịch trước cổng trường Zodiac, ngôi trường rộng hàng nghìn mét vuông. Đột nhiên như là có động đất vậy, mặt đất rung chuyển, từ đâu một đám học sinh nam có, nữ có ùn ùn chạy ra, cùng sống cùng chết lao về phía cánh cổng, cánh cổng to đùng bỗng chốc trở nên yếu ớt trước sự điên cuồng của 1300 học sinh. Các cô gái tranh thủ chải chuốt trang điểm, nam sinh cũng sửa sang sao cho ngoại hình của mình đẹp nhất.

Từ trong chiếc limousine màu xanh dương bước ra một chàng trai với khuôn mặt baby nhưng lại toát ra nét lạnh lùng.

- ÁÁÁÁÁ, ANH NHÂN MÃ, ĐẸP TRAI QUÁ ĐI - một đám nữ sinh hét lên.

Nhân Mã chẳng quan tâm, cho một tay vào túi quần ung dung đi xuống phía sau xe mở cửa, trong xe lại bước ra một cô gái với mái tóc tomboy màu cam cá tính.

- AAAA, SƯ TỬ, SƯ TỬ - đám nam sinh được dịp hét lên.

- Anh Ma Kết - vừa xuống xe thì một giọng nói nhào nhẹt vang lên gọi Ma Kết làm anh thoáng rùng mình.

- Cái đuôi của anh lại đến kìa - Song Ngư hất mặt về phía Tuyết Nhi đang chạy đến.

- Mặc kệ cô ta đi, anh không quan tâm - Ma Kết nói - Giọng nói nghe mà nổi óc.

Song Ngư bật cười khi thấy Ma Kết rùng mình.

- Anh Kết - ả Tuyết Nhi chạy đến chỗ Ma Kết định khoác tay anh nhưng khi thấy ánh mắt như muốn giết người của anh thì lại thôi.

Song Ngư khẽ nhếch môi nhìn Tuyết Nhi, một ý nghĩ chọc tức Tuyết Nhi thoáng qua trong đầu, cô quay sang Ma Kết.

- Kết ca, tối nay chúng ta đi chơi nhé - Song Ngư khoác tay Ma Kết nói giọng trẻ con làm Ma Kết thoáng đơ.

- O...ờ..., em muốn gì cũng được - Ma Kết sau khi hồi hồn thì nói.

- Hì. Yêu anh nhất - hôn chụt vào má Kết.

Quay sang thấy gương mặt đen xì của Tuyết Nhi làm Song Ngư thấy vui trong lòng.

Các sao nhà ta cũng lần lượt bước xuống, ngôi trường rung chuyển vì tiếng hét oanh vang của đám nam sinh nữ sinh. Cự Giải là người xuống cuối cùng, và một tràng tiếng hét vang lên khiến cho những chú chim đang đậu trên những cành cây vì tiếng hét khủng khiếp đó mà rút bịch bịch xuống đất như trái mít rụng.

- WOA, CỰ GIẢI, CÔNG CHÚA CỦA LÒNG ANH, ĐÁNG YÊU QUÁ ĐI.

Tiếng hét không ngừng đến khi nhận được cái liếc mắt của Thiên Yết và sát khí bức người toả ra từ anh, đám nam sinh liền im bật. Mấy sao nhà ta thông thả kéo nhau vào trường, nhưng vừa đi được vài bước thì dừng lại vì tiếng thắng xe gấp gấp vang lên chói tai. Các sao nhà ta cùng 1300 học sinh hướng mắt ra phía

cổng trường, nơi có một chiếc Lamborghini Miralelago LP640 màu đỏ chói vừa đỗ xịch ở đó. Những tiếng xì xầm bắt đầu vang lên.

- Là ai vậy nhỉ? - nữ sinh một lên tiếng.

- Chiếc xe đó đắt lắm, ai mà giàu vậy? - nữ sinh hai

- bla...bla...

- Có cần khoa trương như vậy không? - Bạch Dương hướng mắt về phía chiếc xe lên tiếng, hai tay khoanh trước ngực.

- Người dùng chiếc xe này chắc thân phận cũng không vừa đâu - Ma Kết nói.

Cánh cửa xe bật mở, từ trong xe bước xuống một chàng trai với khuôn mặt cực kì điển trai, đôi mắt sắc lạnh nhìn xung quanh, mái tóc màu xanh lục làm anh càng đẹp hơn.

- Oa, anh ấy đẹp trai quá - nữ sinh một nói, mắt hiện lên hình trái tim.

- Không biết là thiếu gia nhà nào, so cool!- nữ sinh hai.

Song Ngư nhìn chăm chăm vào chàng trai đó, cô hình như đã gặp người này ở đâu rồi thì phải. Nhưng vì gấp quá mà không nhớ ra, người này thật sự rất quen.

- Người này, rất quen. Gặp ở đâu rồi nhỉ? - cô khẽ lẩm bầm, cố gắng lục lại trí nhớ.

- Đây Ngư nhi, em lẩm bầm gì vậy, đang nghĩ chuyện gì? - Ma Kết nhìn Song Ngư, lay người cô hỏi khi thấy cô cứ dán mắt vào chàng trai kia và lẩm bầm một mình.

- A..hả?... - bị Ma Kết lay nhẹ, Song Ngư mới choàng tỉnh - Anh hỏi gì cơ?

- Anh hỏi em đang nghĩ cái gì mà thơ thẩn vậy?

- Người đó... - Song Ngư hướng mắt về phía chàng trai kia - Em trông rất quen, dường như đã gặp ở đâu rồi.

- Em cũng thấy vậy sao?

- Anh cũng vậy? - Song Ngư nhìn Ma Kết hỏi.

- Ừ. Nhìn người này rất quen, nhưng trong chốc lát anh không thể nhớ ra được.

Chàng trai vòng qua bên kia mở cửa xe sau, một đôi guốc màu đỏ hiện hữu đặt xuống đất, theo đó là một cô gái có mái tóc màu đen óng bước xuống. Gương mặt xinh đẹp, sắc sảo, ánh mắt nhìn về phía mấy sao, một cái nhếch môi xuất hiện. Mấy sao từ ánh mắt ngỡ ngàng đến ngạc nhiên nhìn cô gái vừa bước xuống xe.

- Xử nhi - Song Ngư khẽ gọi, ánh mắt ngạc nhiên nhìn Xử Nữ.

Song Ngư tự hỏi vì sao Xử Nữ lại có mặt ở đây. Cậu ấy trở về lúc nào? Hai năm qua cậu ấy đã ở đâu? Trước đây khi Xử Nữ sang Đài Loan, một năm cô và Xử Nữ cũng có gặp nhau hai ba lần, để bàn chuyện của bang. Nhưng hai năm trước, Xử Nữ đột nhiên biến mất như chưa từng tồn tại. Cô không có cách nào liên lạc với Xử Nữ. Xử Nữ trông có vẻ ốm hơn trước, sắc mặt cũng không tốt. Cậu ấy gặp chuyện gì sao? Những câu hỏi về Xử Nữ cứ hiện lên trong đầu Song Ngư.

Xử Nữ từ từ bước vào trong, vẫn giữ cái nhếch môi kia. Cụ Giải thoáng thấy Xử Nữ đi đến thì không hiểu sao lại thấy sợ, vội nấp sau lưng Thiên Yết. Song Ngư nhìn thấy Xử Nữ đang đi đến phía mình thì mỉm cười nhưng rồi lại cứng đờ khi Xử Nữ đi lướt qua cô.

“Xử Nữ làm sao vậy chứ?” - Song Ngư tự hỏi mắt hướng về phía Xử Nữ

- Đó là Xử Nữ sao, cô ta trông khác quá - Bảo Bình nhìn theo bóng lưng Xử Nữ nói

- Cũng 8 năm rồi còn gì, không khác mới lạ. Nói vậy, người con trai kia chẳng lẽ là Xà Phu? - Bạch Dương hỏi.

- Không biết sao còn hỏi, từ nhỏ tên đó đã đi theo Xử nhi rồi mà - Nhân Mã.

- Xử nhi? Gọi tên cô ta thân mật quá ha - Sư Tử liếc xéo Nhân Mã.

- Có sao nào, cô ấy cũng là bạn của chúng ta mà.

- Bạn á, tôi không có người bạn như vậy đâu. Lúc này không thấy ánh mắt cô ta nhìn Giải nhi sao, cứ như muốn ăn tươi nuốt sống cậu ấy - Sư Tử.

- Thôi, đừng nói nữa, lên lớp, chuông reo rồi - Bảo Bình cắt ngang cuộc nói chuyện của Sư - Mã.

Cả đám kéo nhau lên lớp, đám học sinh nghe tiếng chuông thì cũng giải tán, ai về lớp nấy trong lòng tiếc hùi hụi vì không được ngắm mấy sao nhà ta nữa.

- Yết ca - Cự Giải gọi Thiên Yết, giọng cô có phần run rẩy.

- Không sao đâu, lên lớp thôi - Thiên Yết siết chặt tay cô, vỗ nhẹ.

Buổi sáng đó, lớp của mấy sao có thêm Xà Phu và Xử Nữ vào học. Cả hai chọn ngồi bàn cuối cùng, tiết học bắt đầu trong im ắng.

End chap 1.

3. Chương 2

Trên sân thượng của trường, Xử Nữ ngồi ở trên thành lan can nhìn xuống sân trường, hai chân cô đung đưa qua lại. Ở trên này cô có thể nhìn thấy tất cả mọi thứ từ cảnh vật, những ngôi nhà và cả con người. Mọi thứ thay đổi nhiều quá, đến mức cô không còn nhận ra những nơi mà cô đã từng đến lúc nhỏ. Cũng phải, đã 8 năm rồi còn gì ngay cả con người cũng thay đổi, huống hồ gì là vạn vật. Kể cả cô cũng thay đổi đầy thôi.

- Xử nhi - một giọng nói vang lên sau lưng Xử Nữ, cô quay lại nghiêng đầu nhìn người đang đứng ở cửa.

Xử Nữ khẽ nở nụ cười khi người đó là Song Ngư. Song Ngư chạy đến ôm chầm lấy Xử Nữ, đôi mắt không biết tự khi nào đã đỏ hoe lên.

- Nhỏ này, sao giờ mới về hả, biết tớ lo lắng, nhớ cậu đến mức nào không? Hic...hai năm qua cậu biến đi đâu thế, tớ không liên lạc được với cậu. Có chuyện gì xảy ra với cậu sao?

Lúc Xử Nữ sang Đài Loan là khi cô và Xử Nữ 12 tuổi. Cả hai vẫn giữ liên lạc cho đến hai năm trước, Xử Nữ đột nhiên biến mất khiến cô rất lo lắng ăn ngủ không yên. Đến sáng hôm nay lúc nhìn thấy Xử Nữ cô vui biết chừng nào, muốn bay đến ôm chầm lấy Xử Nữ nhưng lại nhìn thấy cái lắc đầu từ và sự lạnh lùng của Xử Nữ.

- Thôi nào, buông tớ ra đi. Tớ không thờ nổi nữa rồi nè - đẩy nhẹ Song Ngư ra Xử Nữ nói - Xin lỗi, vì có một số chuyện bên đó nên tớ không có thời gian gọi cho cậu.

- Tớ cho người qua đó tìm cậu nhưng không có chút tung tích gì là sao? - Song Ngư cau mày nhìn Xử Nữ.

- Tớ đã cho người xóa hết mọi dấu tích về tớ, cậu không tìm ra cũng không có gì là lạ - Xử Nữ khoanh tay tựa lưng vào lan can nhìn Song Ngư hỏi - Cậu, hai năm qua sống tốt chứ?

- Vẫn tốt. Xử á! Rất cuộc hai năm qua đã xảy ra chuyện gì với cậu vậy, nói cho mình biết đi. Còn nữa, biểu hiện lúc sáng đó của cậu là sao hả, sao lơ tớ đi.

- Tớ không muốn nhóm Thiên Yết biết quan hệ giữa chúng ta - Xử Nữ chống tay lên thành lan can, ngược mặt nhìn mây bay - Tớ không có chuyện gì hết, cậu đừng lo nghĩ nhiều.

- Cậu...

- Được rồi mà, tớ không có chuyện gì, không sao hết - Xử Nữ lên tiếng ngăn Song Ngư lại, không cho cô hỏi gì thêm - Tớ bây giờ có việc bận rồi, tớ đi trước nha, gặp lại cậu sau. Hôm nào rảnh chúng ta sẽ nói chuyện
- Xử Nữ nói xong thì tiến về phía cầu thang nhưng Song Ngư gọi lại.

- Xử nhi...

- Sao? - Xử Nữ quay lại hỏi.

- Hôm nay là sinh nhật cậu và Giải nhi, ba mẹ cậu tổ chức sinh nhật cho Giải nhi. Cậu...sẽ về chứ? Tớ nghĩ ba mẹ cậu sẽ rất vui nếu thấy cậu đó, cũng 8 năm rồi hai bác ấy không gặp cậu còn gì.

- Tớ không thích những bữa tiệc, cậu biết mà. Với lại tớ không biết sẽ xảy ra chuyện gì nếu nhóm Thiên Yết nhìn thấy tớ. Thôi, gặp cậu sau - Xử Nữ cất bước đi để lại mình Song Ngư đứng ở đó.

- Xử nhi à! Cậu thay đổi nhiều quá - cặp đôi mắt xuống, Song Ngư khẽ nói.

Xử Nữ thay đổi đến mức cô không còn nhận ra nữa. Trước đây Xử Nữ tuy có lạnh lùng nhưng vẫn hay cười, nhưng bây giờ thì nụ cười đó không còn nữa rồi. Nếu có thì cũng chỉ là những cái nhếch môi. Song Ngư nhìn theo bóng Xử Nữ vừa khuất hẳn mà trong lòng không nén nổi tiếng thở dài.

- Trong lớp học -

Cái lớp bây giờ cứ như một cái chợ trời, đám học sinh lúc nhá lúc nhúc. Tụi con gái chen lấn nhau để có thể ngắm cái chàng trai mà ai cũng biết là ai đó. Còn đám con trai lâu lâu lại nhìn về phía mấy sao nữ đang đùa giỡn với nhau mà chết ngất vì nhìn thấy nụ cười của mấy nàng.

- Nè Ngư nhi à, cậu đừng ăn nữa, nãy giờ ăn nhiều lắm rồi đó - Sư Tử nhăn mặt nhìn Kim Ngư khi trên tay cô đang cầm bịch bánh sô-nách thứ n mà ăn ngấu nghiến.

- Ặm Ặm, tớ còn đói mà, nãy giờ Ặm Ặm...ăn có bao nhiêu đâu - Kim Ngư vừa ăn vừa nói.

Nghe Kim Ngư nói mà trên trán bốn sao nữ nhà ta xuất hiện vài vệt đen. Cả đám nhìn xuống bàn nơi những vỏ bánh, vỏ kẹo, vỏ lon nước ngọt đang nằm rải rác trên bàn một đồng. Như thế này mà nói ít hả trời, vậy đối với cậu ấy thế nào mới là nhiều đây. Bốn nàng lắc đầu ngán ngán nhìn Kim Ngư ăn rồi lại ăn, đến khi chỉ còn một hộp bánh kem nhỏ cuối cùng, Kim Ngư nhe răng nhìn bốn đứa bạn của mình lên tiếng:

- Còn có hộp bánh kem hà, tớ xơi luôn nhá - mắt chớp chớp.

Bốn sao nữ khoé miệng giật giật, mắt nhìn Kim Ngư như thể cô là sinh vật lạ không bằng.

- Hờh. Nãy giờ ăn quá trời rồi, thôi cậu ăn luôn đi, tự nhiên ha. Còn bịch snack nữa nè, ăn luôn đi - Bảo Bình nói, đưa luôn bịch bánh còn lại cho Kim Ngư luôn.

- Hehe, tén kiu - Kim Ngư vui vẻ cầm lấy hộp bánh kem và bịch snack bóc ra ăn.

- Bó cánh luôn, phải công nhận bụng Ngư nhi là cái bụng không đầy ớ - Song Ngư phì cười khi thấy miệng Kim Ngư dính đầy bánh kem.

- Ngư nhi cho dù ăn bao nhiêu cũng không bị tăng cân, nên cậu ấy đâu cần lo - Cự Giải nói, tiện tay lấy miếng khăn giấy cho Kim Ngư lau miệng.

Kim Ngư xơi xong phần bánh kem thì khui luôn bịch bánh, cô tích tụ một họng trong miệng làm hai má phồng lên trông rất đáng yêu nha. Mấy nàng sao nhà ta thấy vậy mà liên tục nhéo má nàng Ngư cưng nựng. Đám nam sinh trong lớp có nhiều người phải nhập viện vì nhìn thấy gương mặt đáng yêu đó của Kim Ngư.

- Con gái gì mà ăn uống thấy ghê vậy? - một câu nói hết sức "có duyên" vang lên sau lưng Kim Ngư, cô quay lại trừng mắt nhìn người đó. Nuốt hết đồng snack xuống bụng cô nói - Tui ăn uống sao thì kệ tui, mắc mớ gì anh chớ cái tên Song Tử kia, bộ anh không ăn được như tui nên tức à? Mà sao anh suốt ngày đâm chọc tui vậy, bộ không gây chuyện với tui anh ăn không ngon hả? Thích tui rồi hử, không chọc tui không chịu được chứ gì.

- Tui mà thích cô á, mơ từ từ đi cưng. Đưa tui - Song Tử chop lấy bịch snack từ tay Kim Ngưu rồi chạy vụt đi.

- A nè, trả bánh cho tui cái nên này - Kim Ngưu đứng dậy chạy theo Song Tử lấy lại bịch snack.

Một cuộc rượt đuổi ngoạn mục giữa Song Tử và Kim Ngưu diễn ra dưới sự cổ vũ của mấy sao nữ, và một đội cổ động viên.

- Thiệt là bó tay, lớn rồi mà như con nít vậy đó - Nhân Mã cùng mấy sao nam khác đến chỗ mấy sao nữ, mắt vẫn hướng về phía Song Tử và Kim Ngưu.

- Hai cậu ấy nhìn dễ thương mà, đẹp đôi lắm - Ma Kết đẩy đẩy gọng kính, lên tiếng. Trên tay anh là một quyển sách dày cộm.

- Hai người đó suốt ngày đấu khẩu với nhau, đẹp đôi thì đẹp nhưng có thành một cặp hay không mới là vấn đề - Thiên Bình thở dài.

- Không nghe câu ghét của nào trời trao của đó hả? Giống như tôi và Bảo nhi này, ban đầu cũng ghét nhau đấy thôi, giờ cũng thành cặp rồi nè - Bạch Dương nháy mắt với Bảo Bình cười.

- Ai thành cặp với anh chứ, muốn chết hả? - Bảo Bình lườm Bạch Dương một cái sắc lẹm.

- Thì giờ là anh thích em, thời gian còn dài, anh từ từ làm em thích anh cũng không muộn.

- Xùy. Tên điên.

Bảo Bình ngoài miệng tuy nói vậy nhưng trong lòng thì mỉm cười. Thật ra thì cô cũng thích anh, từ nhỏ đã để ý anh rồi nhưng không dám nói vì sợ anh không thích cô, nhưng nào ngờ có một ngày dùng một cái anh nói thích cô và muốn cô làm bạn gái anh. Phải nói lúc đó cô chỉ biết đờ ra như tượng, rồi mấy ngày sau rơi vào tình trạng không ổn định, tâm thần ấy lộn tinh thần bấn loạn không làm được gì. Phải mất mấy ngày nữa mới thông não, từ đó đến nay cô tuy là chưa nói cô cũng thích anh cũng chưa đồng ý làm bạn gái anh, đôi khi cũng đấu khẩu với anh, giận anh vô cớ nhưng anh vẫn vậy cứ tỉnh bơ, ngày ngày đi theo cô. Cũng tốt đi ha, mỗi khi chế tạo ra loại thuốc mới lỗi anh ra làm chuột bạch cũng được mà. Nhớ những lúc anh bị cô lôi ra thử thuốc người toi tả trông đến phát tội, vậy mà cứ nói vẫn ổn. Nghĩ lại những lúc đó cô lại thấy buồn cười.

- Bảo nhi, em làm sao mà cứ cười mãi vậy, bị ám đầu sao? - Bạch Dương hỏi khi thấy Bảo Bình cứ đứng cười mãi, đưa tay đặt lên trán cô xem thử.

- Có anh bị ám đầu ấy - gạt tay Bạch Dương ra cô phồng má nhìn anh. Người ta bình thường thế này mà nói bị ám đầu, chưa nổi điên cần anh là may lắm rồi. Tên đáng ghét.

- Hôm nay hình như là sinh nhật của Giải nhi nhỉ? - Thiên Bình lên tiếng nhìn cả đám hỏi, rồi nhìn sang Cự Giải.

- Ừm. Ba mình tối nay có làm một buổi tiệc nhỏ để mừng sinh nhật mình, tối nay các cậu đến chơi nha - Cự Giải nhìn mọi người cười, nói.

- Tất nhiên phải đến rồi, sinh nhật Giải nhi ai mà không đến - Thiên Yết này giờ im lặng thì lên tiếng, ánh mắt nhìn từng người chăm chăm.

Cả đám đồng loạt nuốt nước bọt, cái tên bọ cạp này đã lên tiếng thì ai mà dám không đến đi, bị dân cho nhừ xương là cái chắc.

- Giải nhi, cậu muốn tớ tặng quà gì nè? - Sư Tử khoác vai Cự Giải hỏi.

- Gì cũng được mà, không có cũng được, mọi người đến chơi là mình vui rồi.

- Cũng đúng đó, Giải nhi thì đâu có thiếu gì nhỉ, muốn gì Yết đều mua cho rồi. Ha Giải ha - Bảo Bình huých vào vai Cự Giải trêu cô.

Mặt Cự Giải không hiểu sao tự dưng ửng hồng lên. Lần nào cũng vậy, mỗi lần nghe nhắc đến Thiên Yết là hai má cô lại đỏ lên, mặt nóng ran.

- Ấy, đừng chọc Cua nữa, đổ mặt rồi kìa - Kim Ngưu từ đâu bay đến chọt chọt vào má Cự Giải. Nãy giờ tuy là đuổi theo Song Tử nhưng vì chỉ chạy quanh lớp nên cuộc nói chuyện của mấy sao cô nghe hết nha.

Cả đám nói đang chuyện rôm rả thì im bật khi thấy Xử Nữ đi vào. Xử Nữ chẳng bận tâm đi thẳng về bàn mình lấy cặp rồi lại quay đi, nhìn cũng không nhìn mấy sao một cái. Xử Nữ đi đến cửa lớp thì khựng lại khi có ai đó kéo áo mình, quay lại thì thấy Cự Giải đang nhìn cô. Cô nhú mồm nhìn Cự Giải nhưng không nói lời nào, chỉ đơn giản là nhìn Cự Giải. Cự Giải thấy ánh mắt sắc lạnh Xử Nữ nhìn mình thì có hơi sợ, vội buông Xử Nữ ra. Cự Giải áp ứng:

- Chị Xử - thấy Xử Nữ vẫn không nói tiếng nào, Cự Giải tiếp - Tối nay...chị về nhà được không? Ba mẹ có tổ chức sinh nhật, chị về...

- Về làm gì? - Xử Nữ mở miệng ngắt ngang lời Cự Giải - Về để thấy họ quan tâm, yêu thương cô thế nào sao?

- Không phải đâu chị à, ba mẹ nhớ chị lắm đó.

Xử Nữ cười khẩy rồi quay người đi.

Cự Giải nắm tay Xử Nữ kéo lại, Xử Nữ vì nhất thời bực mình mà hất tay Cự Giải ra làm cô mất đà mà ngã xuống, đầu đập vào cạnh bàn khiến Cự Giải nhăn mặt đau đớn.

- Giải nhi - Sư Tử, Kim Ngưu cùng các sao vội chạy đến đỡ Cự Giải.

- Xử Nữ - Song Ngự cũng có hơi bất ngờ với hành động mà Xử Nữ làm với Cự Giải, cô nhìn Xử Nữ nhưng đổi lại chỉ là cái nhìn lạnh lùng từ Xử Nữ. Cứ như không quen biết nhau.

- Cô làm gì vậy hả, có cần mạnh tay như vậy không? Cô muốn giết em ấy sao? - Thiên Yết chạy đến đỡ lấy Cự Giải đứng dậy, ánh mắt nhìn phần nộ nhìn Xử Nữ.

- Sao? Thương xót? À cũng phải, anh là người yêu của cô ta mà. Loại người giả dối như cô ta mà cũng khiến anh và họ dành tình cảm cho thì cũng thật là hay đó - Xử Nữ không sợ ánh mắt của Thiên Yết, cô nhìn thẳng vào mắt anh. Hai ánh mắt chạm nhau. Có thể nói không ai dám nhìn thẳng vào mắt Thiên Yết lâu như vậy kể cả Cự Giải, thế mà Xử Nữ chẳng chút sợ hãi, nhìn Thiên Yết rất lâu.

- Cô nói vậy là ý gì hả? - Thiên Bình nhú mồm khó hiểu trước câu nói của Xử Nữ.

- Ý gì? Muốn biết thì anh đi hỏi cô ta đi, nhưng mà cô ta chắc sẽ không nói cho anh biết đâu, cũng có thể cô ta sẽ đặt điều nói rằng tôi vu khống cho cô ta. Cô ta sẽ không nói sự thật, vì nếu nói sự thật chẳng khác nào cô ta từ đào hố chôn mình - từng câu, từng chữ Xử Nữ nói ra đều hướng về phía Cự Giải. Cự Giải vẻ sợ hãi run rẩy mà ngã quỵ xuống. Thiên Yết đỡ lấy cô.

- Xử Nữ cô nghe cho kĩ đây, tôi sẽ không để cô động đến Giải nhi một lần nào nữa đâu, nếu cô tiếp tục làm gì tổn hại đến em ấy thì tôi sẽ giết chết cô đấy - Thiên Yết ánh mắt xoáy thẳng vào Xử Nữ như muốn giết chết cô, anh nắm lấy tay Cự Giải kéo ra sau lưng mình.

- Nếu được thì anh cứ giết, tôi không sợ đâu. Còn nữa, nếu anh đã nói được thì hãy làm được - Xử Nữ kể sát mặt gần Yết nói - Tốt nhất là nên bảo vệ cô ta cho tốt vào, đừng để sơ hở dù chỉ 1 giây, nếu không một ngày nào đó cô ta tự đứng biến mất lại đến tìm tôi.

- Cô đang ám chỉ điều gì vậy hả? - Thiên Bình.

- Chẳng phải anh rất thông minh sao, tự mình động não đi.

Để lại cho Thiên Bình một câu rồi Xử Nữ bỏ đi. Cự Giải lúc này không kìm được nước mắt mà ôm chầm lấy Thiên Yết bật khóc nức nở trong lòng anh. Người chị mà cô luôn yêu thương, phải làm sao đây, cô nên làm thế nào đây? Nếu như năm đó cô không nói dối, nếu như cô không dàn dựng mọi chuyện thì sẽ không có ngày hôm nay rồi.

- Cô ta sao có thể như vậy chứ, thật đáng sợ - Sư Tử ánh mắt căm phẫn nhìn về phía Xử Nữ vừa đi khỏi - Quá đáng mà, là kẻ tham sống sợ chết đã bỏ chạy đi còn nói ai chứ.

- Cậu thôi đi Sư nhi - Song Ngự gần giọng nhìn Sư Tử.

- Tớ nói có gì sai?

- Tớ bảo thôi đi mà, cậu không biết rõ sự thật thì đừng nói Xử Nữ như vậy - Song Ngư lớn tiếng nói. Cô không cho phép, không cho phép ai nói Xử Nữ là kẻ tham sống sợ chết. Xử Nữ không phải là người như vậy. Cô hiểu rõ Xử Nữ.

- Cậu...cậu bị sao vậy? Sao lại tức giận lên như thế, tại sao cậu luôn bênh vực cô ta chứ? - Sư Tử hỏi. Cô luôn thấy lạ tại sao Song Ngư luôn nói đỡ cho Xử Nữ.

Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào Song Ngư chờ cô trả lời. Nhưng Song Ngư không nói gì chỉ nhìn mọi người rồi đến chỗ mình lấy cặp rồi chạy đi, nhưng bị Ma Kết kéo lại.

- Em đi đâu? - anh hỏi.

- Không phải chuyện của anh - lạnh lùng buông một câu, gạt phắt tay Ma Kết ra, Song Ngư chạy đi.

- Đêm xuống -

Trong một ngôi biệt thự rộng 3,5ha có thiết kế cực sang trọng với hồ bơi nước nóng, sân quần vợt và cả một khu vườn tuyệt đẹp, khu vườn xanh mướt được chăm chút một cách tỉ mỉ. Trần nhà cao cùng nội thất sang trọng, tinh tế, hấp dẫn gây ấn tượng mạnh với những ai đặt chân tới đây. Trong một căn phòng, với tông màu chủ đạo là màu tro, kết hợp những hoạ tiết tuy đơn giản nhưng trông cũng rất đẹp, có một người con trai đứng xoay mặt về phía cửa sổ, trên tay hắn là một ly rượu vang đỏ sáng sắn.

Cộc...cộc...cộc...Tiếng gõ cửa vang lên thu hút sự chú ý của người con trai kia, hắn quay mặt lại hướng mắt về phía cánh cửa, giọng nói băng lãnh cất lên:

- Vào đi.

Cánh cửa bật mở, bên ngoài một người đàn ông trung niên đi vào, theo sau là hai cô gái. Cả hai mang một nét đẹp riêng. Cô gái có mái tóc màu nâu đỏ được cột cao lên, chiếc mặt nạ màu đen có thiết kế tinh xảo được cô gái đó mang vào, sống mũi cao thẳng, đôi môi màu hồng đậm quyến rũ. Và đó không ai khác chính là Piscess thủ lĩnh bang Angela, cô mặc một chiếc áo da bóng dài tay màu đen, chiếc áo ngắn cũn lộ ra vòng eo thon nhỏ, cái quần dài cùng màu và đôi boots cùng màu. Piscess trông xinh đẹp và cá tính. Bên cạnh cô là Virgo với mái tóc màu đỏ, giống Piscess, Virgo buộc tóc cao lên, chỉ chừa một ít cho phần mái đã uốn lộn để bên phải. Chiếc mặt nạ màu trắng thiết kế độc đáo và đường nét tinh xảo, những hạt kim tuyến lấp lánh. Khác với Piscess, bên trong Virgo mặc một cái áo ngắn không dây màu đỏ, chiếc quần ngắn cùng màu, bên ngoài khoác thêm một chiếc áo khoác dài đến đầu gối và đôi giày boots cao. Đôi môi đỏ như máu khẽ nhếch lên vài mm khi nhìn thấy người đứng trước mặt mình.

- Ông lui đi - người con trai ra lệnh cho người đàn ông kia đi ra. Người đàn ông đó cúi đầu rồi lui ra ngoài.

- Còn tưởng là ai, hoá ra là thủ lĩnh của Maleficent - Song Ngư giọng khinh khỉnh nói, mắt liếc nhìn người đứng trước mặt mình - Là người kêu người mời bọn ta đến đây sao? Thật là vinh hạnh đấy.

- Chúng ta đã lâu không gặp rồi, giờ mới gặp lại đừng đá xoáy nhau như thế chứ - thủ lĩnh bang Maleficent tức Thiên Hạt lên tiếng, đi đến chỗ Song Ngư và Xử Nữ - Ngồi đi, đừng đứng như vậy - hắn lịch sự đưa tay về phía bộ ghế salon, ý bảo hai cô ngồi xuống.

- Người muốn nói gì thì nói nhanh đi, đừng có vòng vo nữa - Song Ngư cau mày, cô rất ghét loại người hay vòng vo như vậy.

- Ấy ăy, đừng nóng, được rồi tôi sẽ vào thẳng vấn đề luôn vậy. Tôi muốn các cô giúp tôi xuất một lô hàng sang Campuchia - Thiên Hạt nói.

Song Ngư và Xử Nữ thoàng chau mày.

- Lí do? - Song Ngư nhìn Thiên Hạt hỏi - Chẳng lẽ một bang lớn như Maleficent lại không có người để đi xuất hàng hay sao mà lại nhờ chúng tôi, khó tin thật.

- Cô đánh giá quá cao bang của tôi rồi, bang Maleficent sao mạnh bằng Angela và Cosa Nostra được, và có thể nói rằng trong thế giới ngầm ngoài bang Angela ra thì không ai có thể chống lại bang Cosa Nostra cả.

Nói thật với các cô thì dạo gần đây những món hàng mà chúng tôi thu về lại không thể xuất đi được, vì luôn bị Cosa Nostra ngăn cản. Cho nên lần xuất hàng đợt này tôi muốn các cô trợ giúp.

- Nếu chúng tôi nói không thì sao? - Xử Nữ lên tiếng hỏi, ánh mắt chăm chú quan sát biểu hiện trên gương mặt Thiên Hạo.

- Phải làm sao đây, nếu không được thì các cô chắc sẽ không rời khỏi đây được đâu - Thiên Hạo nói, ánh mắt mang theo ý cười nhìn Ngư - Xử.

Nghe Thiên Hạo nói, Song Ngư và Xử Nữ biết hẳn ta chắc chắn đã giăng sẵn một cái bẫy để ép hai người đồng ý lời đề nghị mà hẳn đã đưa ra. Nếu không đồng ý thì kết quả nhận được chính là sẽ không được toàn mạng mà rời khỏi nơi này. Nhưng làm sao đây, hẳn đã quên một điều rằng Song Ngư, Xử Nữ lại là thủ lĩnh bang Angela là bang mạnh ngang bằng Cosa Nostra thì làm sao có thể bị mất mạng ở nơi này được chứ. Nở nụ cười khinh miệt nhìn Thiên Hạo, Xử Nữ nói:

- Được, vậy thì để chúng tôi ra được khỏi nơi này sẽ cho anh câu trả lời.

Nói xong Xử Nữ cùng Song Ngư đứng dậy rời khỏi căn phòng đó và ra ngoài. Thiên Hạo nhếch mép nhìn cả hai bước ra, đứng dậy bước ra ban công nhìn xuống sân.

Bên dưới, Xử Nữ và Song Ngư vừa bước ra sân thì một toán người to con mặc vest đen chạy ra bao vây cả hai. Trên tay họ là những thanh sắc to dài. Đám người đó hung hăng xông vào tấn công Song Ngư, Xử Nữ. Hai nàng không có vẻ gì gọi là sợ cả, hề hề nào xông tới đều bị hai người đánh văng ra xa.

Trong khi đó thì tại một ngôi biệt thự sang trọng khác.

- Biệt thự nhà Sư Tử -

Hiện tại Nhân Mã đang ngồi ở sofa ngoài phòng khách nhà Sư Tử, anh đang đợi cô thay đồ để cùng cô đến bữa tiệc sinh nhật của Cự Giải. Tối nay Nhân Mã mặc một chiếc áo sơ mi trắng không cài hai cúc trên lộ ra bờ ngực săn chắc, chiếc quần dài màu đen ôm sát chân, đi cùng với đôi giày cổ cao, trông anh rất đẹp trai. Bất kể cô gái nào thấy anh lúc này đều sẽ bị đổ ngã hết bởi vẻ đẹp của anh.

- Sư Tử, cô xong chưa vậy? Chúng ta mau đi thôi, sắp trễ giờ rồi - Nhân Mã từ dưới nhà nói vọng lên.

- Xong rồi, xong rồi. Tôi xuống đây, anh đừng hối nữa - Sư Tử từ trên lầu đi xuống nói.

Sư Tử mặc chiếc đầm dài màu cam nhạt. Chiếc đầm của cô có phần ở trên nhưng cô lại tháo ra và làm thành chiếc đầm không dây, làm lộ ra nước da trắng ngần của cô. Gương mặt khi không trang điểm của cô đã đẹp nay được đánh thêm một lớp phấn nhẹ, môi tô thêm một lớp son màu cam nhẹ làm Sư Tử càng đẹp hơn. Nhân Mã nhìn cô ngây ngốc.

- Nè, làm gì nhìn tui dữ vậy, mặt tui dính gì sao? - Sư Tử nhìn Nhân Mã hỏi, hươ hươ tay trước mặt anh.

- O. Đâu...đâu có, mặt cô đâu dính gì đâu - bưng tỉnh sau khi bị Sư Tử tát một phát vào mặt, anh nói. Là do hươ tay trước mặt Nhân Mã mà anh vẫn đờ ra nên Sư Tử đã tát một cái vào mặt anh đó mà. Đau mới tỉnh ra đây - Chúng ta đi thôi, trễ rồi.

- Ừm - Sư Tử vui vẻ khoát tay Nhân Mã đi mà không để ý rằng mặt anh đang đỏ lên, tim đập loạn xạ khi thấy cô cười.

Khác với mọi ngày hôm nay Sư Tử thật dịu dàng, còn bình thường thì hờ một chút là động tay động chân.

Cả hai ra xe leo lên chiếc Ferrari mà đến nhà Cự Giải.

- Trở lại với Ngư - Xử -

Cả hai vẫn đang đánh nhau với toán người kia, hơn một nửa số người đã bị hai nàng đánh nằm ngay đơ. Bọn người này khá đông nên để rút ngắn thời gian và tránh hao tổn sức chỉ có cách là tên nào xông lên thì giết tên đó. Song Ngư là người giỏi võ nên hề hề nào lên đều bị cô tóm lấy, đè đầu quất vào đầu gối, máu mũi máu mồm thi nhau chảy, hoặc là cho họ mỗi người một cú thật mạnh vào bụng đến nỗi không thể đứng dậy. Còn về phần Xử Nữ, cô phóng những con dao về phía những người đó. Xử Nữ vốn là người phi đao

giỏi nhất, bách phát bách trúng. Chỉ sau 15” mà một toán người có hơn 50 tên đều ngã xuống. Thiên Hạo thích thú, hắn đứng từ trên ban công nhìn xuống xem cuộc chiến đang diễn ra kia, thầm thán phục Ngự - Xử. Không hổ danh người lãnh đạo Angela. Nhưng hắn muốn xem, các cô sẽ làm được gì nếu bị người ta ám sát. Hắn ngoài bố trí một toán người kia ra còn bố trí thêm 6 tên xạ thủ để đấu với các cô. Khi đám người kia gần bị hạ gục hết thì cũng là lúc 6 tên đó ra tay, họ bắn những phát đạn về phía Ngự - Xử, nhưng cố tình bắn không trúng các cô. Ngự - Xử vội tách ra làm hai, trốn vào đằng sau những chậu cây kiểng. Các cô cần phải tìm xem vị trí của 6 tên kia ở đâu rồi mới hành động được.

- Virgo, bọn chúng trên kia - Song Ngự quay sang Xử Nữ khi đã phát hiện được vị trí của 6 tên kia.

Có hai tên ở trên nóc nhà, ba tên ở trên cây và một tên nấp sau bức tường cách đó khá xa.

- Cậu có đem súng theo chứ? - Song Ngự hỏi.

- Ủ. Xà Phu luôn bắt tớ phải đem theo, ít nhất là hai khẩu súng - Xử Nữ nói, lấy trong thắt lưng ra hai khẩu súng, quăng cho Song Ngự một cái.

- Tuyệt - Song Ngự cười chớp lấy khẩu súng nhìn Xử Nữ nháy mắt.

- Trước tiên phải xử xong 6 tên kia trước đã - Xử Nữ.

Cả hai nhìn nhau rồi xông ra ngoài, khi đã sát định được 6 tên xạ thủ kia ở vị trí nào thì chỉ còn việc là nã đạn vào họ thôi.

Đoàng...doàng...doàng...một loạt tiếng súng vang lên, 6 tên thiện xạ kia chưa kịp nhận ra tình hình thì đã đồng loạt ngã xuống, chết không nhắm mắt, viên đạn nhắm thẳng vào trán họ. Tiếp đến là những tên mặc vest đen kia, Ngự - Xử đều xử sạch hết. Trận chiến kết thúc, xác người nằm la liệt. Song Ngự hướng ánh mắt nhìn lên bang công nơi Thiên Hạo đang đứng, nhếch môi. Đưa tay phóng một con dao về phía hắn rồi cùng Song Ngự rời đi.

Con dao được xử phóng ra lao thẳng về phía Thiên Hạo, hắn ta xoay người tránh đi, con dao cắm thẳng vào cánh cửa sau lưng hắn, trên đó còn có một mảnh giấy nhỏ, hắn lấy xuống mở ra xem.

“- Cũng rất thú vị, vụ này tôi sẽ nhận.”

Đọc xong mảnh giấy hắn khẽ cười. Một nụ cười đầy thách thức, mục đích thật sự của hắn là muốn hai bang mạnh nhất trong thế giới ngầm đối đầu với nhau. Hắn sẽ lợi dụng bang Angela để đấu một trận sinh tử với Cosa Nostra. Lúc đó hắn chỉ cần ngồi đó mà xem kịch hay thôi. Nếu tiêu diệt được hai bang này thì hắn còn lo gì không xuất được hàng cơ chứ, bang Cosa bị tiêu diệt thì sẽ không còn ai có thể cản trở hắn làm giàu rồi. Nhưng liệu có quá dễ như hắn nghĩ không? Còn phải chờ xem đã.

- Xử nhi à! - Song Ngự chạy đến chỗ Xử Nữ khi thấy cô đang định leo lên chiếc mô tô.

- Sao? - Xử Nữ hỏi nhưng không quay lại nhìn Song Ngự, lấy nón bảo hiểm đội vào.

- Cậu không định về thiệt sao?

- Cậu vốn biết câu trả lời rồi mà. Tớ không muốn về đó.

- Nhưng mà...

- Được rồi, cậu đi đi, trễ giờ rồi - Xử Nữ ngắt lời Song Ngự - Chơi vui vẻ - Xử Nữ nói xong thì leo lên xe và lái đi.

Song Ngự đứng nhìn theo Xử Nữ mà thở dài, cô bạn này của cô làm sao mới chịu quên đi chuyện quá khứ đây?

- Tại nhà Cự Giải -

Bữa tiệc sinh nhật đêm nay rất có không khí gia đình. Ông Thất Nam mời không nhiều người lắm, chủ yếu là các đối tác và người thân quen. Mọi thứ đều được trang hoàng ở phần sân sau nhà dùng nền thấp sáng

bàn ăn, khá đầm ấm và lãng mạn. Ở một chiếc bàn nơi hội tụ đầy đủ các nam thanh nữ tú, khiến mọi người không khỏi bàn tán về họ.

Ngày hôm nay Cự Giải mặc một chiếc váy caro hở một phần lưng lớn ở phía sau và mái tóc thì được búi cao lên để lộ thêm làn da trắng như sữa của cô, trông cô thật xinh đẹp. Thiên Yết thì quần tây áo sơ mi đen đơn giản không cài cúc áo phần trên. Thiên Bình thì quần jeans dài, áo phông và đôi giày Nike làm anh thêm handsome. Song Tử cũng quần jeans dài và chiếc áo sơ mi màu trắng. Ma Kết thì theo phong cách một chàng hoàng tử, vì thế anh mặc một bộ vest trắng. Kim Ngưu mặc một chiếc váy màu tím nhạt ngắn đến đầu gối, một chiếc áo khoác ngắn tay bên ngoài, mái tóc màu xanh được buộc gọn để bên phải.

- Chào mọi người, đến sớm quá ha - Bảo Bình khoác tay Bạch Dương đi vào, lên tiếng chào mọi người.

Bạch Dương khoác trên mình chiếc áo sơ mi trắng bên trong và bên ngoài là vest đen, chiếc quần jean đen nốt. Làm anh bình thường đã đẹp nay còn đẹp hơn. Còn Bảo Bình thì mặc một chiếc áo sát nách màu đen chấm bi, và chiếc đầm màu hồng nhạt, mái tóc xõa ra.

Mọi người cùng nói chuyện đùa giỡn với nhau vui vẻ.

- Ma Kết, Ngự nhi không đi với cậu sao? - sau một hồi nhìn xung quanh mà không thấy Song Ngự đâu, Sư Tử quay sang hỏi Ma Kết.

- Cô ấy nói có việc bận, bảo tớ cứ đến trước không cần đến đón - Ma Kết nhấp một ngụm rượu nói.

- Giải nhi à! Tớ có thể ăn rồi chứ, tớ đói quá - Kim Ngưu xoa bụng mắt long lanh nhìn Cự Giải.

- Ồ. Cứ tự nhiên - Cự Giải cười nói.

Kim Ngưu hí hửng chạy đến bàn ăn. Nói thật là cô đói lắm luôn rồi, không thể chờ đến khi bữa tiệc diễn ra được đâu.

- Ê nè, chờ tui với - Song Tử đang nói chuyện với Thiên Bình thì dừng lại quay sang nhìn Kim Ngưu đang đi về phía chiếc bàn dài để đầy thức ăn, anh quay sang mấy sao khác - Tớ phải theo Kim Ngưu đây, phải ngăn cô ấy lại trước khi cô ấy dọn sạch sẽ những thứ trên bàn - nói xong rồi chạy theo Kim Ngưu.

Cả đám không nói gì chỉ nhìn theo Song - Ngưu mà cười.

- Ngự nhi - Cự Giải gọi khi thấy Song Ngự đang từ ngoài đi vào.

Song Ngự mặc một chiếc đầm đỏ không dây ngắn trên đầu gối một gang tay, nhìn cô rất đẹp. Song Ngự đang nói chuyện điện thoại với ai đó, nhưng khi đến chỗ mấy sao thì đã cúp máy.

- Chào, xin lỗi đã đến trễ - Song Ngự nhìn mọi người nói.

- Em đã đi đâu, khi nãy anh gọi thì không liên lạc được với em - Ma Kết hỏi.

- Em bận chút chuyện thôi. Buổi tiệc vẫn chưa bắt đầu sao?

- Cũng sắp rồi - Cự Giải nói.

Mọi người đã tề tựu đông đủ, cùng nói chuyện vui vẻ, ai ai cũng ra sức chào hỏi theo phép tắc với ông chủ lớn. Bầu không khí ồn ào náo nhiệt bây giờ càng sôi nổi hơn khi có sự xuất hiện của một người. Những lời xì xầm bàn tán vang lên.

- Cô gái đó là vậy? Nhìn xinh quá - người thứ nhất.

- Hình như là con gái lớn của chủ tịch Hạ thì phải - người thứ hai.

- Ngài Thất Nam có con gái lớn nữa sao, tôi tưởng tiểu thư Cự Giải là con một chứ - người thứ ba ngạc nhiên.

Những lời xì xầm không ngừng vang lên, cô gái kia không mấy quan tâm đi thẳng vào trong. Mấy sao nghe ồn ào thì cũng quay lại xem họ ngạc nhiên khi thấy Xử Nữ đang tiến vào. Song Ngự rất ngạc nhiên khi thấy Xử Nữ, chẳng phải cô ấy nói sẽ không đến sao, nhưng sao giờ lại có mặt ở đây. Xử Nữ với mái tóc dài uốn lọn xoả ra, làn da trắng hồng như sữa, khuôn mặt dù không đánh phấn nhưng vẫn rất xinh đẹp, chiếc váy

ngắn bó sát dài đến đầu gối màu đen được thiết kế tuy đơn giản nhưng vẫn tôn lên được vẻ đẹp tinh tế của người mặc.

Mặc cho những ánh mắt, những lời bàn tán xôn xao về mình, Xử Nữ tiến thẳng đến chỗ ông Thất Nam đang đứng cùng với đối tác. Cô không muốn đến đây đâu, chỉ tại khi này trên đường lái xe về biệt thự thì nhận được tin nhắn là Xà Phu đang trong tay ba cô nếu muốn Xà Phu sống thì hãy đến khu biệt thự. Không vì Xà Phu thì cô sẽ không lết xác đến nơi ồn ào này đâu. Cụ Giải thấy Xử Nữ đến thì rất vui cô chạy đến chỗ Xử Nữ, gương mặt tươi cười.

- Chị Xử, chị đến rồi.

- Tránh ra đi - lạnh lùng lướt qua Cụ Giải đến chỗ ba mình, Xử Nữ đi thẳng vào vấn đề - Xà Phu đâu?

- Con đến rồi sao, đã đến thì cùng ngồi xuống đi, dù gì thì hôm nay cũng là sinh nhật của con và Giải nhi - ông Thất Nam cười nhìn Xử Nữ bảo, kéo cô đến bàn ngồi xuống nhưng cô hất tay ông ra.

- Tôi hỏi Xà Phu đâu? - vẫn giọng nói lạnh lùng đó, cô giương mắt nhìn ông.

- Được rồi, Xà Phu con ra đây đi - Thất Nam gọi, từ bên trong Xà Phu bước ra tiến đến chỗ cô - Ta không có ý định làm hại Xà Phu, nó cũng là con ta mà, ta chỉ muốn dùng nó để gọi con đến thôi.

Xử Nữ sau khi thấy Xà Phu thì không nói câu nào mà quay người rời đi nhưng mẹ cô kéo tay lại.

- tiểu Xử, đã về rồi thì hãy ở lại một lát đi. Hôm nay sinh nhật con mà - Trinh Nữ đi đến trước mặt Xử Nữ nhìn cô nói. Đã 8 năm rồi, kể từ khi Xử Nữ bỏ nhà đi bà chưa bao giờ gặp lại cô. Bà rất nhớ Xử Nữ, nhớ đứa con gái mà bà vẫn luôn yêu thương - Ở lại nhé Xử nhi.

- Không thích - Xử Nữ đáp, lướt qua Trinh Nữ rời đi.

- Con muốn đi đâu? - ông Thất Nam hỏi.

- Ông không cần biết.

- Sao con dám ăn nói với ta như vậy, ta là ba của con nên có quyền biết con ở đâu, sống thế nào và đang làm gì - ông Thất Nam cố nén giận nói.

- Tôi hiện tại đang sống rất tốt, vẫn chưa chết được đâu. Đừng giả vờ quan tâm đến tôi, toàn giả tạo thôi - Xử Nữ quay lại nhìn ông cười khinh.

- Con nói gì vậy Xử nhi - Trinh Nữ ánh mắt đau buồn nhìn Xử Nữ. Con gái của bà, đứa con gái ngoan hiền, luôn biết nghe lời của bà, sao lại như vậy chứ.

- Tôi nói không đúng sao? 8 năm, tôi bỏ đi 8 năm, các người có tìm tôi không, có biết tôi sống thế nào không? Hay là các người xem tôi như chưa từng tồn tại.

- Chị đừng nói vậy mà, ba mẹ lúc nào cũng coi chị là con của ba mẹ hết đó, em cũng luôn xem chị là chị của em mà. Chị xem, mẹ biết chị vừa về, hôm nay lại là sinh nhật chị và em nên mẹ cho người làm những món chị thích không đấy. Nè chị ăn thử đi, món bánh này là tự tay em làm cho chị đó - Cụ Giải bưng đĩa bánh mà cô đã tự làm đưa ra trước mặt Xử Nữ.

Xử Nữ hất tung đĩa bánh làm nó rơi hết vào người Cụ Giải. Mọi người có mặt tại đó một phen ngạc nhiên.

- Cô thôi đi, đừng dùng gương mặt thánh thiện giả tạo đó với tôi. Vô dụng thôi - Xử Nữ nói.

- Cô làm gì vậy hả, không ăn thì thôi sao lại làm như vậy - Sư Tử tức giận lao về phía Xử Nữ, cô rất muốn xông vào đánh Xử Nữ nhưng bị Nhân Mã và Bảo Bình ngăn lại.

- Bình tĩnh đi Sư nhi, có gì từ từ nói - Bảo Bình khuyên can.

- Bình tĩnh gì mà bình tĩnh, cậu không thấy cô ta quá đáng sao. Bánh đó là Giải nhi vất công làm, thế mà cô ta lại hất đổ.

- Hic...chị Xử... - Cụ Giải mắt ngân ngấn nước nhìn Xử Nữ.

- ĐỪNG CÓ GỌI TÊN TÔI - Xử Nữ hét lớn làm Cụ Giải giật mình hoảng sợ.

- Cô thôi đi, cô đang làm Giải nhi sợ đó - Thiên Yết lên tiếng, mắt anh nhìn Xử Nữ trân trân.

Xử Nữ quay người đi, nhưng lần nữa bị Cự Giải kéo tay lại.

- Chị Xử, chị đừng đi mà. Em xin lỗi, chuyện trước đây là em không đúng, em không nên làm như vậy, em không nên nói dối, em xin lỗi chị tha thứ cho em đi mà, hic... - Cự Giải gương mặt đầm nước mắt nhìn Xử Nữ, bàn tay run rẩy nắm chặt tay Xử Nữ - Em phải làm gì thì chị mới tha lỗi cho em đây?

- Muốn tôi tha thứ cho cô, vậy thì hãy nói ra sự thật đi.

Lời Xử Nữ như nhát dao đâm vào tim Cự Giải. Bắt cô nói sự thật sao, nếu như nói ra thì Thiên Yết sẽ thế nào? Cô đã gạt Thiên Yết suốt tám năm qua. Nếu anh biết sự thật thì liệu anh có còn yêu cô như bây giờ không? Anh có rời bỏ cô không? Cô phải làm sao đây? Cự Giải người cứ như không còn chút sức lực nào, cô như muốn ngã quỵ may là có Thiên Yết đỡ, nếu không cô đã ngã quỵ xuống rồi.

- Sao, không làm được chứ gì? Vậy thì tôi sẽ không bao giờ tha thứ cho cô.

- Chị Xử... - Cự Giải vẫn nắm tay Xử Nữ không buông.

- Buông tôi ra - giật mạnh tay mình ra khỏi Cự Giải, Xử Nữ vô tình xô Cự Giải té xuống đất.

- Giải nhi, không sao chứ? - Bảo Bình cùng Kim Ngưu đỡ Cự Giải đứng dậy, lo lắng hỏi.

- Xử Nữ, cô quá đáng rồi đó, sao có thể làm vậy với Giải nhi - Thiên Bình lúc này cũng không thể nhịn được khi thấy những hành động mà Xử Nữ đối với Cự Giải nên lên tiếng.

- Sao lại không thể, tôi không những có thể làm vậy mà còn có thể giết chết nó nữa kìa.

- Cô thôi đi, Giải nhi là em gái cô đó - Sư Tử quát lên khi nghe Xử Nữ nói.

- Nó không phải là em gái tôi, từ 10 năm trước thì đã không phải nữa rồi.

Chát

~Một bạt tai giáng thẳng xuống má Xử Nữ, tất cả mọi người có mặt ở buổi tiệc bàng hoàng với sự việc vừa xảy ra. Xử Nữ thất thần quay sang nhìn Trinh Nữ, người vừa đánh cô. Trinh Nữ đưa tay che miệng, bà cũng không biết vì sao bà lại như vậy, cảm thấy có lỗi vì đã đánh Xử Nữ bà vươn tay muốn chạm vào Xử Nữ nhưng cô tránh đi.

- Đừng chạm vào tôi - giọng Xử Nữ nghèn nghẹn, cô khó khăn thoát ra từng chữ quay sang nhìn Trinh Nữ - Bà vì nó mà đánh tôi, tất cả các người đều tin cô ta mà đối xử với tôi như vậy. Nó làm gì cũng đúng, nói gì cũng đúng còn tôi thì nói gì cũng sai, làm gì cũng sai cả.

- Xử nhi à! Mẹ xin lỗi, mẹ không cố ý đánh con đâu. Mẹ...

- Thật ra Giải nhi đã làm gì để khiến cô ghét em ấy như vậy? - Thiên Bình.

- Các người đi mà hỏi cô ta, xem cô ta đã làm những chuyện tốt gì. Các người chỉ biết tin cô ta, nghe những gì cô ta nói nhưng lại không tin tôi.

- Rốt cuộc là có chuyện gì, con nói đi - ông Thất Nam nói.

- Muốn biết, để cô ta nói cho các người nghe.

Xử Nữ dứt lời liền xoay lưng chạy thẳng ra ngoài dưới ánh mắt còn đang ngỡ ngàng chưa hiểu chuyện gì xảy ra ở mọi người.

- Xử nhi - Song Ngự gọi, cô chạy theo Xử Nữ.

- Đây cô chưa nói xong mà - Sư Tử nhìn hướng Xử Nữ vừa chạy gọi.

Mấy sao định đuổi theo Xử Nữ nhưng bị Xà Phu ngăn lại.

- Xà Phu, anh mau tránh ra, chúng tôi cần phải hỏi rõ Xử Nữ. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì mà cô ấy lại ghét Giải nhi như vậy - Thiên Yết nói.

- Thay vì hỏi Xử Nữ thì sao các người không đi hỏi Cự Giải. Cô ấy cũng là người trong cuộc - Xà Phu nhìn mấy sao rồi lại nhìn Cự Giải - Có muốn tự mình nói ra không?

Cự Giải lùi ra sau vài bước, nhẹ lắc đầu. Cô không biết phải làm sao hết? Nếu nói ra mọi người sẽ đối với cô như thế nào? Nhưng nếu không nói, Xử Nữ sẽ không bao giờ tha thứ cho cô.

- Cô không dám nói vậy để tôi nói.

- Anh cũng biết chuyện đã xảy ra giữa Xử Nữ và Giải nhi sao? - Nhân Mã hỏi, ánh mắt ngạc nhiên nhìn Xà Phu. Cũng đúng anh ta là người theo Xử Nữ từ nhỏ mà.

- Đúng vậy - Xà Phu gật đầu xác nhận.

End chap 2.

4. Chương 3

Còn nhớ năm đó khi Xử Nữ và Cự Giải 10 tuổi, gia đình cô vẫn đang sống ở một vùng ngoại ô. Một nơi cách thành phố rất xa, rất xa, một nơi thanh bình yên ả, không ồn ào như ở thành phố. Không khí trong lành.

Và trong một lần nọ Xử Nữ trốn ra ngoài đi chơi một mình thì bị người ta chụp thuốc mê bắt cóc đi. Lúc tỉnh dậy thì thấy mình đang ở trên một chiếc xe, có hai người đàn ông một người ngồi ở ghế lái và một người ngồi bên cạnh, băng ghế sau không một ai hết, cô lia mắt nhìn ra phía cửa sổ xe thấy vẫn chưa ra khỏi ngoại ô. Không nghĩ nhiều Xử Nữ vội mở cửa xe nhảy xuống mặc cho chiếc xe vẫn đang chạy băng băng trên đường. Hai tên bắt cóc kia vì nghĩ Xử Nữ còn nhỏ sẽ chẳng làm được gì hết nên khi làm cô ngất đi thì cứ thế mà đem cô lên xe không trối lại, nên Xử Nữ mới có thể thoát dễ dàng. Thấy Xử Nữ nhảy khỏi xe, hai tên kia cũng vội đuổi theo. Xử Nữ khi đó cứ cắm đầu chạy mãi đến khi bị dồn đến một vách núi không còn đường nào để chạy nữa. Xử Nữ cứ lùi dần về phía vách núi, bọn người kia thì tiến dần đến phía cô.

- Này cô bé, ngoan ngoãn thì đến đây đi, ở đó nguy hiểm lắm - một trong hai tên bắt cóc lên tiếng.

- Sao tôi phải nghe mấy người, mấy người là người xấu, có giỏi thì tới đây - Xử Nữ hất mặt mạnh miệng nói dù bên trong tim đang chạy loạn.

- Bé ngoan, tới đây với chú đi, chú không làm hại cháu đâu - tên kia nói, cố dụ cho Xử Nữ đi xuống.

- Không làm hại tôi vậy bắt tôi làm gì, tưởng tôi là trẻ con chắc, để cho các người dụ.(t/g: 10t không phải trẻ con thì là gì hả Xử đại tỉ, bị dồn đến đường cùng rồi mà còn vậy đó. Xử: kệ ta, lo viết đi. Lắm chuyện. T/g: giống tí nha. Xử: nói gì đó *lườm*. T/g: *im re*)

- Ấy, cái con bé cứng đầu này, bộ muốn chết sao hả, có chịu đến đây hay không? - tên thứ nhất tức giận quát.

- Í í í, không được nha, nổi nóng với trẻ con là không nên đâu ơ - Xử Nữ chu môi nhìn hai tên bắt cóc.

- Bé ngoan, nghe lời chú, xuống đi ha, chú mua kẹo cho - tên thứ hai dỗ ngọt.

- Nói nhiều với nó làm gì, đến bắt nó đi, tao không tin nó dám nhảy xuống - tên thứ nhất nói.

Hai tên bắt cóc chạy đến chỗ Xử Nữ. Xử Nữ vội lùi lại không cẩn thận mà trượt chân té xuống, hai tên kia hốt hoảng chạy lại xem, nhìn xuống dưới không thấy gì tưởng rằng Xử Nữ đã rơi xuống vực nên bỏ đi. Nhưng họ đâu ngờ rằng, Xử Nữ trước khi bị trượt chân cô cũng đã nghĩ sẵn nếu hai tên bắt cóc không chịu thả cô đi thì cô sẽ nhảy xuống. Cô đã quan sát địa hình bên dưới rồi, lúc nhảy xuống Xử Nữ bám vào một cành cây chìa ra, áp sát người mình vào vách đá để hai người kia không nhìn thấy. Nhưng bây giờ, khi hai tên kia đã đi khỏi Xử Nữ mới vỡ lẽ, làm sao cô leo lên được đây? Lúc này chỉ lo tìm cách nào để nhảy xuống an toàn mà không nghĩ cách làm sao phải leo lên. Giờ thì hay rồi, tình huống khóc không ra nước mắt mà.

Đang không biết phải làm gì thì bỗng một sợi dây thừng từ trên thả xuống, Xử Nữ ngơ ngác nhìn lên trên thì thấy một cậu bé trạc tuổi cô tóc màu bạch kim đang nhìn mình.

- Bám vào đi, tui giúp kéo cậu lên - cậu bé đó nói.

Xử Nữ không nói gì bám vào sợi dây thừng, cậu bé kia kéo cô lên. Sau một hồi vật lộn sợi dây với vách núi thì Xử Nữ cũng được kéo lên.

- Nè, không sao chứ? - cậu bé kia thở phì phì hỏi, tay lau mồ hôi nhễ nhại trên trán.

- Không sao, cảm ơn, nhưng sao cậu biết tui ở dưới vậy? - Xử Nữ vừa phủi bụi dính trên áo mình vừa hỏi.

- Tui theo cậu mà, tui thấy hai tên kia đuổi theo cậu nên chạy theo xem sao. Lúc nãy thấy hai tên kia bỏ đi cứ tưởng cậu nhảy xuống thiệt. Đi lại xem, cũng định bỏ đi rồi, nhưng thấy cái gì nhúc nhúc đen đen, nên tìm dây thả xuống thử - cậu bé nói. Là lúc Xử Nữ chạy đã chạy ngang qua một cánh đồng, mà không biết là do số phận hay sao mà cậu đang ở đó dựa lưng vào một góc cây ngủ, nghe ồn mở mắt ra thấy Xử Nữ bị người ta dí bắt không hiểu chuyện gì tò mò theo sau xem sao. Là vậy đó. (t/g: lí do lãng xẹt này chỉ có t/g mới nghĩ ra được.)

-Ồ. Mất tinh quá ha, cảm ơn nha. Giờ tui phải về rồi, ba chắc lo cho tui lắm.

- Tui đưa cậu về nhé - cậu bé đề nghị.

- Tại sao? Trời đã tối rồi, cậu cũng nên về đi, để ba mẹ cậu lo đấy. Tui tự về được rồi.

- Không sao, tui đưa cậu về. Nhỡ đâu lát nữa hai tên kia quay lại thì sao. Đi thôi - nói rồi cậu bé nắm tay Xử Nữ kéo đi.

Xử Nữ ban đầu có chút ngạc nhiên, tim đập rộn ràng khi cậu bé nắm tay mình nhưng lát sau cô cũng mặc kệ để cậu bé kia kéo đi. Đêm xuống, trời càng ngày càng tối, cũng may là nhờ ánh trăng soi đường nếu không cậu bé kia và Xử Nữ sẽ không thấy đường mà đi. Hai bóng dáng nhỏ nắm tay nhau đi dưới ánh trăng.

- Nè! - đang đi thì cậu bé kia quay sang Xử Nữ gọi.

- Gì? - Xử Nữ lên tiếng nhưng không quay lại nhìn cậu bé.

- Sao cậu lại đeo mặt nạ?

Xử Nữ bình thường nếu đi đâu một mình thì lại đeo mặt nạ. Nên hiện tại thì Xử Nữ đang đeo một chiếc mặt nạ màu tím, có kim tuyến lấp lánh.

- Thích thôi - Xử Nữ đáp ngắn gọn.

- Tháo nó ra đi.

- Lí do? - Xử Nữ hỏi.

- Tui muốn thấy mặt cậu.

- Để làm gì?

- Xem cậu có xinh không.

- Không thích.

- Tại sao?

- Không tại sao hết, đơn giản là không thích thôi - Xử Nữ dừng lại, lúc này mới thôi ngẩng trăng sao mà quay lại nhìn cậu bé - Mà cậu tên gì?

- Thiên Yết - cậu bé trả lời nhưng cũng không quên hỏi - Còn cậu?

- Không nói cho cậu biết - Xử Nữ cười khi thấy gương mặt Thiên Yết méo xệch - Thôi, cậu đưa tui đến đây được rồi, tui sẽ tự về, cậu cũng nên về đi. Bái bai - Xử Nữ vẫy tay chào Thiên Yết toan quay lưng chạy đi thì Thiên Yết kéo lại.

- Chúng ta có gặp lại nhau không?

- Cậu muốn gặp lại tui? - Xử Nữ hỏi lại.

- Rất muốn.

- Cậu biết cánh đồng hoa lau chứ?

-.... - Thiên Yết không không trả lời chỉ gật đầu.

- Ba ngày nữa chúng ta gặp nhau ở đó, khi đó tui sẽ nói cho cậu biết tên của tui và cho cậu thấy mặt. Vậy nha, tui về đây. *chụt*, coi như là cảm ơn cậu và chúc ngủ ngon - hôn vội lên má Thiên Yết một cái Xử Nữ chạy vụt đi để che đi đôi má ửng hồng của mình.

Thiên Yết đứng ngây người ra đó vì nụ hôn bất ngờ của Xử Nữ, đưa tay lên má mình Thiên Yết mỉm cười nhìn về phía Xử Nữ vừa khuất khe nói:

- Tui sẽ đợi cậu ở cánh đồng hoa lau, không gặp không về - rồi quay lưng đi về hướng ngược lại.

Đằng sau một cái cây to, Xử Nữ bước ra. Cô chưa về, lúc nãy chạy đi nấp ở đằng sau cái cây để Thiên Yết tưởng mình đã về, vì Xử Nữ muốn thấy Thiên Yết thực sự đã đi về mới yên tâm được. Và câu nói kia của Thiên Yết cô cũng đã nghe.

- Không gặp không về, tiểu Yết.

Xử Nữ đi về nhà. Tối đó, Xử Nữ bị ông Thất Nam giáo huấn cho một trận vì cái tội đi chơi một mình mà không nói ai biết, làm cả nhà nháo nhào đi tìm, rồi lo sợ khi có người gọi báo cô đã bị bắt cóc, phải đem tiền chuộc đến giao. May mà cô về kịp không thì gia đình cô đã phải mất một số tiền rất lớn. Ông Thất Nam ngồi giáo huấn Xử Nữ suốt ba tiếng, mà Xử Nữ nhà ta có nghe gì đâu. Lời nói của ông Thất Nam chui từ lỗ tai này rồi qua lỗ tai bên kia bay đi hết. Xử Nữ thề là không nghe lọt chữ nào, bị lo nghĩ đến ai đó mà. Haizz, tội cho ông Thất Nam, tốn biết bao nhiêu nước bọt.

- Ba ngày sau -

Hôm nay là ngày mà Xử Nữ hẹn gặp Thiên Yết, nhưng Xử Nữ lại bị ốm nặng ngồi dậy còn không nổi chứ nói gì là đứng dậy đi. Xử Nữ đành phải nằm bẹp trên giường.

- Chị Xử, chị thấy thế nào rồi? - một cô bé tầm 10 tuổi với mái tóc màu vàng cột hai chùm, mặc một chiếc váy màu hường từ ngoài chạy vào, cô bé ngồi trên giường Xử Nữ nghiêng đầu nhìn cô, hỏi.

- Giải nhi. Chị...không sao, em không cần lo - Xử Nữ thều thào nói, gương mặt hiện lên vẻ mệt mỏi.

- Chị vẫn còn sốt này, thế mà nói không sao hả? - Cự Giải đặt tay lên trán Xử Nữ, vẫn còn sốt cao lắm - Chị nghỉ ngơi đi, em ra ngoài nha.

- Giải nhi - Xử Nữ gọi khi thấy Cự Giải đang định ra ngoài.

- Chuyện gì ạ? - Cự Giải quay lại hỏi.

- Giúp chị...một chuyện được không? Em còn nhớ người mà chị kể với em hôm trước không?

- Dạ nhớ, nhưng sao ạ? - như nhớ ra gì đó Cự Giải nói - A, hôm nay là ngày chị và người đó gặp nhau đúng chứ?

- Phải. Chị...muốn em đến đó nói với cậu ấy chị không thể đến được, bảo cậu ấy về đi.

- Em đi sao? - Cự Giải chỉ vào mình hỏi lại.

- Ừ. Em giúp chị nhé. Cậu ấy chắc giờ đang ở cánh đồng hoa lau đó.

- Em biết rồi, chị cứ nằm nghỉ đi, em sẽ chuyển lời giúp chị.

Cự Giải nói rồi đi ra ngoài không quên đóng cửa phòng lại để Xử Nữ nghỉ ngơi. Xử Nữ vì quá mệt mà ngủ thiếp đi ngay sau đó.

Cự Giải nghe lời Xử Nữ, cô đi đến cánh đồng hoa lau để giúp chuyển lời dùm chị mình.

- Không biết người mà chị Xử nói là người như thế nào ta, tò mò thiệt đó.

Cự Giải vừa đi vừa hình dung ra người mà chị mình đã kể, thoáng chốc đã đến cánh đồng hoa lau. Ở đây đúng là đẹp thật, một cánh đồng đầy hoa lau luôn. Hôm nay là một ngày nắng đẹp, theo Cự Giải là vậy. Trời trong xanh, từng gợn mây trôi dạt trên bầu trời xanh mượt. Cự Giải đang nhìn xung quanh để tìm xem ai kia đã đến chưa nhưng không thấy một bóng người.

- Vẫn chưa đến hay sao chứ? Á.

Đang loay hoay thì một bàn tay đặt trên vai Cự Giải làm cô giật mình hét lên một tiếng, quay lại thì đập vào mắt Cự Giải là một cậu bé với mái tóc màu bạch kim và đôi mắt màu hổ phách sâu thẳm. Cự Giải gần như bị cuốn vào đôi mắt ấy. Thiên Yết mặc chiếc áo sơ mi màu trắng và quần jean ôm, trông cậu thật đẹp. Giờ đây trong mắt Cự Giải, Thiên Yết cứ như là một chàng hoàng tử bước ra từ trong truyện tranh vậy. Cự Giải cứ ngẩn ngơ nhìn Thiên Yết.

- Này! Không sao chứ, xin lỗi đã làm cậu sợ nha - Thiên Yết lên tiếng kéo Cự Giải về thực tại.

- A, tui không sao.

- Tui chờ cậu lâu lắm rồi đấy, cứ tưởng cậu không đến.

- A...sao có thể không đến chứ, đã hứa rồi mà - Cự Giải cười nói.

- Cậu cũng xinh thật nha.

- Ồ..cảm..cảm ơn - Cự Giải thoát đồ mặt khi nghe Thiên Yết khen mình xinh.

- Nè, chúng ta thả diều đi, tui có mang diều theo này. Mà cậu tên gì vậy? - Thiên Yết lôi ra hai con diều, đưa một con cho Cự Giải còn một con cho mình.

- Cự Giải - cầm lấy con diều Thiên Yết đưa, Cự Giải đáp.

- Tên cậu đẹp thật, từ giờ tớ sẽ gọi cậu là Giải nhi nhé. Mau, chúng ta đi thả diều thôi.

Thiên Yết nắm tay Cự Giải kéo đến giữa cánh đồng, cả hai cầm lấy diều và bắt đầu thả. Cự Giải liên tục liếc nhìn Thiên Yết mãi. Giờ phút này cô hình như đã quên đi lời hứa chuyển lời dùm cho Xử Nữ rồi. Ngay giây phút gặp Thiên Yết thì cô dường như đã thấy rất thích anh.O.O.

Thiên Yết và Cự Giải cùng nhau thả diều, cùng nhau đùa giỡn với nhau, tiếng cười tràn ngập cả cánh đồng hoa lau. Cho đến khi mặt trời lặn thì cả hai mới chịu ra về.

- Nhà Cự Giải -

- Nhà cậu ở đây hả? - Thiên Yết ngược nhìn ngôi biệt thự đồ sộ trước mặt hỏi.

- Ừm. Cậu vào nhà chơi một chút không? - Cự Giải đề nghị.

- Tui phải về rồi để ba mẹ lo, tạm biệt nhé - Thiên Yết vẫy tay chào tạm biệt Cự Giải rồi chạy đi.

Cự Giải đứng nhìn theo bóng Thiên Yết mà miệng không ngớt nụ cười.

- Giải nhi - tiếng của Xử Nữ vang lên sau lưng Cự Giải làm cô giật mình, quay lại.

- Chị Xử...

- Chuyện này là sao, sao cậu ấy lại đưa em về? Em không chuyển lời nói của chị với cậu ấy à? - Xử Nữ hỏi dồn dập.

- Em...em... - Cự Giải ấp úng không biết nói sao.

- Em làm sao? Đừng nói là em tự nhận mình là chị đó - Xử Nữ nói, nhưng Cự Giải không nói gì chỉ im lặng - Thật là như vậy sao?

- Chị Xử, em xin lỗi. Em...em...lần đầu gặp đã lỡ thích anh ấy mất rồi - Cự Giải cúi gằm mặt lí nhí nói.

- Vì vậy mà em nhận mình là chị, sao em có thể làm vậy chứ. Như vậy là nói dối đấy.

End Flashback

- Chuyện là như vậy. Cự Giải đã nói dối, cô ấy tự nhận mình là Xử Nữ khi đến gặp Thiên Yết - Xà Phu kể lại tất cả cho mọi người nghe.
 - Chỉ có như vậy mà hận em mình sao, cô ta cũng thật nhỏ mọn đi - Sư Tử là người đầu tiên lên tiếng khi nghe hết câu chuyện của Xà Phu.
 - Không đơn thuần là vậy mà Xử nhi hận Giải nhi đâu. Còn những chuyện khác nữa.
 - Ý anh là sao, còn chuyện gì nữa? - Bảo Bình hỏi.
 - Em có muốn tự mình nói ra mọi chuyện không Giải nhi? Em là người biết rõ nhất mà - Xà Phu nhìn Cự Giải, mong chờ cô sẽ nói ra tất cả nhưng trái lại Cự Giải chỉ im lặng không nói gì.
- Xà Phu thở dài quay sang mọi người kể tiếp.
- Mọi người còn nhớ lúc mà Xử nhi và Giải nhi bị bắt cóc không? - Song Ngư hỏi.
 - Thì sao, lần đó là Xử Nữ đã trốn thoát nhưng lại không kêu người đến cứu Giải nhi, hại cậu ấy suýt bị giết chết còn gì - Nhân Mã nói.
 - Các người tin lời Giải nhi mà trách Xử nhi vô tâm, nhưng sự thật vốn không phải như vậy. Mà ngược lại đó
 - Con nói vậy là sao hả tiểu Xà, con nói rõ hơn đi - bà Trinh Nữ nôn nóng, hỏi thúc Xà Phu.
 - Mọi người chưa một lần nghe Xử nhi giải thích mọi chuyện thì đã vội kết tội cô ấy. Mọi người có từng nghĩ đến cảm nhận của Xử nhi chưa?

~ Flashback

~~Lần đó, khi mà Cự Giải đã nhận mình là Xử Nữ với Thiên Yết thì ngày nào cậu cũng qua nhà của hai người chơi. Tuy Thiên Yết vẫn không biết gì nhưng khi Thiên Yết đến nhà Cự Giải, tình cờ gặp Xử Nữ thì lại thấy thích cô hơn là Cự Giải. Cứ thế mà Thiên Yết mỗi lần đến đều hỏi Xử Nữ, Cự Giải rủ Thiên Yết đi chơi ở đâu thì Thiên Yết cũng đều kéo Xử Nữ đi cùng. Điều này làm Cự Giải lo lắng, cô sợ Xử Nữ sẽ nói ra sự thật là cô đã nói dối Thiên Yết. Nhưng trái ngược với suy nghĩ của Cự Giải, Xử Nữ chỉ im lặng không nói gì hết. Chính vì điều này mà Cự Giải sinh lòng đố kỵ, ganh ghét Xử Nữ. Và mọi chuyện bắt đầu.

Trời mưa rả rít, bên cạnh cửa sổ Xử Nữ đang ngồi ngắm mưa rơi. Cô rất thích mưa, khe mở cửa sổ cô đưa tay ra để những hạt mưa rơi trên bàn tay mình.

Cạch....Cánh cửa phòng bật mở, Cự Giải từ ngoài đi vào.

- Chị Xử, chị đang làm gì vậy? - Cự Giải đến bên cạnh Xử Nữ hỏi.
- Ngắm mưa thôi, em vào đây có gì không? - Xử Nữ quay sang hỏi Cự Giải, vẫn để tay mình ở ngoài cửa sổ.
- Không gì, chỉ vào xem chị làm gì thôi mà - Cự Giải đi đến bàn học của Xử, cầm lấy quyển nhật ký ở trên bàn lên xem, quyển nhật ký màu xanh lá trang trí rất đẹp - Cuốn nhật ký này chị mua ở đâu vậy? Đẹp quá.
- À, là Yết-kun tặng cho chị đấy. Đẹp đúng không? - Xử Nữ cười nói.

Nghe đến là do Thiên Yết tặng, Cự Giải nhú mày đặt mạnh quyển nhật ký xuống bàn, nhìn thấy lọ mực gần đó cô hất vào quyển nhật ký là mực lem ra.

- Em làm gì vậy Giải nhi - Xử Nữ vội chạy đến lấy quyển nhật ký cầm lên.
- Em xin lỗi, em lỡ tay - Cự Giải nói, lấy khăn giấy chấm chấm làm nó lem ra ngày càng nhiều.
- Đừng lau nữa, không cần đâu - Xử Nữ ngăn lại khi Cự Giải đang làm nó lem ra nhiều hơn, nhưng Cự Giải vờ như không nghe thấy lau càng mạnh hơn - Chị đã nói không cần nữa mà, em tránh xa đi - Xử Nữ đẩy Cự Giải ra vô tình làm cô té xuống đất. Cùng lúc đó ông Thất Nam đi vào, thấy vậy thì mắng Xử Nữ.
- Tiểu Xử con làm gì vậy, sao lại xô em chứ?
- Ba...hic..con chỉ lỡ làm đổ lọ mực vào quyển nhật ký của chị ấy, mà chị ấy lại đánh con, còn xô con nữa - Cự Giải ôm lấy ba mình thút thít.

- Tiểu Xử, con sao lại xấu tính như vậy, sao đánh em?
- Con không có đánh em ấy - Xử Nữ nói.
- Chị Xử nói dối đó ba...hic...
- Em còn nói, là em đã đổ lọ mực lên quyển nhật ký mà nói là lỡ hay sao. Còn nữa chị vốn không có đánh em.
- Tiểu Xử, ba phạt con ở trong phòng ba ngày không được ra ngoài - ông Thất Nam nghiêm giọng ra lệnh.
- Ba...
- Không nói nhiều.

Ông Thất Nam khi buông lời cấm túc Xử Nữ ở trong phòng thì đi ra ngoài cùng Cự Giải, bỏ mình Xử Nữ lại trong phòng.

Ba ngày Xử Nữ ở trong phòng, Cự Giải và Thiên Yết vẫn gặp nhau. Nhiều lần Thiên Yết hỏi Cự Giải, Xử Nữ đâu không thấy. Cự Giải đều nói những điều như là “chị Xử nói không muốn gặp Yết nữa, chị ấy ghét Yết, suốt ngày cứ bám theo chị ấy...vv...”. Cự Giải nói những câu làm Thiên Yết hiểu lầm Xử Nữ, ghét Xử Nữ, và làm Thiên Yết xem Xử Nữ là người xấu tính khi kể cho Thiên Yết nghe là Xử Nữ quăng quyển nhật ký vào thùng rác, cô nhặt lại nhưng Xử Nữ giặt lấy còn xô cô té. Làm Thiên Yết nhìn Xử Nữ bằng con mắt khác, Thiên Yết không còn đối tốt với Xử Nữ như trước nữa.

Một ngày, Xử Nữ rủ Thiên Yết đi chơi nhưng Thiên Yết từ chối.

- Yết-kun, chúng ta đi chơi đi - Xử Nữ chạy đến chiếc xích đu nơi Thiên Yết đang ngồi đọc sách.
- Không thích, cậu đi một mình đi - Thiên Yết hờ hững nói.
- Cậu sao vậy, giận tớ gì hả?
- Cậu đi đi, tui không chơi với người xấu tính như cậu. Sao cậu lại đánh Giải nhi, rồi quăng quyển nhật ký tớ tặng vào sọt rác, cậu không thích thì có thể nói mà - Thiên Yết tức giận nói.
- Cậu nói gì vậy, tớ không hiểu - Xử Nữ ngơ ngác không hiểu gì.
- Đừng giả vờ nữa, Giải nhi đã nói tớ nghe hết rồi.
- Giải nhi nói dối đấy, cậu tin em ấy mà vu oan cho tớ sao. Tớ không làm như vậy mà.
- Có hay không tự cậu biết rõ.

Thiên Yết nói rồi bỏ đi, không quay lại nhìn Xử Nữ lấy một lần. Từ ngày đó Thiên Yết và Xử Nữ không gặp nhau lần nào nữa. Ở trường Xử Nữ cũng bị bạn bè xa lánh, đơn giản vì Cự Giải cũng nói những câu y hệt đã nói với Thiên Yết cho mọi người nghe, làm mọi người đều ghét Xử Nữ.

Mọi chuyện càng tồi tệ hơn khi một ngày kia, Xử Nữ và Cự Giải đang trên đường đi học về và cả hai bị bắt cóc. Lúc tỉnh dậy Xử Nữ đã thấy mình và Cự Giải đang bị trói và bị nhốt ở một căn nhà hoang nào đó.

- Giải nhi, Giải nhi à, tỉnh dậy đi - Xử Nữ dịch người đến chỗ Cự Giải đang nằm, dùng vai lay lay người cô.
- Ừ..chị Xử - sau một lúc Cự Giải cũng tỉnh dậy nhăn mặt vì cảm thấy toàn thân đau ê ẩm - Chúng ta đang ở đâu vậy chị? - Cự Giải hỏi.
- Chị cũng không biết nữa, bọn người kia không biết bắt chúng ta đến đây làm gì nữa.

Tập đoàn nhà Xử - Giải là một tập đoàn lớn, giàu có vì thế mà có rất nhiều kẻ xấu hăm he làm mọi cách để có thể moi tiền nhà Xử Nữ.

- Dậy rồi hả hai cô bé - giọng nói của một người đàn ông vang lên.

Cả hai bất giác ngẩng mặt lên nhìn, khóc thét lên khi nhìn thấy gương mặt người đàn ông đó. Một vết sẹo dài, xấu xí ở dưới mắt lão ta, gương mặt nhăn nhúm, Xử Nữ để ý bàn tay của lão hình như bị mất hết mấy ngón tay nữa.

- Ông sao lại bắt chúng tôi làm gì? - Xử Nữ cố nén sợ hãi.

- Làm gì à? Chính ba mày đã làm tao ra như ngày hôm nay, làm công ty tao phải phá sản và khiến tao mất một số tiền lớn. Tao chỉ muốn bắt ông ta trả lại những gì mà ông ta đã cướp của tao thôi. Hahaha - lão cười khùng khục nói.

- Chị à, em sợ quá - Cự Giải thì khóc thét, hai mắt nhắm nghiền không muốn nhìn thấy mặt của lão kia.

- Hừ. Tụi mày canh chừng chúng cẩn thận đó, nhất là nó *chỉ Xử Nữ*, con bé rất xảo quyệt. Chúng nó mà thoát thì tụi mày nên chuẩn bị sẵn quan tài đi - buông ra lời đe dọa cho hai tên thuộc hạ, lão ta đi ra ngoài.

Sau khi lão ta đi khỏi, hai tên kia cũng ra ngoài ngồi canh chừng sẵn tiện chăm vài điều thuốc hút. Nhờ vậy mà Xử Nữ có cơ hội trốn thoát.

Nhìn sơ cũng biết bọn chúng đang hút ma túy rồi. Quan sát hai tên kia một hồi, thấy bọn chúng đang nũa mê nũa tỉnh, Xử Nữ vội lặn mò lòi trong người mình ra một con dao nhỏ. Cô quay sang gọi Cự Giải.

- Giải nhi, em mau đến đây - cô nói, ra hiệu cho Cự Giải đến chỗ mình.

Cự Giải dịch người đến sát Xử Nữ hơn, thấy trên tay Xử Nữ là một con dao nhỏ, cô ngạc nhiên hỏi:

- Chị lấy nó đâu ra vậy?

- Xà Phu cho chị đó, em đến gần đây chị cắt dây cho, nhanh đi.

Cự Giải xoay lưng lại với Xử Nữ, Xử Nữ cũng vậy, cô dùng dao cứa sợi dây trói tay Cự Giải. Sau một hồi sợi dây cũng đứt, Cự Giải vội cởi trói chân cho mình rồi quay sang cởi trói cho Xử Nữ. Cả hai từ từ đi đến chỗ bệ cửa sổ, trèo lên đó và ra ngoài, nhưng đâu dễ vậy, bọn người kia phát hiện ra và đuổi theo.

Xử Nữ và Cự Giải nắm tay nhau cầm đầu mà chạy, không biết nơi đây là đâu mà chỉ toàn là cây cối, dốc núi, hồ sâu. Trời đang mưa như trút nước nữa. Mặc kệ ở đâu, chạy thoát bọn người kia rồi tính. Cứ thế, trong cánh rừng bao la rộng lớn, hai bóng dáng nhỏ bé nắm tay nhau mà chạy trong màn mưa.

Uỳnh...Đang chạy thì Cự Giải ngã uỳnh xuống, đầu gối bị trầy một vùng, xây sát khắp người.

- hic...chị Xử Nữ...em không chạy được nữa đâu - Cự Giải vừa khóc vừa nói.

- Ráng đi Giải nhi, chúng ta phải thoát khỏi bọn người kia - Xử Nữ lo lắng nhìn phía sau xem bọn người kia đã đến chưa, cô hốt hoảng khi nghe tiếng bước chân họ đang đến gần - Em mau đứng dậy đi Giải nhi, bọn người kia sắp đến rồi - Xử Nữ cố kéo Cự Giải đứng dậy.

- Không được đâu, chân em đau lắm - Cự Giải lắc đầu nói, thật sự là cô không đi nổi nữa chân cô đau lắm.

- Làm sao đây? - Xử Nữ nhìn xung quanh, cố gắng giữ cho mình bình tĩnh để có thể nghĩ cách. Đứng là buồn ngủ mà gặp chiều manh, Xử Nữ phát hiện ra một bụi cây cách đó khá xa, đỡ Cự Giải đứng lên cả hai cùng đi đến bụi cây đó, đặt Cự Giải ngồi xuống, Xử Nữ nhìn Cự Giải nói - Em nghe kĩ đây Giải nhi, em hãy ngồi yên ở đây đừng đi đâu hết, chị sẽ dụ hai người kia đi khỏi, sau đó em hãy đi ra và chạy đi, có biết không?

- Nhưng mà em sợ lắm...hic...em cũng không chạy nổi nữa đâu.

- Không nổi cũng phải cố mà chạy, nếu không hai chúng ta sẽ bị bắt lại. Ít nhất...ít nhất trong hai người chúng ta, phải có một người chạy thoát. Rõ chứ? Nếu em chạy ra được khỏi khu rừng này, thì hãy gọi người đến giúp. Nhớ nghe chưa?

Nói xong Xử Nữ xoay người chạy đi, để lại Cự Giải một mình ở đó. Bọn người kia chạy đến thấy bóng Xử Nữ phía xa thì càng dốc sức đuổi theo, Cự Giải ngồi trong bụi cây quan sát thấy hai tên kia đã chạy đi khá xa thì gắng gượng dậy và chạy đi mặc dù chân đau buốt. Cô cần phải thoát khỏi nơi này. Cứ mãi cầm đầu chạy cuối cùng ra đến đường lớn, nhưng vừa đi được vài bước do không để ý phía trước có xe đang chạy đến, Cự Giải đi qua luôn. Cũng may chiếc xe thắng kịp thời không thì không biết cô sẽ thế nào nữa. Từ trong xe, ông Thất Nam cùng Thiên Yết và những người khác bước xuống, vội chạy đến đỡ Cự Giải khi thấy cô đang loạng choạng sắp ngã. Có phải mọi người thắc mắc sao ông Thất Nam biết chỗ đó đúng chứ, vì thế lực của gia đình ông rất lớn, trong thời gian ngắn mà có thể tìm ra chỗ này là quá bình thường.

- Giải nhi, con có sao không? - ông Thất Nam đỡ Giải dậy hỏi.
- Giải nhi cậu không sao chứ? - cô bé có mái tóc cam cũng lo lắng hỏi.
- Còn Xử nhi đâu, chị em đâu hả Giải nhi? - Xà Phu hỏi, giọng khản trương.
- Đúng đó, Xử nhi đâu, sao không thấy cậu ấy - mọi người lo lắng hỏi về Xử Nữ.
- Phải đó Giải nhi, chị con đâu? Sao có mình con vậy? - ông Thất Nam nói.

Cự Giải nghe mọi người hỏi về chị mình, gương mặt họ lo lắng, Thiên Yết cũng vậy nên trong lòng khó chịu, cô thì thào:

- Mình không biết, lúc bị bắt cóc chị ấy mở được dây trói con và chỉ nên tụi con đã thoát được. Nhưng bọn bắt cóc kia đuổi theo, chị Xử bỏ con lại ở một góc cây rồi chạy đi mất, may mà con trốn được không thì đã bị bắt lại rồi.
- Sao cơ, Xử nhi bỏ cậu lại một mình mà chạy sao? - Nhân Mã hỏi lại như không tin vào tai mình.

Cự Giải nhẹ gật đầu, cả đám bàng hoàng trách Xử Nữ, không ngờ cô lại là người như vậy. Nhưng riêng Xà Phu và Song Ngư là không tin, họ nghi ngờ lời nói của Cự Giải. Đột nhiên Xà Phu đứng dậy, vụt chạy vào rừng nơi Cự Giải vừa đi ra. Ông Thất Nam vội kêu lại:

- tiểu Xà, con chạy đi đâu vậy?
- Con đi tìm Xử nhi, con không tin em ấy lại làm như vậy - nói xong thì chạy mất hút.

Ông Thất Nam đưa Cự Giải về nhà trước rồi cho người đi tìm Xử Nữ. Ông có hơi thất vọng khi nghe những gì Cự Giải nói về Xử Nữ.

Về phần Xử Nữ, cô cứ chạy chạy và chạy, lâu lâu lại ngoảnh đầu ra sau xem bọn người kia ở đâu. Do bất cẩn mà bị trượt chân rơi xuống một cái hố sâu, lưng cô bị va đập mạnh cà vào vách đá và những nhánh cây, lúc trượt xuống vai cô bị đụng trúng vào một cành cây, cành cây đâm vào da Xử Nữ trượt xuống làm thành một đường khá dài ở vai. Cô rơi xuống hố, bị va đập mạnh không còn biết gì nữa cô ngất đi, máu từ vai chảy ướt cả áo, những hạt mưa lạnh cứ thế mà trút xuống người cô, thấm vào vết thương đau rát, nhưng cô còn biết gì nữa đâu, cô đã kiệt sức rồi. Xử Nữ cũng không biết mình có thể sống sót ra khỏi đây không, hay là chết ở đây. Cô không biết, cô chỉ lo cho Cự Giải, không biết em ấy có chạy thoát không?

- Giải nhi, xin lỗi.

Xử Nữ đi vào trạng thái hôn mê không biết gì nữa. Hai tên bắt cóc kia chạy theo Xử Nữ nhưng không thấy đâu thì cũng bỏ đi. Lại nói về Xà Phu, cậu chạy vào rừng, đi khắp nơi kiếm Xử Nữ, mặc cho mưa ngày càng lớn hơn. Mặc kệ, anh nhất định phải tìm được Xử Nữ. Lúc chạy ngang qua cái hố nơi Xử Nữ trượt chân xuống, anh thoáng thấy sợi dây chuyền mà anh đã tặng cô khi sinh nhật 8 tuổi của cô rơi ở đó, anh nhặt lên, rồi lia mắt nhìn xung quanh rồi lại nhìn xuống hố. Không biết do điều gì mà anh lần mò đi xuống cái hố sâu đó. Vừa xuống đến nơi Xà Phu đã thấy Xử Nữ nằm ở đó, gương mặt trắng bệch, trên người cô toàn là máu. Anh vội chạy đến nâng cô dậy.

- Xử nhi, Xử nhi, em có nghe anh nói không, mở mắt ra đi, tỉnh lại đi Xử nhi - Xà Phu không ngừng lay lay Xử Nữ, gọi cô tỉnh dậy.
- Ừ...tiểu...Xà - Xử Nữ cố mở đôi mắt nặng trĩu của mình lên nhìn Xà Phu.
- Em không sao chứ hả? - thấy Xử Nữ mở mắt Xà Phu thở phào.

- E..m khô..ng s..a..o, Giải..Gi..ải nh..i, a..nh cứu...cứu e..m..ấy đi. E..m ấy..khô..ng bi..ế..t th..ế n..ào r..ồ..i, em..đã n..ó..i v..ới em ấy ng..ò..i ở đ..ó đợ..i..khi nà..o em đấ..đá..nh lạc h..ướng hai t..ê..n ki..a th..ì h..ã..y..ch..ạy đ..i, khôn..g bi..ế..t có t..h..oá..t khô..ng.

Nghe Xử Nữ nói, Xà Phu đã hiểu tất cả, là Xử Nữ đánh lạc hướng hai tên bắt cóc chứ không phải bỏ trốn một mình. Nhưng Cự Giải sao lại nói dối mọi người chứ?

- Em lo cho mình trước đi, sao lại thành ra như vậy - Xà Phu cởi áo của mình, xé một đoạn dài để băng vết thương ở vai cho Xử Nữ. Xong anh sốc cô ngồi dậy, xoay lưng về phía Xử Nữ để cô trên vai mình rồi lần mò tìm đường đi lên.

- Biệt thự nhà Cụ Giải -

Cụ Giải sau khi được ông Thất Nam đưa về gọi bác sĩ đến xem vết thương, bôi thuốc thì đã ngủ được vài tiếng. Giờ cũng đã tỉnh lại, cô được mọi người quan tâm, hỏi han rất nhiều. Thiên Yết ngồi cạnh giường, nắm tay cô.

- Em làm mọi người lo lắng đó, cũng may là em không sao.

- Em xin lỗi, làm mọi người lo lắng rồi - Cụ Giải nở nụ cười nói.

- Giải nhi, con vẫn còn yếu, nên nghỉ ngơi nhiều đi - ông Thất Nam nói.

- Dạ ba

Mọi người đang quanh quần bên Cụ Giải thì bên ngoài Xà Phu đang dìu Xử Nữ đi vào. Vừa thấy ông Thất Nam, Xử Nữ đã chạy đến muốn ôm ông, cô cứ nghĩ ông sẽ mừng khi thấy cô nào ngờ ông lại tát cô một cái. Xử Nữ bàng hoàng, đưa tay ôm má, mắt ngân ngấn nước nhìn ông.

- Ba - cô khẽ gọi.

- Ta không ngờ con lại như vậy đó tiểu Xử, sao con có thể bỏ em mình ở đó mà chạy một mình như vậy hả? - ông Thất Nam nói.

- Ba...con không có, con không có bỏ Giải nhi lại mà. Con đã kêu em ấy ngồi ở đó chờ khi nào con dụ hai tên kia đi xa rồi hãy đi ra và chạy đi, nếu thoát thì hãy gọi người đến cứu con. Lúc con dụ hai tên kia chạy đi thì đã bị trượt chân rơi xuống hố sâu, con không có... - Xử Nữ vội giải thích nhưng ông Thất Nam lại không tin.

- Con còn nói dối được sao, là con sợ nếu dẫn theo Giải nhi thì sẽ không chạy thoát, nên con mới bỏ em lại đúng chứ - bà Trình Nữ nhìn Xử Nữ, ánh mắt thất vọng hiện rõ.

- Con không có, con không có - Xử Nữ khóc nức nở nức tay ông Thất Nam nói - Giải nhi em mau nói ba biết đi, chị không bỏ em lại mà, chị đánh lạc hướng hai tên kia cho em chạy mà - Xử Nữ quay sang Cụ Giải nhờ cô nói dùm nhưng câu nói lạnh lùng mà cô nghe được lại là:

- Chị đã làm như vậy mà, bỏ tôi một mình ở đó rồi chạy.

- Không phải mà, sao em lại nói dối chứ? Ba, ba tin con đi mà, con không làm vậy đâu.

- Con làm ta thất vọng quá tiểu Xử - ông Thất Nam buông một câu phũ phàng rồi quay người ra ngoài.

Cũng chính từ đó mà Xử Nữ đã bị bạn bè xa lánh nhiều hơn, ông Thất Nam ít khi quan tâm cô nói đúng hơn là không. Xử Nữ kể từ khi đó mà sống khép mình lại, ít khi tiếp xúc với ai trừ Song Ngư và Xà Phu, đến năm 12t thì cô bỏ đi ra nước ngoài.

End Flashback

- Mọi chuyện là như vậy - Xà Phu là người lên tiếng trước. Anh nhìn sang mọi người, không ai có biểu hiện gì cả, cứ như là bức tượng vậy chỉ im lặng không nói được gì. Riêng chỉ có Cụ Giải thì gương mặt biến sắc mà ngồi phịch xuống ghế, Thiên Yết thì hết bàng hoàng đến ngỡ ngàng, anh không ngờ Cụ Giải có thể làm những chuyện như vậy.

- Sao lại như vậy chứ, Giải nhi sao có thể nói dối được, là anh dựng chuyện phải không Xà Phu - Sư Tử hỏi, cô không tin Cụ Giải làm chuyện đó.

- Tôi không dựng chuyện, cô đi mà hỏi Giải nhi.

Sư Tử tiến từng bước đến chỗ Cụ Giải, đặt tay lên vai Cụ Giải cô nói:

- Nói đi Giải nhi, những gì Xà Phu nói là sai. Nói đi - lay mạnh vai Cự Giải, Sư Tử muốn nghe Cự Giải nói lời mà Song Ngư nói là sai nhưng mà Cự Giải chỉ im lặng không nói mà chỉ ngồi đó khóc nước mắt - Giải nhi à! Nói với tớ đó không phải thật đi, nói đi mà - Sư Tử kích động ôm lấy bả vai Cự Giải lay mạnh.

- Nếu không phải vì lời nói dối đó của cô, nếu như mọi người tin những gì Xử Nữ nói thì em ấy sẽ không bỏ đi để rồi gặp người đó. Và sẽ không sống mà cứ như người đã chết suốt hai năm qua. Lỗi của cô cho dù có muốn bù đắp thì không bao giờ là đủ.

- Con nói vậy là sao hả tiểu Xà, Xử nhi nó đã gặp chuyện gì? - bà Trinh Nữ nhìn Xà Phu hỏi nhưng Xà Phu lại quay mặt sang chỗ khác tránh ánh mắt của bà - Tiểu Xà...

- Thiên Yết, cậu đi đâu? - Thiên Bình hỏi khi thấy Thiên Yết định rời khỏi. Nghe Thiên Bình gọi Thiên Yết, Cự Giải ngẩng mặt lên nhìn về phía anh.

- Tìm Xử Nữ - Thiên Yết đáp không quay lại nhìn mọi người. Xà Phu quay phắt lại nhìn Thiên Yết.

- Anh muốn tìm Xử nhi làm gì, anh muốn nói gì với cô ấy? - Xà Phu hỏi.

- Nói những gì nên nói, và hỏi những gì cần hỏi.

Thiên Yết cất bước đi nhưng bị Xà Phu đứng chắn trước mặt.

- Tốt nhất là anh nên để Xử nhi yên, cô ấy đã chịu quá nhiều tổn thương rồi. Năm đó là anh không tin cô ấy, cô ấy đặt hết lòng tin vào anh nhưng anh thì ngược lại. Vì vậy đừng bao giờ tìm cô ấy, hãy lo cho cô người yêu hiện tại của anh đi, và đừng làm phiền cô ấy, đừng bao giờ tìm gặp Xử nhi nữa - Xà Phu gắng giọng.

- Anh nghĩ mình là ai mà ngăn cản tôi chứ - Thiên Yết.

- Anh Xà Phu - Song Ngư từ ngoài hốt hải chạy vào gọi Xà Phu, gương mặt lo lắng.

- Sao vậy, Xử nhi đâu? - Xà Phu hỏi.

- Làm sao đây, Xử nhi cậu ấy... - Song Ngư lo đến mức nói không thành câu.

- Xử nhi làm sao, bình tĩnh nói anh nghe - Xà Phu trấn an Song Ngư.

- Cậu ấy có vẻ rất đau, cậu ấy...

Song Ngư vừa nói đến đó thì Xà Phu đã chạy vụt đi vì anh biết Xử Nữ bị làm sao. Song Ngư cũng định chạy theo nhưng lại bị Sư Tử kéo lại.

- Cậu cũng biết chuyện của Xử Nữ, phải không? Tại sao cậu không nói, tại sao chứ? - Sư Tử hét lên.

- Cậu bắt tớ phải nói gì, lời của Xử nhi các cậu đã không tin, vậy thì nếu tớ nói các cậu sẽ tin hả? Tớ không biết phải làm gì nhưng mà tớ tin Xử nhi không nói dối. Xà Phu nói đúng, Thiên Yết... - Song Ngư quay sang Thiên Yết - Cậu đừng tìm Xử nhi, giữa cậu và cậu ấy không còn gì để nói cả. 8 năm qua, tình cảm cậu dành cho ai thì cứ như bây giờ mà tiếp tục. Tôi nói như vậy chắc cậu đã hiểu, tôi cũng không muốn cho cậu gặp lại Xử nhi đâu.

Song Ngư cất bước đi, để lại Thiên Yết và mọi người đứng đó cùng với bầu không khí ngột ngạt đến đáng sợ. Ma Kết thấy Song Ngư rời đi thì cũng chạy theo đưa cô về. Những người khác cũng lần lượt rời đi. Họ cần phải bình tâm lại để có thể nhìn nhận lại sự việc, mọi chuyện diễn ra quá nhanh khiến họ không biết làm thế nào. Chỉ còn mỗi Thiên Yết và Cự Giải. Thấy Thiên Yết cứ đứng chôn chân ở đó, Cự Giải từ từ tiến đến chỗ anh.

- Yết ca, anh...

- Anh muốn được một mình, em đừng theo anh - Thiên Yết ngắt ngang lời Cự Giải.

Thiên Yết vừa đi khuất cũng là lúc Cự Giải ngã quỵ xuống. Bây giờ cô chỉ có một mình, không còn ai bên cạnh hết, cảm giác này thật đáng sợ. Cô phải làm sao, làm sao đây, ai đó làm ơn nói cho cô biết cô phải làm gì đi.

End chap 3.

5. Chương 4

Trong quán bar ồn ả, tiếng nhạc xập xình. Những con người ăn mặc thiếu vải trầm trọng, họ đang chỉ trỏ bàn tán về một cô gái vừa đi vào, cô gái tiến đến cái bàn có một chàng trai với mái tóc màu nâu ánh đỏ, gương mặt đẹp trai khiến bao nhiêu cô gái phải ngoái đầu lại nhìn. Chiếc áo sơ mi trắng như cổ tình không cài hai nút áo trên để lộ ra phần ngực nóng bỏng, ngồi vắt chéo chân. Cô gái đó không ai khác chính là Tuyết Nhi, cô ả mặc một bộ váy đỏ chót ngắn cũn cỡn, phần trên chỉ che được phân nửa bộ ngực đầy silicon của ả, gương mặt trét đầy son phấn. Đến chỗ chàng trai kia ả vòng tay ôm lấy cổ chàng trai đó, giọng nói điệu chảy nước vang lên:

- Anh Thiên Hạt, đợi em có lâu không?

Vàng chàng trai tóc nâu ánh đỏ kia đích thị là Thiên Hạt. Hắn lắc chiếc ly có chất lỏng màu đỏ bên trong, quay lại nhìn ả, khoé môi khê nhếch.

- Anh cũng mới đến thôi, em ngồi đi.

Ả ồng ẹo đi vòng qua ghế ngồi cạnh Thiên Hạt, cả người dường như là tựa hẳn vào người hắn. Hắn cũng để mặc cho cô tựa vào.

- Hôm nay hẹn gặp em có chuyện gì không hả? - ả ngược mặt lên nhìn hắn hỏi, tay vẽ những đường vô định lên ngực hắn.

- Em biết rõ mà, anh muốn biết dạo này bên Thiên Yết thế nào rồi.

- Bọn họ sao? Nhắc mới nhớ anh đã từng nói muốn lật đổ bang Cosa Nostra mà, em nghĩ muốn đối phó với thủ lĩnh bang đó thì anh nên bắt đầu từ cô người yêu bé nhỏ của anh ta - ả nói.

- Người yêu? - Thiên Hạt nhướn mày nhìn ả, vẻ khó hiểu. Một người như tên Thiên Yết đó mà cũng có người yêu nữa sao, thú vị thật.

- Đúng vậy. Người yêu của anh ta tên là Cự Giải, rất được anh ta yêu thương, cả những người trong bang Cosa Nostra - ả Tuyết Nhi rời khỏi người Thiên Hạt, với tay lấy ly rượu trên bàn uống cạn.

- Cự Giải? Cô ta chẳng phải là con gái của Thất Nam sao? - hắn hỏi.

- Phải.

- Em nghĩ anh nên làm gì với cô ta?

- Bắt cóc cô ta để dụ Thiên Yết đến, hay là làm gì đó tùy anh, em không quan tâm. Điều mà em quan tâm bây giờ chính là loại bỏ cái con nhỏ Song Ngư kia, để nó biến mất mãi mãi khi đó thì em mới có được Ma Kết - ánh mắt ả ánh lên tia thù hận khi nhắc đến Song Ngư.

- Có cần anh giúp một tay không? - Thiên Hạt đặt bàn tay lên cổ ả dẫn đi xuống phía dưới.

- Không cần, em tự có cách của mình - ả kiên định nói.

- Được, tùy em, khi nào cần cứ nói, anh sẽ giúp em.

Nắm lấy bàn tay hắn đang lộng hành trên người mình, ánh mắt Tuyết Nhi nhu tình nhìn hắn.

- Tối nay ngủ với em.

- Không được đâu cưng, lát anh có hẹn với Virgo rồi - hắn trầm giọng nói.

- Virgo? Người đứng đầu bang Angela, anh hẹn cô ta làm gì?

- Em không nên biết nhiều.

Hắn dùng ngón trỏ miết nhẹ vành môi ả, từ từ tiến sát đến mặt ả. Hai môi chạm nhau, nụ hôn cuồng nhiệt, nóng bỏng. Cả hai đang chìm đắm vào nụ hôn thì...RẦM...một tiếng. Cái bàn bị một lực đập của ai đó mà

ngã xuống sàn, những ly rượu cũng theo đó mà rơi xuống vỡ tan. Hai người giật mình buông nhau ra, Thiên Hật ngẩn đầu nhìn lên, trước mặt anh là Xử Nữ. Cô mang một chiếc mặt nạ màu bạc lấp lánh, bộ đồ da bóng màu xanh dương, ánh mắt sắc lạnh nhìn hẳn.

- Cũng biết tận hưởng quá đấy - giọng nói lạnh băng của Xử Nữ vang lên.
- Cô đến rồi sao, ngồi đi rồi nói chuyện - hẳn nhìn cô cười, lịch sự đưa tay mời cô ngồi.
- Nói đi, địa điểm, thời gian giao và nhận hàng ở đâu? - bỏ quay lời nói của Thiên Hật, Xử Nữ hỏi.
- Bến cảng XX, 11h tối ngày kia - hẳn nói.

Xử Nữ không hỏi gì thêm xoay người rời đi, cô chỉ cần biết nhiều đó là đủ. Cô không muốn ở lại nơi này lâu hơn, thật ghê tởm, mùi rượu bia, mùi thuốc lá nồng nặc, và cả mùi hoan ái. Nó làm cô ghê sợ.

Vừa bước ra khỏi quán bar, Xử Nữ định sẽ về nhà nhưng điện thoại cô reo lên, lôi điện thoại ra xem. Là Xà Phu.

- Em nghe - cô áp điện thoại vào tai.
- “Quán bar Evil, có một tốp người đến gây chuyện, giờ anh đang đến đó, em đến chứ?” - bên kia giọng Xà Phu vang lên.
- Ngươi nhì đâu? - cô hỏi.
- “Cô ấy nói Cự Giải đã biến đi đâu mất, phải cùng bọn người Thiên Yết đi tìm không đến được”
- Được rồi, em sẽ đến.

Cất điện thoại vào túi, lên chiếc xe mô tô phân khối lớn, đang định phóng đi thì một lần nữa điện thoại lại reo lên, Xử Nữ bực bội lấy điện ra. Màn hình hiện lên tên Kyo. Kyo là người của bang Angela, là người mà cô đã chọn để quản lý một bang nhỏ trong Angela ở phía Bắc.

- Chuyện gì? - vẫn giọng nói lạnh băng đó cô hỏi.
- “Đại tể, có một bang khác đột nhiên tấn công bang của chúng ta, người bên ta bị thương không ít, phải làm sao?” - bên kia giọng Kyo khản trương nói. Cô còn nghe loáng thoáng bên đó vang lên tiếng đánh nhau, tiếng la hét.
- Cố gắng chống chọi, tôi sẽ cho người qua đó.

Nói xong liền cúp máy, gọi điện cho Xà Phu bảo anh đến đó còn vụ ở bên bar Evil cô sẽ lo. Phóng xe vọt đi trong đêm, Xử Nữ chạy hết tốc độ.

Trong khi đó, ở căn cứ Cosa Nostra, mọi người đang rất lo lắng cho Cự Giải. Cả ngày hôm nay không liên lạc được với cô, ai cũng đứng ngồi không yên. Nhất là Thiên Yết, anh chưa bao giờ xa Cự Giải quá 3 tiếng, nếu có cũng là cô gọi điện báo cho anh biết đang ở cùng ai để anh khỏi lo, đằng này thì không có, đã lục tung khắp nơi nhưng chả thấy cô đâu. Nói là lục tung khắp nơi vậy thôi chứ thật ra còn một nơi chưa tìm đó là ở trong mấy quán bar, đơn giản vì ai cũng nghĩ với một người như Cự Giải thì sẽ không vào những nơi như vậy nên bỏ qua mấy quán bar.

- Rốt cuộc thì Giải nhì đi đâu được chứ? - Bảo Bình đi qua đi lại, đi tới đi lui, lo lắng đứng ngồi không yên.
- Được rồi Bảo nhì, em ngồi xuống đi, em làm anh chóng mặt quá rồi nè - Bạch Dương kéo Bảo Bình ngồi xuống ôm chặt, để cô không thể đứng dậy mà tiếp tục đi vòng vòng.
- Anh làm gì vậy, buông em ra - Bảo Bình vùng vẫy muốn thoát khỏi Bạch Dương nhưng anh nhất định không buông.
- Không buông, buông ra để em tiếp tục đi xuôi đi ngược hử, chóng mặt lắm - Bạch Dương nói.
- Thì em không đi nữa là được chứ gì, mau buông em ra, anh lợi dụng quá nha - Bảo Bình chu môi phụng phịu. Tưởng cô không biết ý đồ của anh sao, cô đâu có ngốc. Mặc Bảo Bình nói gì thì nói, Cừu nhà ta vẫn cứ ôm nàng chặt cứng, có cơ hội thì phải nắm bắt chứ.

- Giờ là lúc nào rồi mà hai người còn tình cảm được hả? - Sư Tử thấy Dương - Bảo tình tứ ngửa mặt mà lên tiếng.

- Kệ chúng tôi, vô duyên - Dương - Bình đồng thanh.

- Hay là chúng ta đến các quán bar tìm thử xem - Nhân Mã nhìn mọi người nói. Dù sao thì cũng tìm khắp nơi mà không thấy Cự Giải, vào bar tìm cũng đâu có sao.

- Tên này muốn chết hả, Giải nhi làm gì mà đến đó, với lại với tính của Giải nhi thì cô ấy sẽ không đến những nơi như vậy đâu - Sư Tử cau gắt nói, không quên nện một phát vào lưng Nhân Mã.

- Có gì nói không được sao mà động tay động chân vậy chứ. Ôi lưng tôi - Nhân Mã ôm lưng đau đớn.

- Mọi người thôi đi, bây giờ nghĩ nên tìm Giải nhi ở đâu kìa - Ma Kết lên tiếng.

- Những nơi cần tìm chúng ta đã tìm hết rồi, giờ chỉ thiếu điều là lật tung cả đất Việt Nam này lên thôi - Song Ngự cất tiếng.

- Khi không dùng một phát mắt tích là sao - Kim Ngưu gương mặt mệt mỏi nói. Không một sao được sáng giờ cô có ăn gì đâu vì mãi lo tìm Cự Giải. Bây giờ cô đang rất đói nha, nhưng vẫn lo cho Cự Giải, cô mong rằng Cự Giải ở đâu đó mau mau về nhà để cô có thể yên tâm mà đi lấp đầy cái bụng đang biểu tình của mình.

- Thử chia nhau tìm một lần nữa, Ma Kết cậu cùng một vài người đi vào các quán bar tìm thử đi.

Thiên Yết từ đầu đến giờ im lặng giờ mới mở miệng nói. Trong lòng anh giờ như lửa đốt, anh mà tìm được Cự Giải thì chắc sẽ giữ cô bên cạnh không cho cô rời anh dù là nửa bước luôn, để anh khỏi phải lo lắng vì cô thêm. Đối với người như anh mà nói, là người lãnh đạo một bang trong thế giới ngầm, có rất nhiều kẻ thù, nên khi yêu Cự Giải anh đã hết lòng bảo vệ cô để cô không xảy ra chuyện gì. Vậy mà giờ đây lại biến mất như vậy, điện thoại không liên lạc được, tìm trên thiết bị định vị cũng bị nhiễu sóng không thể biết được cô đang ở đâu. Muốn làm anh lo lắng đến chết hay sao chứ.

- Thiên Bình đâu rồi - nhìn sơ qua mọi người không thấy Thiên Bình đâu, Thiên Yết hỏi.

- Cậu ấy cùng một vài người trong bang vẫn đang đi tìm Giải nhi - Ma Kết trả lời.

- Mau đi thôi, dù cho có lật tung cái đất nước này lên thì cũng phải tìm cho ra Giải nhi.

Nói xong Thiên Yết cầm lấy áo khoác bước ra ngoài, những người khác cũng chạy theo. Kim Ngưu uể oải nói:

- Lại tìm nữa sao, oa đói quá đi. Giải nhi à, cậu ở đâu mau xuất hiện đi - Kim Ngưu than vãn, xoa bụng.

- Cô làm gì vậy, mau đi thôi - Song Tử chạy vào gọi.

- Tui không đi nữa đâu, đói quá a.

- Cô suốt ngày đói đói đói, tìm được Giải nhi rồi tui dẫn cô đi ăn - Song Tử định mắng cô một trận, giờ phút này mà còn than được nhưng khi thấy gương mặt đáng thương của Kim Ngưu thì không nỡ mắng.

- Thiệt? - nghe đến việc Song Tử nói sẽ dẫn cô đi ăn thì mắt Kim Ngưu sáng lên như đèn pha ô tô.

Song Tử gật đầu xác nhận, thế là nàng Kim Ngưu quên đi cơn đói tạm thời mà kéo Song Tử đi, làm chàng Song Tử ngơ ngác. Vừa mới như người chết không bằng mà giờ mặt tươi rói thế là thế nào. Bó cánh luôn, Song Tử có cảm tưởng như mình mới bị lừa vậy a.

- Bar Evil -

Quán bar nổi tiếng nhất Việt Nam, nằm ở sâu dưới lòng đất. Ở đây không thể bắt được sóng điện thoại a. Bar Evil là nơi tụ họp của những bang lớn trong thế giới ngầm, là nơi ăn chơi của các thiếu gia, tiểu thư. Quán bar Evil do Xử Nữ làm chủ, cô mở quán bar này khi vừa về nước. Đúng với cái tên của nó nơi đây toát lên vẻ bí ẩn, và âm u. Bar Evil có điểm đặc biệt là nhân viên phục vụ chỉ toàn là nam thôi. Trong lúc này đang xảy ra một cuộc chiến giữa một tổp nam thanh niên.

- Mày là thằng nào mà dám xen vào chuyện của bọn đại gia, mau tránh ra đi thằng nhãi. Đưa con bé cho tao, tao muốn nó phục vụ tao - một tên có mái đầu bờm ngựa đỏ chét, gương mặt sắc lảo nhìn chàng trai tóc vàng nói, tay chỉ vào cô gái đứng sau chàng trai tóc vàng. Anh chàng này nhìn có vẻ hiền hơn, gương mặt ươm thì đẹp trai, sáng lạng. Phía sau anh là một cô gái, người cô đang run lên từng hồi có vẻ vì sợ.
- Cô gái này là bạn của chúng tôi, cô ấy không phải là nhân viên ở đây nên không thể phục vụ anh được. Nếu các anh muốn có nữ để phục vụ thì mời đến quán khác - chàng trai tóc vàng điềm tĩnh nhìn tốp người trước mặt mình nói.
- Bọn tao không muốn đi quán khác, mày làm gì được bọn tao. Có tin cái quán này của mày sẽ biến mất không hả? - tên đứng cạnh đầu bờm ngựa hống hách - Tụi bây, phá quán cho tao - tên đó quay ra sau nhìn đám đàn em của mình ra lệnh.
- Anh Kyo, làm sao đây? - một người đứng sau Kyo bước đến hỏi nhỏ.
- Đám đàn em của tên đó đi đến quầy bar đập phá nhưng ý định đó liền bị dập tắt vì người của Kyo ngăn lại.
- Nếu các anh còn như vậy, chúng tôi sẽ không khách sáo đâu - Kyo.
- Sao, mày làm gì tao, đánh tao hả. Này đánh đi, mặt tao nè - tên đó kê mặt lại gần thách thức.
- Bốp... Vừa dứt lời thì một cú đấm giáng thẳng vào mặt tên đó, làm hắn ngã ngửa, máu mũi máu mồm thì nhau chảy. Hắn phải nhờ đàn em của mình đỡ dậy, hắn tức giận nhìn người vừa đánh mình.
- Nhỏ này lảo, mày là ai mà dám đánh tao hả, biết tao là ai không?
- Đại tỉ - Kyo và người của anh cúi đầu chào Xử Nữ. Xử Nữ chỉ “ừ” một tiếng rồi nhìn tên kia.
- Tôi không cần biết các người là ai, tôi chỉ biết là các người đang đứng ở địa bàn của tôi, và nếu còn ăn nói kiêu đó thì tôi không đảm bảo sẽ bảo toàn được tính mạng cho các người đâu - giọng Xử Nữ lạnh băng, người cô cũng toả ra sát khí.
- Ha, mày đang dọa tao đó sao. Ui, tao sợ quá đi - tên đó giả vờ sợ hãi làm hành động run người rồi cười lớn - Hahahaha, nói cho mày biết, bọn thiếu gia ta đây không sợ đâu.
- Nhìn ngoại hình của cô em cũng được quá chứ, nhưng sao lại đeo mặt nạ vậy, tháo ra anh xem mặt cái coi.
- Đầu bờm ngựa cất tiếng, với tay đến chiếc mặt nạ trên mặt Xử Nữ. Nhưng chưa kịp chạm vào thì đã bị Xử Nữ chop lấy tay và vặn ngược ra sau, làm hắn la oai oái, nước mắt chảy ròng ròng.
- Á, đau... đau quá, tụi bây cứu tao - hắn nhìn đồng bọn cầu cứu.
- Đồng bọn hắn thấy vậy cũng có hơi sợ, nhưng vì đang đứng trước nhiều người không thể thất thế, hắn ra lệnh cho bọn đàn em xông lên đánh Xử Nữ. Nhưng thoát một cái, Xử Nữ bay đến đập cho hai tên đang tiến đến mình một cú ngã lạng quay, đá vào bụng tên kia, quất vào mặt tên này khiến bọn họ nằm ngáy đơ. Xoay người một cái cho tên hống hách kia một đá làm hắn méo mặt ngất tại chỗ.
- Dọn đồng này đi - Xử Nữ nói với Kyo, anh không nói gì chỉ gật đầu.
- Xử Nữ đi lướt qua họ, cô định sẽ đi về nhưng lại khựng lại khi thấy ở một góc khuất trong quán. Một bóng dáng nhỏ bé đang ngồi uống rượu. Và bóng dáng đó được cô xác định là Cự Giải. Xử Nữ tự hỏi sao Cự Giải lại đến đây, còn đến một mình cô chả thấy ai đi cùng Cự Giải cả. Suy nghĩ một hồi Xử Nữ đến quầy bar ngồi.
- Đại tỉ dùng gì ạ? - anh chàng bartender với gương mặt điển trai đi đến hỏi Xử Nữ.
- Một ly rượu pha, loại mạnh nhất - Xử Nữ nói, mắt vẫn nhìn về phía Cự Giải.
- Anh chàng bartender lập tức đi pha rượu cho Xử Nữ, 5 phút sau bưng ra một ly sóng sánh màu xanh đặt xuống bàn cho Xử Nữ.
- Đại tỉ cần gì nữa không? - chàng bartender hỏi.
- Không cần, đi làm việc của cậu đi - Xử Nữ cầm ly rượu lên nhấp một ngụm, chàng bartender định rời đi nhưng Xử Nữ kêu lại - Mà khoan...

- Dạ đại tử.
- Cô gái đó *chỉ Cự Giải*, đã ngồi đó bao lâu rồi?
- À, cô gái đó mới đến thôi, vừa đến là liền gọi một chai rượu mạnh, uống đến giờ luôn.
- Được rồi, đi đi.

Xử Nữ phát tay cho anh chàng rời đi, tiếp tục uống ly rượu của mình mắt vẫn nhìn Cự Giải. Nhớ lại lúc sáng Song Ngư có nói cả ngày hôm nay không thấy Cự Giải đâu, điện thoại cũng không liên lạc được mọi người đang đi tìm. Xử Nữ vì bận nhiều chuyện nên cũng chẳng để tâm. Giờ mới nhớ ra.

Về phần Cự Giải, cô cứ ngồi ở một góc mà uống rượu. Cô đã uống đến ly thứ n rồi mà vẫn còn uống. Cự Giải muốn uống, uống cho say để quên hết tất cả. Đã hơn một tuần từ ngày mọi người biết hết mọi chuyện, biết được cô là người xấu xa như thế nào. Tuy là mọi người cứ luôn nói không sao chỉ là do một phút đổ kỵ, ganh ghét nên cô mới làm như vậy. Mọi người bỏ qua cho cô và vẫn xem cô là bạn, nhưng cô vẫn không thể nào đối mặt với mọi người được. Còn về Thiên Yết, anh cũng bảo là không sao, anh bỏ qua hết tất cả, nhưng Cự Giải cô cảm nhận được, Thiên Yết gần đây ít quan tâm cô và điều này làm cô cảm thấy buồn. Có khi nào anh sẽ chia tay cô không? Cự Giải cô không muốn nghĩ nữa. Cự Giải cứ như thế mà nốc hết ly này đến ly khác. Cô giờ đây đã say lắm rồi. Chân tay có vẻ không hoạt bát nữa, thậm chí còn thi thoảng cười không rõ nguồn cơn. Nhìn cô lúc này thật là khổ sở. Song, sự xuất hiện của Cự Giải từ khi bước vào quán, với vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành, không khỏi thu hút ánh mắt của những người trong quán. Một vài tên đi đến chỗ Cự Giải muốn xin làm quen.

- Chào cô em, sao ngồi một mình vậy, anh ngồi với em nhé - một tên đầu xanh lẻ ngồi xuống cạnh Cự Giải, đầu hấn có nửa bên có tóc thôi, bên kia thì trọc lóc.
- Tránh ra - Cự Giải giọng lè nhè lên tiếng, cô đã say quá rồi.
- Ngồi một mình sẽ buồn lắm, anh ngồi với em cho vui mà - tên đó nói, bàn tay đưa ra định vuốt mặt Cự Giải nhưng bị cô hất ra.
- Cút đi - Cự Giải gằng giọng, ánh mắt cô bây giờ lạnh như băng. Cô đang rất buồn bực nha.
- Ấy đừng nóng chứ cô em, dễ xấu lắm nha. Hahahah - hấn ta cười phá lên.

Xử Nữ ngồi quan sát thấy tình hình có vẻ nghiêm trọng, ngoắc Kyo đứng gần đó lại, cô thì thào vào tai anh vài câu gì đấy. Không thấy anh nói gì chỉ gật đầu rồi quay lưng đi. Xử Nữ lờ điện thoại ra gọi cho Song Ngư.

Kyo theo lời Xử Nữ thì bưng ra một khay bia đi về phía Cự Giải. Nhưng không dừng ở đó, anh đi ngang qua Cự Giải và cố tình gật vai tên đầu xanh kia thật mạnh, làm hấn phải lùi ra sau hai bước. Không những vậy, anh còn cho luôn khay bia lên người tên đó.

- Mày đi đứng kiêu gì thế hả thằng kia - tên đó tức giận nắm lấy cổ áo của Kyo mà sốc ngược lên.
- A, xin lỗi quý khách, xin lỗi - Kyo rớt rít xin lỗi, nắm lấy tay tên đó bẻ ngược đằng sau, đá một phát vào chân của tên đó làm hấn khụy xuống.
- Thằng ranh, mày dám - tên đó gầm lên một tiếng, vùng thoát khỏi Kyo - Tụi bây đánh nó cho tao - hấn ra lệnh cho bọn thuộc hạ của mình tiến lên đánh Kyo.

Đám đó xông đến nhào về phía Kyo, nhưng bên phía Kyo cũng vừa lúc có người ra ngăn lại. Hai bên xảy ra xung đột, một đồng hỗn độn.

- Phía bên Thiên Yết -

Cả đám đi lung sục khắp nơi tìm Cự Giải nhưng vẫn không thấy đâu, giờ đang tụ họp lại ở ngã ba đường.

- Vẫn không thấy - Thiên Bình hai tay chống ở hai đầu gối thở hồng hộc nhìn Thiên Yết. Có vẻ như vừa chạy từ đâu đến, theo sau anh còn vài người nữa, là người trong bang.
- Bọn tớ cũng không tìm thấy - Bảo Bình, Bạch Dương, Song Tử, Kim Ngưu cũng chạy đến.

- Bó tay, phải chờ tin từ Ma Kết và Song Ngự thôi, đã kiếm khắp nơi rồi - Nhân Mã và Sư Tử vừa đến nơi mọi người đứng cũng thở phì phì nói. Nhân Mã còn đưa tay lên trán lau mồ hôi. Trời tối gió thổi mát thế này mà anh vẫn đổ mồ hôi mới hay.

- Thiên Yết - tiếng của Ma Kết vang lên sau lưng Thiên Yết. Cả đám quay lại nhìn, Ma Kết cùng Song Ngự đang đi đến.

- Sao rồi? - Thiên Yết lên tiếng hỏi. Đến giờ vẫn chưa tìm được Cự Giải anh càng lo lắng hơn.

- Tìm hết các quán bar rồi, vẫn không có, không ai thấy Giải nhi cả - Ma Kết nói.

- Giải nhi ơi là Giải nhi, rốt cuộc cậu đang ở đâu vậy. Ông trời ơi, nói cho con biết Giải nhi đang ở đâu đi - Sư Tử ngửa mặt lên trời mà than.

Đang lúc mọi người bết bát không biết nên tìm Cự Giải ở đâu, cái ý tưởng sẽ lật tung cái đất nước này lên cũng xuất hiện. Nhưng may là chưa thực hiện thì điện thoại Song Ngự reo. Cô lấy điện thoại ra xem thì người gọi là Xử Nữ. Đi xa nơi mọi người đứng một chút, Song Ngự mới ấn nút nghe.

- Xử nhi, Giải nhi biến mất rồi? - giọng Song Ngự khản trương.

“Quán bar Evil, trong con hẻm B, đường Y, dưới lòng đất. Cự Giải đang ở đó” - bên kia Xử Nữ vào thẳng vấn đề.

- Sao? - nghe Xử Nữ nói địa điểm của Cự Giải, Song Ngự không khỏi ngạc nhiên. Xử Nữ cũng biết Cự Giải biến mất sao? Mà cũng phải Xà Phu biết thì hẳn Xử Nữ phải biết - Tổ biết rồi, tổ sẽ đến đó.

Cúp máy cái rụp, Song Ngự quay lại chỗ mọi người.

- Ai gọi vậy Ngự nhi? - Kim Ngự tò mò hỏi.

- Ai gọi không quan trọng, nhưng mà tổ biết Giải nhi ở đâu rồi - Song Ngự nói.

- Ở đâu? - Thiên Yết/Thiên Bình đồng thanh. Mọi người ngạc nhiên nhìn Thiên Bình. Thiên Yết lo lắng cho Cự Giải thì không nói vì họ là người yêu của nhau. Còn Thiên Bình, anh trông có vẻ cũng rất lo lắng cho Cự Giải.

Nhìn biểu hiện của Thiên Bình, Ma Kết thấy lạ. Thiên Bình luôn quan tâm đến Cự Giải một cách thái quá. Những cử chỉ dịu dàng dành cho Cự Giải, anh đôi khi cũng bắt gặp Thiên Bình lén nhìn Cự Giải. Theo những gì anh nhìn thấy và những hành động mà Thiên Bình đối với Cự Giải anh có thể kết luận, Thiên Bình thích Cự Giải. Điều này không chỉ có Ma Kết là nhận ra, Song Ngự cũng đã biết điều này rất lâu rồi.

Thiên Bình yêu Cự Giải nhưng anh không nói ra. Anh luôn bên cạnh Cự Giải, quan tâm, chăm sóc và luôn lo lắng cho cô. Nhưng cô không hề biết, trong lòng cô chỉ có Thiên Yết.

- Nhìn tôi làm gì? Giải nhi ở đâu, mau nói đi - Thiên Bình hỏi thúc.

- Quán bar Evil, nằm trong hẻm B, đường Y, dưới lòng đất.

- Bar Evil, mới nghe đó - Bảo Bình nhăn mày.

- Lo tìm Giải nhi trước đã - Ma Kết.

Mọi người quay lại xe của mình, những chiếc siêu xe lăn bánh rồi lao vun vút trong màn đêm, đoạn đường tĩnh mịch chỉ còn nghe thấy tiếng gió gào thét. Trời tuy chưa khuya lắm nhưng do tất cả vùng này đều là đất của gia đình Thiên Yết nên không một bóng người. Thiên Yết cùng mọi người cố gắng phóng xe nhanh đến quán bar.

Xử Nữ sau khi nói cho Ngự biết địa điểm của Cự Giải thì cô đi đến một phòng V.I.P trong quán để thay quần áo, không thể để mọi người biết thân phận của cô được. Sau khi thay cho mình một chiếc váy đen ôm sát người thì Xử Nữ trở lại quầy bar, vẫn ngồi đó mà quan sát Cự Giải. Cái tên đầu xanh kia đã biến đâu mất, có lẽ là bị người của cô lôi đi ra ngoài rồi. Nhưng không vì vậy mà dừng lại, vẫn có một vài tên bèn măng lại chỗ Cự Giải. Thấy Cự Giải liên tục hất tay mấy tên đó ra mỗi khi bọn chúng muốn chạm vào cô, Cự Giải xua tay đuổi bọn người kia đi, nhưng chẳng thấm tháp gì.

- Tôi bảo các người tránh ra, cút hết đi, để tôi yên - Cự Giải quát, cô loạng choạng đứng dậy. Đã say lắm rồi vì vậy mà đứng không vững nữa, ngã tới ngã lui.

- Coi chừng té, để anh đỡ em, em mà té anh đau lòng lắm - một tên đưa bàn tay thô ráp của mình ra mà giữ lấy Cự Giải.

- Buông ra, kinh tởm - Cự Giải định xô mạnh tên đó ra nhưng không đủ sức nữa.

- Để anh đưa em về nhé cưng - tên đứng cạnh tên kia cũng đỡ lấy Cự Giải.

Hai tên nhìn nhau như thông đồng điều gì đó. Xử Nữ vẫn ngồi quan sát không có động tĩnh gì, nhưng cô khẽ chau mày. Thấy hai tên kia dìu Cự Giải đi, Xử Nữ lúc này mới đứng dậy. Nhưng chưa kịp làm gì thì từ ngoài một bóng người bay vút đến đập bay tên đó ra xa, rồi nắm tay tên kia bẻ một cái rắc, chỉ thấy hần ôm tay kêu gào đau đớn. Ánh mắt sắc lạnh liếc nhìn hai kẻ đang nằm quằn quại dưới đất. Và người đó không ai khác chính là Thiên Yết, những người khác cũng chạy vào. Thiên Yết không nói không rằng mà xông vào đánh tới tấp một tên trong số hai tên kia, tên còn lại cũng bị Thiên Bình đánh cho tơi tả. Mọi người trong quán bar thấy có đánh nhau, một số thì chạy loạn một số đứng xem. Lúc nãy vừa bước vào quán thì đập vào mắt Thiên Yết là bàn tay của một tên đang làm loạn trên người Cự Giải, không tìm được mà xông đến dần cho hần một trận.

- Giải nhi - Sư Tử và Bảo Bình đến đỡ Cự Giải.

- Ais, người cậu ấy toàn mùi rượu - Sư Tử nhăn mặt nói.

- Uống gì mà nhiều dữ vậy trời - Bảo Bình cũng quay mặt sang chỗ khác để khỏi phải ngửi thấy mùi rượu nồng nặc toả ra từ người Cự Giải.

- Được rồi Thiên Yết, Thiên Bình, đừng đánh nữa. Lo cho Giải nhi trước đi - Song Ngư nhìn hai con người đang nổi cơn kia nói, nhìn lại hai cái kẻ nằm dưới đất đang ngáp ngoải cô quay sang Song Tử, Bạch Dương, Ma Kết - Ba người mau ngăn hai kẻ đó lại đi, xảy ra án mạng bây giờ.

Song Tử, Bạch Dương đến lôi Thiên Yết và Thiên Bình ra.

- Hai cậu bình tĩnh lại đi, lo cho Giải nhi đi kìa - Bạch Dương nói. Thiên Yết, Thiên Bình cũng dừng lại, cố bình tĩnh để không khỏi giết chết hai tên kia.

- Ma Kết, chỗ này giao cho cậu - nói rồi Thiên Yết đến chỗ Cự Giải nắm tay cô mà lôi đi không thương tiếc, anh đang rất tức giận.

Ma Kết, Song Ngư thu dọn tàn cuộc, những người kia cũng kéo nhau ra về. Song Tử thì đã bị Kim Ngưu lôi đi từ lâu rồi. Nhân Mã, Sư Tử cũng vậy. Thiên Bình là người rời cuối cùng, nhưng anh vừa quay lưng đi thì dừng lại khi nhìn thấy Xử Nữ đang ngồi ở quầy bar. Cô ta ở đó vậy là đã chứng kiến tất cả, nhưng tại sao vẫn ngồi ở đó. Thấy Thiên Bình đang nhìn mình, Xử Nữ vội đứng dậy rời khỏi, Thiên Bình liền chạy theo.

-Cặp Yết - Giải -

Thiên Yết cứ nắm lấy tay Cự Giải mà kéo đi, Cự Giải thì vùng vẫy một phần muốn thoát khỏi Thiên Yết một phần vì cổ tay cô đang rất đau. Anh nắm chặt quá

- Buông em ra - Cự Giải vùng mạnh tay khỏi Thiên Yết.

- Em làm sao vậy hả, sao lại đến nơi đó, sao lại uống rượu còn uống say mềm đến như vậy nữa. Gọi điện cho em thì khoá máy, em muốn anh lo đến chết hay sao? - Thiên Yết nói gần như là hét lên. Trong lòng anh giờ đây dường như có những ngọn sóng vậy, lo lắng tìm cô khắp nơi vậy mà cô lại ở quán bar uống rượu. Nếu như lúc nãy anh không đến kịp thì làm sao đây?

- Anh lo cho em làm gì, em không xứng đâu, em là một cô gái xấu xa, vì muốn có được anh mà nói dối mọi người, nói xấu chị Xử, làm mọi người ghét chị ấy. Nếu không phải em thì chị Xử đã không rơi xuống hố sâu mà để lại vết sẹo dài ở vai, tất cả là do em mà ra, anh còn yêu em, lo cho em làm gì nữa chứ? Anh đi đi, đừng quan tâm em...hic... - Cự Giải nói, nước mắt cô lăn dài trên má. Cô cảm thấy có lỗi với mọi người, có lỗi với Xử Nữ, nếu không vì cô thì chị cô và anh đã thành một đôi rồi - Em không phải là một cô gái tốt

như anh và mọi người nghĩ, em không hiền lành, em vì muốn anh là của em mà bất chấp tất cả, kể cả nói dối...hic...em...

Cự Giải chưa kịp hoàn thành lời nói của mình thì đã bị Thiên Yết chặn lại bằng một nụ hôn. Thật tình mà nói lúc nhỏ khi gặp Xử Nữ người con gái mà anh đã cứu ở vách núi, anh thật sự có thích cô, mặc dù vẫn không nhìn thấy mặt. Đến hôm Cự Giải xuất hiện ở cánh đồng hoa lau, anh có cảm giác cô là người khác nhưng lại không chắc chắn. Đến khi gặp lại Xử Nữ thì cảm giác đó lại xuất hiện. Và anh thích Xử Nữ. Nhưng Xử Nữ từng nói cô chỉ xem anh như một người bạn thân thôi, thì khi đó anh lại thấy ghét cô một chút, tự hỏi tại sao Xử Nữ lại không thích mình. Đến khi Xử Nữ, Cự Giải cùng xảy ra chuyện anh tuy là lo cho Xử Nữ nhưng khi nghe Cự Giải nói Xử Nữ bỏ chạy một mình mà cảm thấy càng ghét Xử Nữ hơn. Từ ngày hôm đó anh đã quyết định dành tình cảm cho Cự Giải. 8 năm qua chẳng lẽ cô không biết tình cảm của anh sao, còn nói như vậy.

Thiên Yết hôn Cự Giải đến khi cảm nhận được cô không thở nổi nữa mới buông ra. Cự Giải tựa hẳn vào trong lòng Thiên Yết mà hít lấy từng ngụm không khí. Thiên Yết nhìn Cự Giải nói:

- Anh không cho phép em nói như vậy, suốt 8 năm em ở cạnh anh, em thế nào anh không biết hay sao. Đó là chuyện của quá khứ rồi, cho nó qua đi. 8 năm qua tình cảm của anh dành cho em đến bây giờ vẫn như vậy. Em có biết hôm nay anh đã lo đến thế nào không? Anh còn nghĩ nếu như không tìm được em, nếu em gặp chuyện gì anh sẽ không tha thứ cho mình.

- Hic...Yết ca...em xin lỗi...hic...em sẽ không làm anh lo lắng nữa đâu...huhuhu... - Cự Giải oà khóc trong lòng Thiên Yết.

Thiên Yết ôm lấy Cự Giải dỗ dành. Cô gái này thật làm người ta lo lắng mà. Còn về Cự Giải, cô đã trách lầm anh. Anh vẫn quan tâm đến cô mà.

Đau đớn hay tổn thương, em không sợ...

Chỉ cần có anh mọi thứ đều ổn cả...

Mất anh cũng giống như em đã đánh mất cả cuộc đời mình...

Chẳng thể bước tiếp, cũng chẳng thể quay lại...

Xin anh, hãy luôn ở cạnh em, đừng bao giờ rời xa.

End chap 4.

6. Chương 5

Hôm nay là cuối tuần. Một ngày cũng rất đẹp, trời xanh mây trắng rất thích hợp cho những cặp đôi yêu nhau đi hẹn hò. Cũng vì vậy mà sáng sớm vừa bánh mắt ra là Ma Kết và Song Ngự đã kéo nhau đi, còn đi đâu thì tác giả không biết, bị có đi rình đâu, đang rình cặp khác rồi. Kết - Ngự thì hẹn hò, thế còn những cặp khác thì sao? Xin thưa những cặp khác là như này, Bảo Bình vừa sáng dậy đánh răng rửa mặt, ăn sáng xong là lôi tuột chàng Cừu vào phòng thí nghiệm trong căn cứ bang. Bảo Bình thì cứ chăm chú với mấy lọ hoá chất chẳng quan tâm chàng Bạch Dương, vừa vào phòng thí nghiệm là quăng anh sang một bên. Đành cho qua đi, anh cũng có việc phải làm mà, giúp cô xem và sửa chữa lại những khẩu súng. Cứ thế mà hai người tập trung vào công việc của mình. Cặp Dương - Bảo là vậy, thế Yết - Giải thì sao ta? Vâng tình hình của hai bạn trẻ nhà mình là vẫn ôm nhau nằm ngủ không biết trời trăng mây nước gì sất. Vì tối qua Cự Giải uống quá nhiều rượu đi nên là sáng nay dậy không nổi đó mà, chứ bình thường Cự Giải là người dậy sớm nhất, nay thì lết xác ngồi dậy không nổi rồi, thế là đành nằm đó mà ngủ luôn dù gì hôm nay cũng là cuối tuần mà. Còn Thiên Yết thì khỏi nói, Cự Giải chưa dậy thì tên này cũng nằm nướng theo luôn, cứ mà ôm Cự Giải chặt cứng ngủ ngon lành. Thế đấy.

Tác giả lại tung tăng bay sang phòng Nhân Mã ca ca, chàng vẫn đang ngủ thẳng cẳng a. Cơ ngủ làm sao mà đầu thì dưới đất, hai chân thì trên giường thế kia. Còn chảy ce nữa chứ. Ờ. Thôi t/g lượn tiếp, sang phòng nàng Sư. Ồ, căn phòng sao trống không vậy nè, đi đâu mất tiêu rồi? Kệ sang phòng khác, từ từ mới tìm hiểu xem nàng Sư đi đâu đi. Giờ đến phòng Thiên Bình, căn phòng cũng không một bóng người. Chắc là đến công ty rồi, chàng này thì cứ cuối tuần là đến công ty thôi. Tiếp theo đột nhập vào phòng Song Tử, chả thấy ai. Sang phòng nàng Kim Ngưu, cũng trống trơn. Rốt cuộc đi đâu hết rồi cả. T/g phóng lên máy bay đi tìm tung tích hai người này.

Sau một hồi vòng quanh trên trời thì t/g đã xác định vị trí của Song - Ngưu. Hai người này đi cùng nhau nha, và chỗ họ đang đứng đó là trước cổng khu trung tâm mua sắm.

Kim Ngưu vẻ mặt hớn hở ngược nhìn cái khu trung tâm lớn ơi là lớn, bên cạnh là Song Tử mặt vẫn còn ngái ngủ. Sáng sớm vẫn đang say giấc nồng thì anh bị Kim Ngưu dựng đầu dậy lôi đi. Lí do là gì? Là do tối qua Song Tử có hứa khi tìm được Cự Giải thì sẽ dẫn Kim Ngưu đi ăn, nhưng rồi đi được một đoạn thì Song Tử nói mệt muốn về nhà ngủ, cả ngày chạy lòng vòng tìm Cự Giải nên đuối rồi, sẽ bù cho Kim Ngưu một buổi khác vậy, muốn gì cũng được. Thế là Kim Ngưu sáng vừa mở mắt ra là qua phòng Song Tử mà kêu anh dậy kéo đến đây, vì đâu ai biết Song Tử nói buổi khác là khi nào nên lôi đi hôm nay.

- Nè, vào thôi - Kim Ngưu vui vẻ khoác tay Song Tử kéo vào trong. Song Tử thì lười biếng nhấc chân mà đi theo Kim Ngưu.

Vào trong, Kim Ngưu thì lăng xăng khắp nơi, cô đi xuống tầng dưới, khu trò chơi mà chơi. Song Tử cũng đi theo phía sau, mắt liếc nhìn xung quanh. Thấy một cô gái khá xinh đang đứng, vèo một cái anh đã đứng ngay chỗ cô gái bắt đầu tán tỉnh. Kim Ngưu chẳng quan tâm, cô chăm chú vào trò chơi mình vừa chọn.

Lướt qua Song - Ngưu, đến với nàng Sư này.

Sư Tử đang nhảy chân sáo về nhà, hôm nay tâm trạng cô rất vui nha, vì mua được chiếc váy mình thích lại còn được một món quà từ cửa hàng tặng nữa. Vui phải biết.

Trong khi đó thì chàng Nhân Mã, sau khi đánh một giấc tới 10h thì cũng lết xác dậy. Không thấy ai ở căn cứ cả, Sư Tử cũng không thấy đâu, buồn chán thế là chàng xách xe chạy vòng vòng chơi. Tình cờ thấy Sư Tử bên kia đường, nhìn cô lúc này mà anh khẽ mỉm cười. Tung tăng y như con nít vậy, gương mặt hớn hở. Cô gái này ngày càng đáng yêu nhỉ, dạo gần đây anh thấy mình sao sao ấy, không gặp Sư Tử một tí mà thấy trong người khó chịu. Hể không thấy cô là lại chạy đi tìm. (t/g: xác định yêu rồi.). Nhân Mã lái xe đến chỗ Sư Tử.

Sư Tử đang đi thì một đám người “bự con” đến chỗ cô. Một tên đưa tay nựng má, một tên nắm tay Sư Tử mà cười đều. Vừa lúc Nhân Mã nhìn thấy, máu nóng bắt đầu trào dậy, anh nhanh lái xe qua đó mà dẫn cho đám kia một trận nhưng sao xe chạy qua lại rất nhiều, anh không thể qua được.

- Này cô bé, sao đi có một mình vậy, có cần bọn này đi chung cho vui không? - tên cầm đầu ngoác mồm cười để lộ ra cái răng sún.

- Mấy người định làm gì, tránh xa tôi ra - Sư Tử gạt tay chúng ra, cô lùi ra sau vài bước.

- Bọn anh có định làm gì đâu, chỉ là muốn rủ cô em đi chơi thôi mà - tên khác nói.

- Tránh ra, không tôi có thể làm các anh bị thương đấy - Sư Tử vẫn tiếp tục lùi ra sau.

- Ahahaha, anh sợ quá đấy, bọn anh đông thế này, người như em làm gì được hả - tên cầm đầu bước đến ôm Sư Tử chặt vào thân hình vạm vỡ đen đúa và bốc mùi của hắn.

Ngọn núi lửa trong Nhân Mã chính thức bùng phát, mở cửa xe bước xuống, đang định lao thẳng đến bọn chúng thì dừng lại khi nhìn thấy hành động của Sư Tử.

- Dê xôm hủ mạy...cho mày chết.

Bàn tay xinh đẹp của Sư Tử với những ngón tay thon dài nắm lại thành nắm mà đập thẳng vào mặt tên cầm đầu, mấy tên kia thấy vậy xông đến tấn công Sư Tử từ đằng sau, nhưng giác quan của Sư Tử rất nhạy bén cô nhanh chóng cho một tên gần nhất một cú đập vào “chỗ hiểm” của hắn, hai tay nắm tóc hai tên còn

lại mà đập vào nhau, máu mũi chảy lòng ròng. Chỉ sau một thời gian ngắn bốn tên đã đo ván nằm thoi thóp dưới đất.

- Chết chưa, cho chờ nhá, đã cảnh báo rồi mà không nghe - Sư Tử hả hê, vẫn tiếp tục đập đập vào bụng tên cầm đầu.

Nhân Mã bật cười khi thấy hành động đó của Sư Tử, bình thường vẫn cùng cô đánh nhau với bọn người bang Maleficent. Những lúc đó gương mặt cô đều lạnh lùng, riêng chỉ lúc này, chưa bao giờ thấy cô đánh nhau mà trông đáng yêu như vậy. Anh bước nhanh đến chỗ cô.

Sư Tử sau khi hành hạ tên cầm đầu và ba tên kia xong thì phúi phúi tay, đi đến nhặt lại đồ của mình nhưng Nhân Mã nhanh hơn một chút, đã nhặt lên giúp cô.

- Ô, là anh hả, sao ở đây vậy? - Sư Tử ngạc nhiên khi thấy Nhân Mã. Anh ở đây có nghĩa là đã thấy tất cả những việc cô vừa làm rồi, ày làm sao đây?

- Tình cờ đi ngang thôi - Nhân Mã nói đưa túi đồ cho cô - Về chứ, tôi chờ cô về.

- Thế thì hay quá, cảm ơn anh nhiều - Sư Tử cười tí mắt theo Nhân Mã lên xe.

Lên xe, Nhân Mã không nói gì cũng không khởi động xe, anh chỉ ngồi yên ở đó.

- Sao không lái xe đi? - Sư Tử quay sang hỏi.

- Lúc này bọn người kia, có làm gì cô không? - Nhân Mã nhìn Sư Tử.

- À, tôi xử hết mấy tên đó rồi. Hihi - Sư Tử cười nói.

- Sau này đừng để ai chạm vào cô nữa.

- Hả? - mặt Sư Tử nghếch ra khi nghe câu nói của Nhân Mã. Cô vẫn chưa hiểu anh đang nói gì.

- Anh thích em Sư nhi - Nhân Mã sau một hồi im lặng thì lên tiếng, mắt nhìn Sư Tử chăm chăm. Nghe Nhân Mã nói mà mắt Sư Tử mở to hết cỡ. Cô lắp bắp:

- Anh...anh đang nói gì vậy chứ? Mau...mau lái xe đi kìa - Sư Tử quay mặt đi tránh ánh mắt của Nhân Mã, mặt cô đang dần đỏ lên.

Nhân Mã không nói không rằng, nhào người về phía Sư Tử, ghé sát mặt mình vào mặt cô. Sư Tử có thể cảm nhận được tim mình sắp nhảy ra khỏi lồng ngực rồi.

- Sư nhi, làm bạn gái anh nhé - giọng Nhân Mã dịu dàng đến kì lạ. Lúc này, Nhân Mã đang rất gần Sư Tử, cô thấy anh thật đẹp, vậy mà sao cô không nhận ra sớm hơn nhỉ? Giọng nói của Nhân Mã rất ngọt ngào, Sư Tử bất giác gật đầu. Nhân Mã khoé môi khê lên, hôn chụt vào môi Sư Tử một cái sau đó giúp cô thắt dây an toàn rồi lái xe đi.

Về phần Sư Tử, khi bộ não đã xử lí xong toàn bộ sự việc vừa xảy ra cô mới giật mình thức tỉnh. Vừa nãy, vừa nãy cô mới nhận lời làm bạn gái Nhân Mã sao? Ôi mẹ ơi. Sư Tử tự cốc đầu mình, sao lại có thể bị vẻ đẹp của Nhân Mã quyến rũ mà nhận lời anh chứ, thiệt hết nói mà. Tim đập loạn xạ, mặt đỏ bừng như trái gấc khi nhớ lại chuyện vừa nãy. Cô hét lớn:

- NHÂN MÃ, ANH LÀ TÊN XẤU XAAAAA.

Mặc Sư Tử cứ hét, Nhân Mã nhà mình thì vẫn thản nhiên lái xe, miệng cười tươi. Xem ra hôm nay đúng là một ngày đẹp trời nha.

- Quay lại với Song - Ngưu -

Kim Ngưu sau khi chơi chán ở khu trò chơi thì lại chạy lên tầng trên của khu trung tâm không quên kéo Song Tử theo, ngắm nghía mọi vật chán chê Kim Ngưu đưa tay cầm hết thứ này đến thứ kia, mua tùm lum đồ hết. Chỉ tội Song Tử phải tay xách nách mang, lát còn phải xì tiền ra trả cho những món đồ mà Kim Ngưu mua. Nhưng sao anh lại thấy vui nhỉ? (t/g: hơơ. Anh thần kinh có vấn đề rồi.) Lúc này khi gặp cô gái kia, đến làm quen nhưng không hiểu sao khác với mọi khi, hôm nay anh đứng chung với một cô nàng

xinh đẹp đó nhưng ánh mắt lại cứ nhìn Kim Ngưu chạy qua chạy lại ở các trò chơi điện tử mà chơi vui vẻ. Nhìn cô cứ như trẻ con vậy, trái tim anh cũng vì vậy mà đập nhanh hơn bình thường.

- Này Song, tui mua cái này nữa nhá - Kim Ngưu giơ con hổ bông ra trước mặt Song Tử, nhe răng cười nhìn anh, mắt chớp chớp. *thình thịch, thình thịch*. Tim ai đó như muốn vỡ tung ra.

- Cô muốn mua gì thì mua đi, bao nhiêu cũng được - Song Tử nói, ánh mắt lia sang chỗ khác.

- Thật nhá.

Kim Ngưu vui vẻ lại hết chạy chỗ này qua chỗ kia, chỗ kia qua chỗ nọ, mua thêm một đồng hồ. Thế là Song Tử phải xách hết. Mặc dù có mệt nhưng thấy Kim Ngưu vui anh cũng thấy vui trong lòng.

- Có lẽ tôi thích em rồi chẳng? - Song Tử nhìn Kim Ngưu khẽ cười.

Kim Ngưu sau một hồi đi vòng quay khu mua sắm thì tự dừng dừng lại, mặt ỉu xiu ngồi thụp xuống. Song Tử lo lắng đi đến hỏi:

- Bị sao vậy?

- Hic...Song... - Kim Ngưu ngược đôi mắt to tròn long lanh nhìn Song Tử. Trời ơi, cô muốn giết người hay sao vậy.

- Cô sao vậy, nói đi chứ đừng làm tôi lo - thấy Kim Ngưu cứ giương mắt nhìn mình mà mếu, Song Tử càng lo thêm.

- Tôi...đói bụng - Kim Ngưu chu môi nói, mặt xụ xuống. Sáng giờ đi nhiều rồi giờ thấy đói là phải, cũng gần chiều rồi mà. Song Tử thì như muốn xỉu ngay tại đó khi nghe cô nói, thấy gương mặt ỉu xiu của cô anh cũng biết chắc cô đã đói lắm rồi.

- Vậy chúng ta đi ăn. Cũng đã trễ rồi - Song Tử nói xong thì nắm tay Kim Ngưu kéo dậy ra quầy tính tiền.

Kim Ngưu hí hửng ra xe ngồi đợi Song Tử. Sau khi tính tiền xong mặt Song Tử đen xì.

- Mình thẻ sẽ không bao giờ đi mua sắm nữa. (t/g: hiểu luôn ha..).

Trong lúc đi tìm tung tích của Kết - Ngưu, t/g tạt ngang qua tập đoàn nhà Thiên Bình một tẹo. Chui thẳng vào thang máy bấm lên tầng cao nhất.

- Phòng làm việc của chủ tịch -

Thiên Bình đang ngồi xoay lưng lại phía cửa ra vào, đôi mắt anh nhắm nghiền, trên tay là một ly cafe. Anh vừa mới kết thúc cuộc họp xong. Ngồi nhìn ra bên ngoài bầu trời, tâm trí Thiên Bình cứ nghĩ đến chuyện xảy ra tối qua.

~ Flashback

~~Thiên Bình chạy theo Xử Nữ, đến khi gần đuổi kịp cô anh vươn tay nắm lấy cổ tay cô giữ chặt.

- Nói chuyện với tôi đi - Thiên Bình kéo nhanh Xử Nữ vào một căn phòng gần đó.

- Buông tôi ra - Xử Nữ vùng tay thoát khỏi Thiên Bình, về mặt bực tức nhìn Thiên Bình - Anh biết mình đang làm gì không hả?

- Câu này tôi phải hỏi cô đó. Cô ở đây, từ đầu đã nhìn thấy Giải nhi gặp chuyện sao cô vẫn trở mặt đứng nhìn chứ?

- Không thì thế nào, anh kêu tôi phải làm gì, đi đến và giúp cô ta sao? Sau những chuyện cô ta đã làm với tôi - Xử Nữ nhướn mày nói.

- Đó là chuyện của trước kia, cô không thể bỏ qua hay sao? Giải nhi cũng đã ân hận lắm rồi. Lúc này cô cũng thấy tình thế của Giải nhi thế nào, nếu chúng tôi không đến kịp thì Giải nhi sẽ ra sao cô biết mà.

- Cô ta có thế nào, có ra sao tôi không cần biết. Cho dù cô ta có chết tôi cũng không muốn quan tâm.

- Giải nhi là em gái cô đó - Thiên Bình lớn tiếng nói.
- Nó không phải - Xử Nữ hét lớn.
- Cô...sao cô có thể lạnh lùng như vậy chứ. Trước đây cô không như vậy.
- Đã là quá khứ rồi, con người có thể thay đổi anh không biết sao? Anh nghĩ tôi muốn thế này lắm chắc, không hề đâu nhưng là ai, là ai bắt tôi phải sống như vậy hả? Là ai, là ai chứ? Là người mà anh nói là em gái tôi đó. Chính nó, chính nó đã làm tôi phải thế này đây - Xử Nữ xoay lưng lại với Thiên Bình, bàn tay nắm chặt lại cố gắng giữ mình tránh bị kích động.
- Vậy sao lại quay trở về? Cô không phải đang sống tốt ở Đài Loan sao, thế sao lại quay về đây để rồi phải khiến cho cô và Giải nhi nhớ lại chuyện không vui trước kia. Tại sao lại phải làm như vậy?
- Tôi trở về đây vì cái gì không liên quan đến anh - Xử Nữ quay lại đối mặt với Thiên Bình - Chuyện của tôi không cần anh xen vào, anh đi mà lo cho cô gái mà anh yêu đi.
- Cô nói gì chứ? - Thiên Bình có hơi ngạc nhiên khi nghe Xử Nữ nói. Chẳng lẽ cô biết anh thích Cự Giải? Anh đã cố che giấu rất kĩ để mọi người không nhận ra, nhưng tại sao Xử Nữ lại biết chứ?
- Nói gì anh hiểu mà, anh thích Cự Giải. Đừng hỏi vì sao tôi biết, chính ánh mắt của anh đã cho tôi biết. Ánh mắt anh mỗi khi nhìn Cự Giải rất khác với mọi người, những cử chỉ quan tâm, lo lắng của anh dành cho cô ta đã nói cho tôi biết. Còn nhớ lúc nhỏ một lần nó vô tình bị bỏng nước sôi, anh đã lo lắng đến nỗi chạy qua chạy lại lấy mọi thứ để băng vết bỏng lại cho nó và làm sao không để lại sẹo. Quá rõ ràng, chỉ có người mù mới không nhìn thấy thôi - Xử Nữ cười nhạt nói - Nhưng đáng tiếc, trong tim cô ta chỉ có một người. Là Thiên Yết. Tôi rất khâm phục anh, vẫn không từ bỏ tình yêu đó dù rằng nó không được đáp lại.
- Lần đó, cô nhìn thấy? - Thiên Bình nhú mày nhìn Xử Nữ, anh nhớ lần đó ngoài anh và Cự Giải ra thì đâu còn ai nữa.
- Chỉ là tình cờ thấy thôi. Đã vậy thì tiện thể tôi nói cho anh một chuyện để anh đi mà bảo vệ cho người mà anh yêu, đừng để cô ta một mình nếu không một lúc nào đó cô ta sẽ biến mất, đến một nơi mà các người không bao giờ tìm ra được. Nhớ cho kỹ...
- Ầm...Xử Nữ chưa kịp hoàn thành câu nói thì đã bị Thiên Bình đẩy mạnh, lưng đập vào tường. Xử Nữ có đau nhưng không biểu hiện ra ngoài, cô trừng mắt, quát Thiên Bình.
- Anh điên sao?
- Thiên Bình chống hai tay ở bên đầu Xử Nữ, gương mặt băng lãnh, ánh mắt tức giận nhìn Xử Nữ.
- Tôi cảnh cáo cô, nếu cô dám làm gì tổn hại đến Giải nhi thì cô sẽ biết tay tôi. Trước khi cô chết dưới tay Thiên Yết thì cô, sẽ chết trong tay tôi. Một người độc ác như cô, ngay đến em mình cũng không nhận còn muốn làm hại em ấy. Cô không đáng để tồn tại Xử Nữ.
- Anh thì biết gì chứ? - Xử Nữ gào lên, người cô trượt dần xuống, cô ngồi bệt dưới đất. Trên gương mặt cô, những giọt nước mắt không biết đã rơi tự khi nào - Anh nghĩ tôi muốn vậy sao, tôi là có nỗi khổ riêng của mình nên mới làm như vậy. Anh nói tôi độc ác, đến cả em gái mình cũng muốn làm hại. Nếu tôi thật sự độc ác thì tôi đã giết chết nó từ lâu rồi. Anh chẳng biết gì cả.
- Nỗi khổ? Cô mà cũng có nỗi khổ sao, vậy nỗi khổ của cô là gì hả, nói ra đi sao phải che giấu chứ. Hay cô không có nỗi khổ mà chỉ nói như vậy để che đậy những chuyện cô đã làm với Giải nhi - Thiên Bình nhìn Xử Nữ cười khẩy.
- Anh thôi đi - Xử Nữ đứng bật dậy hét lớn - Ừ - Xử Nữ đột nhiên ôm lấy ngực trái, cô bầu chặt lấy, hơi thở khó khăn, môi cắn chặt đến bật máu. Thiên Bình hoảng hốt vội chạy đến đỡ lấy Xử Nữ.
- Cô làm sao vậy hả? - Thiên Bình lo lắng hỏi, đang lúc định bế Xử Nữ lên để đưa cô đến bệnh viện thì cửa phòng bật mở. Xà Phu từ ngoài chạy vào.
- Xử nhi - Xà Phu chạy đến đỡ lấy Xử Nữ từ tay Thiên Bình.
- X-Xà Phu - Xử Nữ yếu ớt gọi tên Xà Phu, bàn tay nắm chặt lấy áo của anh - Em...em đau lắm.

- Thuốc của em đâu hả, em để ở đâu? - Xà Phu khấn trương hỏi.

- Em...không mang theo.

- Anh đưa em ra xe, ở đó có thuốc - nói xong Xà Phu liền bế Xử Nữ rời khỏi phòng.

Chỉ còn mình Thiên Bình trơ trọi trong căn phòng rộng lớn, trí não anh đang hoạt động hết công suất để xử lý những việc vừa diễn ra. Lúc nhìn thấy Xử Nữ đau đớn, tim Thiên Bình có cảm giác nhói, anh không biết vì sao mình lại như vậy nhưng khi đó không hiểu sao anh lại cảm thấy lo lắng cho Xử Nữ. Và những lời Xử Nữ nói khi này làm Thiên Bình không khỏi suy nghĩ.

End Flashback

Đưa tay xoa xoa hai bên thái dương, Thiên Bình mệt mỏi tựa người vào ghế.

“Anh thì biết gì chứ? Tôi là có nỗi khổ riêng nên mới làm như vậy...”

- Nỗi khổ riêng? Cô ta nói vậy là sao chứ, không lẽ cô ta đang che giấu điều gì đó.

Thiên Bình đắm chiêu suy nghĩ, bộ não của anh hiện tại đang hoạt động hết công suất.

- Jack - Thiên Bình hướng mắt nhìn ra phía cửa gọi lớn. Từ ngoài, một cậu con trai đi vào.

- Chủ tịch - Jack cúi đầu chào Thiên Bình.

- Tôi muốn anh sang Đài Loan một chuyến, giúp tôi điều tra thông tin về cô gái này cho tôi - đưa cho Jack tấm ảnh của Xử Nữ, Thiên Bình dặn dò - Nhớ, điều tra tất cả mọi thông tin không được bỏ sót dù là một chi tiết nhỏ.

- Dạ - Jack cúi chào rồi lui ra ngoài thi hành nhiệm vụ.

Thiên Bình lại chìm vào mớ suy nghĩ bồng bong của mình. Dù không muốn tin nhưng Thiên Bình cũng sẽ điều tra mọi chuyện. Để xem rốt cuộc nỗi khổ của Xử Nữ là gì.

- Nếu cô vì có nỗi khổ mới làm tổn hại Giải nhi tôi sẽ bỏ qua, nhưng nếu cô nói dối tôi thì tôi sẽ giết chết cô Xử Nữ.

- Cặp Kết - Ngư -

Bầu trời đêm là một mảng màu đen yên bình, không khí lạnh dần. Những con đường nhỏ vắng người bắt đầu rơi vào trạng thái nghỉ ngơi sau một ngày dài. Trời đêm hôm nay thật đẹp, có trăng và những ngôi sao cũng toả sáng trên bầu trời.

Hôm nay Ma Kết và Song Ngư đã có một buổi hẹn hò rất tuyệt. Đã lâu rồi Song Ngư mới cảm thấy vui như vậy. Bây giờ cô với Ma Kết đang cùng nhau đi dạo ở công viên.

- Trời hôm nay nhiều sao thật - Song Ngư nhìn trời nói.

- Phải, rất nhiều và chúng thật đẹp, trăng cũng rất sáng. Em thích trăng chứ? - Ma Kết quay sang hỏi Song Ngư.

- Không - Song Ngư trả lời mà không suy nghĩ, một đáp án khiến Ma Kết ngạc nhiên và thắc mắc - Em chỉ thích sao thôi.

- Tại sao? - Ma Kết thắc mắc hỏi.

- Không tại sao cả, chỉ là thích thế thôi.

Song Ngư quay sang Ma Kết đang nhìn mình chăm chăm nãy giờ.

- Sao thế, mặt em dính gì sao mà anh nhìn ghê vậy.

- À không - Ma Kết lắc đầu.

Cả hai lại chìm trong im lặng. Đi thêm một đoạn nữa, Song Ngư như có cảm giác ai đó đang đi theo cô và Ma Kết. Cô quay sang nói với Ma Kết:

- Kết-kun, anh đi mua cho em chai nước được không, tự dưng em thấy khát quá.
- Được - Ma Kết gật đầu định đi nhưng rồi dừng lại - Em đứng đợi một mình sẽ không sao chứ?
- Không sao, anh đi đi.

Ma Kết nhanh chóng chạy đi mua nước cho Song Ngư. Ở đây Ngư mới quay lại nhìn cái kẻ đã theo cô từ sáng giờ đang bước ra từ một cái cây, cô ngạc nhiên khi thấy người đó.

- Xử nhi.
- Sao, giờ mới nhận ra hả? - Xử Nữ tiến đến chỗ Song Ngư cười nhẹ.

Hai cô gái giữa bầu trời đêm, im lặng, một cơn gió lạnh thổi qua, rợn người. Song Ngư khoanh tay ngồi xuống ghế đá, Xử Nữ tựa lưng vào cái cây gần đó liếc mắt theo những ngôi sao lơ lửng, sáng lấp lánh trên bầu trời.

- Cậu sao lại theo dõi tớ? - Song Ngư là người lên tiếng đầu tiên, phá tan bầu không khí im lặng đến đáng sợ hiện có.
- Chỉ là muốn xem cậu và Ma Kết thế nào thôi, xem ra hai người đang rất hạnh phúc - dí dí mũi giày dưới đất Xử Nữ băng quơ hỏi - Liệu sẽ được bao lâu hả?
- Ý cậu là gì? - Song Ngư nhìn Xử Nữ chờ đợi câu trả lời.
- Anh ta vẫn chưa biết cậu là Piscess phải không?
- Thì sao? - Song Ngư khó hiểu hỏi.

- Cậu tốt nhất đừng đặt hết niềm tin của mình vào Ma Kết. Có lẽ bây giờ hai người đang rất hạnh phúc, nhưng sẽ không ai biết được sau này sẽ thế nào. Tớ không tin Ma Kết có đủ lòng vị tha mà tha thứ cho cậu nếu biết được sự thật, tớ không có ác ý chỉ muốn tốt cho cậu, muốn cậu chừa một đường lui cho mình sau này thôi. Nhưng mong rằng điều tớ nghĩ sẽ không xảy ra. Thôi tớ đi trước đây, lát gặp cậu.

Xử Nữ vừa dứt câu thì chạy nhanh vào con đường nhỏ bên phải mình, Song Ngư đứng nhìn theo trong lòng không khỏi nghĩ ngợi những lời mà Xử Nữ nói lúc nãy. Vừa lúc đó Ma Kết cũng về đến, thấy Song Ngư cứ nhìn về một phía anh lay vai cô:

- Ngư nhi, em sao vậy, đằng đó bộ có gì sao mà em nhìn dữ vậy?
- Hình như em vừa thấy một bóng người, chắc là em đa nghi quá thôi - Song Ngư nhìn Ma Kết cười nhẹ.
- Ủ. Nước của em này - Ma Kết đưa chai nước cho Song Ngư.
- Cảm ơn anh.

Kết - Ngư tiếp tục đi đoạn đường còn lại về căn cứ. Song Ngư cứ không ngừng suy nghĩ về câu nói của Xử Nữ, cô buộc miệng hỏi Ma Kết:

- Kết-kun, nếu như sau này anh biết được em đã giấu anh một chuyện gì đó, anh sẽ tha thứ cho em chứ?
- Sao lại hỏi anh như vậy, bộ em có chuyện gì giấu anh sao? - Ma Kết nhìn Song Ngư hỏi. Hôm nay anh thấy cô có vẻ lạ.
- Không, chỉ là em ví dụ thôi mà - Song Ngư cười, một nụ cười ngượng, khoác tay Ma Kết mà kéo đi.
- Ừm. Chúng ta mau về căn cứ thôi. Lúc nãy Thiên Yết nhắn tin, triệu họp gấp - Ma Kết nói.
- Anh về đi, em hôm nay sẽ về nhà của mình.
- Để anh đưa em về - Ma Kết đề nghị.
- Không cần. Em tự về được.
- Về đến nhà nhớ gọi cho anh.

Song Ngư nhẹ gật đầu.

- Về căn thận.

Ma Kết đi khỏi, Song Ngư khẽ thở dài nhìn theo bóng Ma Kết. Những gì mà Xử Nữ đã nói làm cô cứ phải suy nghĩ. Nếu Ma Kết biết được thân phận thật của cô thì sẽ thế nào? Liệu khi anh biết lý do cô giấu anh thì anh có tha thứ cho cô hay không? Cô không biết, nhưng cô sẽ chọn tin anh. Hy vọng anh sẽ hiểu cho cô.

- Căn cứ Cosa Nostra -

Sau khi nhận cuộc gọi từ Kim Ngư và Sư Tử thì mọi người tức tốc chạy về. Bảo Bình, Bạch Dương dừng công việc mình đang làm mà tập hợp lại với nhóm Sư Tử. Thiên Bình cũng từ công ty chạy về.

Sau khi mọi người đã có mặt đầy đủ Thiên Yết mới bắt đầu cuộc họp bang.

- Bắt đầu được rồi - Thiên Yết quay sang nhìn Kim Ngư.

- Tổ vừa nhận được tin, bang Maleficent đang chuẩn bị xuất hàng sang Campuchia, và người đảm nhận việc giao hàng lần này chính là người bên Angela, Virgo và Pisces - Kim Ngư nhìn mọi người nói.

- Bang Angela sao, bang này vốn có bao giờ làm việc cho kẻ khác đâu chứ - Ma Kết lên tiếng. Từ trước đến nay theo anh biết thì Angela làm việc không theo bên nào cả, thế sao bây giờ lại cùng bang Maleficent. Hay là họ đang có mưu tính gì khác?

- Địa điểm và thời gian giao, nhận hàng là khi nào? - Thiên Yết trầm mặc một hồi, anh hỏi.

- Tối ngày mai, bến cảng XX - Sư Tử rời mắt khỏi laptop nhìn Thiên Yết tiếp - Bến cảng XX nơi đó nằm ở phía Nam.

- Vậy thì Sư Tử, Nhân Mã hai người hãy xem xét địa hình ở đó xem có chỗ nào ẩn nấp không. Ngày mai chúng ta không được để họ xuất hàng đi - Thiên Yết nói.

- Từ trước đến nay Cosa Nostra không xen vào chuyện của Angela, nên lần này chúng ta chỉ đối phó với bên người nhận hàng của Maleficent thôi - Thiên Bình nói.

- Nhưng lần này người giao hàng là thủ lĩnh Angela, nếu như vậy một khi họ đã tự mình làm cuộc giao dịch này thì họ sẽ không để ai phá kế hoạch làm ăn của họ. Cuộc giao dịch ngày mai, khó tránh bên ta xung đột với bên Angela - Song Tử.

- Song Tử nói đúng, chúng ta cần có một kế hoạch rõ ràng - Bạch Dương cũng đồng tình với Song Tử.

- Vậy thì ngày mai, tôi, Ma Kết, Sư Tử và Bạch Dương sẽ cướp hàng từ người nhận hàng của Maleficent. Những người còn lại sẽ ngăn người bên Angela, không cho họ đến giúp bên kia. Nên nhớ chỉ kéo dài thời gian chứ đừng động thủ với họ - Thiên Yết nhìn sang phía Bảo Bình - Vũ khí bên chúng ta thế nào rồi?

- Vẫn tốt, cũng đã sửa xong một vài khẩu HX09097, có thể sử dụng. Nhưng mà chúng ta cần phải trang bị thêm một vài vũ khí nữa - Bảo Bình nói.

- Được, tạm thời như vậy đi. Sau vụ này sẽ tính.

- Ngày mai tổ đi nữa - Cự Giải cất giọng, quay sang Thiên Yết - Yết ca, ngày mai cho em theo nhé.

- Không được, nguy hiểm lắm - nghe Cự Giải nói, Thiên Bình kích động vội lên tiếng. Mọi người nhìn anh khó hiểu, Thiên Bình vội lấp liếm - Thiên Yết không thể vừa đánh nhau mà vừa bảo vệ cậu được đâu.

- Tổ có thể tự bảo vệ mình, tổ cũng biết võ mà. Đi Yết ca, cho em theo nha - Cự Giải nói với Thiên Bình. Song quay sang mề nheo với Thiên Yết, năn nỉ đòi theo anh.

- Thiên Bình nói đúng, em tốt nhất vẫn là nên ở nhà - Thiên Yết.

- Tổ nghĩ cậu nên cho Giải nhi theo cùng, dù gì thì cậu ấy cũng là một thành viên trong bang mà - Bảo Bình.

- Quá nguy hiểm, cô không thấy sao - Thiên Bình cau gắt quát lên với Bảo Bình.

- Giải nhi đâu phải con nít, cậu ấy cũng là thành viên trong bang. Còn nữa, nếu Giải nhi gặp nguy hiểm thì cũng có Thiên Yết lo rồi. Cậu làm gì mà kích động dữ vậy? - Bảo Bình sức lại. Cô luôn thấy lạ, tại sao

Thiên Bình lại quan tâm đến Cự Giải như vậy. Nếu nói là Thiên Bình thích Cự Giải, cũng có lí. Nhưng cô lại không muốn, đừng hiểu lầm là cô thích Thiên Bình. Chỉ là cô không muốn xảy ra tình tay ba trong nhóm, với lại Cự Giải sẽ thế nào nếu biết Thiên Bình thích cậu ấy. Chắc chắn Cự Giải sẽ rất khó xử.

- Phải đó Thiên Yết, tôi nghĩ anh nên cho Giải nhi theo, biết đâu cậu ấy sẽ giúp ít được cho anh - Kim Ngưu đem vào vài câu. Thế này thì Thiên Yết có mà không cho Cự Giải theo, với tính Cự Giải mà nói, không cho cậu ấy theo thì nhất định sẽ mè nheo tới sáng luôn.

- Được rồi, cho em theo cũng được nhưng lúc đó nhớ bám sát anh - Thiên Yết suy nghĩ một hồi thì cũng gật đầu đồng ý. Thấy Thiên Yết đồng ý, Cự Giải mừng rỡ nhảy cẫng lên ôm cổ anh mà hôn lên má anh một cái. Mọi người ở đó có hơi đỏ mặt, tự động đứng dậy về phòng. Ma Kết chỉ biết lắc đầu cười, anh cũng đứng dậy về phòng. Thiên Bình thì cảm giác tim mình đau nhói. Trong lòng Cự Giải chỉ có mỗi Thiên Yết, vốn không hề có anh. Thiên Bình tự cười chính mình, xoay người đi về phòng.

Kết thúc một ngày. Mọi người đều chìm vào giấc ngủ để mai bắt đầu nhiệm vụ. Ngày mai không ai biết sẽ có chuyện gì xảy ra.

- Phòng chủ tịch tập đoàn Big Flo -

Cốc cốc

- Ngài Thiên Ưng, tôi vào được chứ? - bên ngoài vang lên giọng nói của một người con trai.

- Vào đi - một giọng trầm khàn vọng ra từ trong phòng chủ tịch.

Cánh cửa phòng bật mở, một người con trai đi vào, trên tay là một xấp giấy tờ. Người đàn ông tên Thiên Ưng quay ghế lại, đối diện với chàng trai.

- Mọi chuyện sao rồi hả Rome? Người điều tra thông tin về con bé đó đến đâu rồi? - Thiên Ưng lên tiếng hỏi.

- Những gì tôi điều tra được đều nằm ở đây - Rome đặt xấp giấy mình đang cầm xuống bàn rồi nói tiếp - Cô gái đó tên Xử Nữ, là con gái lớn của Thất Nam, 10 tuổi đã bỏ nhà đi, 12 tuổi thì sang Đài Loan. Cô ta cùng với Song Ngự, con gái Song Khiết, cả hai tự mình thành lập tập đoàn Angela SNS, tập đoàn lớn nhất nước hiện nay. Bên cạnh còn có những chi nhánh lớn nhỏ được phân phối trên khắp cả nước. Không những vậy cô ta còn là thủ lĩnh của Angela, một bang lớn trong thế giới ngầm. Lấy tên là Virgo.

Thiên Ưng tay lật từng trang từ xấp giấy Rome đã đưa ra xem. Ông ta thoáng chau mày khi nghe những điều mà Rome kể về Xử Nữ. Còn trẻ mà có bản lĩnh đến như vậy sao?

- Điểm yếu của cô ta là gì? - Thiên Ưng ngẩng mặt lên nhìn Rome chờ câu trả lời.

- Cô ta dường như không có điểm yếu nào hết. Tôi đã điều tra được là năm 10 tuổi cô ta bỏ nhà đi và cắt đứt mọi quan hệ với ông Thất Nam và cô em gái của mình. Cô ta xem họ cứ như kẻ thù của mình vậy - Rome e dè nhìn Thiên Ưng.

- Không có điểm yếu nào sao?

- Có cần tôi xử cô ta luôn không?

- Bây giờ thì chưa cần, đợi đến khi nào ta thu tóm được tập đoàn cô ta đang điều hành và cái bang rác rưởi mà cô ta đang lãnh đạo rồi hẵng tính. Ta phải dùng những thứ đó và máu của nó để cúng tế anh trai ta dưới suối vàng - ánh mắt Thiên Ưng lộ vẻ phần nộ khi nhớ đến cái chết của anh trai ông ta, Phi Ưng - Xử Nữ, cô cứ chờ đó. Một người như ta, sẽ không bao giờ để bại dưới tay một con bé miệng còn hôi sữa như cô đâu.

- Nếu vậy thì trong thời gian chờ đợi tôi phải làm gì? - Rome hỏi.

- Tiếp tục theo dõi nó, có gì thì báo ngay. Nếu người có kế hoạch gì thì cứ làm, miễn sao thu được kết quả tốt - Thiên Ưng nói.

- Tôi biết rồi - Rome gật đầu, ý như đã hiểu.

- Được, người đi đi - Thiên Ưng phất tay bảo Rome ra ngoài.

Rome cúi người rồi lui ra, trong phòng chỉ còn lại Thiên Ứng. Ông ta cầm lấy tấm hình Xử Nữ lên, mắt chăm chăm nhìn vào tấm ảnh. Ông ta dùng tay xé đôi tấm ảnh đó.

- Xử Nữ! Cô sẽ chết dưới tay tôi. Tôi sẽ bắt cô đền mạng cho anh tôi - Thiên Ứng cười mà cứ như không cười, ánh mắt loé lên tia nhìn độc ác - Anh hai, chờ vài ngày nữa em sẽ trả thù cho anh, em sẽ lấy tập đoàn Angela SNS, và thiêu rụi bang Angela để cúng tế cho anh. Phi Ứng, anh cứ chờ mà xem, em sẽ bắt Xử Nữ xuống dưới làm bạn với anh.

* * * * *

- Bến Cảng XX -

Một tốp người áo đen đang đứng đợi nhóm Angela. Cách đó không xa, nhóm Thiên Yết đang nấp ở mấy thùng hàng gần đó để quan sát mọi việc. Chờ khi nào bọn người đó nhận hàng sẽ xông ra bắt trọn. Người của Thiên Yết cũng đã được bố trí xung quanh.

15 phút sau

Brừm...Brừm...Brừm...Tiếng động cơ mô tô vang lên trong màn đêm tĩnh mịch, từ phía xa có khoảng 20 chiếc mô tô đang chạy đến. Chạy trước là Xử Nữ và Song Ngư, theo sau là người trong bang. Vốn cô không định mang nhiều người theo, nhưng vì sợ bọn người kia giở trò.

- Đúng hẹn thật - người áo đen lên tiếng.

- Các người cũng vậy mà - Xử Nữ xuống xe, cùng Song Ngư và những người khác đi đến chỗ bọn người áo đen kia.

- Hàng có chứ? - người áo đen hỏi.

Xử Nữ không nói chỉ gật đầu, đưa tay ra, một người trong bang của cô cầm một cái vali nhỏ đưa cho cô.

- Tiền đâu? - Xử Nữ giọng lạnh tanh mắt nhìn người áo đen. Song Ngư, Xà Phu đứng bên cạnh quan sát xung quanh.

- Giao hàng chứ? - người áo đen cười khì, bước về phía trước cùng tên thuộc hạ đang cầm vali tiền. Xử Nữ cùng Song Ngư cũng tiến đến.

Một tay giao hàng một tay nhận tiền. Hai bên vừa trao đổi xong thì bang Thiên Yết xông ra, nã súng liên hồi. Bên Xử Nữ và bọn người kia phải tìm chỗ nấp. Xử Nữ, Song Ngư cũng lấy súng ra. Song Ngư quay sang nhóm mình nói lớn:

- Jay, Kyo bảo vệ người nhận hàng, đưa họ rời khỏi đây.

Jay, Kyo gật đầu thi lệnh làm theo, cùng 5 người trong bang hộ tống đám người nhận hàng rời khỏi đó nhưng không đi được khi nhóm Thiên Yết cứ nhắm vào họ mà nổ súng. Jay và Kyo đành phải cùng nhóm người kia lui vào một góc ẩn nấp. Ngư - Xử cùng 5 người khác chặn bang Yết lại.

- Arggggg - Nhân Mã nhăn mặt đau đớn khi một viên đạn bắn vào tay anh. Viên đạn được bắn ra từ khẩu súng của một người trong nhóm Xử Nữ.

- Nhân Mã - Thiên Bình hét lớn khi thấy Nhân Mã bị trúng đạn, anh cùng Ma Kết chạy đến chỗ Nhân Mã.

- Mã ca, anh không sao chứ? - Sư Tử lo lắng khi nhìn sắc mặt Nhân Mã tái nhợt.

- Anh..không sao, em đừng lo, đi giúp mọi người đi - Nhân Mã cố gắng cười để Sư Tử yên tâm.

Sư Tử để Nhân Mã ngồi ở một góc, chạy đi giúp mọi người. Sau một hồi đấu súng thì súng cũng hết đạn, hai bên đành phải đầu tay đôi, bên Thiên Yết có người bị thương không ít. Thiên Yết thì vừa đánh vừa che chắn cho Cự Giải, được một lúc lại để Cự Giải tách khỏi mình. Nhưng Cự Giải cũng không bị tổn hại gì, cô cũng vung tay đâm đá túi bụi vào nhóm người Angela.

- TẮT CẢ DỪNG LẠI - Thiên Yết đột nhiên quát lớn. Mọi người dừng đánh nhau, trong tay Thiên Yết đang nắm giữ một người bên bang Angela. Cả đám dùng đó làm con tin - Nếu cô vẫn đánh hay tiến thêm một

bước người này sẽ chết đấy, tôi biết cô vốn không muốn người bên mình có ai phải chết mà, đúng không? Mau đưa bọn người kia cho chúng tôi.

- Người đang ra điều kiện với ta? - Xử Nữ giọng lạnh tanh, gương mặt không cảm xúc nhìn thẳng vào Thiên Yết.

Thiên Bình đứng cạnh Thiên Yết, anh thoáng sững người khi nhìn vào đôi mắt sắc lạnh kia.

“-Ánh mắt đó, không lẽ nào là Xử Nữ” - Thiên Bình nghĩ. Vì Xử Nữ và Song Ngự hiện đang đeo mặt nạ nên Thiên Bình cũng như mọi người không thể nhận ra hai người. Không thể nào, Xử Nữ không thể nào là thủ lĩnh Angela được.

- Thả người đó ra - Xử Nữ nói.

- Đâu dễ vậy, cô mau giao nạp số hàng kia ra, không tôi sẽ giết hẳn - tay Thiên Yết kiềm chặt lấy cổ người đó.

- Người nghĩ gì mà kêu ta làm vậy? Người nên nhớ Angela là một bang lớn trong thế giới ngầm và không có một tổ chức nào có thể can thiệp vào chuyện mà Angela làm, kể cả cảnh sát. Nếu có giới thì người làm thử đi, nếu người đó chết thì cô ta cũng sẽ đi cùng - Xử Nữ nói, trong tay cô không biết từ khi nào là Cự Giải, cô kề dao vào cổ Cự Giải.

- Virgo - Song Ngự cả kinh kêu lên một tiếng.

Thiên Yết và mọi người bàng hoàng khi thấy Cự Giải đang trong tay Xử Nữ. Do là lúc này nhân lúc Thiên Yết sơ xuất mà một người trong bang Xử Nữ đã tóm được Cự Giải.

- Thả cô ấy ra - Thiên Yết, Thiên Bình đồng thanh.

- Đừng ra lệnh cho ta, mau làm theo lời ta, không thì đừng trách - Xử Nữ cửa một đường trên cổ Cự Giải, một dòng máu chảy xuống.

- A - Cự Giải nhăn mặt kêu lên một tiếng.

Hai bên mỗi người nắm giữ một con tinh, Xử Nữ cũng không muốn làm tổn thương Cự Giải nhưng cô không còn cách nào khác, chỉ có dùng Cự Giải làm con tin mới có thể kết thúc trận chiến này.

- Thả người ra, và để bọn ta đi, ta sẽ để cô ta yên. Ta đã nói thì nhất định giữ lời.

Thiên Yết không còn cách nào khác đành thả người. Xử Nữ sau khi nhận người cũng buông Cự Giải ra, cô cho người rút đi.

Xử Nữ nắm chặt khẩu súng trong tay, mắt nhìn về hướng Cự Giải đang tiến về phía Thiên Yết. Song Ngự như biết được ý định của Xử Nữ, cô thét lên:

- Virgo, không..

Đoàng...Xử Nữ bóp cò, viên đạn được bắn ra từ khẩu súng trên tay Xử Nữ trúng vào vai Cự Giải.

- Giải nhi, chị xin lỗi.

- Giải nhi - Thiên Yết hét lên, cùng những người khác chạy đến chỗ Cự Giải đang gục xuống.

- Virgo - Song Ngự thất thần khi nhìn thấy hành động của Xử Nữ. Cô như không tin vào mắt mình, Xử Nữ nỡ ra tay với Cự Giải.

- Đó là lời cảnh cáo, đừng bao giờ xen vào chuyện của Angela - Xử Nữ xoay người rời đi để lại những ánh mắt căm hận nhìn cô. Khoé môi Xử Nữ khẽ nhếch lên tựa như đang cười, nhưng không ai biết ẩn đằng sau lớp mặt nạ kia một giọt nước khẽ rơi xuống từ mắt Xử Nữ.

Nhóm Thiên Yết lúc này chẳng màng để ý đến Xử Nữ và Song Ngự nữa. Thiên Yết bế Cự Giải lên, đưa cô đến bệnh viện. Những người khác lo lắng cũng chạy theo.

Trong một góc khuất, một bóng người đang đứng quan sát mọi việc diễn ra.

- Không ngờ cô có thể tàn nhẫn như vậy, dùng chính em gái mình làm con tin. Xem ra phải tìm cách khác để đối phó với cô thôi - kẻ đó hừ lạnh một tiếng, phất áo bỏ đi.

- Biệt thự nhà Xử - Ngư -

- Tại sao cậu lại làm vậy? Tại sao cậu lại bắt Giải nhi, đó là em gái cậu - Song Ngư kéo tay Xử Nữ lại khi thấy cô đang đi lên lầu.

- Thì sao, là do nhóm người của Thiên Yết đó thôi. Ai chống lại Angela thì kẻ đó phải chết - Xử Nữ lạnh lùng nói.

- Cậu sao lại có thể vô tình như vậy. Trước đây là do Giải nhi sai, là cậu ấy không đúng khi tự nhận mình là cậu lúc đến gặp Thiên Yết, là do cậu ấy sai khi vô tâm nói rằng cậu bỏ cậu ấy lại một mình và chạy đi. Để mọi người hiểu lầm cậu, ghét cậu. Nhưng cậu đã từng nói, cậu không hận Giải nhi mà. Dù đúng dù sai đó cũng là em cậu, dù cho cậu ấy có làm gì cậu cũng không trách, không hận. Cậu đã từng nói như vậy nhưng hôm nay sao cậu lại làm Giải nhi bị thương? Cậu giải thích cho tớ hiểu đi, tại sao cậu làm vậy hả? - Song Ngư kích động hét lớn. Cô thật không tin Xử Nữ có thể vô tình đến như vậy, làm Cự Giải bị thương.

- Đúng vậy, tớ đã từng nói tớ không trách, không hận nhưng không có nghĩa tớ không làm tổn hại đến cô ta. Cậu nói tớ vô tình, nếu tớ thật sự vô tình thì sớm đã giết chết cô ta luôn rồi.

- Có gì từ từ nói, đừng to tiếng như vậy. Đã khuya lắm rồi, sẽ ảnh hưởng đến mọi người đó - Xà Phu chen vào giữa ngăn cuộc cãi lộn giữa Song Ngư và Xử Nữ.

- Anh tránh ra đi - Song Ngư, Xử Nữ quát thẳng vào mặt Xà Phu. Song Ngư tiện tay túm lấy cổ áo Xà Phu quăng đến ghế sofa.

Xà Phu bị đá sang sofa, đành ngồi yên ở đó chẳng dám hó hé gì thêm. Phải nói, Song Ngư - Xử Nữ mà giận lên thì giết người chứ chả chơi. Anh thì chưa muốn chết.

- Tôi rút cuộc cũng đã nhìn ra con người của cậu. Vô tâm, vô tình, lạnh lùng đến tàn nhẫn. Tôi sẽ đi nói cho nhóm Thiên Yết biết, cậu chính là Virgo. Và người đã bắt Giải nhi là Xử Nữ - Song Ngư tức giận, tay nắm lại thành nắm đấm.

- Được, vậy cậu đi nói đi. Khi đó họ cũng sẽ biết cậu chính là Pisces. Tôi rất muốn xem Ma Kết sẽ phản ứng thế nào nếu biết thân phận thật của cậu. Với người như Ma Kết, cậu nghĩ anh ta sẽ tha thứ cho cậu nếu biết sự thật sao? Cậu nghĩ là có, nhưng tôi nói là không. Khuyến cậu một câu, đừng đặt hết niềm tin của mình vào một người, đến cuối cùng người đau sẽ là cậu thôi - Xử Nữ cũng hét lên, cô và Song Ngư chưa bao giờ cãi nhau lớn tiếng như vậy.

- Cậu... - Song Ngư cứng họng. Cô không biết phải nói gì tiếp. Nghe những lời Xử Nữ nói, cô cũng nhiên cảm thấy sợ. Nếu Ma Kết biết sự thật, anh sẽ thế nào đây? Nếu anh không tha thứ cho cô thì làm sao?

Trút tiếng thở dài, Xử Nữ nắm lấy bàn tay đang run lên của Song Ngư.

- Ngư nhi! Cậu là người bạn thân nhất của tớ, cậu phải hiểu cho tớ. Tớ có lí do nên mới làm vậy, sẽ có một ngày tớ nói cho cậu biết mọi việc. Hãy hiểu cho tớ có được không?

- Lí do? Nói vậy là sao? Cậu đang giấu tớ chuyện gì? - Song Ngư nhìn Xử Nữ hỏi.

- Bây giờ chưa đến lúc, sau này tớ sẽ nói cho cậu biết.

- Xử nhi à!

- Tớ mệt rồi, tớ đi nghỉ trước. Cậu chắc sẽ về Cosa Nostra, xem Cự Giải thế nào rồi nói cho tớ biết - Xử Nữ bỏ về phòng. Song Ngư định lên theo để hỏi cho rõ chuyện nhưng thấy vẻ mặt mệt mỏi của Xử Nữ lại thôi, đành để khi khác hỏi cô vậy.

Song Ngư rời khỏi nhà lái xe về căn cứ Cosa Nostra.

-Trong phòng Xử Nữ -

Cốc cốc.

- Xử nhi! Anh vào được không? - Xà Phu gõ cửa phòng Xử Nữ, anh nói vọng vào nhưng bên trong lại không có tiếng đáp lại, anh tự mở cửa bước vào - Anh vào nhé.

Trong phòng, Xử Nữ đang ngồi bó gối trên bệ cửa sổ, mắt nhìn xa xăm vào màn đêm đen vô tận.

- Xử nhi - Xà Phu cất giọng gọi, anh tiến đến gần cô. Xử Nữ chỉ quay lại nhìn anh một cái, rồi lại hướng mắt ra cửa sổ. Xà Phu đến bên Xử Nữ, anh dang tay ôm lấy người Xử Nữ, đặt cằm lên đỉnh đầu cô, anh lên tiếng - Anh biết em không muốn làm bị thương Cự Giải, em chắc hẳn là có lý do nên mới bắt Cự Giải phải không?

Xử Nữ ngẩng mặt lên nhìn Xà Phu.

- Là do có người theo dõi em và Ngư nhi, nếu em không làm vậy thì mọi công sức em bỏ ra đều sẽ vô ích. Em không còn cách nào khác. Anh Xà Phu, em làm vậy là đúng hay sai? Em rất mệt mỏi, em muốn cuộc chiến này dừng lại - bàn tay Xử Nữ nắm chặt tay áo của Xà Phu.

- Muốn nó dừng lại e là rất khó, em có thể bỏ qua nhưng còn Thiên Ưng thì sao, ông ta sẽ không dừng lại cho đến khi cướp được mọi thứ trong tay em. Anh biết làm tổn thương Cự Giải em cũng đau không khác gì em ấy nếu em ấy biết sự thật, người đã ra tay với mình lại chính là chị mình. Nhưng thà như vậy còn hơn là để Thiên Ưng nắm được điểm yếu của em. Xử nhi, em không làm sai - Xà Phu kéo Xử Nữ ôm vào lòng, nhẹ nhàng an ủi cô.

- Hức...anh Xà Phu - giọng Xử Nữ nghèn nghẹn khi cố gắng kìm nén những tiếng nấc phát ra.

- Khóc thì cứ khóc đi, đừng cố kìm nén. Không tốt cho em đâu.

- Em không khóc, Thừa Ân nói rất ghét nhìn thấy em khóc. Em không sao, anh đừng lo nữa - Xử Nữ đẩy Xà Phu ra, nhìn anh nói - Đã khuya rồi, anh cũng về phòng ngủ sớm đi.

- Ừm. Thôi em ngủ đi.

Xà Phu rời khỏi phòng Xử Nữ không quên đóng cửa lại giúp cô, dựa người vào cánh cửa anh thở hắt ra. Xử Nữ luôn như vậy, vốn yếu đuối nhưng lại cố tỏ ra mạnh mẽ.

“- Em đến khi nào mới sống thật với bản thân mình hả Xử nhi. Em quên là bên em còn có anh, em vốn không một mình. Anh sẽ luôn bên em.”

End chap 5.

7. Chương 6

- Bệnh viện -

Cự Giải được đưa vào phòng cấp cứu. Ngoài phòng chờ, ai cũng lo lắng cho Cự Giải. Bảo Bình đứng ngồi không yên, đi qua đi lại. Kim Ngưu mệt mỏi tựa đầu vào vai Song Tử. Ma Kết, Bạch Dương, người ngồi người đứng. Thiên Yết và Thiên Bình gương mặt trầm lại, lạnh lẽo đến đáng sợ.

- Ngư nhi, Giải nhi sao rồi? - Sư Tử cùng Nhân Mã chạy đến chỗ mọi người. Khi này Nhân Mã cũng bị thương nên Sư Tử đã đưa anh đi băng bó vết thương.

- Giải nhi vẫn còn ở trong đó - Kim Ngưu hướng ánh mắt về phía cửa phòng cấp cứu.

- Ma Kết - một giọng nói gọi Ma Kết, anh quay lại nhìn, là Song Ngư. Cô đang chạy đến chỗ anh - Giải nhi sao rồi, cậu ấy không sao chứ? - Song Ngư vẻ mặt lo lắng hỏi.

Mọi người đều trầm mặt, không ai trả lời Song Ngư. Ma Kết nhìn mọi người rồi lại nhìn Song Ngư lên tiếng:

- Vẫn còn trong phòng cấp cứu, nhưng chắc không sao đâu, sẽ ổn thôi.

- Mong là vậy.

- Nhưng sao em biết Cự Giải bị thương?

Song Ngư giật mình khi nghe Ma Kết hỏi, cô vội nói:

- Em...nghe người trong bang nói.

Cạch... Vừa lúc Ma Kết định hỏi Song Ngư điều gì đó thì cửa phòng cấp cứu bật mở, vị bác sĩ bước ra. Mọi người liền đứng dậy đi đến chỗ ông.

- Bác sĩ, Giải nhi có sao không? - Sư Tử là người lao đến chỗ bác sĩ đầu tiên, cô khẩn trương hỏi.

- Cự Giải tiểu thư không sao, mọi người đừng quá lo. Viên đạn đã được lấy ra rồi, nghỉ ngơi nhiều sẽ sớm hồi phục thôi - bác sĩ cười nhìn mọi người trấn an.

- Cảm ơn bác sĩ, chúng tôi có thể vào thăm cô ấy không? - Bảo Bình.

- Được chứ, nhưng đừng lâu quá, bệnh nhân cần nghỉ ngơi.

- Cảm ơn bác sĩ - Kim Ngư cúi người cảm ơn bác sĩ.

Vị bác sĩ rời đi, cả đám kéo nhau vào thăm Cự Giải.

Cùng lúc đó, ở một ngôi biệt thự sang trọng, trong một căn phòng rộng lớn, Rome đang ngồi ở salông, ánh mắt đắm chiêu. Hắn đã nhìn thấy Xử Nữ lúc làm nhiệm vụ như thế nào, cô lạnh lùng, tuyệt tình, nhấn tâm đến mức có thể dùng em gái mình làm con tin, không những thế còn dám ra tay với em gái mình chỉ để cảnh cáo những người trong Cosa Nostra đừng xen vào chuyện của Angela. Xem ra muốn đối phó với Xử Nữ hắn phải nghĩ cách khác rồi.

Hắn có thù với Xử Nữ, 2 năm trước cô đã giết người mà hắn yêu Anh Tử. Tuy người đã hạ sát Anh Tử là Xà Phu, nhưng nếu không phải Xử Nữ làm tập đoàn JJCC phá sản, đồn Phi Ưng đến đường cùng đến mức phải tự sát thì Anh Tử cũng không tìm cô trả thù rồi chết một cách đau đớn như vậy. Hắn thế phải trả thù cho Anh Tử. Nhưng hắn phải làm thế nào khi thế lực của Xử Nữ quá mạnh, cô lại không có một điểm yếu nào. Hắn phải làm sao, làm sao mới có thể khiến Xử Nữ mất tất cả và sống trong đau khổ, sống không bằng chết. Tròng mắt Rome đảo qua lại liên tục rồi đột nhiên dừng lại khi thấy tấm ảnh của Thiên Yết ở trên bàn.

- Thiên Yết, thủ lĩnh Cosa Nostra.

Hắn cầm tấm ảnh của Thiên Yết lên, khoé miệng khê nhếch. Sao hắn lại không nghĩ ra sớm hơn nhỉ? Hôm nay, Xử Nữ đã bắn một viên đạn vào Cự Giải. Hắn không tin Thiên Yết dễ dàng bỏ qua chuyện này, sao hắn không lợi dụng Thiên Yết để đối phó với Xử Nữ chứ. Hắn sẽ dùng Cự Giải để khiến cho Cosa Nostra và Angela đánh nhau, khi đó hắn sẽ ngồi xem kịch hay. Và rồi sẽ đối phó với Xử Nữ khi cô bị dồn vào đường cùng.

“Cự Giải, cô phải chịu khổ rồi, có trách thì hãy trách người chị vô tình của cô chứ đừng trách tôi.”

Một nụ cười độc ác xuất hiện trên gương mặt Rome. Một kế hoạch tàn ác đang dần vạch ra trong đầu hắn.

- Eric - hướng mắt ra cửa, hắn lớn giọng gọi.

- Lão đại - người tên Eric từ ngoài chạy vào cúi đầu chào hắn, chờ nghe lệnh.

- Người lập tức đi bắt người này về cho ta - hắn quăng tấm ảnh của Cự Giải trên bàn nhìn Eric nói.

- Dạ lão đại - Eric gật đầu,

- Chờ đã... - đoạn Eric định lui ra ngoài nhưng Rome gọi lại, hắn đưa tay ngoắc Eric đến gần. Eric đi tới, hắn ghé vào tai Eric thì thầm - Người nếu bắt được người thì hãy...@#&%...

- Tôi biết rồi, tôi sẽ làm như lão đại dặn.

- Tốt, giờ thì lui đi - hắn phất tay bảo Eric lui.

Eric cúi đầu rồi rời khỏi phòng. Còn lại mình hắn trong phòng, ngồi xuống ghế salong, gác chân lên bàn hắn nhâm nhi ly rượu vang đỏ trong tay.

Rome, hắn từ nhỏ hắn đã mồ côi cha mẹ, bị họ hàng ghét bỏ, mọi người khinh thường. Phải sống trong những khu ổ chuột, ở những nơi dơ dáy, bẩn thỉu. Hắn bị người ta đánh đập, hành hạ, bắt phải đi ăn xin. Cuộc sống của hắn là vậy, những ngày tháng đó cứ như là sống trong địa ngục. Nhưng rồi một ngày hắn gặp Anh Tử, ả là người đã giúp hắn thoát khỏi cuộc sống địa ngục kia. ả giúp hắn từ một kẻ thấp hèn trở thành người trong giới thượng lưu, bất kể đi đâu ai cũng phải ngước nhìn. Hắn được Phi Ứng coi trọng, tín nhiệm. Được Anh Tử yêu thương. Trong khoảnh khắc đó, hắn thấy mình là người hạnh phúc nhất, từ một người không có gì trở thành người có địa vị, có vợ sắp cưới là Anh Tử. Nhưng không ngờ những gì hắn gây công xây dựng, chỉ trong một đêm biến mất hoàn toàn. Phi Ứng người hắn kính trọng, xem như ba ruột lại tự sát khi tập đoàn bị phá sản. Anh Tử vì trả thù mà phải chết. Tất cả tiêu tan, và hắn không còn gì hết. Hắn như rơi xuống 18 tầng địa ngục, hắn muốn đi theo Anh Tử nhưng hắn không thể. Anh Tử muốn hắn sống, hắn không thể phụ lòng Anh Tử. Hắn cần phải sống và trả thù cho Anh Tử, hắn sẽ giành lại những gì mà Xử Nữ đã cướp của hắn.

- Xử Nữ, cô cứ chờ đó.

- Một tuần sau -

Một ngày mới lại đến với ngôi trường Zoidac. Hôm nay trời có vẻ âm u, không đẹp như hôm qua, những đám mây đen che khuất mặt trời, không để những tia nắng len lỏi tràn xuống mặt đất.

Sau lần bị trúng đạn thì hôm nay là ngày Cự Giải đi học lại. Thiên Yết do bận việc ở bang nên không cùng Cự Giải đến trường, vì vậy mà cô qua rủ Bảo Bình đi chung. Trước mặt cô bây giờ là một ngôi biệt thự vô cùng lộng lẫy. Cự Giải đưa tay nhấn chuông cửa.

- Hêy Giải nhi - Bảo Bình từ đâu về thấy Cự Giải đứng trước cửa nhà mình thì chạy nhanh đến.

- O, Bảo nhi, cậu đi đâu sớm vậy?

- Đi mua một ít đồ thôi - Bảo Bình giơ túi đồ ra trước mặt Cự Giải cười.

- Hôm nay tớ đi học cùng cậu nha, Yết ca bận việc ở bang rồi - Cự Giải nói.

- Được rồi, Dương ca lúc nãy cũng gọi cho tớ, nói Thiên Yết nhờ tớ đến rủ cậu đi cùng. Cậu không đến đây tớ cũng đến nhà cậu. Nhưng mà vết thương của cậu không sao rồi chứ, nếu còn đau thì nghỉ ngơi thêm vài ngày nữa đi.

- Không sao đâu, đã đỡ nhiều rồi.

- Vậy chờ chút nha, tớ vào lấy cặp rồi đi.

Bảo Bình nói xong là phóng ngay vào nhà lấy cặp.

- Đi thôi - Bảo Bình từ trong chạy ra khoác vai Cự Giải.

Cả hai cùng nhau đi bộ đến trường, vừa đi vừa nói chuyện rôm rả.

- Nè chúng ta có nên qua rủ Ngưu nhi và Sư nhi không đi cùng không? Cả Ngưu nhi nữa - Cự Giải quay sang nhìn Bảo Bình.

- Chắc không cần đâu, Ngưu nhi chắc giờ vẫn đang nằm nướng ấy, đến khét giường mới mò dậy, Ngưu nhi để Song Tử lo đi. Còn Sư nhi hôm nay chắc không đi học rồi, phải chăm sóc cho Nhân Mã mà, cậu ấy cũng bị thương mà. Về phần Ngưu nhi thì chúng ta đâu biết nhà riêng của cậu ấy.

- Ừm. Cũng phải ha - Cự Giải gật gù.

- Hai chúng ta đi chung cũng vui mà - Bảo Bình khoác tay Cự Giải cười.

Suốt quãng đường cả hai nói chuyện vui vẻ, tung tăng đi đến trường mà không để ý rằng có người đang theo dõi mình.

- Tại nhà Xử Nữ -

Như mọi ngày, Xà Phu thức dậy sớm để làm bữa sáng cho Xử Nữ. Nhà không phải không có người giúp việc, chỉ là bọn họ không biết khẩu vị của Xử Nữ thế nào nên Xà Phu bảo với họ để anh làm bữa sáng, mọi người cứ đi làm việc của mình. Vì vậy mà anh đích thân xuống bếp. Đoạn Xà Phu vừa dọn bữa sáng ra thì Xử Nữ cũng từ trên lầu đi xuống, tiến thẳng vào nhà bếp.

- Xử nhi! Em dậy sớm vậy, không ngủ thêm đi - ngồi đối diện Xử Nữ, Xà Phu quan tâm hỏi khi thấy sắc mặt Xử Nữ không mấy tốt - Em sao thế hả, không khoẻ sao?

- Không sao, chắc do tối qua em ngủ không được ngon thôi. Anh đừng lo - Xử Nữ cầm lấy miếng bánh mì xé nhỏ và cho vào miệng, ngẩng mặt nhìn Xà Phu hỏi - Chuyện em nhớ, anh đã làm đến đâu rồi?

- À chuyện đó, vụ tai nạn của mẹ Song Ngư là do có người hãm hại. Anh đã đi điều tra người đó, nhưng cách đây vài ngày người đó đã chết rồi - Xà Phu trầm mặc nói.

- Chết rồi? - Xử Nữ như chết lặng khi nghe Xà Phu nói - Là bị bệnh hay là...

- Là bị người ta giết - Xà Phu hoàn thành câu sau của Xử Nữ - Nhưng cũng may là anh đã gặp hẳn ta trước và biết được kẻ đứng sau là ai rồi.

- Vậy kẻ đó là ai? - Xử Nữ nhìn Xà Phu chờ đợi câu trả lời từ anh.

- Hạ Vy. Bà ta đã sai người cắt đứt thắng xe của mẹ Song Ngư, sau đó dàn dựng vụ bắt cóc trước mặt mẹ Song Ngư để bà ấy đuổi theo và đoạn sau em cũng biết rồi đó.

- Có bằng chứng cụ thể không? Hạ Vy, bà ta chắc không dễ dàng gì nhận tội đâu.

- Cái này thì anh sẽ tìm thêm từ con gái bà ta, anh nghĩ ả chắc chắn cũng biết.

- Được.

Xử Nữ vẽ mặt đăm chiêu như đang suy nghĩ gì đó.

- Xử nhi này! Chuyện của Thiên Ưng, em định thế nào? - anh thấy lo cho Xử Nữ khi mà Thiên Ưng luôn tìm cách để giết Xử Nữ. Ông ta là một lão già đầy mưu mô, không ai biết ông ta đang nghĩ gì trong đầu.

- Em cũng không biết, nhưng em chắc em và ông ta phải có một trận chiến sống còn, thứ ông ta muốn là những gì mà em và Song Ngư đang có. Và cả mạng của em, ông ta sẽ giết em để trả thù cho Phi Ưng và cháu gái ông ta - giọng Xử Nữ có phần đanh lại.

- Em không sợ sao Xử nhi?

- Sợ gì chứ? Chết hả? - Xử Nữ nhìn Xà Phu hỏi nhưng anh chỉ im lặng nhìn cô, cô bật cười - Con người ai mà không phải chết hả anh, chỉ là sớm hay muộn thôi. Nhưng anh yên tâm, em sẽ không chết trước ông ta đâu.

- Ủ. Bệnh tim gần đây của em cũng không thấy tái phát nữa, anh cũng bớt lo.

Nụ cười sượng ngất xuất hiện trên gương mặt Xử Nữ. Bệnh tim của cô không phải là không tái phát, chỉ là những lúc phát bệnh cô đều âm thầm chịu đựng một mình. Cô lại không muốn đến bệnh viện để kiểm tra, cô không thích mùi bệnh viện. Và vì không muốn Xà Phu và Song Ngư lo lắng.

- Chúng ta đến trường thôi, trễ rồi - Xà Phu lên tiếng khi nhìn đồng hồ đã 6h15".

- Ừm.

Xử Nữ gật đầu, cô đẩy ghế đứng dậy nhưng chưa kịp bước đã phải khựng lại, cô khẽ nhăn mặt, đưa tay ôm lấy ngực mình. Tim cô đột nhiên đau quá.

- Ừ... - Xử Nữ ngã khụy xuống sàn, hơi thở trở nên gấp gáp.

- Em sao vậy Xử nhi? - Xà Phu ngồi xuống cạnh Xử Nữ, gương mặt lo lắng.

- Tim em...đau quá... - Xử Nữ cố nén đau nói, bàn tay bấu chặt vào cánh tay Xà Phu. Sao lại đau như vậy chứ, thường không đau đến vậy mà - Thuốc...lấy thuốc cho em...

- Thuốc? - Xà Phu vội vàng lục trong cặp Xử Nữ, anh lấy thuốc đưa cho cô - Đây, em uống đi.

Xử Nữ nhận thuốc từ tay Xà Phu, cô ngửa đầu uống ực một cái. Bàn tay nắm lại thành nắm, đánh mạnh vào ngực mình. Xà Phu đem nước đến đưa cho Xử Nữ uống để thuốc trôi xuống, nắm lấy tay cô không cho cô tự hành hạ mình.

- Đến bệnh viện thôi - Xà Phu định bế Xử Nữ lên nhưng cô nắm lấy áo anh kéo lại, khẽ lắc đầu.
- Đừng đến bệnh viện, em không sao? - dựa vào người Xà Phu, Xử Nữ mệt mỏi lên tiếng.
- Sao lại không sao, em đau như vậy mà - Xà Phu gần như hét lên. Anh ghét cái cách cô không hề quan tâm đến bản thân mình.
- Em không sao thật đấy, không cần đến bệnh viện đâu.

Xà Phu nhìn cô rồi thở hắt ra, anh đành chịu thua cái tính cứng đầu của cô. Dìu Xử Nữ đứng dậy tiến đến ghế sofa ngồi. Xử Nữ ngã người ra sau, mệt mỏi mà nhắm mắt lại.

- Hay hôm nay nghỉ một ngày đi, anh gọi cho Ngư nhi xin phép dùm em nha - nhìn vẻ mặt phờ phạc của Xử Nữ, Xà Phu không khỏi lo lắng.
- Không cần, cứ đến trường. Em cứ có cảm giác hôm nay sẽ xảy ra chuyện gì đó
- Em thật cứng đầu Xử Nhi.

Xà Phu muốn mắng cho Xử Nữ một trận, nhưng khi thấy gương mặt mệt mỏi của Xử Nữ anh lại thôi. Đành phải chiều ý cô, muốn cô không xảy ra chuyện anh đành phải đi theo giám sát cô vậy.

- Quay lại với Bảo - Giải -

Cả hai đang đi thì bị bốn tên thanh niên “to con” chặn lại.

- Các người là ai, muốn gì? - Bảo Bình nhìn bốn tên đang đứng trước mặt mình lên tiếng hỏi, cô nắm tay Cự Giải mà kéo ra phía sau mình.
- Cô không cần biết đâu, làm đi - một tên có vẻ là người cầm đầu hất hàm về phía Bảo - Giải, ra lệnh.

Ba tên kia nghe lệnh thì tiến đến tóm lấy hai người.

- Á, các người muốn làm gì? - Cự Giải kêu lên một tiếng, vùng vẫy để thoát khỏi đám người đó.

Bảo Bình đập mạnh vào chân một tên, nắm bóp một phát vào tên bên phải mình rồi đá bay tên đang giữ lấy Cự Giải. Tên cầm đầu thấy vậy thì cùng ba tên kia xông đến chỗ Bảo Bình. Giữa hai bên giao chiến với nhau, đối với mấy tên này Bảo Bình dễ dàng đối phó, dù gì cô cũng là đai đen karate mà. Cự Giải thì theo sát Bảo Bình, lâu lâu cũng đập tên này đá tên nọ, bốn người kia không thể chạm vào cô được. Thấy không thể hạ được Bảo Bình bằng tay không, một tên trong nhóm nhìn xung quanh tìm xem có gì có thể dùng được không, thấy một cành cây, hấn liền nhặt lên xông đến chỗ Bảo Bình. Bảo Bình cướp lấy cành cây, quát mạnh vào mặt tên đó làm hắn ngã xuống giãy dụa đành dạch.

- Dừng lại - tên cầm đầu ra lệnh, hắn đã tóm được Cự Giải và đang uy hiếp Bảo Bình. Nhưng Bảo Bình vẫn tiếp tục đánh trả khi hai tên đàn em của hắn vẫn cứ xông lên. Tên cầm đầu thấy vậy, hấn nắm lấy vai Cự Giải ngay chỗ bị thương của cô mà bóp mạnh.

- Argggggg... - Cự Giải thét lên đau đớn, vết thương chưa lành bị hấn làm cho rách ra và chảy máu.
- Giải nhi - Bảo Bình nghe tiếng thét của Cự Giải thì lập tức dừng lại, ánh mắt tức giận nhìn hấn - Người muốn g...

Chưa kịp hoàn thành câu nói thì Bảo Bình đã gục xuống, ngất lịm đi. Một tên đàn em của hấn đã dùng một thanh sắt (t/g: không biết lượm từ đâu nữa.) đập vào Bảo Bình. Cự Giải điếng người khi thấy Bảo Bình ngã xuống, đầu chảy rất nhiều máu.

- Bảo nhi - Cự Giải gào lên, vùng vẫy muốn thoát khỏi tên cầm đầu nhưng không được.

Bóp.

Cự Giải ngất đi khi bị tên cầm đầu đánh mạnh vào gáy.

- Phiên phức - tên cầm đầu hừ một tiếng, ra lệnh cho bọn đàn em - Đưa cô ta đi luôn - xong hất bẻ Cự Giải vào chiếc xe đã chờ sẵn.

Ba tên kia cũng vác Bảo Bình leo lên xe.

Trong khi đó ở trường Zodiac.

Ở trường lúc này nhóm Thiên Yết đã có mặt ở trường, cả đám đang ngồi tụm lại với nhau tại bàn Thiên Yết. Bạch Dương đang ngồi nói chuyện cùng với mấy sao nam về việc của bang thì lòng anh tự dưng thấy bất an, Thiên Yết cũng có dự cảm không mấy tốt, sáng giờ mắt anh cứ giật liên hồi. Bạch Dương lấy điện thoại gọi cho Bảo Bình, điện thoại reo nhưng không ai bắt máy.

- Sao Bảo nhi không nghe máy vậy? Cậu thử gọi cho Cự Giải thử đi Thiên Yết - Bạch Dương vừa ấn điện thoại tiếp tục gọi cho Bảo Bình vừa nói với Thiên Yết.

Thiên Yết lôi điện thoại ra gọi cho Cự Giải nhưng điện thoại không liên lạc được.

- Sao lại tắt máy lúc này chứ - không liên lạc được với Cự Giải, Thiên Yết lúc này có hơi hoang mang, anh siết chặt chiếc điện thoại.

- Có gì mà hai người lo lắng quá vậy, bình thường hai cậu vẫn đi chung mà, chắc là cũng sắp đến rồi - Song Ngư thấy Bạch Dương cứ đi qua đi lại, còn Thiên Yết thì liên tục tra tấn cái điện thoại thì lên tiếng. Chưa bao giờ cô thấy Thiên Yết và Bạch Dương như vậy.

Đợi thêm 30 phút nữa mà vẫn chưa thấy Cự Giải và Bảo Bình đâu. Thiên Yết, Bạch Dương càng sốt ruột hơn. Đang trong lúc dầu sôi lửa bỏng thì nghe tiếng Song Tử:

- Nay mọi người, hình như Xử Nữ hôm nay không đi học - Song Tử lên tiếng, hướng ánh mắt về phía bàn mà Xử Nữ ngồi. Nó trống không.

- Không lẽ là cô ta làm hả? - Sư Tử.

- Không có bằng chứng thì đừng đổ tội cho người khác, Sư nhi - Song Ngư nhìn Sư Tử gằng gọng.

- Tổ chỉ nói sự thật thôi, cô ta có đi học đâu chứ, cô ta không làm thì ai làm.

- Lí do gì mà Xử Nữ phải làm như vậy chứ?

- Để trả thù, cô ta cứ luôn ghi hận những chuyện đã qua, nên làm vậy.

- Xử nhi không phải là người như vậy - Song Ngư hét lên, ánh mắt liếc nhìn Sư Tử.

- Ai biết được chứ.

- Đủ rồi đấy Sư nhi - Nhân Mã chen vào, anh kéo Sư Tử ngồi xuống, ngăn cô lại không cho cô nói gì thêm. Đang lúc dầu sôi lửa bỏng thì điện thoại Bạch Dương reo lên, là của Bảo Bình, anh vội nghe máy, mở loa ngoài để mọi người cùng nghe.

“Dương ca” - giọng nói yếu ớt của Bảo Bình vang lên ở đầu dây bên kia.

- Bảo nhi, em sao vậy? Em đang ở đâu, Giải nhi có ở cùng em không? - anh hỏi tới tấp.

“Em và Giải nhi bị mấy người lạ bắt cóc, họ đưa bọn em đến một nơi lạ lắm. Nhưng lúc này em có nghe loáng thoáng họ nói chuyện, hình như người đứng sau vụ này là người đứng Angela, và theo em nghĩ đó là Virgo vì em có nghe họ nhắc đến tên cô ta...”

Song Ngư bàng hoàng khi nghe Bảo Bình nói, chân cô như không còn đứng vững mà lùi lại vài bước. Xử Nữ sao có thể, chắc chắn là có hiểu lầm Xử Nữ không bao giờ làm vậy. Chuyện này là sao chứ?

- Ngư nhi, em sao vậy? Mặt em xanh quá - Ma Kết thấy vẻ thất thần của Song Ngư thì hỏi.

- Em không...không sao? - Song Ngư giọng run rẩy nói.

- Bảo nhi, em đang ở đâu? - Bạch Dương hét vào điện thoại. Song Ngư hét nhìn Bạch Dương rồi nhìn xuống cái điện thoại trên tay Bạch Dương.

“Con nhỏ này, mày dám điện thoại gọi người đến cứu à, mày gan thật đấy” - có tiếng người vang lên bên kia đầu dây.

“Áá...tút..tút...”

- Bảo nhi, Bảo nhi - Bạch Dương nói lớn, lòng anh giờ đây nóng như lửa đốt.

- Sao rồi, Bảo nhi ở đâu, Giải nhi có ở cùng cậu ấy chứ? - Sư Tử, Kim Ngưu nhìn Bạch Dương chờ đợi.

- Có thật người bắt họ là Virgo hay không? - Song Ngư khẩn trương hỏi.

- Lúc nãy không nghe Bảo nhi nói hay sao, là Virgo làm đó - Sư Tử đập mạnh tay xuống bàn, giận dữ.

- Virgo không bao giờ làm chuyện như vậy - Song Ngư kích động nói.

- Này Ngư nhi, tớ không thể hiểu được cậu như thế nào đó. Sao lại bênh vực cho Virgo chứ - Sư Tử ánh mắt khó chịu nhìn Song Ngư.

- Vì tớ hiểu rõ Virgo là ai và là người thế nào - Song Ngư vội im bặt khi biết mình đã lỡ lời.

- Cô vừa nói gì? Cô quen biết với Virgo? - Thiên Bình nhìn Song Ngư chăm chăm.

- Không quen, chỉ là...tôi từng nghe mọi người nói về cô ấy, không giống những gì mọi người nghĩ đâu - Song Ngư vội lấp liếm.

- Có thật...

- Xác định được vị trí của hai người họ rồi - Sư Tử kêu lên ngắt ngang lời Thiên Bình muốn hỏi Song Ngư. Mọi người đến chỗ Sư Tử, cô phóng to nơi của Giải - Bảo hơn. Khi nãy lúc Bảo Bình gọi điện cho Bạch Dương, cô đã nhanh chóng dùng máy tính để xác định vị trí của hai người họ - Các cậu ấy đang ở một nhà thờ.

- Chúng ta đến đó thôi - Thiên Yết nói xong thì chạy đi ngay, theo sau là Thiên Bình, Bạch Dương và những người khác.

Ma Kết cũng toan chạy theo nhưng sững lại khi thấy Song Ngư cứ đứng chôn chân một chỗ.

- Em không theo mọi người sao Ngư nhi? - Ma Kết nhìn Song Ngư hỏi.

- Anh đi giúp mọi người đi, em đi theo chỉ làm vướn tay vướn chân thôi - Song Ngư nói.

- Ủ. Vậy em cứ ở lại, anh đi đây.

Nói xong Ma Kết liền chạy đi. Song Ngư cũng nhanh chóng rời khỏi, cô cần phải đến gặp Xử Nữ. Leo lên chiếc xe Audi, Song Ngư phóng hết tốc độ, chiếc xe lao vút trên đường cao tốc.

Kíttttt...10 phút sau chiếc xe đã dừng trước cổng nhà Xử Nữ. Vừa lúc Xử Nữ và Xà Phu từ trong nhà đi ra, Song Ngư vội xuống xe tiến đến chỗ Xử Nữ.

- Ngư nhi, sao cậu lại ở đây? Chẳng phải cậu đến trường rồi sao? - Xử Nữ ngạc nhiên khi Song Ngư xuất hiện ở nhà cô.

- Giải nhi và Bảo nhi bị bắt cóc rồi - Song Ngư đi thẳng vào vấn đề.

- Cái gì? - Xử Nữ hoảng sợ khi nhận được tin Cự Giải bị bắt cóc - Là ai đã làm hả?

- Khi nãy Bảo nhi có lén lấy điện thoại gọi cho Bạch Dương, cậu ấy nghe loáng thoáng bọn người đó nói chuyện có nhắc đến người sai họ làm là Virgo - Song Ngư thuật lại mọi chuyện cho Xử Nữ nghe.

- Sao cơ? Tớ đâu bị điên đến mức đó chứ.

- Sao có thể có chuyện đó, Xử nhi làm sao làm như vậy. Cự Giải dù gì cũng là em gái của Xử nhi mà - Xà Phu nói.

- Nhưng mọi người đều tin đó là Xử nhi làm, vì cậu ấy đã từng bắn Giải nhi - Song Ngư.

- Xà Phu, anh điều tra giúp em ai là người đứng sau vụ này - Xử Nữ quay sang nói với Xà Phu rồi nhìn Song Ngư - Ngư nhi, cậu biết chỗ của Cự Giải đúng chứ? Chúng ta đến đó đi - Song Ngư gật đầu rồi cùng Xử Nữ leo lên chiếc xe Audi của mình.

Xà Phu cũng thi hành nhiệm vụ Xử Nữ giao khi này.

-Tại nhà thờ -

Mấy sao đã đến trước cổng nhà thờ, Thiên Yết ngó vào trong xem tình hình, những người còn lại cũng đã trang bị vũ khí sẵn sàng vào cuộc chiến.

Thiên Yết ra hiệu cho mọi người chuẩn bị và từ từ bước vào trong nhà thờ, mọi người bước vào bên trong thì không khí im lặng bao trùm một khoảng trời rộng. Thiên Yết đưa mắt nhìn xung quanh, cùng mọi người tiến sâu vào bên trong hơn.

Vụt...Có thứ gì đó vừa bay ngang mặt của mấy sao. Mọi người đứng quay lưng lại với nhau, quan sát chung quanh.

Vụt...một mũi tên bay ngang mặt Kim Ngưu.

Vụt...mũi tên thứ hai hướng về phía Thiên Yết.

Vụt...vụt...những mũi tên khác lần lượt lao đến phía các sao.

- Sư nhi cẩn thận - Mã vội ôm lấy Sư cúi xuống tránh mũi tên vừa bay đến - Phải cẩn thận chứ, anh đang bị thương không chắc sẽ bảo vệ được em đâu đấy, đừng làm anh lo - Nhân Mã nhìn Sư Tử dịu dàng nói.

- Giờ này mà còn nói chuyện tình cảm được thì hay thiệt đó - Song Tử nhìn Mã - Sư mà cười đùa.

- Lo mà bảo vệ Ngưu nhi của cậu đi - Nhân Mã liếc xéo Song Tử. Anh nhún vai, chạy đến chỗ Kim Ngưu hỗ trợ cô.

- Ngưu nhi, coi chừng phía sau - Sư Tử hét lên.

Vừa lúc Song Tử chạy đến đẩy Kim Ngưu sang một bên, Kim Ngưu không bị thương nhưng bên tay trái của Song Tử đã bị mũi tên làm cho rỉ máu. Đầu óc Song Tử quay cuồng, không còn nhận ra thứ gì nữa

- Mũi tên đó...có tẩm thuốc - nói xong Song Tử lịm đi, ngã xuống đất.

- Song ca, Song ca à - Kim Ngưu hét lên, cúi xuống đỡ lấy Song Tử mà không để ý một mũi tên lao về phía cô.

Đoàng

- Kim Ngưu, mau đỡ Song Tử đứng dậy - Ma Kết hét lớn.

Vụt...một mũi tên lại bắn về phía Ma Kết, anh cầm súng định bắn vào mũi tên thì một mũi tên khác bay đến bắn vào tay, làm cây súng trên tay anh rơi xuống đất.

- Arggggg... - Ma Kết ôm lấy cánh tay đang bị thương của mình - Mũi tên có tẩm thuốc mê...cẩn thận - Ma Kết cũng ngất đi.

- Ma Kết - Nhân Mã chạy đến, công Ma Kết trên vai chạy đi nhưng có một mũi tên lao đến. Sư Tử chạy đến đỡ mũi tên cho Nhân Mã, mũi tên trúng vào chân Sư Tử, cô quỵ xuống. Nhân Mã vội đỡ lấy cô - Sư nhi, em tỉnh lại đi, Sư nhi.

Thiên Bình chạy đến chỗ cây súng của Ma Kết nhặt lên và chạy đến chỗ Nhân Mã.

- Nhân Mã mũi tên này có tẩm thuốc, cẩn thận đó - Thiên Bình cầm súng, mắt liên tục nhìn xung quanh.

Vụt

Đoàng

Viên đạn do Thiên Bình bắn ra và mũi tên chạm vào nhau rơi xuống đất.

Vụt

Đoàng

Lần thứ hai cũng vậy.

Vụt

- Ah... - Nhân Mã ôm vai mình, một mũi tên vừa bắn vào vai anh, Nhân Mã gục ngay sau đó.

Vụt

Vụt

Đoàng

Đoàng

Hai phát đạn được bắn ra sượt qua hai bên má Thiên Bình, hai mũi tên phía sau anh rơi xuống đất, anh nhìn lại thì thấy Thiên Yết đang nhìn mình cười nửa miệng.

- Không tồi ha - Thiên Bình nói.

Những mũi tên vẫn cứ tiếp tục lao đến phía Yết - Bình, cả hai người dùng súng bắn những mũi tên đó.

Cạch...cạch.

- Sao vậy? - Thiên Yết quay lại hỏi.

- Hết đạn rồi - Thiên Bình nói.

Vụt

Vụt

Hai mũi tên lao vút ra nhắm thẳng vào Yết - Bình.

Víu

Víu

Phập

Phập

Mũi tên cắm thẳng vào tường do bị phi tiêu của Xử Nữ và Song Ngư ghim vào và bay sang hướng khác.

- Virgo, Pisces - Yết - Bình đều ngạc nhiên khi có sự xuất hiện của Vir, Pisc.

- Virgo, sao cô lại ở đây. Mau nói, cô đang nhốt Giải nhi ở đâu hả? - Thiên Bình lao nhanh đến chỗ Xử Nữ, vươn tay bóp chặt cổ cô.

- Người làm cái gì vậy hả? Mau bỏ ra - Xử Nữ gỡ tay Thiên Bình đang siết chặt lấy cổ mình, nhưng anh vẫn không buông. Bực mình, Xử Nữ nhìn Thiên Bình, cái tên này không nói lý lẽ, chưa gì mà đã kết tội người khác. Không cho một trận là không được. Xử Nữ co chân, đá một phát vào đầu gối Thiên Bình làm anh đau mà buông cô ra, sau đó lại cho thêm một phát vào bụng khiến anh phải lùi ra sau vài bước. Cô trừng mắt nhìn anh quát - Cái tên không biết lý lẽ nhà ngươi, nếu như ta bắt Cự Giải thì đã không đến đây rồi. Người thử nghĩ đi, một khi đã có được con tinh có ai ngu ngốc mà vác xác đến nơi con tinh bị giam để giải cứu con tinh không? Nếu là ta thì đã ngồi ở một nơi nào đó mà xem kịch hay rồi. Còn nữa, đường đường là một bang có thế lực trong thế giới ngầm sẽ không đi làm những chuyện hèn hạ như vậy.

Thiên Bình đứng đờ người ra khi nghe những gì Xử Nữ nói. Cô nói không phải không có lý, nhưng mà cô đến đây làm gì chứ?

- Vậy sao cô đến đây? - Thiên Bình nhăn mặt hỏi.
- Xem nào nhiệt, coi ra bang Cosa Nostra chỉ được thế này thôi. Thất vọng thật - Xử Nữ cười khẩy.
- Cô nói gì hả? - Thiên Bình quát lên.
- Tại người có bị điếc đầu mà không nghe ta nói gì. Ta nói sai sao, nhìn xem, chỉ bị trúng một mũi tên thôi mà đã nằm sãi lai thế này rồi - Xử Nữ giở giọng mỉa mai.

- Cô...

Thiên Bình định cãi tiếp với Xử Nữ nhưng nghe được tiếng bước chân đang đến gần, anh dừng lại nhìn Thiên Yết nói:

- Hình như có người đến.

Xử Nữ và Song Ngư nhìn nhau rồi vội chạy đi tìm chỗ nấp, bọn cô muốn biết người bắt cóc Cự Giải và Bảo Bình là ai. Thiên Bình, Thiên Yết vội kéo những xác người đang nằm dưới đất kia đến một chỗ ẩn nấp khác trong nhà thờ. Song Ngư, Xử Nữ cũng phụ một tay.

- Ấy, cái con dê này sao anh nặng vậy hả - Song Ngư vừa dìu Ma Kết đi vừa lèm bèm.

Ngư - Xử, Yết - Bình dọn sạch sẽ mọi thứ, nhìn như chưa từng xảy ra chuyện gì. Sự im lặng được trả lại cho nhà thờ như lúc ban đầu. Đến khi một nhóm người xuất hiện, và người cầm đầu là Eric.

- Đại ca, chúng ta làm gì với hai con nhỏ đã bắt được sáng nay? - một tên trong nhóm đi ngang bằng Eric lên tiếng hỏi.

- Lão đại chỉ bảo chúng ta bắt cô gái tên Cự Giải thôi, còn cô gái kia... - Eric dừng lại quay sang nhìn tên vừa hỏi mình mà lạnh lùng nói - Giết nó đi. Giữ lại chẳng ít gì.

- Nhỏ đó nhìn đẹp quá đại ca, có thể cho bọn em để vui vẻ một đêm không? Dù gì nó cũng sẽ chết, mà chết như vậy thì tiếc quá - một tên khác nói.

- Tùy bọn mày muốn thế nào thì thế đó đi, nhưng đừng đụng đến cô gái tên Cự Giải. Nếu không lão đại sẽ giết bọn mày.

- Dạ, cảm ơn đại ca - tên đó cười vui vẻ.

- Mà bọn mày đã thông báo với Thiên Yết chưa?

- Dạ rồi đại ca, như lời anh dặn. Em đã sai đàn em đi thông báo, nói là Cự Giải đang trong tay Virgo và Piscess, nếu muốn cứu cô ta hãy đến căn cứ Angela - tên đàn em cúi đầu trả lời.

- Tốt. Đợi Angela và Cosa Nostra đấu với nhau, khi hai bang yếu dần chúng ta sẽ ra tay diệt sạch - Eric nở nụ cười hiểm ác.

Trong lúc đó, ở chỗ ẩn nấp của bốn người mà ai cũng biết là ai đó. Thiên Yết và Thiên Bình rất muốn xông ra mà dân cho nhóm người đó một trận nhưng chưa thể, vì họ vẫn chưa biết chỗ Cự Giải và Bảo Bình bị nhốt. Xử Nữ, Song Ngư tuy cũng lo cho Cự Giải, Bảo Bình nhưng rồi cũng gác qua một bên dù gì cũng có Yết - Bình lo rồi. Và họ có cùng một suy nghĩ không biết nhóm người này là người của ai, và lão đại mà bọn họ nhắc đến là kẻ nào mà lớn gan dám gây chuyện với Angela và Cosa Nostra.

- Được rồi, người và người đi xem hai con nhỏ kia thế nào. Rồi ra đây tập hợp, ta sẽ đứng đây đợi - Eric chỉ tay vào hai tên đàn em mà sai khiến.

- Dạ đại ca - hai tên kia cúi đầu rồi đi thẳng vào bên trong nhà thờ.

Ở chỗ Xử - Ngư ẩn nấp, họ ló đầu ra nhìn ở phía đối diện chỗ Yết - Bình đang trốn. Xử Nữ mấp máy môi, khua tay múa chân loạn xạ:

- Bọn tôi sẽ giữ chân chúng, hai người hãy bám theo hai tên kia.

Thiên Bình nhăn mày, mặt đàn ra lắc đầu nhìn Xử Nữ ý không hiểu. Xử Nữ bó tay với Thiên Bình, cô tức giận:

- Đồ ngốc.

Thiên Bình trở mắt nhìn Xử Nữ khi hiểu được Xử Nữ đang mắng mình, anh nghiêng rằng:

- Cô dám chửi tôi, cô chết chắc rồi - Thiên Bình đưa tay lên làm hành động cắt cổ.

Xử Nữ hất mặt, ý như muốn nói: “Ta thách người đấy.”

Xẹt xẹt...Xử Nữ và Thiên Bình đấu mắt với nhau, Thiên Yết, Song Ngư không hện mà cùng nhau lùi xa vài bước để tránh nạn. Sau một n giây thì Thiên Yết đi đến vỗ vai Thiên Bình lên tiếng:

- Thôi, đừng đấu mắt với cô ta nữa. Đi cứu Giải nhi và Bảo Bình trước đã.

Ngưng đấu mắt với Xử Nữ, Thiên Bình gật đầu. Thiên Yết nhìn Xử - Ngư làm dấu hiệu “ok”. Vì anh biết lúc này Xử Nữ nói gì.

- Bọn người các người cũng gan thật đấy - giọng nói lạnh như băng của Song Ngư vang lên sau lưng Eric.

Bọn họ giật mình quay lại, đám đàn em của Eric tái mặt khi thấy Song Ngư bước ra từ đằng sau cây cột lớn, theo sau là Virgo. Nhân cơ hội đó mà Yết - Bình lên ra phía sau nhà thờ.

- Virgo, Piscess - Eric khê thốt lên - Các người ở đó bao lâu rồi?

- Đủ lâu để nghe được đám người các người nói những gì - Xử Nữ lạnh giọng nói.

- Các người nghĩ gì mà muốn đánh bại Angela, người coi thường bọn ta quá rồi đó. Xem ra không cho các người ném thử một chút lợi hại thì không được rồi - Song Ngư đưa tay vuốt mái tóc của mình và cố định nó trên vành tai, nắm lấy chiếc bông tai khoé môi khê nhếch. Cô ấn vào một nút nhỏ trên chiếc bông tai, một tia sáng bất chợt phát ra, nhóm người của Eric vội đưa tay bịt mắt mà kêu gào đau đớn. Eric do biết có điều chẳng lành mà xoay người lại khi thấy Song Ngư cầm lấy bông tai nên hấn không sao.

- Arg...mắt...mắt của tôi... - một tên đàn em trong nhóm Eric thét lên, tay ôm khư khư mắt của mình, từ đó chảy xuống hai hàng máu.

Nhóm người của Eric chẳng mấy chốc đều ngã xuống hết và nằm ngay đơ. Eric kinh hãi, mặt trắng bệch khi thấy cách giết người ghê rợn của Song Ngư. Không chỉ có Eric, mà Ma Kết, Sư Tử, Kim Ngưu cũng nhìn thấy, họ đã tỉnh từ lúc nào, nghe thấy tiếng ồn thì lộ mặt ra xem. Sư Tử, Kim Ngưu chứng kiến cảnh giết người không một chút lưu tình của Song Ngư thì cứng người, đưa tay che miệng.

- Thật quá tàn độc - giọng Ma Kết khê vang lên, đủ để anh, Kim Ngưu và Sư Tử nghe.

Song Ngư, Xử Nữ vẫn bình thản, đối với những loại người này không đáng để tồn tại trên thế gian này.

- C...các người... - Eric toàn thân run rẩy, chân cũng không còn đứng vững.

- Đó là lời cảnh cáo cho người, dám vu khống bọn ta bắt cóc người của Cosa Nostra - Xử Nữ nói, ánh mắt sắc như dao nhìn Eric - Ai đứng sau người, nói mau.

- Hừ. Ta thà chết chứ không bán đứng chủ của mình. Muốn biết ai đứng sau ta thì đợi kiếp sau đi. Nhưng trước khi ta chết, nói cho các người biết, nếu muốn cứu hai con nhỏ kia thì hãy mau đi đi, nếu không sau 30 phút nữa thì...“Bùm”, bọn chúng sẽ biến thành tro. Hahaha - hấn cười lớn.

Xử Nữ và Song Ngư đủ thông minh để có thể đoán được Eric đang nói gì, hấn nói như vậy có nghĩa là nơi này đã được cài chất nổ và sau 30 phút nữa sẽ nổ. Eric nhếch môi, đoạn hấn rút dao định kết liễu mình thì Xử Nữ đã nhanh chóng lao đến phía hấn, đá bay con dao. Đánh mạnh vào sau gáy làm hấn ngất đi. Cô nhất định phải biết kẻ đứng sau là ai.

- Piscess, mau đi nói với Thiên Yết và Thiên Bình, bảo họ gấp rút tìm người đi - Xử Nữ nhìn Song Ngư rồi liếc mắt đến nơi mà Ma Kết, Sư Tử và Kim Ngưu đang đứng mà quát lớn - Cả ba người kia nữa, tỉnh rồi thì mau giúp đi cứu người đi.

Cả ba giật mình vì tiếng quát của Xử Nữ, vội vàng chạy ra phía sau nhà thờ.

- Đi đi - Xử Nữ nói với Song Ngư đang nhìn mình.

- Còn cậu...

- Tớ sẽ đưa tên này về căn cứ.

- Ừm. Vậy tớ đi đây - Song Ngư chạy đi nhưng bị Xử Nữ nắm tay giữ lại, cô nhìn xuống tay mình rồi lại nhìn Xử Nữ.

- Nhất định phải cứu được Cự Giải, giúp tớ...cứu em ấy - giọng Xử Nữ có phần hơi run.

- Nhất định - Song Ngư gật mạnh đầu rồi chạy vụt đi.

Xử Nữ nhìn theo bóng Song Ngư, trong lòng thầm cầu nguyện.

“- Giải nhi! Em nhất định sẽ không sao.”

Xử Nữ rời khỏi nhà thờ, Eric cũng được cô đưa đi.

End chap 6.

8. Chương 7

- Phía sau nhà thờ -

Thiên Yết và Thiên Bình theo sau hai người kia, đi một hồi lâu thì hai người đó dừng ở một ngôi nhà nhỏ màu trắng. Thiên Yết và Thiên Bình phóng nhanh đến đánh ngất hai tên đó, rồi đứng hình khi nhìn thấy trên cửa một cái bảng màu đỏ, trên đó có ghi chữ “Xin hãy giải câu đố để mở khoá”.

- Cái gì thế này, buồn cười thật đấy. Có bị điên không vậy? - Thiên Bình nhìn vào dòng chữ ghi trên cửa mà cười khinh, trỏ trề con.

- Vào thôi - Thiên Yết nói, anh đưa tay định chạm vào nắm cửa thì bị tiếng hét của Song Ngư làm dừng lại.

- Đừng chạm vào - Song Ngư chạy nhanh đến chỗ Thiên Yết, theo sau là Ma Kết, Sư Tử, Kim Ngưu.

- Chuyện gì vậy, sao không thể chạm vào? - Thiên Bình nhìn Song Ngư khó hiểu.

- Bọn người kia không biết là cài bom ở những đâu, chúng ta nên cẩn thận thì hơn - Ma Kết nói.

- Trong này vốn không có người, hai người bị bọn họ lừa rồi - Song Ngư đưa mắt nhìn vào trong qua ô cửa kính mờ đục vì bám bẩn rồi quay sang nhóm Thiên Yết.

- Không có người? Chết tiệt- Thiên Bình tức giận đá vào cánh cửa.

“Bom đã được kích hoạt, 30 phút nữa sẽ phát nổ.”

Giọng nói phát ra từ cái máy ghi âm được gắn trên cánh cửa làm mọi người đông cứng.

- Anh bị điên sao hả, khi không kích hoạt bom làm gì? - Song Ngư quát vào mặt Thiên Bình.

- Tôi đâu biết chứ.

- Aiss. Thiệt là...

Song Ngư thở hắt ra, cô vội vàng chạy xung quanh đến những ngôi nhà nhỏ để tìm nơi Giải - Bảo bị nhốt.

- Còn không mau giúp tìm người, muốn chết cả lũ sao? - Song Ngư gào lên.

Nhóm Thiên Yết lúc này mới tá hỏa, tản ra đi tìm cùng Song Ngư.

- Ở đây nhiều nhà như vậy biết tìm ở đâu chứ? - Sư Tử và Kim Ngưu chạy dọc theo con đường đầy sỏi mà tìm, Sư Tử nhăn mặt khi thấy xung quanh đâu đâu cũng có nhà, mà toàn nhỏ xíu, chỉ chứa được 5 người.

- Tìm thấy rồi - Ma Kết hét lên khi tìm thấy nơi giam Cự Giải và Bảo Bình.

Mọi người tập trung đến chỗ Ma Kết. Một căn nhà màu trắng với mái ngói màu đỏ, trông thật lạ. Trước cửa nhà còn để một cái bảng màu xanh, trên có dòng chữ “Nhà mồ”. Song Ngư áp tai vào cánh cửa nghe ngóng tiếng động bên trong, ngôi nhà này không có cửa sổ.

- Có ai ở trong không, lên tiếng đi? - Song Ngư đưa tay gõ gõ vào cánh cửa.
- Um...ummmm - đáp lại Song Ngư là những tiếng “um”.
- Có tiếng phát ra kìa - Sư Tử kêu lên khi nghe tiếng đáp lại.
- Hình như là tiếng của Bảo nhi - Kim Ngưu nói - Vào cứu cô ấy thôi.
- Gì đây? - Kim Ngưu tự hỏi khi cánh cửa không mở được.
- Gì nữa vậy trời - Sư Tử đi đến chỗ Kim Ngưu nhìn xuống cánh cửa có một bảng điện tử, trên đó có số và dòng chữ “Nhập mật mã”.
- Có cài mật mã, xem ra không phải tầm thường rồi - Thiên Yết.

Song Ngư lôi trong túi ra cái điện thoại, cắm một sợi dây vào điện thoại một dây vào cái bảng điện tử. Cô bấm cái gì đó ở trong điện thoại sau đó thì trên màn hình liên tục nhảy những con số, chúng chạy vù vù xong dừng lại ở dãy số 1509. Song Ngư ấn nút “Ok”, sau đó trên bản điện tử hiện lên 4 số như vậy.

“Xác định mật mã chính xác. Xin mời.”

Cắt điện thoại vào, Song Ngư xoay người rời đi.

- Đây cô đi đâu vậy? - Ma Kết vội hỏi.
- Nhiệm vụ của tôi xong rồi, phần còn lại các người tự xử đi - Song Ngư quay lại cô liếc mắt nhìn đồng hồ nói - Còn 20 phút nữa, nhanh chân lên.

Song Ngư rời đi, nhóm Thiên Yết đi vào bên trong, đập vào mắt họ là Bảo - Giải. Hai người ngồi cạnh nhau trong một góc tường, Bảo Bình ngồi tựa lưng vào tường, Cự Giải ngã đầu vào vai Bảo Bình, mái tóc của cô cũng vì vậy mà rũ xuống che đi một phần nào đó trên gương mặt, đôi mắt Cự Giải nhắm nghiền trông có vẻ mệt mỏi, người cô đầy những vết thương lại thêm vết thương mới chồng lên vết thương cũ làm cô đau đớn. Bảo Bình cũng không khác Cự Giải là bao, miệng Bảo Bình bị bịt kín lại bằng một lớp băng keo trong suốt vẫn còn thấy được khoé môi rỉ máu, tay bị buộc ra phía sau, bộ đồng phục trường mà Giải - Bảo mặc giờ đây nhuộm một màu đỏ của máu. Thiên Yết nhanh chóng chạy đến chỗ Cự Giải.

- Giải nhi, em tỉnh lại đi, anh đến cứu em đây - Thiên Yết cố đánh thức Cự Giải, đưa tay gỡ miếng băng keo trên miệng Cự Giải và cúi trối cho cô.

Mắt Cự Giải từ từ hé mở một cách nặng nhọc, cô nhìn người trước mặt mình.

- Y..Yết ca - giọng Cự Giải yếu ớt vang lên, đôi mắt cô ngân ngấn nước nhìn anh.
 - Anh đây, em tỉnh rồi - Thiên Yết ôm chặt lấy Cự Giải vào lòng mình như sợ nếu buông ra cô sẽ biến mất vậy.
 - Hic...Yết ca...em sợ lắm...hức...bọn người đó rất dữ...hic...họ đánh em...em đau lắm... - Cự Giải ôm Thiên Yết mà khóc nức nở trong lòng anh. Chưa bao giờ cô thấy sợ như vậy, bọn người đó thật độc ác.
 - Không sao nữa rồi, anh đang ở đây không ai làm em đau nữa đâu - Thiên Yết xoa xoa vai Cự Giải, cố xoa đi nỗi sợ trong cô.
 - Yết ca...em thấy mệt quá...em... - chưa nói xong Cự Giải đã ngất đi trong vòng tay Thiên Yết.
 - Giải nhi, tỉnh lại đi, Giải nhi - Thiên Yết lay người Cự Giải gọi cô dậy.
- Bên cạnh Sư Tử và Kim Ngưu cũng vừa cúi trối cho Bảo Bình vừa hỏi, mắt nhìn ngó xem xét người cô.
- Cậu không chứ Bảo nhi, còn bị thương ở đâu không?
 - Tớ...không sao - Bảo Bình cười, nụ cười trên gương mặt nhợt nhạt.

- Bọn người đó đánh hai cậu ra thế này sao, bọn chúng chán sống rồi mà - Kim Ngưu đôi mắt đỏ hoe khi nhìn thấy Giải - Bảo bị như vậy, ánh mắt lộ vẻ tức giận khi nghĩ đến bọn người đã làm hai cô bạn của cô ra nông nổi như vậy - Thù này nhất định phải trả - Kim Ngưu nghiêng răng ken két.

- Chuyện đó tính sau đi, ra khỏi đây đã - Ma Kết.

Thiên Yết bế Cự Giải lên và bước đi, Kim Ngưu, Sư Tử diu Bảo Bình ra ngoài theo sau là Thiên Bình và Ma Kết. Họ vừa ra khỏi căn nhà đó một đoạn khá xa thì một tiếng nổ lớn vang lên. Cả 6 người quay lại nhìn căn nhà tan tành sau vụ nổ. Cả đám kéo nhau rời khỏi nhà thờ.

- Căn cứ Angela -

Xử Nữ bước vào một căn phòng nhỏ, xung quanh ngoài bốn bức tường thì không có gì nữa. Vì đây là căn phòng được làm ra để giam giữ những kẻ là nội gián, hoặc những người đến gây chuyện với Angela mà có người đứng sau sai khiến. Ở đây họ sẽ bị hành hạ, tra tấn cho đến chết nếu vẫn ngoan cố không khai ra người đứng sau mình. Và Eric cũng không ngoại lệ, từ lúc hắn được đưa về đây, bị người trong Angela tra tấn, hành hạ, kêu gào đau đớn nhưng tuyệt nhiên hắn không hé răng nửa lời.

Vút

Vút

Những đòn roi liên tục quất xuống người hắn, hắn nhăn mặt cố nén cơn đau.

- Dừng lại - giọng Xử Nữ vang lên.

Người đánh Eric lập tức ngừng lại, cúi đầu rồi lui ra phía sau Xử Nữ. Xử Nữ tiến đến chỗ Eric, ngồi xổm trước mặt hắn, tay nâng cằm hắn lên. Gương mặt hắn đầy những vết thương rướm máu.

- Người chịu đòn cũng giỏi thật đấy. Ta hỏi người lần cuối, người đứng sau người là ai? Nói mau, nếu người không muốn chết - giọng Xử Nữ như người đến từ địa ngục, sắc và lạnh.

- Ha. Cho dù...cô có giết chết tôi...câu trả lời vẫn sẽ không có đâu... - Eric khẽ cười.

- Quả nhiên là một tên đầy tớ trung thành, người không nói thì ta cũng sẽ tìm cách cho người phải nói - buông cầm Eric ra Xử Nữ đứng dậy, đưa mắt nhìn người đã đánh Eric lúc nãy giờ đang đứng sau mình. Như hiểu ý, người đó liền bê lấy xô nước muối đã được chuẩn bị sẵn tạt vào người Eric.

- Arggggggggggg...khục khục... - hắn gào lên đau đớn, mặt nhăn lại.

- Đây là kết quả cho sự cứng đầu của người. Ta sẽ tìm cách để người nói ra người đứng sau người là ai, ta nói được thì sẽ làm được. Cứ tin ta đi, và người sẽ phải hối hận. Hừ - Xử Nữ hừ lạnh xoay người đi, trước khi đi nhìn người của mình nói - Chăm sóc hắn cho tốt, nhưng nhớ đừng để hắn chết.

- Dạ đại tử - người đó gật đầu một cái.

Xử Nữ bỏ ra ngoài, gọi một người trong bang đến dặn dò:

- Jay. Cậu hãy đi điều tra tên đó, tất cả những gì liên quan đến hắn rồi báo cho tôi.

- Dạ - Jay cúi đầu nhận lệnh rồi chạy đi làm ngay.

Xử Nữ đứng đó một lúc rồi bỏ đi một nước, được một lúc thì điện thoại cô reo. Thấy người gọi là Song Ngư, Xử Nữ liền bắt máy.

- Tổ nghe, Giải nhi thế nào rồi?

“- Đã cứu được cậu ấy, đang ở bệnh viện. Cậu đến đi.” - bên kia Song Ngư nói.

- Cảm ơn cậu Ngư nhi.

“- Có gì đâu, Giải nhi cũng là bạn tớ mà. Tớ cúp máy đây, còn có việc.”

- Ừm.

Xử Nữ cụp máy, cô khê thở phào khi nghe tin Cự Giải đã được. Suy nghĩ một lúc cô đi thẳng ra chiếc xe đã đợi sẵn ngoài căn cứ, Xử Nữ hướng thẳng đến bệnh viện. Cô muốn nhìn thấy Cự Giải vẫn ổn thì mới an tâm.

- Bệnh viện -

Cự Giải đang nằm ở phòng chăm sóc đặc biệt. Cô bị thương khá nặng, vết thương mới chồng lên vết thương cũ, lại bị nhiễm trùng, may là đưa đến bệnh viện kịp thời nếu không càng nghiêm trọng hơn. Thiên Yết đang ở cạnh Cự Giải, anh đã bảo mọi người về hết còn mình thì ở lại với Cự Giải. Bảo Bình sau khi được Bạch Dương đưa đi bằng bó vết thương và kiểm tra xong cũng về nhà nghỉ ngơi.

Giờ đã là 11 giờ khuya. Thiên Yết ngồi canh Cự Giải từ lúc cô được đưa vào đến giờ, vì mệt mỏi và vì ngồi đã lâu nên anh đi ra ngoài cho thoải mái một chút sẵn tiện mua một ly cafe để uống cho tỉnh táo. Anh vừa đi khỏi thì Xử Nữ bước vào, cô đi đến bên giường bệnh, đứng nhìn Cự Giải một lúc lâu mới lên tiếng, giọng run run:

- Giải nhi! Chị xin lỗi, làm em phải chịu khổ rồi. Vốn là người đứng đầu một tổ chức trong thế giới ngầm, nên có rất nhiều kẻ thù. Rất nhiều người muốn giết chị để cướp đi Angela từ tay chị và Song Ngư, hoặc để trả thù riêng. Đối với em lạnh lùng, nhẫn tâm như vậy chị cũng rất đau. Xin lỗi vì đã làm em bị thương, nhưng đó là vì chị không còn lựa chọn nào khác. Mong em hãy hiểu cho chị. Chị hứa, một ngày nào đó, chị sẽ trở lại là chị của trước kia, một người chị yêu thương em. Nhưng bây giờ chưa phải lúc. Hiện tại chị đang có một kẻ thù rất lớn, ông ta là một người xảo trá, đầy mưu mô. Chị và Song Ngư phải đấu với ông ta một ván. Vì không muốn em và mọi người gặp nguy hiểm, chị đành phải tuyệt tình như thế này. Em là đứa em gái mà chị yêu thương nhất, vẫn luôn là vậy. Cho nên, chị có nhiệm vụ là phải bảo vệ em.

Một giọt nước mắt khê rơi xuống từ mắt Xử Nữ. Cô đau xót khi thấy người Cự Giải bị băng khắp nơi. Tuy chưa biết người đứng sau sai khiến kẻ bắt Cự Giải là ai, nhưng Xử Nữ có thể chắc chắn rằng người đó có thù oán với cô. Cho dù thế nào cô cũng nhất định bảo vệ đứa em gái mà cô yêu quý nhất, và cả những người từng là bạn của cô.

- Ch...chị Xử... - giọng Cự Giải yếu ớt vang lên, đôi mắt khê động, từ từ hé mở.

Xử Nữ lau vội hàng nước mắt rồi quay người rời khỏi, cô không muốn để Cự Giải biết cô đã đến.

Cự Giải vừa tỉnh lại thoáng thấy người đang đứng trước mặt mình là Xử Nữ, những lời Xử Nữ nói cô mơ hồ cũng đã nghe được một ít. Cự Giải cứ nghĩ mình đã nhìn lầm, nhẹ chớp mắt vài cái để có thể nhìn rõ hơn nhưng ngay thời điểm đó Xử Nữ lại biến mất. Cự Giải bật ngồi dậy, mặc cho vết thương ở vai mình đau nhói, Cự Giải bước xuống giường nhưng cơ thể còn yếu khiến cô ngã quỵ. Cự Giải hai tay run rẩy cố gắng tìm cách bám trụ lấy vật gì đó để có thể đứng lên. Nước mắt rơi và hơi thở gấp gáp. Cự Giải dựa hẳn vào tường, lấy đó làm điểm tựa mà rời khỏi phòng bệnh.

- Chị...Xử à! - giọng nói yếu ớt của Cự Giải vang lên giữa hành lang vắng lặng không bóng người.

- Giải nhi! - tiếng Thiên Yết vang sau lưng Cự Giải, lúc nãy vào phòng không thấy cô đã làm anh lo lắng bao nhiêu, lập tức chạy đi tìm cô - Em làm gì ở đây vậy hả, em vẫn còn yếu lắm. Vào phòng thôi - Thiên Yết đi đến đỡ lấy Cự Giải khi thấy cô sắp ngã xuống.

- Yết ca! Em đã thấy chị Xử, chị ấy đã đến đây. Chỉ ấy nói vì lí do gì đó nên chị ấy mới đối với em lạnh lùng, vô tình như vậy. Chị ấy nói em vẫn là đứa em mà chị ấy yêu thương nhất, chị ấy còn gọi em là Giải nhi. Yết ca, anh đi tìm chị Xử cho em đi. Chị ấy vẫn còn ở trong bệnh viện này, em tin như vậy, anh mau đuổi theo chị ấy đi - Cự Giải bầu chặt lấy cánh tay Thiên Yết mà lay, bảo anh đi tìm Xử Nữ.

- Chắc do em nhìn lầm thôi, Xử Nữ sao có thể đến đây chứ. Cô ta còn không biết em bị thương mà - Thiên Yết đỡ cô đứng dậy, nói.

- Không, chị ấy đã đến đây. Em không nhìn lầm, Yết ca, em muốn gặp chị Xử. Khi nãy em đã thấy được, chị ấy đã khóc và nói xin lỗi em. Đối với em vô tình như vậy chị ấy cũng không muốn, chị ấy cũng rất đau. Chắc chắn chị ấy đang che giấu việc gì đó. Và việc đó có thể gây nguy hiểm cho em nên chị ấy mới như vậy. Hic...em phải làm sao, chị Xử, chị ấy...hức... - Cự Giải đột nhiên bật khóc trong lòng Thiên Yết.

- Được rồi, đừng khóc. Mai anh đến trường tìm Xử Nữ, bảo cô ấy đến thăm em. Đừng khóc nữa - Thiên Yết lau nước mắt cho Cự Giải rồi dìu cô về phòng.

ki

Cuối dãy hành lang, Xử Nữ vẫn đứng đấy từ lúc Cự Giải rời khỏi phòng bệnh đến khi Thiên Yết đến. Vì đang là nửa đêm, Xử Nữ lại đứng ở một góc khuất nên Cự Giải và Thiên Yết không nhìn thấy cô. Trong bóng tối, những giọt nước mắt của Xử Nữ lặng lẽ rơi, nhìn bóng Yết - Giải khuất sau cửa phòng bệnh, môi Xử Nữ mấp máy:

- Thiên Yết, hãy giúp tôi bảo vệ Giải nhi. Anh nhất định phải giúp tôi bảo vệ Giải nhi.

Xử Nữ xoay người rời đi. Cô không thể ở lâu, nếu để ai đó nhìn thấy sẽ không tốt cho lắm.

- Nhà Xử Nữ -

Vừa từ bệnh viện trở về Xử Nữ đã nhận được một cuộc điện thoại từ Ken, trợ lí của cô. Người mà Xử Nữ giao cho nhiệm vụ mỗi tháng phải báo cáo tình hình của Pisc&Vir cho cô biết. Những tháng trước chẳng có việc gì xảy ra, nhưng vừa nãy Ken gọi cho cô, cậu ta nói rằng Voss Miller đột ngột triệu tập cuộc họp cổ đông gấp. Và điều này làm Xử Nữ thấy lạ, nên cô đã quyết định sang Đài Loan một chuyến.

- Xử nhi, em định sang đây một mình sao, có cần anh đi cùng không? - Xà Phu hỏi khi thấy Xử Nữ từ trên lầu đi xuống, cô kéo một cái vali phía sau.

- Không cần đâu, anh ở lại đi. Giúp em làm việc mà em giao là được - Xử Nữ kéo vali ra đến cửa thì dừng bước, quay sang lại Xà Phu - Đúng rồi, sắp tới Ngư nhi sẽ có một cuộc giao dịch với nhóm người Maleficent. Anh hãy theo giúp cậu ấy, Thiên Hạt, hẳn ta không dễ nói phỏ. Tuy rằng em và Ngư nhi từng giúp hẳn xuất một lô hàng, nhưng không vì vậy mà Angela với Maleficent cùng một hội. Thiên Hạt hẳn ta rất xảo trá, anh và Ngư nhi phải cẩn thận.

- Anh biết rồi, em cũng phải cẩn thận với Voss Miller đó - Xà Phu nói.

Xử Nữ gật đầu, xoay người rời đi.

- Căn cứ Cosa Nostra -

Ngoại trừ Thiên Yết đang ở bệnh viện cùng Cự Giải, Bảo Bình đang trong phòng nghỉ ngơi thì những người còn lại đang mở cuộc họp.

- Tin tức mới nhất mà tôi vừa nhận được, ngày mai Cosa Nostra có một cuộc giao dịch. Nghe nói lần này thứ mà họ giao dịch là một kho vũ khí lớn - Kim Ngưu nhìn mọi người nói, đưa cho mỗi người một sấp giấy.

- Người nhận hàng là ai hả? - Ma Kết lên tiếng hỏi, tay lật những trang giấy mà Kim Ngưu vừa mới đưa.

- Cái này thì không biết, người bên chúng ta trà trộn vào đó nên mới biết được tin này, nhưng còn người nhận hàng là ai thì không thể biết. Người bên Thiên Hạt rất kín miệng, họ không lộ hộ tung tích gì của người nhận hàng cả.

- Vậy còn địa điểm và thời gian giao hàng thì sao?

- Là ở khu đất Pie, quận Magic. Tôi vừa lên mạng tìm kiếm, nó nằm ở phía Nam - Sư Tử xoay laptop lại cho mọi người xem, lấy một cây bút khoanh vùng bãi đất để mọi người biết - Còn về thời gian thì là nửa đêm.

- Khu đất Pie? - Thiên Bình lăm bắm, lập lại tên khu đất. Dường như anh đã nghe cái tên này ở đâu rồi - Phải rồi - Thiên Bình chợt thốt lên khi đã nhớ ra.

- Chuyện gì vậy? Phải rồi cái gì? Cậu bị sao vậy Thiên Bình? - Nhân Mã thoáng giật mình khi Thiên Bình lên tiếng, anh quay sang hỏi.

- Khu đất Pie, nó thuộc quyền sở hữu của tập đoàn Angela SNS - Thiên Bình.

- Hả? - Sư Tử ngạc nhiên khi nghe Thiên Bình nói, những người khác cũng vậy - Sao cậu biết được?

- Khu đất Pie nằm trong dự án đầu thầu mà tập đoàn nhà tớ từng tham dự, khu đất đó rất tốt, lại nằm giữa trung tâm. Tập đoàn nhà tớ tham gia dự án đầu thầu khu đất đó, mục đích là lấy được khu đất để xây một trung tâm thương mại. Nhưng người tham dự đầu thầu lần đó, ngoài tập đoàn nhà họ Thiên, còn có những tập đoàn lớn khác, và tập đoàn Angela SNS, lần đó Angela SNS đã lấy được khu đất.

- Tập đoàn Angela SNS, vậy có nghĩa nó cũng thuộc về bang Angela? Maleficent dám đến địa bàn của Angela sao. Khó tin thật đấy - Kim Ngưu

- Thiên Hạt thật sự chán sống rồi - Nhân Mã.

Với những ai nằm trong thế giới ngầm đều biết rằng, dám đến địa bàn của Angela mà chưa có sự đồng ý của người đứng đầu, thì phải chịu một cái kết thảm khốc nhất. Cosa Nostra cũng không ngoại lệ, họ sẽ không xen vào những chuyện của Angela.

- Nếu nói vậy cũng không đúng - Ma Kết trầm ngâm một lúc thì lên tiếng - Thiên Hạt hắn ta chắc không có gan lớn vậy đâu, nói cách khác, hắn ta giao hàng trên địa bàn của Angela thì có thể người nhận hàng là Angela.

- Đúng, không loại trừ khả năng này - Thiên Bình đồng tình với những lời Ma Kết nói.

- Nhưng như vậy thì sao chứ? Trước nay chúng ta không xen vào chuyện của Angela. Nếu lần này người nhận hàng là họ thì e là chúng ta khó mà bắt được Thiên Hạt - Nhân Mã nói.

- Nhất định phải bắt được hắn ta - Ma Kết dừng một lúc rồi tiếp - Sư Tử, Kim Ngưu hai người hãy đến đó xem xét tình hình nơi đó đi. Không vào được địa bàn của Angela, thì chúng ta sẽ chờ ở ngoài để bắt Thiên Hạt vậy. Đợt hàng lần này là vũ khí, nếu vậy có biết là loại nào không?

- Chỉ nghe nói là vũ khí thôi, người bên ta cũng chưa thấy. Người của Thiên Hạt ngoài trừ những người sẽ cùng hắn giao hàng ra thì không ai biết đó là loại nào - Sư Tử.

- Được rồi, kết thúc cuộc họp ở đây, mọi người đi chuẩn bị đi.

Mọi người tản nhau ra, ai làm việc nấy. Ma Kết lấy điện thoại gọi cho Song Ngưu, cả ngày hôm nay anh không thấy cô đâu hết. Dạo này anh thấy Song Ngưu rất lạ, rất ít khi có mặt ở căn cứ. Đồng ý rằng cô không phải là người trong bang, việc mà cô không có ở bang thì không có gì lạ, nhưng gần đây anh cảm thấy Song Ngưu dường như đang giấu anh chuyện gì đó.

“Thuê bao quý khách vừa gọi...”

Điện thoại Song Ngưu không liên lạc được, Ma Kết thở hắt ra.

- Lại khoá máy.

Màn đêm dần buông xuống, những ánh đèn phát ra từ những ngôi nhà, hàng quán thấp sáng những con hẻm. Những ngọn đèn đường cũng được thắp lên.

- Căn cứ Angela -

Song Ngưu đang ngồi ở salong chờ thời gian trôi qua. Hôm nay Angela có một phi vụ làm ăn lớn, đó là vận chuyển một kho vũ khí mới. Lô hàng này rất quan trọng với Angela vì Song Ngưu đã bỏ ra một số tiền rất lớn để mua, nhưng vì Thiên Hạt khá nham hiểm nên Song Ngưu phải đích thân đi làm phi vụ lần này. Tối nay Song Ngưu mặc một bộ đồ màu đỏ đen, thiết kế tuy đơn giản nhưng lại rất hoà hợp với dáng người của cô.

Cạch...Cánh cửa phòng chọt mở, từ ngoài Xà Phu đi vào.

- Ngưu nhi, còn 15 phút nữa là đến giờ rồi đó - Xà Phu nói.

- Em biết rồi - Song Ngưu hít vào một hơi rồi thở ra, đứng dậy quay lại đối diện với Xà Phu.

- Sao vậy, trông em có vẻ lo lắng.

- Một chút, Thiên Hật không đơn giản, muốn đối phó với hắn phải có kế hoạch. Anh hãy sắp xếp cho em 30 sát thủ giỏi nhất trong bang, em muốn dẫn theo họ - Song Ngư nhìn Xà Phu nói. Cô không tin Thiên Hật sẽ không giở trò, đề phòng trước vẫn tốt hơn.

- Được - Xà Phu gật đầu rồi rời khỏi phòng.

Song Ngư ở trong phòng một lúc rồi cũng rời khỏi phòng. Tối nay Song Ngư có cảm giác rất lạ, tim tự động đập nhanh hơn bình thường giống như sắp có chuyện gì đó xảy ra vậy. Lắc đầu gạt bỏ suy nghĩ trong đầu, Song Ngư bước về phía phòng mình. Mở cửa bước vào, Song Ngư tiến thẳng đến chiếc tủ nhỏ đặt ở cạnh giường, kéo hộc tủ dưới cùng ra bên trong là một khẩu Desert Eagle đã qua đại tu, chống giật tối đa, băng đạn với số viên gấp đôi bình thường và giảm thanh đến mức thấp nhất mà không cần dùng ống ngắm.

Desert Eagle được thiết kế và dùng loại đồ dùng thượng hạng nhất chế tạo ra, trên thế giới chỉ có hai khẩu. Một khẩu màu đen cô đang dùng, và một khẩu màu bạc của Xử Nữ. Nó có khả năng bắn mục tiêu chính xác lên đến 99,99% và sức giết người khá cao vì loại đạn này một khi đã dính thì chỉ có đường chết, khó cứu nổi. Song Ngư lên đạn cho khẩu súng, vắt nó ở sau lưng bên trong áo khoác. Cô nhét một con dao nhỏ trong giày mình rồi bước ra ngoài.

Bên ngoài, Xà Phu cùng 30 sát thủ đã chờ sẵn.

- Đi thôi - Song Ngư nhìn một lượt những sát thủ rồi ra lệnh.

Những chiếc xe đua lao vun vút trên đường cao tốc. Chẳng mấy chốc đã đến điểm hẹn.

- Khu đất Pie -

Thiên Hật cùng với một vài người đã có mặt ở đó. Cách đó khá xa, nhóm Ma Kết đã đợi sẵn ở đó.

- Họ đến rồi - Kim Ngưu nói khi thấy những chiếc xe chạy vào khu đất.

Xà Phu là người bước xuống đầu tiên, và điều này làm nhóm Ma Kết rất ngạc nhiên.

- Đó...không phải là Xà Phu sao? Anh ta là người trong Angela. Vậy thì...thủ lĩnh Angela không lẽ nào là...Hử? Không thể nào... - Sư Tử bàng hoàng khi biết được sự thật, cô nhìn sang Ma Kết.

Bình thường khi Song Ngư và Xử Nữ đi làm việc thì Xà Phu không đi theo, nên những lần chạm mặt với những người trong Cosa Nostra không ai biết họ là ai. Nhưng lần này Xà Phu lại đi theo và điều này làm nhóm Ma Kết nghĩ ngay đến thủ lĩnh Angela là Song Ngư. Nhưng họ còn nghi vấn, biết đâu không phải thì sao vì thủ lĩnh Angela đeo mặt nạ, họ không chắc. Ma Kết thì trong lòng hỗn loạn, anh như không tin vào mắt mình, Song Ngư làm sao có thể là... Không, không phải, người đó đeo mặt nạ anh vẫn không thấy mặt. Người đó chắc không phải Song Ngư đâu. Không phải. Ma Kết tự nói với chính mình rằng người đang đứng ở đằng kia không phải là Song Ngư. Vì cô không biết võ, cô cũng từng nói là không tham gia vào thế giới ngầm. Người đó là một người khác, không phải Song Ngư. Tuyệt đối không phải.

- Wao wao wao. Quả đúng là Piscess, đến đúng hẹn thật - Thiên Hật ung dung ngồi xuống chiếc ghế vừa được hai tên thuộc hạ đem ra, hắn nhìn Song Ngư khẽ cười.

- Đứng vòng vo, ra giá đi. Bao nhiêu? - Song Ngư mặt không chút cảm xúc nhìn Thiên Hật hỏi.

- Đã lâu rồi không gặp, trò chuyện một lúc rồi bàn công việc cũng được mà.

- Ta không có thời gian tán chuyện với ngươi, mau nói giá đi

- Được rồi - Thiên Hật đập tay vào thành ghế đứng dậy rời khỏi ghế tiến về phía Song Ngư - Một giá, kho vũ khí lần này 25 tỉ. Nhưng nếu cô đồng ý một điều kiện của tôi thì kho vũ khí này tôi sẽ cho không cô.

Song Ngư chau mày khi nghe Thiên Hật ra điều kiện với mình, cô khinh bỉ nói, giọng có phần đanh lại.

- Ngươi nghĩ ngươi là ai mà ra lệnh cho ta? Nhưng mà...cũng được, để ta nghe thử xem điều kiện của ngươi là gì. Nói đi.

Thiên Hật cười khùng khục, hắn ta tiến đến gần Song Ngư hơn.

Bàn tay hướng đến gương mặt Song Ngư mà chạm vào, dần di chuyển xuống cổ cô. Song Ngư không có phản ứng gì để mặc cho hắn làm càng, cô muốn xem thử tên Thiên Hạc này thật ra muốn giở trò gì. Bàn tay Thiên Hạc dừng lại ở chiếc cổ trắng mịn của Song Ngư vuốt ve vài cái, rồi nhanh như cắt hắn đưa tay gỡ lấy mặt nạ của Song Ngư ra. Hắn đơ vài giây khi nhìn thấy gương mặt Song Ngư, không kìm lòng được mà thốt lên:

- Đẹp quá.

Song Ngư đến thời điểm hiện tại vẫn không có hành động gì, chỉ đứng yên đó nhìn Thiên Hạc.

Bên cạnh đó, về phần nhóm Ma Kết, 7 người từ ngạc nhiên đến ngỡ ngàng. Thủ lĩnh Angela thật sự là Song Ngư. Riêng Ma Kết, anh như không tin vào mắt mình, anh cứ cho rằng đó không phải là Song Ngư, nhưng nào ngờ... Trong lòng Ma Kết bây giờ vừa đau vừa hận, anh tự hỏi tại sao Song Ngư lại giấu anh chuyện cô là thủ lĩnh Angela, tại sao lại lừa dối anh?

Trở lại phía Song Ngư.

Thiên Hạc sau khi nhìn thấy gương mặt xinh đẹp của Song Ngư, hắn cười nhìn cô, giọng đều cán nói:

- Cô em xinh đấy, không ngờ thủ lĩnh Angela lại xinh đẹp như vậy. Hay là như vậy đi, chỉ cần cô chịu ngủ với tôi một đêm thì kho vũ khí này tôi sẽ không lấy tiền mà cho không cô. Thế nào hả?

- Đê tiện - Song Ngư nghiêng răng nói - Loại người như ngươi không đáng sống trên đời, thấy cô gái đẹp là muốn phát tiết. Sao, ta xinh đẹp lắm đúng không? Hãy nhìn cho kĩ đi, vì biết đâu đây là lần cuối người nhìn thấy ta đây.

- Người...nói vậy là sao hả? - nghe những lời của Song Ngư, Thiên Hạc có hơi run sợ.

- Là sao hả? Nói cho người biết... - nắm lấy cổ áo Thiên Hạc kéo người hắn xuống, Song Ngư ghé sát tai hắn nói - Là vì, những người nhìn thấy gương mặt của Piscess này thì rất nhiều, nhưng mà ít ai còn sống lắm. Họ không xuống gặp diêm vương thì cũng bị chọc cho mù mắt. Và người...sẽ là người thứ n...hừ... - Song Ngư hừ lạnh, đẩy mạnh Thiên Hạc ra.

- Hahahah...cô tưởng nói những lời đó sẽ làm tôi sợ sao, cô đang dọa tôi à. Hãy xem nhé, tôi không tin đêm nay không chiếm được cô. Bọn bây đâu... - Thiên Hạc quát lớn. Phía sau hắn một đoàn người đi đến.

Song Ngư không có vẻ gì gọi là sợ hãi, cô phất tay lên một cái. Nhóm sát thủ mà cô chuẩn bị lần lượt xuất hiện.

- Cuộc chơi bắt đầu - khoe môi Song Ngư cong lên.

- Bọn mày...lên... - Thiên Hạc ra lệnh cho đám thuộc hạ xông lên.

Hai bên xông vào đánh nhau, bên Thiên Hạc đông hơn nhưng lại yếu thế hơn vì bên Song Ngư đều là những sát thủ được huấn luyện bài bản. Song Ngư rút con dao ra, lao đến đám người của Thiên Hạc, tóm được tên nào cô cứa vào cổ tên đó. Ban đầu do có Xà Phu yểm trợ nên Song Ngư chỉ dùng dao, nhưng từ từ người bên Thiên Hạc lại dùng súng bắt buộc Song Ngư phải bỏ dao xuống, rút súng ra đấu với bọn họ. Khử một vài tên cầm súng định bắn mình xong, Song Ngư lao nhanh đến chỗ Thiên Hạc, khoá trụ hai tay hắn.

- Người muốn đấu với ta thì đợi kiếp sau đi, loại người như ngươi không nên tồn tại trên đời nữa. Tạm biệt nhé.

- Dừng tay...

Song Ngư toan bóp cò nhưng bị tiếng hét sau lưng làm ngưng lại, cô quay lại. Song Ngư cứng người khi nhìn thấy nhóm người Ma Kết đang đứng đó, và anh đang chia súng về phía cô. Xà Phu cũng ngỡ ngàng vì sự xuất hiện của Ma Kết.

End chap 7.

9. Chương 8

- Ma Kết - miệng Song Ngư mấp máy gọi tên Ma Kết.

- Piscess - Xà Phu gọi.

Song Ngư bước đến chỗ Ma Kết, cô muốn giải thích cho anh hiểu nhưng Xà Phu lại gọi cô lại. Song Ngư nhìn Xà Phu, cô nhận được cái lắc đầu từ anh, bước chân khựng lại không bước tiếp. Bất giác cô lại nhớ đến cuộc trò chuyện với Xử Nữ hôm nọ.

~ Flashback

~~~ Ngư nhi, tớ có chuyện muốn nói với cậu - Xử Nữ ngồi ở sofa đối diện Song Ngư nhìn cô nói.

- Chuyện gì? - Song Ngư thắc mắc hỏi.

- Chuyện vì sao tớ lại về đây, và việc tớ đột nhiên biến mất hai năm trước.

Nghe Xử Nữ nói, Song Ngư buông quyển tạp chí xuống, đứng dậy đi đến ngồi cạnh Xử Nữ.

- Là gì? Cậu chẳng phải đã nói đến một lúc nào đó mới nói cho tớ biết sao? Chẳng lẽ...

- Đúng vậy, tớ nghĩ đã đến lúc tớ nói cho cậu nghe tất cả - Xử Nữ ngắt ngang lời Song Ngư, nhìn thẳng vào mắt cô bạn thân của mình Xử Nữ nói - Ngư nhi, hiện tại tớ và cậu sắp phải đối đầu với hai kẻ thù, thể lực của họ khá mạnh, họ cũng rất xảo hoặc, những người xung quanh chúng ta, có thể gặp nguy hiểm bất cứ lúc nào.

- Là sao? Cậu...nói rõ hơn đi - Song Ngư có phần lo lắng, hỏi thúc Xử Nữ.

- Trước ngày tớ về Việt Nam, tớ đã nhận được một cuộc điện thoại, nghe giọng nói thì đó là một người đàn ông. Tớ đã hỏi là ai nhưng người đó không nói, chỉ nói một câu rồi cúp máy, tớ gọi lại thì không liên lạc được.

- Người đó nói gì hả?

- Em gái của cô cũng xinh thật. Đó là câu mà hần đã nói, tớ không biết hần ta nói vậy là có ý gì nhưng tớ cảm thấy lo lắng nên mới quyết định về Việt Nam.

- Cậu không biết hần ta là ai sao?

Đáp lại câu hỏi từ Song Ngư là cái lắc đầu của Xử Nữ, cô tiếp:

- Hần ở trong tối, tớ ở ngoài sáng không thể biết. Tớ vẫn đang cho người điều tra, nhưng hần ẩn thân quá kỹ. Cho đến bây giờ vẫn không một chút tung tích.

- Vậy còn chuyện cậu biến mất hai năm là sao hả?

- Cậu còn nhớ Phi Ứng chứ? - Xử Nữ nhìn Song Ngư hỏi.

- Chủ tịch tập đoàn JJCC ở Đài Loan, người ngang nhiên dành địa bàn của Pisc&Vir, nhưng như vậy thì sao? Cậu nói đã giải quyết rồi mà.

- Phải. Sau khi tập đoàn bị phá sản, ông ta đã tự tử, con gái ông ta là Anh Tử đã cho người bắt cóc tớ để trả thù cho ba mình, cũng may khi đó Thừa Ân đến kịp và cứu tớ nhưng anh ấy vì vậy mà chết.

- Thừa Ân là ai? - Song Ngư thắc mắc. Trong cô giờ là một mớ hỗn độn, sao lại xuất hiện nhiều người thế kia. Rốt cuộc thì Xử Nữ đã trải qua những chuyện gì.

- Là bạn trai tớ. Do cứu tớ mà anh ấy phải chết, cái chết của Thừa Ân làm tớ suy sụp vì vậy mà tớ vứt bỏ hết tất cả, ẩn thân để mình có thể quên đi cái ký ức đó. Nhưng rồi tớ nhận được cuộc gọi lạ kia, nên tớ về đây. Đồng thời cũng biết được, thật ra Phi Ứng còn có một người em trai, tên là Thiên Ứng. Và ông ta hiện đang có một âm mưu, ông ta muốn cướp đoạt những gì mà tớ và cậu đang có. Không những vậy, ông

ta còn muốn giết tớ để trả thù cho anh trai mình. Xung quanh tớ, bất cứ lúc nào cũng có người theo dõi mọi hành động của tớ.

- Vì vậy mà cậu mới vô tâm, tuyệt tình với Giải nhi sao?

- Ủ. Để Giải nhi không phải gặp nguy hiểm tớ chỉ còn cách đó. Tớ không có đủ tự tin là mình có thể đối phó được với Thiên Ứng, ông ta quá nham hiểm. Đối phó một người đã khó, nay lại thêm một kẻ giấu mặt. Tớ cần cậu giúp Ngư nhi, nhưng như vậy cậu cũng sẽ gặp nguy hiểm. Nếu để Thiên Ứng biết những người thân xung quanh cậu, ông ta sẽ lợi dụng họ. Tớ biết nếu tớ bảo cậu đừng xen vào chuyện của tớ, cậu chắc chắn sẽ không đồng ý.

- Tất nhiên rồi, tớ làm sao để cậu đơn phương một mình chứ.

- Tớ biết mà. Vì vậy mà Ngư nhi, kẻ thù của tớ và cậu, Thiên Ứng và kẻ bí ẩn kia. Tớ không biết họ sẽ làm những gì, cho nên cậu sau này nếu có làm gì cũng nên cẩn thận. Nếu như trong lúc đang giao dịch cậu có chạm mặt với nhóm Ma Kết dù có muốn đến giải thích cho Ma Kết hiểu đến thế nào thì cũng đừng chọn thời điểm đó. Vì lúc nào cũng có người theo dõi cậu, muốn họ không gặp nguy hiểm cách duy nhất đó là vô tình. Cậu hiểu chứ?

End Flashback

Xử Nữ chẳng lẽ đã biết sẽ có ngày này nên hôm đó mới nói với cô như vậy? Song Ngư siết chặt bàn tay, móng tay đâm sâu vào lòng bàn tay rỉ máu. Nhưng sao cô lại chẳng thấy đau. Kỳ lạ. Rõ ràng là tay chảy máu, vết thương đó lại không đau nhưng trong tim sao lại thấy đau thế này. Ánh mắt Ma Kết nhìn cô, nó mang sự lạnh lùng, căm hận. Có phải bây giờ anh đang rất hận cô không?

“- Xin lỗi anh, Ma Kết.”

Nhắm mắt, hít một hơi thật sâu, Song Ngư gương mặt lạnh cảm nhìn nhóm người Ma Kết lên tiếng:

- Đây là chuyện của Angela, Cosa Nostra các người muốn xen vào?

- Thiên Hạt là người mà chúng tôi đã cố truy bắt suốt ba năm, hãy giao hắn cho chúng tôi - Thiên Bình nói.

- Không được - Song Ngư lạnh giọng.

- Vì sao chứ? - Kim Ngư hỏi.

Song Ngư chưa kịp trả lời thì Sư Tử đã chen vào:

- Vì hắn ta đã nhìn thấy mặt của Piscess. Kẻ nào nhìn thấy mặt người đứng đầu Angela, không chết thì cũng bị mù mắt. Sao hả, tôi nói đúng chứ? Chúng tôi đã thấy mặt cô, vậy có nên giết chúng tôi luôn không?

- Sư Tử cười, nụ cười mang sự giễu cợt cho chính mình.

Sư Tử không ít thì nhiều cũng biết luật của Angela, bất kể kẻ nào thấy mặt người đứng đầu Angela. Nếu không phải là người trong bang thì một là chết, hai là bị mù mắt. Cô thấy như vậy thật quá tàn độc.

Lời nói của Sư Tử làm Song Ngư sững người, bàn tay cầm súng run rẩy.

- Ai đã từng nói sẽ không tham gia vào thế giới ngầm? Ai đã từng nói không có hứng thú với Cosa Nostra, bây giờ thì sao đây? Vậy ra người đã làm Nhân Mã bị thương, người đã bắn Cự Giải là cô. Cô che giấu mình cũng giỏi thật, cô là một diễn viên giỏi Song Ngư - Sư Tử giọng mỉa mai nhìn Song Ngư, ánh mắt tức giận - Mục đích cô vào Cosa Nostra là gì hả? Có phải muốn tìm thông tin về Cosa Nostra, rồi một ngày nào đó sẽ lập kế hoạch mà tiêu diệt. Để Angela có thể là bang mạnh nhất trong thế giới ngầm. Đúng không?

- Muốn nghĩ sao thì tùy các người - Song Ngư vô tâm nói.

- Cô... - Sư Tử quay sang nhìn Ma Kết gào lên - Ma Kết anh nói gì đi chứ? Cô ta đã lừa dối anh đó.

- Nói gì khi sự thật đã quá rõ - Ma Kết nhìn Song Ngư cười lạnh - Ha. Tôi thật ngu ngốc, suốt 5 năm qua bị cô lừa mà không hề biết gì? Chuyện này không nói, cô mau giao Thiên Hạt cho chúng tôi.

Nói đến Thiên Hạt, hắn ta nhân lúc Song Ngư nói chuyện với nhóm người Ma Kết liền vùng vẫy thoát khỏi hai tên đang giữ hắn.

- C-cứu tôi.
- Muốn chạy.

Đoạn hấn vừa chạy về hướng Ma Kết cầu cứu thì Song Ngư nhanh chân tóm lấy hấn, một tay giữ chặt cổ hấn, một tay đặt ở trên đầu...Rắc...Động tác của Song Ngư quá nhanh, mọi người chỉ kịp nghe một tiếng “rắc”, xong liền thấy Thiên Hạp ngã xuống, hai mắt mở trừng trừng, miệng há to. Hấn đã bị Song Ngư vịn cô.

- Triệu Dương Song Ngư - Ma Kết hét lên liếc mắt nhìn Song Ngư, anh lắc đầu nhìn người con gái trước mặt mình - Cô nói Tuyệt Nhi độc ác, xấu xa nhưng tôi thấy cô chẳng khác gì cô ta. Thậm chí còn hơn như vậy.

Nghe Ma Kết nhắc đến Tuyệt Nhi Song Ngư tức giận. Sao anh lại có thể nói cô như vậy, anh chẳng hiểu gì hết, thì làm sao, làm sao có thể... Song Ngư cắn chặt môi. Cô giấu anh chuyện mình là thủ lĩnh Angela là cô sai, nhưng cô có lí do của mình, anh nói cô sao cũng được nhưng sao lại có thể đem cô so sánh với Tuyệt Nhi chứ? Một đứa như cô ta, sao anh có thể xem cô giống như ả. Song Ngư đôi mắt đỏ ngầu nhìn Ma Kết.- Mà không đúng, Tuyệt Nhi có vẻ tốt hơn cô rất nhiều. Ít ra cô ấy không giết người một cách tàn ác như cô.

- Anh thôi đi - không chịu được nữa Song Ngư hét lên - Anh có thể nói tôi sao cũng được, nhưng đừng bao giờ đem tôi đi so sánh với loại cặn bã như ả Tuyệt Nhi đó. Còn nữa... - cô nhìn sang Sư Tử nói - Các người nói mục đích tôi vào Cosa Nostra là để tìm thông tin về bang rồi một ngày nào đó tiêu diệt nó. Nói cho các người biết, nếu tôi thật sự có ý định đó thì bang Cosa Nostra đã biến mất từ lâu rồi chứ không còn tồn tại đến ngày hôm nay đâu. Cosa Nostra so với Angela vẫn còn thua xa, chỉ cần tôi muốn thì không cần nhiều thời gian chỉ cần một đêm thôi là Cosa Nostra sẽ biến mất mãi mãi. Vì vốn dĩ bang Angela mạnh hơn Cosa Nostra rất nhiều. Xứ nhĩ nói đúng, Ma Kết...anh không có đủ lòng vị tha để có thể tha thứ khi biết sự thật về tôi. Nhưng tôi đã chọn tin anh, thật không ngờ... Đã vậy thì, kết thúc đi. Tôi và anh từ bây giờ đường ai nấy đi - Song Ngư nói xong thì quay lưng lại với Ma Kết, cô cố ngăn cho nước mắt không rơi xuống. Tim cô bây giờ rất đau, như có con dao đâm vào vậy. Sao mọi chuyện lại thành ra như vậy chứ?

Song Ngư rời khỏi Pie, 30 sát thủ mà Song Ngư mang theo đã nghe lệnh của Xà Phu mà giải tán. Xà Phu đưa mắt nhìn Ma Kết, anh không có phản ứng gì vẫn đứng đó khuôn mặt lạnh băng không cảm xúc. Trong lòng anh bây giờ cũng đang rối như tơ vò, không biết phải làm gì. Xà Phu nổi bước theo Song Ngư.

- Ma Kết, chúng ta về thôi - Song Tử bước tới vỗ vai Ma Kết, anh biết trong lòng Ma Kết hiện tại thế nào. Bị người mình yêu lừa dối đau vui về gì.

Về phía Song Ngư, rời khỏi khu đất Pie một đoạn khá xa, chân Song Ngư như không còn đứng vững được nữa cô ngồi thụp xuống. Người cô run lên bần bật, những giọt nước mắt mà cô đã cố kìm nén lăn dài hai bên má. Song Ngư khóc nức lên. Xà Phu đi đằng sau Song Ngư chậm chậm bước lại, anh ngồi xuống cạnh Song Ngư, dang tay ôm lấy cô, để cô tựa vào vai mình.

- Anh Xà Phu...hức...em phải làm gì đây...hức...em phải làm sao...huhuhu...
- Được rồi, cứ khóc đi, sẽ tốt hơn - Xà Phu xoa xoa bờ vai đang khê run lên của Song Ngư.
- Em...thật sự không muốn như vậy mà...hic...em không hề muốn lừa dối ai hết, em không hề muốn như vậy. Ma Kết...anh ấy hấn rất hận em...anh ấy...

Song Ngư ở trong lòng Xà Phu mà khóc nức nở, tay cô đặt lên ngực trái mình nơi có một trái tim đang rỉ máu.

- Anh biết, anh biết mà.

Xà Phu ngoài việc để Song Ngư tựa vào vai mình, an ủi cô ra thì anh không biết phải làm gì nữa.

- Căn cứ Cosa Nostra -

Vừa về đến căn cứ, Ma Kết đi thẳng về phòng mình. RẦM...Tiếng đóng cửa thật mạnh vang lên làm mọi người giật mình.

- Haiss, làm giết mình à. Muốn dọa chết người ta hay sao vậy - Sư Tử đưa tay vuốt vuốt ngực nói.
- Cậu ta chắc là đang giận lắm - Thiên Bình.

- Cậu nghĩ đi, bị người mình yêu lừa dối suốt 5 năm, không giận mới là lạ đó - Song Tử nhìn Thiên Bình - Mà cũng phải, cậu có từng yêu ai đâu mà biết.

- Nói gì đó tên kia, mi muốn ăn đòn hả - Thiên Bình lao đến túm lấy cổ áo Song Tử xách lên. Song Tử cũng chẳng vừa, anh chống trả lại. Cuộc chiến giữa Song Tử - Thiên Bình diễn ra.

- Thôi ngay đi - Sư Tử nhìn hai kẻ đang đánh nhau kia mà hét lên - Giờ là tình huống nào rồi mà hai người còn đấu đá nhau như vậy, lo mà nghĩ cách để chuẩn bị đối phó với Angela đi kìa.

- Ô. Tại sao phải đối phó với Angela, họ có làm gì chúng ta đâu - Kim Ngưu ngu ngơ hỏi.

- Trước đây thì không nhưng bây giờ ai mà biết được Song Ngư sẽ giở chiêu gì, nói không chừng cô ta đã có đủ thông tin về bang chúng ta rồi cũng nên. Cô ta sẽ cho người tấn công bang ta bất cứ lúc nào - Sư Tử.

- Ngư nhi đâu có xấu xa như vậy - Kim Ngưu lí nhí nói trong miệng chỉ để mình nghe.

- Không nên nói như vậy, lúc nãy chẳng phải Song Ngư đã nói nếu cô ấy thật sự muốn tiêu diệt bang chúng ta thì đã làm từ lâu rồi chứ không đợi đến bây giờ đâu - Thiên Bình.

- Cái đó bàn sau đi - Bạch Dương chen ngang nói - Hôm nay mọi người cũng mệt rồi, đi nghỉ ngơi sớm đi. Tôi đi xem Bảo nhi sao rồi. Ma Kết, cứ để cậu ấy yên tĩnh một mình sẽ tốt hơn - Bạch Dương nói xong thì đi vào phòng mình.

- Nhưng mà... - Sư Tử định nói gì đó nhưng bị Thiên Bình cướp lời.

- Như Bạch Dương nói đi, Ma Kết chắc cũng muốn ở một mình lúc này. Trễ rồi, mọi người nghỉ ngơi đi. Chuyện hôm nay tôi sẽ nói lại Thiên Yết.

- Vậy đi, mệt quá. Tôi đi nghỉ trước đây - Song Tử phát tay nói, đi thẳng về phía phòng mình. Những người khác cũng giải tán.

Trong phòng Ma Kết -

Ma Kết đập nát tất cả những thứ mà anh có thể chạm tay tới. Anh rất cuộc vẫn không thể hiểu Song Ngư đang nghĩ những gì, mục đích cô vào Cosa Nostra là gì? Hay như Sư Tử đã nói, cô muốn tìm thông tin về bang và để tiêu diệt nó. Điều đó đã không quan trọng nữa, điều mà anh quan tâm bây giờ đó là Song Ngư đã lừa dối anh.

“- Kết-kun, nếu như sau này anh biết được em đã giấu anh một chuyện gì đó, anh sẽ tha thứ cho em chứ?”

“- Sao lại hỏi anh như vậy, bộ em có chuyện gì giấu anh sao?”

“- Không, chỉ là em ví dụ thôi mà.”

- GRAAAAAAAA. Giả dối, tất cả đều là giả dối.

Xoảng...Ma Kết gạt tay, vỡ những thứ có trên chiếc tủ nhỏ đặt cạnh bàn xuống, những thứ trên đó rơi xuống đất vỡ tan. Bức ảnh cô và anh chụp chung cũng bị anh quăng xuống đất. Căn phòng giờ đây chẳng khác gì một đồng nỏ nát, Ma Kết ngồi bệch xuống đất. Hiện tại anh chẳng biết mình phải làm gì cả. Anh thật sự mệt mỏi. Anh cần nghỉ ngơi.

Sáng hôm sau.

-Trường Zodiac -

Song Ngư vừa vào lớp thì đã thấy Ma Kết cùng những người khác ngồi trong lớp. Tim Song Ngư khẽ nhói lên khi nhìn thấy Ma Kết kéo tay ả Tuyết Nhi ngồi trên đùi mình, còn đưa tay sờ má ả. Anh giận cô, hận cô thì cũng đừng nên làm vậy chứ. Anh là cố tình muốn cho cô thấy hay sao? Hít vào một hơi Song Ngư cố giữ cho mình bình tĩnh nhất có thể để mà tiến vào lớp. Ma Kết thấy Song Ngư đi vào thì càng siết chặt lấy ả Tuyết Nhi hơn. Anh muốn chọc tức Song Ngư, làm cho cô phải hối hận vì đã lừa dối anh nhưng điều anh không ngờ là Song Ngư lướt thẳng qua anh đi xuống bàn nơi Xà Phu và Xử Nữ ngồi. Song Ngư ngồi vào bàn trong, tay đặt trên bàn và gục đầu xuống bàn. Tai đeo headphone. Lúc Xà Phu đi vào anh cũng không

mấy ngạc nhiên khi thấy Song Ngư ngồi ở chỗ Xử Nữ, điều mà anh để tâm là Ma Kết. Anh ta vì hận Song Ngư mà đi thân mật với ả Tuyết Nhi.

Buổi học hôm đó vẫn diễn ra bình thường, ả Tuyết Nhi thì đang rất vui. Không vui sao được khi được ngồi chung với Ma Kết, và khi nhìn thấy Ma Kết và Song Ngư mỗi người một nơi thì ả càng vui hơn.

“Đang giận nhau sao? Tốt, nhân việc này tao sẽ tìm cách khử mày luôn, Ma Kết phải là của tao” - ánh mắt ả Tuyết Nhi ánh lên vài tia xảo hoặc, và ả bắt đầu tính kế để loại bỏ Song Ngư.

- Giờ ra chơi -

Chuông reo báo giờ ra chơi đã vang lên, học sinh trong lớp đã rời khỏi lớp hết chỉ còn lại nhóm của Thiên Yết và Song Ngư. Xà Phu thì đã đi đâu rồi.

- Chào Song Ngư, a quên mất, tôi nên gọi cô là Piscess chứ nhỉ, cô là người đứng đầu Angela mà. Phải công nhận cô đóng kịch giỏi thật - Sư Tử bước đến chỗ Song Ngư cất giọng mỉa mai - Cái gì mà không quan tâm bang Cosa Nostra, gì mà không biết võ chứ? Ha, gạt người hay thật. Xem chúng tôi như chong chóng mà quay vòng vòng. Chắc vui ha.

- Không nói ra thân phận của mình cho mọi người là tôi không đúng, nhưng là tôi có lí do riêng nên mới làm như vậy. Đừng bắt tôi phải giải thích rõ lí do, vô ích thôi. Tôi chẳng muốn giải thích thêm. Cậu nghĩ sao thì nghĩ, còn có tin tôi hay không thì tùy - Song Ngư mặt mày lên tiếng.

Lời nói của Sư Tử làm ả Tuyết Nhi đứng cạnh Ma Kết phải ngạc nhiên, ả không ngờ Song Ngư lại là người đứng đầu Angela.

- Ấy dô, không ngờ cô lại là thủ lĩnh bang Angela, giấu mình cũng kĩ thật nha, bị tổng ra khỏi nhà nên gia nhập vào thế giới ngầm hả? Sao đây, cô muốn chống đối với ai? Tôi không biết ba sẽ phản ứng thế nào nếu biết mình có một đứa con gái là sát thủ, chắc ba sẽ buồn lắm - ả Tuyết Nhi cười khinh bỉ nhìn Song Ngư, giọng nói nhào nhệ vang lên làm Song Ngư nghe mà rợn người.

RẦM

Song Ngư tức giận, đẩy ghế đứng dậy, ánh mắt sắc lạnh nhìn ả Tuyết Nhi như muốn ăn tươi nuốt sống ả làm ả thoáng run sợ mà lùi lại vài bước.

- Tốt hơn hết là cô nên ngậm miệng lại, cô không có tư cách nói chuyện với tôi, cũng đừng đem ba ra dọa tôi, nói cho cô biết Song Ngư này không sợ ai đâu. Bây giờ tôi cũng có thể giết chết cô đấy - Song Ngư hừ lạnh nói.

- Thôi đi Song Ngư, sao cô có thể nói ra những lời như vậy chứ. Dù sao thì tiểu Tuyết cũng là em cô - Ma Kết sau khi nghe những lời Song Ngư nói thì giận dữ.

- Em sao, có chung dòng máu đầu mà gọi là em. Tôi là như vậy đấy, giờ anh mới biết thì quá muộn rồi.

- Cô...Tôi không ngờ suốt thời gian qua mình lại yêu một con quỷ khát máu như cô, độc ác, xấu xa.

- Cảm ơn những lời khen của anh, bây giờ tôi cũng đã biết anh là người như thế nào rồi. Chia tay mới hôm qua, hôm nay thì có người mới rồi. Khi nào kết hôn tính luôn đi, nhớ mời tôi, tôi nhất định đến dự.

Song Ngư giả giọng châm chọc, dù trong lòng đang rất đau. Cô vốn dĩ biết Ma Kết đang rất giận cô, nên mới cố tình dùng ả Tuyết Nhi để chọc tức cô. Nhưng có không thể ngờ anh lại làm cô đau thế này, mọi người cũng chẳng ai hiểu cô. Bây giờ cô mới hiểu được nỗi đau mà Xử Nữ đã phải chịu trong suốt những năm qua.

- Tất nhiên rồi, tiểu Tuyết không xấu xa như cô, chúng tôi chắc chắn sẽ kết hôn với nhau, nhất định sẽ gửi thiệp mời cho cô - nghe Song Ngư khích tướng, Ma Kết nhất thời tức giận nói. Nhưng anh đâu biết rằng những lời nói đó làm Song Ngư đau đến thế nào mặc dù đã biết những lời nói đó là dối trá. Còn ả Tuyết Nhi vừa nghe Ma Kết nói thì mừng rỡ, khoái lấy tay anh.

- Được, đến ngày đó tôi dù bận cách mấy cũng sẽ đến chúc mừng.

Song Ngư ngoài mặt thì tỏ ra bình thường, miệng thì cười nhưng ai biết tim cô đau như thế nào, trái tim quặn thắt như bị ai đó bóp nghẹn đến không thở nổi. Cố gắng nuốt nước mắt vào trong, Song Ngư rời khỏi lớp. Cô sợ nếu như mình còn đứng đó thì sẽ không kiềm được mà bật khóc mất thôi, và điều đó cô không muốn.

- Tớ thấy cậu hơi quá rồi đó - Kim Ngư quay sang Sư Tử nói.

- Cả cậu nữa Ma Kết - không thèm quan tâm đến Sư Tử, Kim Ngư lại nhìn sang Ma Kết chất vấn anh
- Chưa biết lí do Song Ngư giấu thân phận của mình để làm gì mà giận cô ấy là sao? Còn khi khổng khi không lại đòi kết hôn với cô ta - chỉ vào Tuyết Nhi. Cô thật sự không ưa ả Tuyết Nhi này mà, người gì mà điệu thấy ớn.

Về phần Song Ngư, cô nhắc từng bước ra khỏi lớp, vừa khuất sau cánh cửa cô liền chạy vụt đi, những giọt nước mắt cô cố kiềm nén cũng thi nhau lăn dài hai bên má. Vừa lúc Xà Phu từ đâu về nhìn thấy Song Ngư chạy lướt qua mình, đôi mắt đỏ hoe ngăn nước, không nghĩ nhiều anh vội chạy theo.

Song Ngư mở cửa sân thượng chạy ra, cô ngồi co mình ở một góc gục mặt vào hai chân mà khóc nức nở.

- tiểu Ngư - tiếng Xà Phu gọi cô, vội lau đi dòng nước mắt cô ngẩng mặt lên nhìn anh.

- Anh Xà Phu - cô lí nhí lên tiếng.

- Lại khóc? - ngồi xổm xuống trước mặt Song Ngư, Xà Phu hỏi.

- Đừng nói dối, em biết là anh sẽ không tin mà - Xà Phu đưa tay lau đi giọt nước mắt còn đọng trên khoé mi Song Ngư - Sao em không nói sự thật cho Ma Kết biết?

- Nếu em nói sự thật thì Ma Kết sẽ tin sao? - Song Ngư nhìn Xà Phu hỏi.

- Không thì làm sao, chẳng lẽ để cậu ta và mọi người hiểu lầm em như vậy hả? Những người khác anh không nói, nhưng còn Ma Kết, cậu ta là người yêu em thì phải biết lí lẽ một chút chứ. Không được, anh phải đi nói cho Ma Kết biết - Xà Phu đứng dậy toan chạy đi thì bị Song Ngư kéo lại.

- Đừng. Tình hình hiện tại thì như vậy là tốt nhất rồi, em không muốn Ma Kết hay một người nào đó trong Cosa Nostra gặp nguy hiểm.

- Em thật là, biết rõ sự thật thì sao chứ, em nghĩ Ma Kết là người dễ đối phó hay sao, dù gì cậu ta cũng là một thành viên trong Cosa Nostra, cậu ta biết phải làm gì mà - Xà Phu nhìn Song Ngư nói, nhưng cô lắc đầu.

Cho dù Ma Kết là thành viên trong Cosa Nostra, dù Ma Kết giỏi võ nhưng như vậy thì sao chứ, chẳng ai đoán trước được trong tương lai sẽ xảy ra chuyện gì. Cô không muốn Ma Kết phải gặp nguy hiểm.

- Thôi vậy, anh chịu thua em rồi. Chuyện này em có định cho tiểu Xử biết không? - Xà Phu thở hắt ra.

- Đừng, đừng cho Xử nhi biết, em không biết cậu ấy sẽ làm gì với Ma Kết nếu biết chuyện. Xử nhi gần đây cũng có nhiều chuyện phải giải quyết rồi, em không muốn cậu ấy mệt thêm.

- Ủ - Xà Phu ậm ừ, ngẩng mặt lên trời nhìn mây trôi - Nhưng mà Ngư nhi này, anh có một thắc mắc. Tại sao em lại không tham gia và Cosa Nostra luôn, với thực lực của em sẽ đảm nhận được mà - Xà Phu băng quơ hỏi.

- Em không muốn, em đã rất mệt mỏi, cùng Xử nhi thành lập Angela là vì em muốn tìm ra kẻ đã hại chết mẹ mình. Nhưng không ngờ lại xảy ra nhiều chuyện như vậy, muốn tồn tại trong cái thế giới đó thì phải chém giết lẫn nhau, bất chấp mọi thủ đoạn để có thể tồn tại, xưng vương. Sở dĩ em không muốn gia nhập Cosa Nostra là vì em nghĩ, nếu như tìm được kẻ đã hại chết mẹ mình rồi thì em sẽ rời khỏi Angela, sống một cuộc sống bình thường, không phải suy nghĩ cách để đối phó với những bang đến gây chiến với Angela, cũng không tàn nhẫn, nhẫn tâm giống như bây giờ mà sẽ trở về là em như trước kia. Sẽ là một Song Ngư luôn vui vẻ, hoạt bát, hoà đồng với mọi người chứ không phải là một Song Ngư lạnh lùng, đầy mưu mô như bây giờ. Ở bên cạnh Ma Kết, em mới có thể là chính mình, không phải suy nghĩ, lo sợ gì hết vì em biết dù thế nào, dù có xảy ra chuyện gì thì anh ấy cũng sẽ bảo vệ em. Em luôn che giấu thân phận của mình rất kĩ, và không bao giờ muốn anh ấy biết. Nhưng mà....người tính không bằng trời tính điều em lo sợ đã xảy ra,

thậm chí nó còn đáng sợ hơn những gì mà em đã từng tưởng tượng - Song Ngư vừa khóc vừa nói ra tâm tư của mình.

Xà Phu ôm lấy Song Ngư đang khóc nức nở vào lòng mà dỗ dành, anh biết cảm giác của Song Ngư hiện giờ ra sao, anh có thể hiểu được.

“Ngư nhi, em yên tâm, chỉ còn một bước nữa thôi anh có thể xác minh được kẻ hại chết mẹ em có phải là Hạ Vy hay không. Nếu thật là bà ta, anh sẽ đích thân đưa bà ta đến gặp em. Giúp em trả mối hận này.”

Đó là những gì mà Xà Phu đã nghĩ, anh đối với cô gái trong lòng mình từ nhỏ đến lớn đều xem cô như em gái mình mà hết mực yêu thương. Cô em gái nhỏ này đã phải chịu quá nhiều tổn thương, anh nhất định sẽ làm cho những kẻ đã gây ra vết thương cho Song Ngư phải nhận lấy một kết quả thích đáng.

End chap 8.

10. Chương 9

-=* Đài Loan *=-

- Tập đoàn Pisc&Vir -

Đại hội cổ đông diễn ra mỗi tháng một lần, thường là vào cuối tháng. Vào ngày này, tất cả cổ đông của tập đoàn sẽ phải tới phòng hội nghị quốc tế để họp cho dù họ đang ở nơi nào đi nữa.

Cuộc họp cổ đông theo Xử Nữ biết thì nó mới diễn ra cách đây nửa tháng trước, không lí nào giờ lại diễn ra. Cho người điều tra thì cô mới biết, người tổ chức họp đại hội cổ đông gấp như vậy là Voss Miller, ông ta là người Đức, luôn tìm cách chống đối lại cô. Và theo thông tin cô biết được thì cuộc họp cổ đông hôm nay là để khai trừ chức chủ tịch mà cô đang nắm và thay chủ tịch mới. Voss Miller, ông ta đang đùa với cô sao, tưởng cô là ai chứ, dễ để ông ta lật đổ vậy sao. Ông ta lấy cớ rằng cô đã về Việt Nam, tập đoàn không có ai điều hành, một ngày nào đó sẽ bị sụp đổ. Cho rằng cô không quan tâm, quản lí tốt tập đoàn nên muốn khai trừ cô để lên điều hành tập đoàn. Muốn chơi với cô, cô chiều ý ông ta vậy. Để có được tập đoàn lớn mạnh như ngày hôm nay cô và Song Ngư đã phải tốn bao nhiêu công sức mới có thể đạt được, ông ta lấy quyền gì mà khai trừ cô chứ. Suy cho cùng ngoài Angela SNS thì Pisc&Vir là tập đoàn lớn ngang bằng Angela SNS.

Thường thì khi cuộc họp đại cổ đông hay họp hội đồng quản trị, những cuộc họp lớn nhỏ Xử Nữ đều không đến dự mà chỉ thông qua truyền hình hội nghị. Tuy vậy nhưng vẫn có thể điều hành tốt mọi việc trong tập đoàn. Vắng bóng lâu quá nên các cổ đông bắt đầu làm loạn. Vì vậy mà hôm nay Xử Nữ cô đích thân đến phòng hội nghị. Không gấp gáp, Xử Nữ chậm chậm bước từng bước ở đại sảnh, từ từ mà tiến đến phòng hội nghị.

- Phòng hội nghị -

Sáng sớm Voss Miller đã có mặt tại phòng, xung quanh ông là các cổ đông khác. Ông ta ngang nhiên ngồi xuống chiếc ghế dành cho chủ tịch, các cổ đông khẽ xì xầm, bàn tán vì hành động của ông ta nhưng cũng không ai dám lên tiếng nói. Khi mọi người đã có mặt đông đủ, Voss Miller hắng giọng, ông ta đi thẳng vào vấn đề.

- Các vị, ngày hôm nay tôi triệu tập đại hội cổ đông này là muốn nói với các vị rằng, chức chủ tịch của tập đoàn Pisc&Vir sẽ do tôi đảm nhận, chính thức khai trừ chủ tịch Hạ hiện tại. Các vị cũng thấy trong suốt thời gian qua cô ta luôn vắng bóng, không bao giờ thấy mặt cô ta trong những cuộc họp, mà chỉ qua truyền hình hội nghị cứ như vậy thì một ngày nào đó, không sớm thì muộn cái tập đoàn này cũng sụp đổ. Cho nên tôi muốn mọi người cùng tôi, chúng ta hãy cùng hợp sức lại để lật đổ chủ tịch hiện tại được chứ?

- Voss Miller, ngài nói rất hay, tôi ủng hộ ngài - một vài cổ đông bị ông ta mua chuộc lên tiếng tán thành.

Một số khác bắt đầu xì xầm bình luận, đa số không đồng ý với quyết định của ông ta. Cho dù Xử Nữ rất ít khi tự mình đến để chủ trì cuộc họp hay không ở đây điều hành tập đoàn nhưng những năm qua Pisc&Vir

vẫn phát triển rất tốt. Bây giờ nói trừ khử chủ tịch, có phải là quá đáng ông. Các cổ đông tỏ vẻ không hài lòng, họ biết Voss Miller không phục khi một người trẻ tuổi như Xử Nữ lại có thể là chủ tịch của tập đoàn lớn, nhưng đó là vì cô có thực lực, suốt mấy năm qua không ít thì nhiều họ cũng đã nhìn thấy Xử Nữ nỗ lực thế nào. Nếu Pisc&Vir gặp chuyện, cô cũng sẽ dốc hết sức cùng mọi người vượt qua chứ không dễ dàng bỏ cuộc. Vậy thì hà cớ gì mà họ phải nghe theo ông chứ. Một số người lên tiếng phản đối.

- Voss Miller, tôi không đồng ý với ý kiến này, Hạ chủ tịch suốt thời gian qua tuy không có mặt ở Pisc&Vir nhưng vẫn điều hành tập đoàn rất tốt, không lý nào lại thay đổi chủ tịch - một vị cổ đông trong công ty lên tiếng phản đối ý kiến của Voss Miller, rất nhận được sự tán thành từ các cổ đông khác.

- Tôi là muốn tốt cho mọi người thôi, ông thử nghĩ xem, bây giờ tập đoàn Pisc&Vir đang hoạt động tốt nhưng đâu chắc sau này sẽ không có biến cố xảy ra. Phải có một người đứng ra để điều hành công ty thì mới ổn chứ - Voss Miller vẫn cố lôi kéo thêm các cổ đông về phía mình.

- Ngài nói vậy mà được sao. Tập đoàn vẫn đang hoạt động rất tốt thì có biến cố gì chứ, ngài nói vậy không khác nào muốn tập đoàn này gặp chuyện - một cổ đông khác lại nói.

- Tôi chỉ là nói nêu như thôi, nếu việc đó thật sự xảy ra ai sẽ chịu trách nhiệm đây hả?

- Tôi sẽ chịu - một giọng nói đầy uy lực vang lên, từng lời vô cùng rõ ràng rơi vào tai những cổ đông có mặt. Thanh âm cực kì trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Tất cả mọi người bị thanh âm bất ngờ này làm cho kinh ngạc, số cổ đông phản đối ý kiến của Voss Miller khi nghe được âm thanh này thì vô cùng mừng rỡ, số theo phe Voss Miller thì mặt người nào người nấy liền biến sắc kể cả Voss Miller. Vì cuộc họp đại cổ đông lần này được ông ta triệu tập bí mật, ông định sẽ sau khi nắm chắc được chiếc ghế chủ tịch thì mới có thể trừ khử Xử Nữ, đợi đến khi ông ta ngồi vào chiếc ghế chủ tịch rồi thì Xử Nữ có muốn phản công cũng không được, ông ta sẽ lấy quyền mà chính thức đá bay Xử Nữ nhưng nào ngờ hôm nay Xử Nữ lại có mặt ở đây. Là ai đã tiết lộ cho cô biết?

Cánh cửa phòng hội nghị bật mở bởi hai người vệ sĩ mặc vest đen, Xử Nữ từ ngoài tiến vào, khoé môi khẽ nhếch lên nhìn về phía Voss Miller lúc này đã rời khỏi chiếc ghế dành cho chủ tịch và đứng co ro một chỗ. Mọi người trong phòng vừa thấy Xử Nữ liền bật dậy hết. Riêng Xử Nữ, cô thông thả ngồi bất chéo chân xuống chiếc ghế chủ tịch, đương nhiên nó vốn là dành cho cô mà. Và cả Song Ngư.

- Các vị ngồi đi chứ, đừng đứng như vậy? - Xử Nữ nhìn một lượt các cổ đông có mặt trong phòng rồi lên tiếng, vẫn cái giọng nói lạnh lùng đó.

Mọi người kéo ghế ngồi xuống, bầu không khí trong phòng bây giờ ngột ngạt đến khó thở. Những người bên ông Voss Miller không ai dám hó hé câu nào, cũng chẳng dám ngẩng mặt lên nhìn Xử Nữ.

- Sao vậy, lúc này chẳng phải sôi nổi lắm sao, sao giờ im lặng vậy? - Xử Nữ nhướn mày nhìn Voss Miller và người bên phe ông ta.

- C-chủ tịch Hạ, sao cô có mặt ở đây vậy, cô chẳng phải đang ở Việt Nam sao? - một cổ đông theo phe Voss Miller lắp bắp hỏi, mồ hôi rịn đầy trán.

- À phải, tôi đang tận hưởng cuộc sống ở Việt Nam nhưng lại chợt nghe được tin là có người triệu tập đại hội cổ đông gấp, mục đích là để kéo tôi ra khỏi chiếc ghế chủ tịch tôi đang ngồi nên bay sang xem náo nhiệt - Xử Nữ liếc mắt sang Voss Miller đang dùng khăn giấy lau mồ hôi trên trán - Sao, muốn lật đổ tôi đến vậy sao ngài Voss Miller. Nể tình trong những năm qua ông cũng đã giúp tập đoàn không ít nên tôi giữ ông lại, không vạch trần những việc ông làm. Từ tham ô, đến làm rò rỉ cơ mật buôn bán trong tập đoàn, tôi luôn cho ông một cơ hội để ông biết sai mà sửa nhưng ông vẫn chứng nào tật nấy. Gần đây còn dám lấy cổ phần trong tập đoàn mà lén bán ra ngoài. Tôi nói đúng chứ ngài Voss Miller đáng kính? Đã vậy hôm nay ông còn dám mua chuộc các cổ đông, thông đồng nhau mà lật đổ tôi.

- Chủ tịch Hạ, cô nói gì vậy, tôi chỉ là muốn giúp cô thôi mà - cố giữ cho mình bình tĩnh Voss Miller nói.

- Giúp tôi? Ha, nghe hay nhỉ, lật đổ tôi là muốn giúp tôi sao? Ông nên nhớ cái tập đoàn này tôi và Song Ngư đã tạo nên. Tổn biết bao công sức mới được như ngày hôm nay, nếu không phải tôi thì là cô ấy sẽ đảm nhận vị trí chủ tịch. Ông đã làm được gì mà muốn leo lên chiếc ghế đó, toàn gây rắc rối cho tập đoàn mà muốn làm chủ tịch sao. Kéo bè, kéo phái để mà lật đổ tôi. Các người muốn làm phản sao hả, tôi vẫn chưa

chết mà - Xử Nữ đập bàn đứng dậy, ánh mắt chiếu thẳng vào phe của Voss Miller, và ông ta làm họ tái xanh mặt mày - Nhưng mà cho dù muốn lật đổ tôi, ông cũng nên đường đường chính chính chứ hả? Có giỏi thì trực tiếp đối đầu với tôi đây, chứ đừng ở đó mà đâm sau lưng tôi, vì một khi tôi đã biết là ai thì tôi sẽ khiến cho kẻ đó chết rất khó coi.

- Chủ tịch Hạ, tôi xin lỗi, tôi sai rồi. Mong cô tha cho tôi lần này, tôi hứa lần sau sẽ không như vậy nữa - Voss Miller cả người run rẩy, cúi đầu nói.

- Tha? Tôi đã tha cho ông rất nhiều lần nhưng ông vẫn không biết sai mà sửa, không loại trừ bây giờ sau này sẽ là một mối họa. Bảo vệ... - Xử Nữ lạnh lùng nói, hướng mắt ra cửa gọi lớn.

Từ bên ngoài hai người bảo vệ chạy vào.

- Chủ tịch Hạ - họ cúi đầu chào Xử Nữ.

- Các vị cổ đông nghe đây, tôi lấy thân phận là chủ tịch tập đoàn Pisc&Vir chính thức xóa sổ Voss Miller hiện là cổ đông của công ty ra khỏi tập đoàn. Có ai có ý kiến không?

Các cổ đông đều im lặng không ai nói gì, Xử Nữ tiếp:

- Những ai ngày hôm nay đã theo Voss Miller chống lại tôi, tôi sẽ không truy cứu, từ giờ hãy cố gắng mà cống hiến cho tập đoàn. Thế thôi, cuộc họp đại cổ đông đến đây kết thúc.

Xử Nữ nói xong thì rời khỏi phòng hội nghị. Các cổ đông đã từng theo phe Voss Miller giờ mới có thể thở, chờ xúu nữa chắc họ tắt thở mà chết thôi. Trên người Xử Nữ quả nhiên có sát khí bức người.

Voss Miller bị hai người bảo vệ lôi ra ngoài, ông ta không ngừng gào thét xin Xử Nữ tha cho. Thật ngu ngốc khi chống lại cô, giờ phải lãnh hậu quả như vậy.

- Phòng Chủ Tịch -

Vừa bước vào phòng Xử Nữ đã tiến đến chiếc ghế salong, ngồi phịch xuống và ngã đầu ra sau.

- Một thật - Xử Nữ khẽ nói.

Nhắm mắt lại, cô chợt nhớ đến Thừa Ân. Mỗi khi cô mệt anh thường ở cạnh cô kéo đầu cô ngã vào vai mà nói:

“Một thì chợp mắt một lát đi”.

Những lúc đó cô chỉ nhìn anh cười, tự đầu trên vai anh mà đánh một giấc thật ngon. Còn nhớ một ngày, cô làm việc quá hăng say đến mức quên cả thời gian, đến khi anh đến còn đem theo một hộp cơm. Khi đó cô nhìn anh mà nghếch mặt ra, hỏi một câu rõ ngớ.

“Sao anh đến đây, chẳng phải đang ở công ty sao? Vẫn đang trong giờ làm việc mà”

“Thưa tiểu thư, đã 12 giờ trưa rồi. Chúng ta có hẹn ăn trưa đấy.” - anh nhìn cô nói gơ cái đồng hồ ra trước.

“A, em quên mất. Xin lỗi anh.”

“Biết ngay em sẽ nói như vậy mà, anh có mua cơm trưa cho em đây. Lại đây ăn đi.”

Ngày hôm đó vì quên buổi hẹn với anh, để anh phải vất công đến chỗ cô còn mang theo cơm hộp. Anh đã giáo huấn cô một trận vì cái tội ham công việc mà không quan tâm đến bản thân. Anh là vậy luôn quan tâm, chăm sóc, ân cần lo lắng cho cô.

Nghĩ đến đây, tự dưng một giọt nước mắt chảy xuống từ khoé mắt Xử Nữ. Cô nhớ Thừa Ân, rất nhớ.

- Phải làm sao thì em mới quên được anh? Thừa Ân, em nhớ anh - khẽ mở mắt ra nhìn vào khung ảnh Thừa Ân được đặt trên bàn làm việc cô khẽ nói.

Brum...Brum...Tiếng điện thoại vang lên, lau dòng nước mắt ở khoé mắt, Xử Nữ bắt máy.

- Nói đi.

“Đại tử, bọn người ở Hắc bang bảo tối nay sẽ gặp chúng ta ở vũ trường Royan” - đầu dây bên kia giọng nói của một tên con trai vang lên.

- Tôi biết rồi.

Buông ra ba chữ rồi liền cúp máy, Xử Nữ lại nhắm mắt lại. Cô muốn ngủ một lát, tối nay cô còn có việc phải giải quyết nên không thể để mình mệt mỏi được.

.-.*.-.*.-.*.-.*.-.

Việt Nam.

-Trường Zodiac -

REEEEEENG - Giờ ra chơi, học sinh ồ ạt vào căn-teen như ông võ tổ nhưng nơi đó không dành cho Song Ngư. Cô không biết từ bao giờ mà nơi đó trở nên xa lạ đối với cô. Từ lúc mọi người biết sự thật, cô tự thu mình trong cái vỏ bọc do mình tạo ra, lúc nào cũng chìm trong cái suy nghĩ mông lung của chính mình. Ma Kết từ khi biết cô lừa dối anh, vì muốn trả đũa cô mà ngày càng thân thiết với Tuyết Nhi hơn, thậm chí là ôm ấp nhau trước mặt cô. Nhưng đơn giản cô chỉ nghĩ là do Ma Kết chưa hiểu rõ lý do cô làm vậy thôi, cô cứ tự nói với mình như vậy. Nhưng cô đâu biết rằng Ma Kết đâu nghĩ như vậy, anh chỉ biết là cô đã gạt anh ngoài ra không nghĩ gì nữa. Vì muốn trả thù cô mà thân thiết với Tuyết Nhi, anh muốn cô phải chịu nỗi đau mà anh đã phải chịu..

Song Ngư muốn tìm một nơi yên tĩnh, nên cô quyết định đến thư viện. Hôm nay Xà Phu không đi học nên cô chẳng có ai để tâm sự cả. Song Ngư đứng dậy, định đến thư viện nhưng chưa kịp nhấc chân bước một bước thì đã thấy Tuyết Nhi từ ngoài đi vào, ả tiến thẳng đến chỗ cô. Song Ngư cũng chẳng quan tâm, cô toan lướt qua ả nhưng ả chặn lại, hể cô muốn đi bên trái thì ả qua trái, cô muốn qua phải ả cũng qua phải. Cô bực bội liếc mắt nhìn ả.

- Cô muốn gì? - chất giọng lạnh lùng cộng thêm cặp mắt sát thủ của cô nhìn ả Tuyết Nhi làm ả hơi hoảng sợ, ả nuốt nước bọt cố giữ giọng bình tĩnh mà hắng giọng.

- Tôi muốn nói chuyện với cô.

- Nhưng tôi lại chẳng có gì để nói với cô hết.

Nói xong Song Ngư đi qua ả nhưng được vài bước thì dừng lại khi nghe ả nói:

- Cô đúng là kẻ thất bại Song Ngư.

Ả khoanh tay trước ngực, đi đến trước mặt nhìn cô nói tiếp:

- Cô đã bị bại dưới tay tôi, thấy sao, cảm giác thế nào hả? Tôi tuy không phải là con ruột của ba, nhưng lại được ba thương yêu, chiều chuộng, cưng chiều hết mực. Còn cô thì bị tống ra khỏi nhà. Bây giờ là Ma Kết, anh ấy cũng là của tôi rồi. Tôi và anh ấy đang rất hạnh phúc, cô cũng thấy mà đúng không, sáng nay đó, anh ấy đã hôn tôi. Trước mặt cô. Sao hả, có khó chịu không? - ả Tuyết Nhi cười nhìn cô, nụ cười khinh bỉ.

Phải. Sáng nay cô đã thấy anh hôn ả ta, không ai biết được tim cô đau đớn như thế nào. Nhưng cô lại không biết làm sao, rất muốn khóc nhưng lại không thể khóc chỉ có thể nuốt ngược nước mắt vào trong. Cô trách Ma Kết, anh có cần phải làm cô tổn thương đến như vậy không? Sao anh không đứng trên lập trường của cô mà suy nghĩ chứ.

- Cô nghĩ tôi là kẻ thất bại nhưng tôi lại không nghĩ mình như vậy. Đúng, tuy bây giờ ba rất ghét tôi mà yêu thương mẹ con cô nhưng đó là vì ba chưa biết được bộ mặt thật của hai người, sẽ có một ngày tôi vạch trần hai người. Đừng tưởng tôi không biết hai mẹ con cô đang thông đồng làm chuyện gì, hãy về mà nói với Hạ Hy đừng vội mừng, tôi sẽ không để bà ta đạt được mục đích đâu. Còn về việc của Ma Kết, anh ấy có thật sự yêu cô hay không hay chỉ dùng cô để chọc tức tôi. Tùy thôi, nhưng tôi chắc một điều Ma Kết sẽ không yêu loại người như cô - Song Ngư hừ lạnh nói.

- Mày... - nghe những lời Song Ngư nói, ả Tuyết Nhi giận tím mặt, ả lớn tiếng - Mày chẳng khác mẹ mày là bao Triệu Dương Song Ngư, hồi đó là mẹ tao gặp ba trước nếu mẹ mày không xuất hiện thì vị trí Triệu Dương phu nhân là của mẹ tao rồi. Cả anh Ma Kết, là tao đã gặp anh ấy trước, nếu không vì mày thì anh

ấy và tao đã yêu nhau, và giờ chắc cũng đã đính hôn. Mày và cả mẹ mày, đều là những con hồ ly tinh... (t/g: Tuyết Nhi không hề biết Song Ngư và Ma Kết cùng nhau lớn lên từ nhỏ, và họ đã có tình cảm với nhau khi hai người 12t đến nay. Ắ thì chỉ mới gặp Ma Kết đây thôi.)

Chát

Một cái tát được giáng thẳng xuống mặt ả Tuyết Nhi, bên má trái của ả in hằn dấu 5 ngón tay của Song Ngư. Cô không cho phép, không cho phép ai hạ nhục mẹ cô. Cả người Song Ngư giờ đây toát ra một loại sát khí bức người.

- Mày dám đánh tao, con nhỏ này...

Ả Tuyết Nhi giờ tay tát Song Ngư nhưng chưa kịp giáng xuống thì đã bị Song Ngư nắm chặt cổ tay.

- Nên nhớ rằng tôi không còn như lúc trước mà để cô muốn đánh thì đánh - Song Ngư lạnh lùng nhìn ả.

- Mày...buông ra... - ả muốn rút tay mình lại nhưng không được vì đã bị Song Ngư giữ chặt.

- Tôi không cho phép cô nói về mẹ tôi như vậy, còn một lần nữa thì biết tay tôi.

Ả Tuyết Nhi xanh mặt vì câu nói của Song Ngư, nhưng vẫn cố trấn an mình là đừng sợ. Đúng lúc này, ngoài hành lang nhóm Thiên Yết đang đi về lớp, ả có thể nghe thấy tiếng nói chuyện rôm rả của Sư Tử và Kim Ngưu. Trong đầu ả bắt đầu nghĩ ra một kế hoạch và ả bắt đầu diễn.

- Song Ngư, tôi có làm gì cô đâu mà cô đánh tôi, còn nói những lời xúc phạm tôi? - ả cố tình nói lớn tiếng.

Nhóm Thiên Yết nghe thấy tiếng ả thì chạy nhanh vào lớp. Ắ ngay lúc đó cũng dùng bàn tay đang bị tay Song Ngư giữ lấy mà tự giáng thẳng xuống mặt mình, còn giả vờ té xuống đất. Song Ngư cũng rất bất ngờ vì hành động của ả. Cùng lúc nhóm Thiên Yết cũng đã vào lớp nhưng vì sự việc quá nhanh nên không ai có thể nhìn rõ sự thật, chỉ nhìn thấy cảnh sau là Song Ngư tát Tuyết Nhi. Còn ả Tuyết Nhi thì ngồi dưới sàn ôm mặt, trên má xuất hiện một vết sưng dài, máu chảy rất nhiều do chiếc nhẫn cô ta mang trên tay gây ra. Ắ quên là mình đang đeo nhẫn, mặt nhẫn là hình vuông nên cạnh rất nhọn vì vậy mà đã làm ả bị thương (t/g: quả báo đấy.. Đáng đời.). Ma Kết thấy vậy thì chạy đến chỗ ả, đỡ ả dậy, trừng mắt nhìn Song Ngư.

Song Ngư, cô bắt giặc lùi lại hai bước khi thấy ánh mắt Ma Kết nhìn mình.

- Cô quá đáng lắm rồi đấy Song Ngư, sao cô có thể làm ra chuyện như vậy, cô còn chuyện xấu xa gì có thể làm nữa không hả? Sao lại đánh tiểu Tuyết ra như vậy? - Ma Kết quát lên.

- Tôi không có, là tự cô ta tát mình thôi - Song Ngư cố giải thích.

- Cô thôi đi, có ai điên mà đi tát vào mặt mình, và gây ra vết thương sâu như vậy đâu.

- Không phải, tôi đã nói không có mà. Tại sao lại không tin tôi.

- Tin cô hả, cô lấy quyền gì mà bắt tôi tin cô, loại người dối trá như cô mà bắt tôi tin sao. Giả tạo - Ma Kết nhếch môi cười khinh.

Song Ngư đôi mắt đỏ hoe, cô không ngờ Ma Kết lại nghĩ cô là người như vậy. Xem ra suốt mấy ngày qua cô tự nhận hết lỗi về mình là công cốc rồi, anh vẫn chỉ xem cô là một kẻ lường gạt thôi. Đau thật đấy.

Về phần Thiên Yết, Thiên Bình, Kim Ngưu, Song Tử, Bạch Dương, Nhân Mã và Sư Tử thì ai về chỗ người nấy vì họ không muốn xen vào chuyện giữa Kết - Ngư. Nhưng lúc về chỗ, mắt Sư Tử chợt nhìn xuống tay ả Tuyết Nhi, thoáng thấy chiếc nhẫn ả đeo và vết thương trên mặt ả, kích thích hoàn toàn giống nhau. Sư Tử ngỡ ngơ nhưng lại không chắc nên đành thôi, vì như Ma Kết nói đâu ai điên đến mức mà tự tát mặt mình đâu. Nên cho qua và đi về chỗ mình.

- Loại người giả tạo như cô, tôi đây kh...

- Đủ rồi, tôi không ngờ anh lại nghĩ tôi như vậy. Ha, vậy mà suốt thời gian qua cứ tự nhận hết lỗi về mình, là mình có lỗi trước vì đã giấu anh chuyện tôi là thủ lĩnh bang Angela, anh vì giận nên mới thân thiết với ả ta *chỉ Tuyết Nhi*. Ha...hahahah, nhưng thật không ngờ....Anh thì biết gì chứ, anh có từng đặt mình vào vị trí của tôi hay chưa, anh có từng nghĩ một người đứng đầu một tổ chức lớn như tôi thì có rất nhiều kẻ thù hay không, anh có từng nghĩ vì sợ anh gặp chuyện nên tôi mới che giấu thân phận của mình? Có không,

đã từng nghĩ chưa? ĐÃ TỪNG CHƯA HẢ? - Song Ngư đưa tay ôm lấy ngực trái mình, nơi trái tim đang muốn vỡ tung ra, cô đau đến không thở nổi - Giả tạo, lừa gạt. Phải rồi, tôi là vậy đó, anh cứ nghĩ tôi như vậy đi.

Song Ngư nói xong thì chạy vụt đi, lúc Song Ngư lướt qua Ma Kết vô tình có một giọt nước rơi vào má anh.

“- Cô ấy khóc sao?”

Ma Kết nhìn theo bóng Song Ngư khuất sau cánh cửa muốn đuổi theo nhưng đôi chân sao không thể nhấc lên được.

Song Ngư rời khỏi lớp, cô lao nhanh ra khỏi trường chạy đi. Trời lúc này cũng chuyển mây đen.

Xẹt...xẹt...âm...âm...Tiếng sấm vừa dứt thì một trận mưa to đổ xuống.

Trên một con đường, Song Ngư lê từng bước chân nặng nhọc của mình tiến về phía trước, cô cứ đi mãi mà không biết nơi mình muốn đến là đâu. Gương mặt cô trắng bệch, chắc là do dầm mưa quá lâu. Đôi mắt cô đỏ hoe, là do khóc hay vì nước mưa tấp vào mặt, vào mắt mà khiến nó đỏ lên. Có lẽ là vì khóc, bởi lẽ bờ vai của cô đang run lên từng hồi. Tim cô đau lắm, quặn thắt. Siết chặt ngực trái của mình. Cô tự hỏi sao nó lại đau đến vậy, cô phải làm gì đây, làm sao để làm nó không đau nữa? Ai đó giúp cô đi. Cô mệt quá. Song Ngư cứ đi dưới mưa mãi như vậy, cô không biết là mình đã về nhà như thế nào nữa. Chỉ biết là vừa vào nhà thì cả người cô nặng trĩu, đổ ập xuống nền nhà. Trước khi ngất đi cô nhìn thấy gương mặt lo lắng của Xà Phu đang nhìn cô rồi sau đó là một mảng tối đen. Cô lâm vào tình trạng hôn mê.

- Căn cứ bang Cosa Nostra -

Bầu không khí trong phòng bây giờ chỉ có thể dùng hai từ để hình dung, đó là im lặng. Mặc dù trong phòng hiện giờ đang có sự hiện diện của 8 người trừ Cự Giải đang trong nhà bếp. Ma Kết thì đang ở trong phòng. 8 người chẳng ai nói với ai câu nào mỗi người ngồi một nơi theo đuổi suy nghĩ riêng của mình.

Cạch...Tách cả phê nóng hồi được đặt xuống trước mặt mỗi người, Cự Giải ngồi xuống cạnh Thiên Yết, nhìn anh một hồi thì lên tiếng để xua đi cái bầu không khí im lặng đến đáng sợ này.

- Theo như em nghĩ thì Song Ngư không phải người như vậy đâu. Cứ cho là Song Ngư đánh Tuyết Nhi đi, nhưng đó lỡ như đằng sau còn có uẩn khúc gì nữa thì sao. Giống như là Tuyết Nhi đã nói gì đó xúc phạm đến cậu ấy, nên cậu ấy mới đánh Tuyết Nhi. Mọi người cũng biết, cô Tuyết Nhi đó không ưa gì Song Ngư mà.

- Hây, chuyện Song Ngư có đánh Tuyết Nhi hay không thật ra mọi người cũng không rõ. Vì chẳng ai chứng kiến tất cả mọi chuyện, chỉ khi mọi người đi vào thì thấy Tuyết Nhi đang té xuống tay ôm mặt thôi - Kim Ngưu thở dài nói, cô cũng chẳng biết là Song Ngư hay Tuyết Nhi nói đúng.

- Thật ra thì... - Sư Tử ngập ngừng cất tiếng. Cô không biết có nên nói ra điều mà mình thấy và đang nghi ngờ không. Dù gì Song Ngư cũng là bạn cô, tuy rằng cô rất giận Song Ngư chuyện cô ấy giấu cô về thân phận của mình nhưng dù sao cô và Song Ngư cũng chơi với nhau từ nhỏ. Cô cũng không nên xấu tính như vậy nha.

- Thì gì? Em mau nói đi Sư nhi, đừng ngập ngừng như vậy - Nhân Mã chau mày nhìn Sư Tử hồi thúc.

- Aiss, thì là à Tuyết Nhi đó - Sư Tử đột nhiên cáu gắt nói.

- Cô ta làm sao? - Kim Ngưu miệng nhồm nhoàm một họng bánh hỏi.

- Tổn gì là à ta tự tát vào mặt mình.

- Sao cậu lại nghĩ vậy?

- Là vết thương trên mặt cô ta. Lúc sáng tớ để ý thấy Tuyết Nhi đeo một chiếc nhãn, vết thương ở trên mặt Tuyết Nhi hoàn toàn giống với kích thước của mặt nhãn - Sư Tử nói.

- Ồ. Cậu nói tớ mới nhớ, tớ cũng có thấy cô ta đeo nhãn, Ngưu nhi thì không có - Kim Ngưu chợt nhớ ra Song Ngư không đeo nhãn thì nói.

- Vậy sao lúc đó không nói ra hử, giờ mới chịu nói là sao? - Bảo Bình đánh một phát vào vai Sư Tử.
- Thì như Ma Kết nói, đâu có ai điên mà tự đi tát vào mặt mình để gây ra vết thương như vậy đâu. YA, CẬU ĐÁNH ĐAU THẬT ĐẤY - Sư Tử xoa xoa vai hết lớn, do đau quá đó mà.
- Nếu thật sự cái cô Tuyết Nhi đó tự đánh mình thì chắc hẳn thần kinh cô ta có vấn đề - Song Tử để ngón trỏ ngay thái dương xoay xoay, miêu tả thần kinh Tuyết Nhi không bình thường.
- Cũng có thể là cố tình - Nhân Mã nãy giờ im lặng thì lên tiếng - Có thể là ả Tuyết Nhi đó muốn dựng một màn kịch để Ma Kết nhìn thấy và hiểu lầm Song Ngư là một người xấu xa, độc ác. ả vốn không ưa gì Song Ngư, lại thích Ma Kết nữa thì việc lập mưu để chia rẽ hai người họ thì rất có khả năng.

Nghe Nhân Mã nói cả đám gật gù như đồng ý với ý nghĩ của anh. Nãy giờ mặc mọi người nói gì thì nói riêng chỉ có hai con người là vẫn ngồi yên không hé răng, đó là Thiên Yết và Thiên Bình. Cả hai vẫn đang theo đuổi suy nghĩ riêng của mình.

Thiên Yết thì nghĩ đến câu nói của Song Ngư, một người đứng đầu một bang lớn như Song Ngư thì có rất nhiều kẻ thù. Vậy chẳng lẽ vì sợ xảy ra chuyện mà cô mới giấu thân phận của mình, hay còn lí do nào khác. Còn Thiên Bình thì vẫn đang nghĩ về câu nói mà Xử Nữ đã từng nói. Cuối cùng cả hai đi đến kết luận chung rằng, Song Ngư và Xử Nữ có một bí mật đang che giấu.

Về phần Ma Kết, từ lúc ở trường về là anh đã nhốt mình ở trong phòng. Lúc nãy cũng đã nghe được những gì mà mọi người. Trong lòng anh giờ đây là một mớ hỗn độn. Có thật là Tuyết Nhi đã tự tát mình hay không, hay là anh đã nghĩ oan cho Song Ngư. Nếu vậy chắc Song Ngư thất vọng về anh lắm. Ma Kết mệt mỏi ngã người xuống giường, đưa mắt nhìn ra ngoài cửa sổ. Bên ngoài đang mưa rất to.

End chap 9.

11. Chương 10

- Biệt thự nhà Song Ngư -

Sau khi thấy Song Ngư ngất ở dưới nhà, Xà Phu nhanh chóng đưa Song Ngư về phòng rồi kêu người vào giúp cô thay đồ. Vì cả người cô đều ướt như chuột lột, cứ để như vậy sẽ bị cảm thôi. Song Ngư ngủ mê man đến giờ vẫn chưa tỉnh.

Xà Phu đang ngồi ở phòng khách, anh muốn gọi điện báo cho Xử Nữ biết về chuyện của Song Ngư và Ma Kết nhưng lại sợ cô đang bận giải quyết chuyện bên đó, nếu nói cho Xử Nữ biết chắc hẳn cô sẽ lo lắng. đành để sau vậy.

- Anh Xà Phu - Song Ngư không biết đã tỉnh từ lúc nào và đang đứng sau lưng anh.
- Em tỉnh rồi sao, thấy sao rồi, có không khoẻ chỗ nào không? - Xà Phu lo lắng hỏi khi thấy sắc mặt của Song Ngư có phần nhợt nhạt.
- Em không sao, anh không cần lo lắng như vậy - Song Ngư nở nụ cười nhạt nói.
- Nè Ngư nhi, em có biết anh đã lo thế nào không hử? Sao lại dầm mưa như vậy, rồi ngất đi. Em thật sự làm anh đau tim đó.
- Em xin lỗi, làm anh phải lo lắng rồi.
- Được rồi, bỏ qua đi, em không sao là tốt rồi. Giờ thì nói anh nghe, đã có chuyện gì xảy ra khiến em phải như vậy hử? - Xà Phu nghiêm túc nhìn cô hỏi, anh biết chắc là đã có chuyện gì xảy ra nên Song Ngư mới hành hạ bản thân mình như vậy.
- Anh này, em muốn chuyển lớp - bỏ qua câu hỏi của Xà Phu, Song Ngư nhìn anh nói.

Cô không muốn học ở lớp đó nữa, cô không muốn phải chứng kiến cảnh Ma Kết và Tuyết Nhi thân mật với nhau. Nó cứ như là xát muối vào trái tim đang rỉ máu của cô vậy, rất đau. Nếu anh làm như vậy là để cô phải thấy đau khổ, vậy thì anh thắng rồi, trái tim của cô thật sự đau lắm rồi sẽ không thể nào chịu đựng thêm được nữa.

- Em muốn tránh mặt Ma Kết, nói đúng hơn là em không muốn nhìn thấy Tuyết Nhi và Ma Kết thân mật?

- Phải.

- Được rồi, thứ hai anh sẽ đến trường sớm để nói chuyện với hiệu trưởng.

- Cảm ơn anh, mà chuyện này anh đừng nói cho Xử nhi biết nha - Song Ngư quay lại nói với Xà Phu đang đi lên cầu thang.

- Anh biết rồi, nếu anh mà nói thì em nghĩ giờ này Xử nhi ở đâu hả? Không ở trước mặt em mới lạ đó - Xà Phu dừng bước ngoái đầu nhìn Song Ngư - Cũng khuya rồi, em đi ngủ đi, cả ngày nay dầm mưa đấy, không khéo lại bị cảm cho xem.

- Được - Song Ngư gật đầu mỉm cười.

Xà Phu về phòng, Song Ngư ngồi một lát ở đó rồi cũng đứng dậy về phòng mình.

Đêm. Bóng tối đặc quánh đến đáng sợ, cơn mưa tầm tã như muốn kéo đổ cả bóng đêm. Có tiếng lách cách va đập, có tiếng sầm ầm ầm thì thoảng nhá lên trên bầu trời tối mịt, chấn động cả một vùng rộng lớn. Đêm đã khuya nhưng Song Ngư vẫn không ngủ được, cứ trở mình liên tục. Có lẽ vì trời mưa quá lớn, sấm chớp giăng đầy. Cô sợ sấm, nên không ngủ được. Nằm cuộn tròn trong chăn. Cô lại nghĩ đến Ma Kết, những lúc trời mưa to thế này anh thường đem cô ủ trong lòng, vì anh biết cô rất sợ sấm. Mỗi lần trời mưa lất phất là anh đã leo ngay lên giường và ôm lấy cô. Nhớ lại những lúc đó, nếu không có anh chắc cô thức trắng đêm quá, vì tiếng sấm lâu lâu lại vang lên, nó thật sự rất đáng sợ. Cô luôn cảm thấy an tâm khi ở bên cạnh Ma Kết, sẽ không sợ gì nữa. Nhưng bắt đầu từ bây giờ có lẽ cô nên tập quen dần với việc này rồi.

- Haizz, cố ngủ đi Song Ngư. Người đó không còn bên mày nữa, hãy tập quen dần đi.

Tự nói với mình, Song Ngư cố đưa mình vào giấc ngủ.

Cô không biết mình có đúng không khi cố giấu anh về thân phận của mình?

Nếu như thời gian có thể quay lại cô có nên nói cho anh biết không, hay vẫn tiếp tục chọn cách giấu anh? Chắc cô cũng sẽ quyết định giấu anh, vì nếu cô nói ra lỡ anh gặp nguy hiểm thì sao. Cuộc chiến sắp diễn ra với Thiên Ưng, cô đã từng tưởng tượng nó như thế nào. Nói thật cô cũng không có đủ tự tin để thắng ông ta, ngay cả Xử Nữ còn nhờ cô giúp sức nữa mà. Như thế này có lẽ là cách tốt nhất. Nhưng Ma Kết, anh lại không hiểu hoàn cảnh của cô, không hiểu cô đã phải suy nghĩ rất nhiều nên mới làm như vậy. Lại thêm Tuyết Nhi, cô ta luôn tìm cách làm anh hiểu lầm cô. Cô và anh rồi sẽ như thế nào đây? Suy nghĩ một hồi Song Ngư thiếp đi lúc nào cũng không biết.

..*..*..*..*..*..*..

- Đài Loan -

Gió.

Thổi chậm chậm, nhẹ nhàng...

Rồi nhanh dần, mạnh dần...

Gió thành bão.

Cơn bão của sự thù hận.

Màu đỏ thắm của máu nhuộm đỏ cả khoảng trời.

Xử Nữ lặng lẽ ngắm nhìn cái chết của mặt trời.

Bóng của những cái cây, của chiếc xe hơi sang trọng và người đồ dài trên đất, tạo thành những vết đen kì dị.

Thoảng trong gió là mùi hương của đất - ẩm ẩm và ngai ngái.

Khẽ thở dài, Xử Nữ rời mắt khỏi cái khối cầu đỏ rực đang từ từ chìm xuống phía bên kia đường chân trời và nhìn xung quanh.

Hai năm trước, cô và Thừa Ân từng đến đây để ngắm mặt trời lặn. Thời gian trôi đi, cảnh vật vẫn như vậy không có gì thay đổi chỉ có con người là thay đổi. Giờ đây chỉ có mình cô ở đây nhớ lại những kỉ ức cũ. Anh, liệu có hạnh phúc khi ở thế giới bên kia không?

Xử Nữ ngược nhìn mặt trời chiều lần cuối, cô quay lưng định đi về phía xe mình, bỗng khựng lại. Một đám thanh niên mặt bặm trợn đang tiến về phía cô. Trên môi chúng là những nụ cười đều giả.

- Hey người đẹp. Em làm gì mà lại ra đây ngắm hoàng hôn một mình vậy? Thất tình à? - tên cầm đầu nói bằng chất giọng đùng đùng khó nghe - Đi chơi với bọn anh không, đảm bảo em sẽ vui liền.

- Làm gì mà vội thế, anh đã lịch sự mời rồi mà.

Một tên nhảy ra trước mặt Xử Nữ. Bàn tay dơ bẩn của hắn vươn ra chạm vào người Xử Nữ, nhưng cô nhanh chóng tránh đi.

- Biến đi - giọng nói điềm đạm đến đáng sợ.

- Muốn uống rượu phạt sao? - tên cầm đầu tiến về phía Xử Nữ, vừa đi vừa bẻ khớp tay răng rắc - Người đẹp, ngoan ngoãn mà phục vụ anh đi, đừng để anh phải dùng vũ lực với em.

Một cử động bất ngờ. Tay Xử Nữ thoát khỏi sự kiềm kẹp, tay còn lại lập tức tung một cú đấm đập vào giữa mặt tên đã chặn đường cô. Gã lấy tay che mũi, ngăn không cho cái dung dịch màu đỏ tuôn ra. (t/g: xác định mũi tên đó đã bị gãy.) Xử Nữ lùi lại phía sau vài bước, cô không muốn bộ đồ mình đang mặc bị dính bẩn, dù gì nó cũng là hàng hiệu.

- Mày dám... - cả bọn côn đồ gào lên và xông về phía Xử Nữ.

Trận chiến không cân sức diễn ra.

Cả đám nằm la liệt trên nền đất bẩn. Xử Nữ phủ tay, cất giọng nhẹ nhàng:

- Tôi có một lời khuyên cho các người. Thứ nhất, bỏ thói quen đánh giá người khác qua vẻ bề ngoài đi. Thứ hai, đừng dùng bàn tay dơ bẩn đó chạm vào người tôi.

Nói xong liền bỏ đi. Chiếc xe hơi sang trọng màu đỏ lẩn bánh. Bờ sông lại trở về trạng thái vốn có của nó - yên tĩnh. Gió bỗng nhiên thổi mạnh. Hoà vào trong nó là mùi ngai ngái của đất và sự tanh tưởi từ những vết thương của đám côn đồ.

Chiếc xe lướt nhanh trên đường cao tốc. Vài phút sau đỗ lại trước một vũ trường. Xử Nữ bước xuống, hít một hơi dài rồi bước vào trong. Ngay lập tức cảm giác khó chịu dâng lên tận não cô khi vừa mới đặt chân vào. Tiếng nhạc inh ỏi, mùi thuốc lá nồng nặc, tiếng ve vãn của những cô gái làm ở đây khiến cô buồn nôn.

Xử Nữ tiến vào căn phòng u ám nhưng vẫn còn sáng đèn. Một vài người trong bang Angela đang ở đó, vừa thấy cô thì đứng dậy cúi đầu chào.

- Chào đại tỉ.

- Ủ - Xử Nữ “ừ” một tiếng rồi hỏi - Tên đó đâu?

- Dạ hắn ở trong kia, bị mấy đàn em cho một trận rồi - một người trong bang nói, tay sẵn tiện mở cánh cửa bên phải căn phòng mời cô vào.

Xử Nữ bước vào, bên trong là một tên con trai đang quỳ rạp dưới đất, tay bị trói sau lưng. Hắn xăm đầy mình, tóc nhuộm hai lai. Cả người bị đánh bầm dập, máu me đầy người. Xung quanh hắn là hai người trong Angela.

- Đại tỉ - hai người đó vừa thấy cô bước vào thì cúi đầu chào.

- Người...là ai? - cái tên đang quỳ dưới đất mấp máy môi nói, cổ mở đôi mắt đã bị đánh sưng tấy lên đến không còn nhìn thấy rõ lên mà nhìn cô.

Xử Nữ khẽ nhếch môi, tiến đến chỗ hắn, cô ngồi xổm xuống đối diện với hắn.

- Người nghĩ ta là ai? Cả gan dám đến địa bàn ta gây sự, còn dám khiêu chiến với Angela. Người đúng là chán sống rồi - Xử Nữ hừ lạnh.

- Cô...không lẽ là...Virgo? - tên đó toàn thân run rẩy khi nói ra cái tên “Virgo”, gương mặt dần trắng bệch.

- Thông minh đấy, nhưng tiếc là sự thông minh đó của người đến quá chậm rồi - Xử Nữ đứng dậy, ngưng một lúc rồi nói tiếp - Ngang nhiên đến địa bàn Angela gây chuyện, làm người trong Angela bị thương. Không sao, dù gì thì cũng không ai chết. Ta có thể tha cho người, nhưng những người trong bang thì ta không biết. Nếu người ra được khỏi đây thì người sống, không thì... - Xử Nữ đưa tay lên cổ mình xẹt tay một cái, ý như muốn nói “nếu ra được khỏi đây thì sống, không thì chết” - Đảm bảo với người, khi người vừa lết được ra đến cửa thì cũng tắt thở rồi, người trong Angela rất thù người, hễ thấy mặt người thì sẽ dần cho một trận. Chúc may mắn.

Nở một nụ cười nhạt nhìn tên cầm đầu Hắc bang đang sống dở chết dở, Xử Nữ không chút thương tình mà rời đi. Phất tay với đám đàn em của mình, ý như là muốn làm sao thì làm. Và Xử Nữ biết chắc rằng tên đó sẽ không sống sót mà rời khỏi đó đâu, dù chỉ là một bước.

..*..*..*..*..*..*..

- Việt Nam -

Hôm nay là cuối tuần nên Song Ngự không cần phải đến trường, cô tha hồ mà ngủ. Đang chìm trong chăn ấm nệm êm mơ giấc mơ đẹp thì bị tiếng chuông phá hỏng. Song Ngự chau mày, cô mò mẫn tìm điện thoại.

- Alo - cô giọng ngái ngủ bấm máy nghe.

“Là ba đây” - đầu dây bên kia tiếng ông Song Khiết vang lên.

Gương mặt Song Ngự thoáng đanh lại, cô lạnh lùng hỏi:

- Có chuyện gì?

“Tối nay là sinh nhật Tuyết Nhi, ba muốn con về nhà, nhân tiện ba có chuyện muốn nói.”

- Từ bỏ chính con ruột của mình, suốt mấy năm qua chưa bao giờ tổ chức sinh nhật cho con gái mình mà hôm nay lại tổ chức sinh nhật cho một đứa không phải con của mình - Song Ngự khinh khỉnh nói, miệng cười tựa như không cười.

“Con dám ăn nói với ta như vậy sao, ta là ba con đấy” - bên kia giọng ông Song Khiết có vẻ tức giận.

- Tôi có ba sao, tôi không biết đó.

“Con...”

“Mình bớt giận đi, không tốt cho sức khỏe đâu” - tiếng Hạ Vy vang lên trong điện thoại.

Song Ngự lập tức cúp máy, cứ nghe giọng của bà ta thì máu cô dồn lên đến não. Những lời quan tâm đó là thật sao. Ha. Giả tạo.

Nhưng tại sao ba cô lại muốn cô về nhà? Có chuyện gì muốn nói chứ? Song Ngự biết rất rõ bữa tiệc mừng sinh nhật Tuyết Nhi là ý của Hạ Vy, và ý định muốn cô về nhà cũng là ý của bà ta. Muốn cô nhìn thấy ba quan tâm đứa con không phải ruột thịt như thế nào sao? Được thôi, về thì về, cô cũng muốn xem bà ta giả trò gì.

Cộc...cộc...Tiếng gõ cửa vang lên, bên ngoài tiếng Xà Phu vọng vào.

- Ngự nhi, xuống ăn sáng đi.

- Em xuống liền - cô nói vọng ra.

Nhanh chóng là vscn rồi xuống nhà ăn sáng.

Cùng lúc đó tại nhà Ma Kết.

Anh cùng với ba mẹ mình đang dùng bữa sáng.

- Ma Kết, tối nay con cùng ba đến dự tiệc sinh nhật của Tuyết Nhi, con gái ngài Song Khiết - Nhật Kết - ba của Ma Kết lên tiếng.

- Sao con phải đến đó? - Ma Kết nhìn ông hỏi.

- Tối nay ngoài việc đến dự sinh nhật của Tuyết Nhi, ngài Song Khiết sẽ thông báo với mọi người một tin, là con và Tuyết Nhi sẽ tổ chức đính hôn.

Nghe ba mình nói, Ma Kết lập tức buống đũa, ánh mắt ngạc nhiên nhìn ông.

- Ba đang nói gì vậy, đính hôn cái gì chứ? Nhưng sao lại là Tuyết Nhi, ba cũng biết người con yêu là ai mà.

- Ta biết người con yêu là Song Ngư, nhưng con thử nghĩ xem tình cảnh hiện giờ là thế nào, Song Khiết thương yêu con gái của vợ sau hơn, tuy không phải là con ruột. Trong khi đó thì Song Ngư bị ruồng bỏ và tống ra khỏi nhà, nếu như con lấy Song Ngư thì con chẳng được lợi gì hết, nhưng ngược lại nếu con lấy Tuyết Nhi thì sẽ được lợi rất nhiều. Con sẽ giúp được tập đoàn nhà ta rất nhiều - ông Nhật Kết nói.

- Con yêu Song Ngư không phải vì cô ấy là tiểu thư con nhà giàu có, ba biết rõ mà. Vả lại con không hề yêu Tuyết Nhi.

- Dù gì thì ta cũng đã quyết định, con không muốn cũng phải muốn. Chẳng phải hai đứa đã chia tay rồi sao, khi con biết Song Ngư thật sự là ai. Gia đình ta cũng không muốn có một đứa con dâu là mafia đầu - ông Nhật Kết nói xong thì đứng dậy bỏ đi.

- Ba à... - Ma Kết chán nản gọi ba mình.

- Thôi mà Ma Kết, con cũng biết tính ba con mà, đã quyết định thì không thay đổi được đâu - mẹ Ma Kết lên tiếng.

Ma Kết rời khỏi bàn ăn. Sao mọi chuyện lại đi đến mức này chứ, anh phải làm sao đây?

- Buổi tối -

Tại khu biệt thự sang trọng của Song Khiết, nơi đây đang tổ chức một bữa tiệc linh đình mừng sinh nhật Tuyết Nhi.

Bữa tiệc này vốn không phải là ý định của ông, mà là của Hạ Vy. Ông vì chiều vợ nên mới tổ chức bữa tiệc này. Bữa tiệc hôm nay không đơn giản là buổi tiệc sinh nhật của Tuyết Nhi, mà ông Song Khiết còn muốn thông báo tin quan trọng cho mọi người biết. Đạo gần đây tập đoàn ông đang gặp một vài rắc rối, nợ rất nhiều tiền của ngân hàng. Ông không biết phải giải quyết thế nào, trong khi ông đang đau đầu suy nghĩ cách tìm cách giải quyết thì Hạ Vy đã đưa ra một kế sách. Bà ta nói tập đoàn CK có thể giúp tập đoàn thoát khỏi tình trạng khủng hoảng. Ông đã rất mừng, Hạ Vy nói chủ tịch tập đoàn CK sẽ giúp nếu như đồng ý cho Song Ngư kết hôn cùng con trai ông ta - Cao Tiên. Vì con trai ông ta đã để ý Song Ngư từ lâu. Và ông đã đồng ý. Không những vậy, bà ta còn bảo ông Song Khiết, nhân việc cho Tuyết Nhi và Ma Kết đính hôn luôn. Vì bà ta biết con gái mình rất yêu Ma Kết, với lại tập đoàn nhà họ Tống không phải tầm thường, nếu kế hoạch của bà ta thành công thì sẽ là một mối hời lớn. Nghĩ đến đó thôi mà bà ta đã rất vui, ngờ rằng kế hoạch của bà ta đang diễn ra đúng những gì mà bà đã vạch ra, nhưng bà quên rằng một điều. Song Ngư là người không dễ nói phở, cô sẽ chịu để yên chắc, chưa kể nếu biết việc này là do bà sắp xếp thì bảo đảm một điều, hai mẹ con mà ta sẽ chết rất khó coi. Nói gì thì nói, Song Ngư cũng là chủ tịch của một tập đoàn lớn, lại là thủ lĩnh bang Angela có thế lực, đâu phải dễ đối phó.

Bữa tiệc tối nay toàn những nhân vật nổi tiếng, đầy máu mặt và tiền của đến tham dự. Chỉ còn nửa tiếng nữa bữa tiệc mới bắt đầu, nhưng khách dường như đã đến gần đầy đủ tập trung trước một hội trường lớn, xung quanh hội trường là các bàn tiệc dài được phủ bằng những chiếc khăn nhè nhà và trên đó được đặt

những món ăn thức uống đầy hấp dẫn. Chính giữa căn phòng thì được chừa một khoảng trống rộng rãi để các vị khách đi lại và đứng trò chuyện với nhau.

Tối nay, ngoài Ma Kết ra thì các sao nhà ta cũng có mặt đông đủ, dù gì thì họ cũng là các thiếu gia, tiểu thư nhà giàu mà. Kim Ngưu chẳng quan tâm đến sự đời, vừa đến là cắm cúi vào đồ ăn thức uống. Song Tử đứng kế bên can ngăn, chứ không cô chén sạch hết đồ ăn trước khi bữa tiệc bắt đầu mất.

- Được rồi Ngưu nhi, em đừng ăn nữa mà, em ăn nhiều lắm rồi đấy - Song Tử lên tiếng ngăn Kim Ngưu lại.
- Đồ ăn ngon thiệt a, ăn mà muốn ăn hoài luôn - Kim Ngưu miệng dính đầy dầu mỡ nói, hai tay cũng vậy.
- Xem em kìa, dính tèm lem mặt rồi này - rút một vài miếng khăn giấy trên bàn, Song Tử lau miệng, lau tay cho Kim Ngưu. Cô thì để mặc anh lau, mắt ngó nghiêng như tìm kiếm ai đó - Em đang tìm ai vậy? - thấy Kim Ngưu cứ nhìn xung quanh, Song Tử hỏi.
- Ngưu nhi, không biết cậu ấy có đến không ha? - cô nói.
- Theo anh chắc không đâu, em cũng biết Song Ngưu đã cắt đứt quan hệ với ba mình rồi còn gì.

Trong khi Song Tử và Kim Ngưu đang đứng nói chuyện với nhau thì bên này nhóm Thiên Yết cũng đang tụ họp lại cùng nhau nói chuyện, có cả Ma Kết. Anh kể cho mọi người nghe về việc mình có mặt tại bữa tiệc hôm nay, cả đám nghe xong ngoại trừ Thiên Yết, Thiên Bình ra thì những người còn lại há hốc mồm nhìn anh.

- Dính hôn sao? Cậu đang đùa hả Ma Kết? - Bảo Bình nhìn anh hỏi lại, cô cứ cho là mình nghe nhầm.
  - Không đùa, ba tớ đã quyết định như vậy - Ma Kết nói.
  - Song Ngưu có biết chuyện này không? - Thiên Yết hỏi, Ma Kết không nói chỉ lắc đầu.
  - Vậy cậu cũng chấp nhận sao, cậu đâu yêu ả Tuyết Nhi đó - Sư Tử.
  - Cậu chẳng lẽ định cắt đứt với Song Ngưu bây giờ luôn sao, cậu vẫn còn yêu cô ấy mà - Thiên Bình lên tiếng.
- Ma Kết định mở miệng nói gì đó thì tiếng loa vang lên, bữa tiệc chính thức bắt đầu. Ông Song Khiết cùng Hạ Vy, Tuyết Nhi đứng ở trên khán đài giữa hội trường, mọi người tụ tập lại nghe ông nói:

- Trước tiên tôi xin cảm ơn tất cả mọi người đã dành thời gian vàng bạc của mình để đến đây, tham dự bữa tiệc sinh nhật của Tuyết Nhi, con gái tôi. Và tôi, có một chuyện quan trọng muốn thông báo cho các vị biết, đó là con gái tôi Tuyết Nhi sẽ đính hôn cùng con trai của tập đoàn họ Tống. Tống Ma Kết.

Nghe Song Khiết nói, mọi ánh mắt đổ dồn về phía Ma Kết. Nhật Kết đứng trên khán đài, miệng nở nụ cười gọi Ma Kết lên.

- Ma Kết, con lên đây đi.

Ma Kết miễn cưỡng bước lên khán đài, Hạ Vy đẩy Tuyết Nhi đứng kế Ma Kết. ả tỏ vẻ e thẹn mà đứng xác vào anh. Bên dưới các sao nhà ta nhìn thấy hành động của ả, sao nam thì nổi da gà, sao nữ thì buồn nôn. Những người có địa vị, nịnh bợ khen Ma Kết và Tuyết Nhi xứng đôi. Tiếng xì xầm, bàn tán vang lên, cũng có vài người nói tập đoàn nhà Song Khiết đang gặp khó khăn lắm vậy cũng chỉ để cứu vãn công ty mà thôi.

- Ngài Song Khiết, có vẻ như ngài còn một tin nữa cần phải thông báo thì phải - chủ tịch tập đoàn CK lên tiếng nhắc nhở, kế bên là con trai mình. Cao Tiên, hần vốn nổi tiếng là ăn chơi sa đọa, đua xe, quây phá còn vướn vào những tệ nạn xã hội. Đã từng vào trại cai nghiện vài lần.
- À, tôi quên mất - Song Khiết cười, cầm mic lên nói - Các vị, ngoài việc Tuyết Nhi đính hôn cùng thiếu gia Ma Kết đây, thì con gái tôi là Song Ngưu cũng sẽ đính hôn cùng với con trai chủ tịch của tập đoàn CK. Cao Tiên.

- Cái gì chứ?

Các sao nhà ta ngạc nhiên khi nghe Song Khiết nói. Ma Kết cũng ngạc nhiên không kém, chuyện này sao có thể xảy ra chứ?

Những lời bàn tán, xì xầm vang lên khi nghe ông Song Khiết nói. Nhưng rồi tiếng xì xầm bỗng im lặng dần, mọi ánh mắt đồng loạt nhìn về phía cửa, có hai người đang đi vào. Không khó để mọi người nhận ra hai người đó là ai. Xà Phu và Song Ngư.

Xà Phu trong bộ âu phục đen, bên trong là chiếc áo sơ mi trắng mở tung nút làm lộ ra đường nét cơ ngực rắn chắc. Những cô bạn của Tuyết Nhi vừa thấy anh thì hai mắt loé lên hình trái tim hồng bự chẳng. Bên cạnh là Song Ngư, cô vốn đến đây là để xem náo nhiệt, xem Hạ Vy bà ta muốn làm gì. Nên tối hôm nay Song Ngư mặc một chiếc áo thun màu đen bên trong, bên ngoài là chiếc áo khoác tay dài nhưng phần eo ngắn màu đen. Chiếc quần bó da bóng và đôi giày cổ cao đen nốt. Lại thêm những trang sức mà cô đeo, từ vòng tay, dây chuyền đến khuyên tai đều là hình đầu lâu, mặt trăng...Tóc được buộc cao lên, khuôn mặt trang điểm đậm. Trông cô rất cá tính và ra dáng một người đứng đầu Angela. Từ người cô toả ra một loại sát khí bức người đến khó thở, đôi mắt sắc lạnh quét nhìn xung quanh. Ma Kết và những sao khác nhìn cô ngỡ ngàng, nhất là Ma Kết. Anh chưa bao giờ thấy bộ dạng này của cô, vì lúc trước khi còn ở cạnh anh cô chỉ toàn mặc những bộ đầm dễ thương, trang điểm nhẹ nhàng. Chứ không như bây giờ. Rồi cuộc đấu mới là con người thật của cô?

- Song Ngư, con đến rồi sao? Lên đây, ta giới thiệu con với mọi người - ông Song Khiết đứng trên khán đài nhìn xuống chỗ Song Ngư nói.

- Không cần, ông gọi tôi về đây có chuyện gì thì nói mau đi, tôi còn có việc phải làm nữa - Song Ngư giọng hờ hững trả lời.

- Cũng được, con sẽ đính hôn cùng với Cao Tiên, con trai của chủ tịch tập đoàn CK - ông Song Khiết vào thẳng vấn đề.

- Cô đã đến rồi thì ở lại đi Song Ngư, hôm nay sinh nhật tôi, với lại ba cũng cho tôi và Ma Kết đính hôn rồi. Cô ở lại chúc mừng tôi đi.

Lời nói của Tuyết Nhi như một nhát dao đâm thẳng vào trái tim vốn đã nhiều vết thương của Song Ngư. Ma Kết, anh đính hôn, với Tuyết Nhi thật sao? Những gì anh nói là thật? Anh thật sự làm như vậy.

- Phải đó Song Ngư, con và Tuyết Nhi, sẽ tổ chức đính hôn cùng một ngày.

Song Khiết cứ nghĩ Song Ngư sẽ nghe theo lời ông mà ngoan ngoãn chấp nhận việc này, vì từ nhỏ Song Ngư luôn nghe lời ông. Nhưng trái ngược với suy nghĩ của ông, Song Ngư cười khẩy và nói:

- Tôi có nói sẽ đồng ý sao, tôi không hứng thú với trò chơi này. Tối đây là đủ rồi - nói xong thì quay lưng đi nhưng Song Khiết gọi lại.

- Song Ngư con dám cãi lời ta sao, ta là ba con đấy.

- Ba sao? Xin lỗi, tôi không có người ba như ông, vứt bỏ đứa con ruột của mình đi nhận một đứa con hoang làm con nuôi - Song Ngư nhếch môi khinh bỉ - Ba tôi sao? Ông ấy đã chết rồi, chết chỉ sau tai nạn của mẹ tôi vài ngày. Tôi...không có ba.

- Con dám... - Song Khiết tức giận khi nghe những lời Song Ngư nói, ông quát lên khi thấy cô đang định rời đi - Nếu con dám bước ra khỏi đây, thì đừng mong bước vào ngôi nhà này một bước nữa.

- Tôi không nghe thì sao? Đừng ép tôi, ông có muốn tôi phá nát bữa tiệc này không hả? Tôi từ lâu cũng đã không bước vào căn nhà này, chỉ là hôm nay ông gọi tôi đến thì tôi đến thôi - Song Ngư quay lại nhìn ông cười khẩy - Tôi biết, người đưa ra ý định bắt tôi đính hôn với cái tên Cao Tiên đó là bà Hạ Vy. Vì vậy mà, ông đừng mong tôi sẽ đồng ý. Không bao giờ đâu.

- Ta chỉ là có ý tốt thôi mà Song Ngư - Hạ Vy lên tiếng nói.

- Ý tốt? Hay đấy, ý tốt của bà là làm cách nào để tôi biến mất kìa, để bà có thể thành thoi mà thực hiện âm mưu chiếm đoạt của bà. Đừng tưởng tôi không biết những gì bà đã làm.

Mặt Hạ Vy tái xanh khi nghe những lời của Song Ngư. Bà thật sự đã đánh giá thấp Song Ngư, cô thật sự không dễ đối phó. Song Ngư nhếch môi nhìn Hạ Vy, rồi quay lưng đi. Cô không muốn ở đây thêm nữa.

- Cho dù con không chấp nhận cuộc hôn nhân này thì cũng phải chịu, ta là bà con, ta nói thì con phải nghe.

- ĐỪNG RA LỆNH CHO TÔI.

Song Ngư đột nhiên quát lên. Đường như đã quá sức chịu đựng, Song Ngư hất đổ những thứ có trên bàn, nắm lấy chiếc khăn trải bàn mà giật mạnh, mọi thứ có trên bàn đều đổ xuống hết.

- Song Ngư con làm gì vậy hả? Dừng lại ngay - ông Song Khiết gào lên.

- Tôi chẳng phải đã nói với ông là đừng ép tôi hay sao, chuyện mà tôi không muốn làm thì cho dù ông có giết chết tôi thì cũng vậy thôi. Sức chịu đựng của tôi có giới hạn, tôi đã cảnh cáo rồi mà. Là ông muốn như vậy.

RẦM

Xoảng...xoảng

Song Ngư đập đổ cái bàn gần mình nhất tạo nên một tiếng động lớn. Bữa tiệc hoành tráng ban đầu giờ đây biến thành bãi chiến trường, một số vị khách đã rời khỏi đó.

- Cô nổi điên gì vậy hả, đây là bữa tiệc của tôi đó. Mẹ cô lúc trước không dạy cô phép lịch sự sao hả? Quả nhiên mẹ nào con nấy.

Ả Tuyết Nhi xấu xa nói, nhưng ả không hề biết rằng câu nói của ả đã châm ngòi cho một quả bom, và giờ nó đã bùng phát.

- Cô câm miệng cho tôi - Song Ngư quay lại nhìn ả Tuyết Nhi, nếu như ánh mắt có thể giết người thì chắc chắn một điều ả đã chết từ lâu.

Sóng muốn lặng mà gió chẳng ngừng. Song Ngư điên tiết, cô rút trong người ra một con dao nhỏ. Mặt ả Tuyết Nhi bây giờ cắt không còn giọt máu. Song Ngư đang kề dao vào cổ ả. Mọi người kinh hãi la hét.

- Cô...cô muốn làm gì? - Tuyết Nhi lắp bắp hỏi.

- Muốn gì hả? Muốn giết chết cô, tôi đã từng bảo cô là không được xúc phạm đến mẹ tôi mà đúng chứ. Vậy mà cô không biết sống chết, sao hả, muốn châu diêm vương sớm không? - Song Ngư nghiêng rằng nói, tay kề sát vào cổ ả Tuyết Nhi hơn làm sụt một đường dài.

- Ngươi nhi, có gì từ từ nói, bỏ dao xuống đi - Cự Giải lên tiếng can ngăn Song Ngư.

- Đây không phải chuyện của cậu, đừng xen vào - Song Ngư quét mắt nhìn các sao nói.

- Song Ngư, đây là nhà ở chứ không phải là nơi để cô giở thói côn đồ đâu. Mau thả Tuyết Nhi ra đi - Ma Kết lên tiếng, từ từ đi đến chỗ Song Ngư.

- Côn đồ? Phải rồi, trong mắt anh tôi là côn đồ, là một kẻ giết người máu lạnh đúng không? - Song Ngư đau lòng, hướng ánh mắt thương tâm về phía Ma Kết. Côn đồ, anh nói cô là côn đồ. Haha, vui thật đấy. Song Ngư nhếch môi, mắt nhìn Tuyết Nhi rồi nhìn sang Ma Kết, cô đẩy Tuyết Nhi ngã xuống - Ma Kết, những ngày tháng trước đây tôi đã cảm thấy rất vui, rất hạnh phúc khi ở cạnh anh. Tôi chưa bao giờ nghĩ mình sẽ nói ra những lời này. Có lẽ ngay từ đầu chúng ta không nên yêu nhau, để bây giờ lâm vào tình cảnh như ngày hôm nay. Tôi và anh dừng lại ở đây, anh hận tôi đã lừa dối anh, vì vậy mà mới tìm đủ mọi cách để làm tôi đau. Anh thắng rồi, tim tôi đã chết. Từ giờ tôi sẽ đi con đường của tôi, anh cứ đi con đường của anh. Nếu có gặp nhau thì cũng xem như không quen biết. Anh biết không, sai lầm lớn nhất trong cuộc đời tôi không phải là che giấu thân phận của mình không nói cho anh biết, tôi không thấy sai lầm về điều đó. Mà sai lầm lớn nhất trong cuộc đời tôi là đã tin anh. Tôi hận anh Tống Ma Kết.

Song Ngư xoay người rời đi để lại bầu không khí ngột ngạt. Mọi chuyện xảy ra ngày càng tồi tệ. Xà Phu này giờ đứng một chỗ quan sát, thấy Song Ngư rời đi cũng cất bước theo. Ma Kết nhìn theo bóng Song Ngư, trong lòng anh giờ đây rối như tơ vò. Anh thật sự không muốn anh và cô như thế này đâu, nhưng không hiểu sao mỗi khi thấy cô thì anh lại nói ra những lời trái với suy nghĩ của mình. Có lẽ anh cần có thêm thời gian để suy nghĩ, sắp xếp những chuyện đã xảy ra.

- Sao mọi chuyện lại thành ra như vậy chứ? - Song Tử đưa tay bóp trán.

- Trông Ngươi nhi lúc này thật đáng sợ - Cự Giải.

- Chẳng phải do ả Tuyết Nhi đó mà ra sao, ả ta thật quá đáng khi cái gì cũng lôi mẹ của Song Ngư vào - Sự Tử lên tiếng, mắt liếc nhìn về phía Tuyết Nhi - Song Ngư cũng tuyệt tình thật đấy, cắt đứt quan hệ với Ma Kết luôn rồi kìa.

- Về thôi, tiệc tàn rồi - Nhân Mã nói.

Mọi người kéo nhau ra về, gương mặt ai cũng sầu não.

Về phần Song Ngư cô cố tỏ ra như mình vẫn ổn để Xà Phu không phải lo, nhưng thật chất là cô đang rất đau. Ma Kết, anh quá vô tâm. Sao lại không chịu hiểu cho nỗi khổ của cô chứ, tại sao lại tàn nhẫn với cô như vậy. Anh thật sự đánh hôn với Tuyết Nhi, cô như muốn ngất đi khi nghe ả Tuyết Nhi nói. Cả thế giới quanh cô như sụp đổ. Và quan trọng là anh không phải đối việc đó, cô chưa từng nghĩ anh sẽ làm như vậy. Anh đã vô tâm thì đừng trách cô vô tình, kết thúc sớm chuyện tình của cả hai là cách tốt nhất. Từ giờ cô cũng sẽ đóng trái tim của mình lại. Đau một lần, với cô quá đủ rồi.

.-.*.-.*.-.*.-.*.-.

Một tuần sau.

-Trường Zodiac -

Đã hơn một tuần rồi, Ma Kết cũng như mấy sao khác không gặp Song Ngư và Xà Phu. Cả hai người họ như là bốc hơi vậy, biến mất không chút dấu vết. Một tuần không gặp Song Ngư, Ma Kết rất nhớ cô. Trong lòng anh cảm thấy khó chịu khi không được nhìn thấy cô.

Sau bữa tiệc hôm đó, qua ngày hôm sau thì mọi người trong lớp nhận được tin Song Ngư và Xà Phu chuyển lớp, còn về việc cả hai học ở lớp nào thì không ai biết. Tất nhiên là vậy, ngay cả những người cùng lớp với Song Ngư và Xà Phu còn chẳng nhìn thấy nữa mà. Một là không có khả năng nhìn thấy được Song Ngư và Xà Phu trong lớp, hai là đã nhanh chóng bị bịt miệng bằng một số tiền lớn quăng vào mặt. Ma Kết đã từng bỏ ra một ngày để đi khắp các phòng học tìm xem Song Ngư rốt cuộc là học ở lớp nào nhưng đều không thấy. Anh không ngờ rằng, lần gặp mặt ở bữa tiệc hôm đó là lần cuối cùng anh được nhìn thấy Song Ngư. Cô biến mất như chưa từng tồn tại.

Về phía Song Ngư và Xà Phu. Cả tuần nay cả hai vốn đâu có đi học, vì bận giải quyết chuyện trong bang. Một băng nhóm có tên Shadow, dưới sự chỉ huy của một người tên Ray, hấn ta cho một đám đàn em đến phá hủy căn cứ Angela, và muốn san bằng Angela. Nghe thì có vẻ dễ nhưng Song Ngư đâu thể để tình trạng đó xảy ra được, vô duyên vô cớ hấn cho người tấn công căn cứ của bang, hấn là kẻ đã khai hỏa trước nên cô phải chống trả. Ban đầu vì quá bất ngờ mà bang cô không ít người bị thương, nhưng nhanh chóng đã khắc phục. Bang Shadow đó đã bị Song Ngư tiêu diệt, tên Ray cũng đã bị bắt nhốt.

Mọi chuyện đã được giải quyết xong, nhưng trong trận đánh lần này bang cô đã tổn hao không ít tiền bạc để trang bị những vũ khí hạng nặng, tiền chữa trị cho những người bị thương.

Xà Phu trong lúc đánh nhau đã bị trúng một nhát dao, vì bị bọn người đó đánh lén. Song Ngư thì bị ăn một viên đạn vào vai. So với những trận đánh trước đây thì trận đánh lần này dưới sự chỉ huy của Ray diễn ra lâu hơn, hấn quá thông minh có thể biết được kế hoạch mà Song Ngư vạch ra.

Hiện tại thì Song Ngư và Xà Phu đang ở nhà nghỉ ngơi dưỡng thương. Chuyện lần này Song Ngư chưa nói với Xử Nữ vì không muốn cô bạn của mình lo lắng.

Trong phòng khách -

Xà Phu đang ngồi nhâm nhi tách cà phê và đọc báo. Song Ngư từ trên lầu đi xuống, tiến đến chỗ Xà Phu ngồi đối diện anh.

- Chào buổi sáng anh Xà Phu - cô cười nhìn Xà Phu chào.

- Chào, vết thương em sao rồi hả? Đỡ hơn chưa? - đặt tờ báo xuống Xà Phu hỏi.

- Đỡ hơn nhiều rồi, không còn thấy nhức nữa. Anh thì sao?

- Cũng vậy.
- Không ngờ bang Shadow lại mạnh như vậy, tên Ray đó thật sự rất mạnh. Lần này làm người bên ta bị thương không ít - Song Ngư ngả người ra sau, hai mắt nhắm nghiền.
- Dù sao thì mọi chuyện cũng đã được giải quyết, em đừng lo nữa.
- Ừm. Anh Xà Phu này, tối nay anh chở em đến căn cứ Cosa Nostra được không? - Song Ngư ngồi lại ngay ngay ngắn nhìn Xà Phu nói.
- Đến đó làm gì, em đã nói không đến đó nữa mà - Xà Phu ngạc nhiên nhìn Song Ngư.
- Em đến đó để lấy một vài thứ thôi, em còn đồ ở đó.
- Anh biết rồi, tối anh chở em đi.

Tua nhanh đến buổi tối nào.

- Căn cứ Cosa Nostra -

Từ sau bữa tiệc sinh nhật của ả Tuyết Nhi, được ông Song Khiết cho đính hôn cùng với Ma Kết, Tuyết Nhi cứ bám theo Ma Kết không rời làm anh rất phiền. Không những vậy, cô ta còn mặt dày đến nỗi dọn tới ở luôn trong căn cứ mặc cho bị mọi người trong nhóm phản đối. Cô ta đảo lộn hết tất cả mọi thứ trong căn cứ.

- Nè Tuyết Nhi, cô không thể cứ ăn không rồi ngồi đó chơi như vậy được, ít nhất cô cũng phải làm việc đi chứ. Còn nữa đừng bao giờ lấy đồ ăn vặt của tôi mà ăn khi chưa xin phép - Kim Ngưu bực tức nói khi ả Tuyết Nhi cứ lấy hết bánh snack của cô ra mà ăn khi chưa có sự đồng ý của cô.
- Cô bảo tôi phải làm gì chứ, có gì đâu mà làm. Mà tại sao tôi phải làm? - ả đáp tỉnh bơ.
- Ít nhất cô cũng phải rửa chén khi mọi người ăn cơm xong, sắp xếp chỗ mình lại gọn gàng vào buổi sáng khi ngủ vậy. Cô cứ để bữa bọn như vậy thì làm sao - Cự Giải nói.
- Tôi vốn là tiểu thư đài cát, sao có thể làm những chuyện đó - ả Tuyết Nhi ngồi xăm soi bộ móng tay mới sơn, không quan tâm tới những gì Kim Ngưu, Cự Giải đã nói.
- NÀY - Sư Tử đột nhiên gào lên, thiệt là hết chịu đựng được với con người này - Cô nói như vậy mà nghe được hả? Chén ăn xong không chịu rửa, sáng ngủ dậy cũng chẳng chịu sắp xếp mền gối. Đồ mặc thì cũng không giặt mà dồn một đống. Chúng tôi có phải osin của cô đâu mà phục vụ cho cô hả, muốn làm tiểu thư thì về nhà cô mà làm. Lần trước đống đồ của cô bị tôi vứt hết rồi mà đúng chứ, cô muốn nó lập lại lần hai không? Grừ... - Sư Tử thở hổn hển, đôi mắt đỏ ngầu nhìn ả.
- Sư nhi, bình tĩnh, từ từ nói mà - Nhân Mã với tay kéo Sư Tử lại khi thấy cô chuẩn bị lao đến chỗ Tuyết Nhi. Gì chứ nếu không can Sư Tử lại thì đảm bảo cô sẽ lao đến cho Tuyết Nhi một trận.
- Buông em ra, em không thể chịu được cô ta ở đây thêm giây phút nào nữa đâu. Ngay từ đầu là em đã không ưa cô ta rồi.
- Thôi mà, bình tĩnh đi ha. Ngồi xuống - Nhân Mã kéo Sư Tử ngồi xuống, rót ly nước đưa cho cô uống hạ hỏa.
- Bỏ ngoài tai những gì Sư Tử nói, ả Tuyết Nhi quay sang gọi Cự Giải.
- Cự Giải, tôi đói rồi, nấu gì cho tôi ăn đi.
- Câu nói của ả như đổ thêm dầu vào ngọn lửa đang cháy phừng phừng của Sư Tử, ả ta xem bọn cô là osin hay sao chứ. Nếu không phải vì bị Nhân Mã giữ lại thì Sư Tử đã nhào đến bóp chết ả rồi.
- Giải nhi không phải người làm để cho cô sai bảo đâu - giọng Thiên Yết lạnh lùng vang lên sau lưng ả làm ả thoáng rùng mình - Cô mau chóng dọn đồ của mình ra khỏi đây đi trước khi tôi còn lịch sự.

Anh cũng không ưa gì Tuyết Nhi, hạng con gái lẳng lơ như ả, cái dáng ổng a ổng ẻo ngày nào cũng lượn qua lượn lại làm anh chóng hết cả mặt. Cô ta không biết làm gì ngoài việc ăn xong rồi ngủ.

- Tại sao tôi phải dọn đi, tôi sắp là vợ của anh Ma Kết rồi phải ở cạnh anh ấy chứ.

- Ha. Nè, mơ mộng dùm cái đi. Cô và Ma Kết còn chưa đính hôn, cũng không biết là có đính hôn hay không, ở đó mà chồng với vợ. Tỉnh mộng đi - Song Tử lên tiếng, nhếch môi cười khinh.

- Các người cứ đợi mà xem, tôi với anh Ma Kết nhất định sẽ kết hôn. Tôi với anh ấy mới là một đôi, phải không Kết ca - ả Tuyết Nhi ngồi sát vào Ma Kết, khoác tay anh.

- Tránh xa tôi ra, tôi sẽ không kết hôn với cô đâu - Ma Kết lạnh lùng nói.

Nhìn Ma Kết có vẻ mệt mỏi. Không mệt sao được, mấy ngày nay ngày nào anh cũng dậy sớm đến trường đợi Song Ngư, để xem cô học lớp nào. Nhưng vẫn không thấy cô dù chỉ là cái bóng. Anh rất nhớ cô, nhớ cô đến phát điên lên rồi. Anh đã tự nói với mình rằng, chỉ cần cô xuất hiện anh nhất định sẽ giữ chặt lấy cô, không buông ra nữa. Dù cô có là ai đi nữa, anh không quan tâm chỉ cần cô vẫn là Song Ngư thì được rồi.

King koong...king koong...Tiếng chuông cửa vang lên cắt đứt suy nghĩ của Ma Kết. Bảo Bình đứng dậy ra mở cửa, cô ngạc nhiên khi thấy Song Ngư đứng trước cửa.

- Ngư nhi.

Nghe Song Ngư gọi Ngư nhi, Cự Giải, Kim Ngưu, Sư Tử từ trong phóng vọt ra ngoài.

- Nè con cá kia, cậu đi đâu mà cả tuần nay không thấy tăm hơi đâu hết vậy, biết tội này lo lắng không. Đi đâu cũng phải nói một tiếng chứ - chưa gì mà Sư Tử đã xô cho Song Ngư một tràng. Cự Giải, Bảo Bình, Kim Ngưu đứng nhìn Sư Tử như thể cô là người ngoài hành tinh. Bình thường cô không thích Song Ngư mà, từ lúc biết Song Ngư là ai ấy, nhưng bây giờ phản ứng như vậy là sao. Thay đổi nhanh còn hơn chong chóng nữa.

- Mừng cậu trở về - Kim Ngưu cười nhìn Song Ngư.

- Ngư nhi, cậu bị thương sao? - vẫn là Cự Giải tinh mắt nhất khi phát hiện vai của Song Ngư bị quần băng.

- Giết người nhiều quá nên chắc là bị ai đó thuê người ám sát chứ gì - Ma Kết mĩa mai nói. Anh thật không hiểu nổi chính mình, sao lại nói ra những lời khác với suy nghĩ của mình như vậy chứ - Chẳng phải cô đã nói cô sẽ đi đường của cô mà, về đây làm gì?

- Cậu nói gì vậy Ma Kết - Sư Tử liếc xéo Ma Kết - Mặc kệ cậu ta đi Ngư nhi.

- Ngư nhi, cậu đã về rồi thì đừng đi nữa nhé, không có cậu tớ buồn lắm đó - Bảo Bình nói.

- Phải đó, chuyện trước đây chúng ta bỏ qua đi ha - Sư Tử.

- Tôi... - Song Ngư lúc này mới mở miệng nói -...hôm nay về là để lấy một vài thứ của mình rồi sẽ đi, không ở đây nữa. Trước đây mọi người xem tôi như thế nào thì giờ cứ xem tôi như vậy đi, đừng bỏ qua những chuyện mà tôi đã làm. Tôi đã lừa dối mọi người, cùng Xử Nữ đánh nhau với mọi người làm Nhân Mã bị thương. Cút ghét tôi như trước đây đi. Tôi vào lấy đồ đây.

Song Ngư nói rồi vào trong phòng của cô và Ma Kết. Ma Kết thì vẫn ngồi yên một chỗ, mặt không cảm xúc.

“Cô ấy nói là không ở đây nữa, Ma Kết mày làm gì đi chứ, ngăn cô ấy lại đi. Mày vốn không muốn như vậy mà” - trong lòng Ma Kết đang gào thét, anh muốn vào trong nói với Song Ngư một câu xin lỗi, mong cô đừng đi nhưng sao anh lại không thể đứng dậy được, cứ như có ai đó giữ lấy người anh lại vậy.

- Trong phòng Ma Kết -

Tuyết Nhi đang ở trong phòng, lúc nãy nhân lúc Ma Kết không để ý ả đã lén mở cửa vào phòng anh. Vì nghe nói anh với Song Ngư từng ở cùng phòng, ả rất tò mò muốn biết. Nhưng từ lúc ả chuyển đến đây Ma Kết không cho ả vào phòng lần nào, nay mới có dịp. Vừa vào trong đập vào mắt ả là những khung ảnh của Song Ngư và Ma Kết chụp chung đặt ở trên một cái tủ nhỏ, những bức ảnh chụp mà ai nhìn vào cũng đều sẽ khen hai người đang rất hạnh phúc. ả tức giận vì lấy từng khung ảnh mà đập nát nó, không để ý nên ả vỡ luôn khung ảnh của mẹ Song Ngư mà đập vỡ.

- CÔ ĐANG LÀM GÌ VẬY HẢ? - Song Ngư gầm lên khi thấy ả Tuyết Nhi đang giẫm chân lên khung ảnh của mẹ cô, còn ra sức chà sát làm nó nhẵn nhúm. Cô tiến đến tát cho ả một bạt tai rồi đẩy mạnh ả ra, Tuyết Nhi mất đà ngã oạch xuống đất, đầu cũng vì vậy mà đập vào thành tủ nhỏ gần đó làm chảy máu.

Mọi người ở ngoài nghe tiếng quát của Ngư thì vội chạy vào xem, cảnh tượng trước mắt họ là ả Tuyết Nhi đang nằm sõng soài dưới đất, tay ôm đầu chảy máu còn Ngư thì đứng đó gương mặt đỏ bừng vì, cả người run lên vì tức giận. ả Tuyết Nhi vừa thấy Ma Kết vào thì rướm rướm nước mắt, vội đứng dậy chạy đến chỗ Kết, làm ra vẻ sợ hãi mà nép sau lưng Kết, khóc thút thít:

- Kết ca, cô ta đánh em, hic...em chỉ vô tình làm rớt khung ảnh của mẹ cô ta vậy mà cô ta đánh em chảy máu đầu...hức...Kết ca, em đau lắm. Em thấy chóng mặt quá - ả làm bộ ngã vào người Kết.

- Cô câm miệng cho tôi, cô vô tình hay cố ý cô biết rõ hơn ai hết, cô có thể lừa được người khác nhưng với tôi thì mơ đi. Đừng nghĩ tôi tin những gì cô nói, một người có tâm địa độc ác như cô mà luôn tỏ ra hiền lành, tốt bụng. Tôi đây khinh - Ngư nghiêng răng nói, cô đã phải cố kềm chế lắm mới không xông vào mà giết chết ả.

- Đủ rồi Song Ngư, cô nghĩ gì mà nói như vậy, đã đánh Tuyết Nhi ra thế này còn chối sao. Cô sao có thể ích kỷ như vậy, chỉ là một tấm ảnh thôi mà - Ma Kết nhú mày nhìn Song Ngư tỏ vẻ không hài lòng.

- Đối với anh đó chỉ là một tấm ảnh nhưng với tôi thì nó là mạng sống của tôi. Tôi nói anh biết, tốt nhất là anh kêu cô ta tránh xa tôi ra, đừng bao giờ kiếm chuyện hay xuất hiện trước mặt tôi. Nếu để tôi thấy cô ta lần nào nữa, thì không phải chỉ là một cái tát như hôm nay đâu mà sẽ là một viên đạn đó. Song Ngư tôi nói được thì nhất định sẽ làm được, đừng bao giờ thử thách tính kiên nhẫn của tôi - Song Ngư ánh mắt giận dữ nhìn ả Tuyết Nhi chằm chằm, khắc sâu hình ảnh của ả ta vào trong võng mạc như một lời cảnh cáo rồi lạnh lùng quay lưng rời khỏi.

ả Tuyết Nhi khi nghe Ngư nói thì gương mặt trắng bệch, Ma Kết và mọi người thì đứng như chôn chân ở đó. Chưa bao giờ họ thấy Song Ngư giận dữ như vậy. Còn hơn lúc ở bữa tiệc, cô cứ như một người khác vậy, khuôn mặt lạnh lùng không cảm xúc. Thật ra chuyện này là sao? Song Ngư hay Tuyết Nhi là người nói dối? Hiểu lầm nổi tiếp hiểu lầm. Liệu rằng Ma Kết và cô có thể quay lại hay không đây?

Song Ngư ôm lấy khung ảnh của mẹ mình mà rời khỏi đó, tấm ảnh này là tấm ảnh duy nhất của mẹ mà cô có. Vậy mà ả Tuyết Nhi đó dám làm như vậy.

- Mẹ...mẹ...mẹ à... - Song Ngư ôm khung ảnh của mẹ vừa chạy vừa khóc, nước mắt lăn dài hai bên má.

Xà Phu ngồi trong xe chờ Song Ngư, thấy gương mặt đầm nước mắt của cô anh vội mở cửa xe đi xuống.

- Ngư nhi, em sao vậy? Sao lại khóc hả?

- Hức...anh Xà Phu... - Song Ngư ôm lấy Xà Phu mà khóc nức nở.

- Nói cho anh biết đã có chuyện gì xảy ra - Xà Phu lo lắng hỏi.

- Ảnh mẹ...ảnh của mẹ...hic... - Song Ngư kể lại chuyện cho Xà Phu nghe. Vừa nghe xong Xà Phu gương mặt lộ rõ vẻ tức giận, anh ấn Song Ngư vào xe định chạy đi tìm Ma Kết nhưng Song Ngư ngăn lại. Cô bây giờ không muốn gì hết chỉ muốn yên tĩnh thôi - Đưa em về nhà đi, xin anh.

Xà Phu tạm lắng cơn tức giận xuống lái xe đưa Song Ngư về nhà. Vừa về đến nhà là Song Ngư đã chui thẳng vào phòng, Xà Phu ở ngoài nghe thấy tiếng khóc nức nở của Song Ngư mà không khỏi đau lòng. Chưa bao giờ anh thấy Song Ngư khóc nhiều như vậy. Có lẽ anh nên gọi cho Xử Nữ.

End chap 10.

Haizz, thiệt tình mà nói lên đọc truyện của những tác giả khác thấy mà ham, phải nói là hay dã man còn đọc lại truyện mình thấy nó cứ đơ đơ thể nào ấy. Những lúc như vậy tình thần viết truyện xuống dốc không phanh luôn.hic hic.*chui vô góc nhà tự kỷ*

12. Chương 11

- Nhà Song Ngự -

Từ lúc về nhà Song Ngự cứ nhốt mình ở trong phòng, vẫn ôm khư khư lấy khung ảnh của mẹ mình, cô không còn khóc nữa nhưng có ai biết được trong lòng cô đang đau như thế nào. Tim cô càng thêm đau hơn khi Ma Kết, người mà cô yêu lại không tin cô. Chưa bao giờ cô thấy hận Ma Kết như bây giờ, mọi chuyện cứ liên tiếp xảy ra và anh thì không một lần tin cô. Anh luôn nói những lời làm tổn thương cô. Nếu anh đã vô tâm, không quan tâm đến cảm xúc của cô, vậy thì cô cũng sẽ vô tình với anh. Dù gì anh cũng sắp đính hôn với Tuyết Nhi. Cô bây giờ chẳng là gì với anh hết.

Nở nụ cười nhạt, Song Ngự tự nói với chính mình:

- Ma Kết, tôi sẽ quên anh....dù biết là rất khó nhưng tôi nhất định phải quên anh. Trái tim tôi, đau như vậy là đã quá đủ rồi.

Song Ngự chìm trong những suy nghĩ của mình rồi mệt mỏi mà thiếp đi. Cô cảm thấy người mình như không còn chút sức lực nào. Thật sự là đã quá mệt rồi.

Bên phía Xử Nữ, vừa nhận được điện thoại từ Xà Phu nói Song Ngự xảy ra chuyện. Không nghĩ nhiều cô liền gọi máy bay riêng trở về Việt Nam, mặc cho đang là nửa đêm.

- 3 tiếng sau -

Vừa vào nhà cô đã gặp ngay Xà Phu đang ngồi ở sofa, cô liền đi tới.

- Ngự nhi đâu anh? - Xử Nữ hỏi.

- Ở trên phòng, từ lúc về nhà là nhốt mình trong đó, anh gọi thế nào cũng không ra - Xà Phu nói.

- Con nhỏ này...

Xử Nữ đi lên phòng Song Ngự, Xà Phu ở dưới đợi. Dù sao thì anh mà lên đó cũng có làm gì được đâu.

- Phòng Song Ngự -

Mở cửa bước vào trong, căn phòng tối om không chút ánh sáng, Xử Nữ lần mò mở đèn lên. Lia mắt tới chiếc giường của Song Ngự, cậu ấy đang nằm quay lưng về phía cô. Nhẹ nhàng đi đến chỗ Song Ngự, Xử Nữ ngồi xuống bên mép giường.

- Ngự nhi... - Xử Nữ khẽ gọi, đặt tay lên vai Song Ngự, cô cau mày khi thấy cả người Song Ngự đang không ngừng run rẩy - Ngự nhi, cậu sao vậy?

Xử Nữ hốt hoảng vội gỡ tấm chăn ra khỏi người Song Ngự, hơi thở Song Ngự nặng nhọc, gương mặt trắng bệch, miệng khô khốc. Xử Nữ đưa tay sờ trán Song Ngự, cô vội rút tay lại khi cảm nhận cái nóng từ Song Ngự.

- Sao sốt cao vậy chứ? Ngự nhi, cậu nghe tớ gọi không hả, mở mắt ra nhìn tớ đi, Ngự nhi.... - Xử Nữ lay mạnh người Song Ngự.

- Xử nhi... - Song Ngự cố nhấc đôi mi nặng trĩu của mình lên nhìn Xử Nữ, giọng thều thào - Mình...thấy lạnh lắm.

- Cậu bị sốt rồi, đến bệnh viện thôi - Xử Nữ nói, cô lên tiếng gọi Xà Phu - Xà Phu, anh Xà Phu.

Xà Phu nghe tiếng Xử Nữ gọi thì từ dưới nhà chạy lên.

- Chuyện gì vậy Xử nhi? - anh hỏi.

- Giúp em đưa tiểu Ngự ra xe, phải đưa cậu ấy đến bệnh viện, cậu ấy sốt cao lắm.

Nghe Xử Nữ nói, Xà Phu liền tiến đến bế cô ra xe. Xử Nữ theo phía sau, chiếc xe lao thẳng đến bệnh viện.

- Tại bệnh viện -

- Cô ấy không sao, chỉ bị nhiễm lạnh và tinh thần không ổn định dẫn đến sốt cao và hôn mê. Tôi đã tiêm thuốc rồi, một lát nữa sẽ hạ sốt thôi.

Nghe bác sĩ nói, lúc này Xử Nữ và Xà Phu mới thở phào nhẹ nhõm.

- Cảm ơn bác sĩ, vất vả cho ông rồi - Xử Nữ cúi gập người.

- Không có gì, đây là trách nhiệm của tôi mà. Không còn gì nữa, tôi xin phép đi trước.

- Vâng, chào bác sĩ.

Chờ bác sĩ đi khỏi, Xà Phu và Xử Nữ bước vào phòng bệnh của Song Ngư. Xử Nữ hướng ánh mắt về phía giường bệnh nơi Song Ngư đang nằm. Gương mặt Song Ngư đã có chút thần sắc, không còn trắng bệch như lúc này nữa.

- Anh Xà Phu! Rốt cuộc thì đã có chuyện gì xảy ra, sao Ngư nhi lại như vậy? Anh nói em nghe đi - Xử Nữ quay lại nhìn Xà Phu đang ngồi ở ghế sofa. Lúc nhận điện thoại của Xà Phu, anh chỉ nói Song Ngư xảy ra chuyện chứ không nói lý do.

- Hây, chuyện này Ngư nhi vốn không muốn để em biết. Nhưng đến nước này anh không giấu nữa - Xà Phu thở dài, im lặng một lúc anh lên tiếng - Ngư nhi và Ma Kết, đã chia tay rồi. Ma Kết đã biết Ngư nhi là người đứng đầu Angela. Ma Kết vì chuyện này mà hận Ngư nhi, rồi mọi chuyện liên tục xảy ra...

Xà Phu từ từ kể lại mọi chuyện cho Xử Nữ nghe, kể cả những chuyện mà Tuyết Nhi đã làm với Song Ngư. Gương mặt Xử Nữ lộ vẻ tức giận khi nghe những gì Xà Phu kể lại.

- Ma Kết và Tuyết Nhi cũng sắp đính hôn rồi.

- Sao? Đ..đính hôn? - Xử Nữ như không tin vào tai mình - Anh hay thật đấy Ma Kết, làm tổn thương Ngư nhi, còn cùng ả Tuyết Nhi đính hôn. Anh được lắm, tôi sẽ khiến anh phải gánh chịu những gì mà Ngư nhi đã phải chịu, anh sẽ phải hối hận. Cả cô nữa Tuyết Nhi, những gì mà cô và mẹ cô đã làm với Ngư nhi tôi nhất định sẽ cho hai người nhận lại gấp đôi." - ánh mắt Xử Nữ nhìn vào khoảng không vô định, nó lạnh lùng và trong đó ánh lên vài tia tàn nhẫn.

Khi nghĩ đến những nỗi đau mà Song Ngư đã phải chịu trong suốt thời gian qua. Cô bạn này của cô đã phải chịu quá nhiều tổn thương, cô sẽ không tha cho những ai làm tổn thương Song Ngư.

Xà Phu ngồi nhìn Xử Nữ, anh hiểu được những gì cô nghĩ. Anh khẽ cười.

"Cô gái ngốc, em cũng đã chịu không tổn thương rồi mà. Sao chỉ nghĩ cho người khác mà không nghĩ cho bản thân mình một chút chứ."

Xà Phu lắc đầu, cô gái này từ nhỏ đến lớn luôn như vậy, chỉ nghĩ cho người khác mà chẳng quan tâm mình. Có chuyện gì cũng muốn tự giải quyết một mình. Anh đã tự hứa với mình, cả đời này sẽ ở bên cạnh người con gái này, sẽ quan tâm, chăm sóc, lo lắng cho cô. Anh không biết từ khi nào đã yêu cô gái này sâu đậm. Xử Nữ cũng giống như Song Ngư, bề ngoài thì luôn tỏ ra lạnh lùng nhưng bên trong lại rất yếu đuối, mỏng manh. Vì vậy mà cũng cần một người ở bên cạnh, để bảo vệ, để yêu thương. Và anh sẽ là người đó.

Mãi chìm trong suy nghĩ của bản thân mình nên Xà Phu không để ý Xử Nữ đang gọi, đến khi Xử Nữ đánh vào vai anh một cái thì mới giật mình nhìn cô.

- Anh đang nghĩ gì vậy, em kêu hoài mà vẫn không phản ứng gì hết - Xử Nữ nhìn Xà Phu hỏi.

- Không có gì đâu, chỉ là nghĩ lung tung thôi - Xà Phu khẽ cười nói.

- Chuyện của bà Hạ Vy, anh tìm được chứng cứ rồi chứ?

- Sắp rồi, thiếu một bước nữa thôi. Khi nào xong anh sẽ nói em biết.

- Ủ. Cũng trễ rồi, em thấy anh nên về nghỉ đi, mai còn đến trường. Em sẽ ở đây với Ngư nhi.

- Được, vậy anh về. Em cũng nên nghỉ ngơi sớm đi. Mai anh đến đón em - Xà Phu đứng dậy đi ra cửa. Anh biết rõ tính Xử Nữ, giờ mà có khuyên cô về nhà cũng vô ích. Huống hồ gì cô đã nói sẽ ở lại.

- Anh đi đường cẩn thận.

Xà Phu rời đi, Xử Nữ cũng đứng dậy đi tới gần cửa sổ, hướng mắt nhìn xuống dưới sân. Xà Phu đang đến bãi đỗ xe. Với Xà Phu, tình cảm mà anh dành cho cô không phải cô không biết, cô biết chứ, biết rất rõ là đằng khác. Nhưng cô không thể chấp nhận tình cảm của anh được, phần vì cô không có tình cảm với anh. Không phải là không có tình cảm, chỉ là tình cảm của cô dành cho anh giống như là tình cảm của một cô em gái dành cho anh trai của mình vậy. Phần vì cô vẫn chưa quên được Thừa Ân. Và quan trọng hơn là, thời gian của cô cũng không còn nhiều. Bệnh tim của cô ngày càng nặng thêm, cơn đau cứ hành hạ cô mỗi đêm. Cô đã đến gặp bác sĩ và biết được mình không còn sống được bao lâu nữa.

~ Flashback

~~~ Hạ tiểu thư. Bệnh của cô đã chuyển biến rất nặng rồi. Cô cần phải thay tim mới có thể sống tiếp. Tôi khuyên cô nên sớm nhập viện để điều trị. Tôi cũng sẽ tìm người thích hợp để có thể hiến tim cho cô - bác sĩ La, người điều trị cho Xử Nữ ngồi đối diện cô lên tiếng.

- Nếu tôi không nhập viện, tôi còn lại bao nhiêu thời gian nữa? - Xử Nữ nhìn bác sĩ La hỏi.

- Tôi chỉ có thể nói là không còn nhiều, tốt hơn hết cô nên nhập viện từ bây giờ để điều trị, nếu không để bệnh tình chuyển biến xấu hơn sẽ rất khó chữa cho dù có thay tim.

- Tôi biết rồi, tôi sẽ suy nghĩ. Chuyện này xin ông hãy giữ kín đừng nói cho Xà Phu và Song Ngự biết.

End Flashback

- Haizz - khẽ thở dài một tiếng, Xử Nữ cụp đôi mắt xuống. Cô đã không còn nhiều thời gian, nếu bây giờ nhập viện thì không được. Thiên Ứng không biết sẽ có những hành động gì, nếu cô đi bây giờ liệu Xà Phu và Song Ngự có đối phó được với Thiên Ứng không. Cô không phải xem thường Song Ngự và Xà Phu, chỉ là Thiên Ứng quá nguy hiểm, ông ta có rất nhiều kế hoạch tàn độc. Huống hồ gì, cô mới là người gây ra mối thù với Thiên Ứng. Để Xà Phu và Song Ngự một mình chiến đấu, cô làm sao có thể.

- Thiên Ứng, tôi và ông sẽ cùng chết với nhau.

Cuộc chiến này cũng nên đến hồi kết rồi.

- Sáng hôm sau -

Xà Phu cùng Xử Nữ đến trường để xin cho Song Ngự nghỉ học một tuần. Xử Nữ cũng muốn giải thích chuyện cô nghỉ phép quá hạn. Cả hai vừa bước từ phòng hiệu trưởng ra, Xà Phu và Xử Nữ đã chạm mặt với nhóm Ma Kết, có cả Tuyết Nhi nữa. Cả hai chẳng quan tâm, đi lướt qua họ.

- Khoan đã Xà Phu, Ngự nhi hôm nay không đi học sao? - Kim Ngựu hỏi với theo.

- Chị Xử - Cự Giải nhìn Xử Nữ gọi, Xử Nữ ánh mắt lạnh lùng thoáng lướt qua Cự Giải. Nhưng Cự Giải chẳng còn thấy sợ ánh mắt đó của Xử Nữ nữa, Cự Giải cười với Xử Nữ và điều này làm Xử Nữ khó hiểu.

- Từ giờ các người sẽ không thấy Ngự nhi nữa đâu, đừng quan tâm cũng đừng hỏi gì nữa.

- Sao lại vậy, đã xảy ra chuyện gì với cậu ấy? - đám con gái lo lắng khi nghe Xà Phu nói.

- Ha, con nhỏ đó chết luôn cũng được - ả Tuyết Nhi khẽ cười khinh bỉ.

- Ngậm cái miệng thôi của cô vào đi trước khi tôi kêu Bình nhi may miệng cô lại - Sư Tử nghiêng răng ken két, mắt lườm ả Tuyết Nhi toé lửa.

- Ngự nhi rốt cuộc đã gặp chuyện gì vậy Xử Nữ, cô mau nói đi - Kim Ngựu hỏi thúc nhưng Xử Nữ không trả lời. Kim Ngựu quay sang Xà Phu - Xà Phu, anh nói đi.

- Em ấy không sao - Xà Phu đáp rồi quay sang nhìn Ma Kết - Tôi muốn hỏi anh một câu được chứ Ma Kết?

- Được - Ma Kết gật đầu.

- Anh còn yêu Ngư nhi không?
- Tôi không yêu một người có tâm địa xấu xa như cô ta.
- Xấu xa? Là một người đứng đầu một bang lớn trong thế giới ngầm là xấu xa sao? Vậy anh không xấu hả, anh cũng nằm trong một bang mạnh nhất còn gì. Đã khi nào anh nghĩ vì sao Ngư nhi phải làm vậy không?
- Tôi không biết và cũng không muốn biết, tôi chỉ biết cô ta đã lừa dối tôi. Đã làm bạn tôi bị thương thôi - Ma Kết hờ hững nói.
- Ma Kết - Xử Nữ quát một tiếng, cô không thể chịu được khi Ma Kết nghĩ Song Ngư như vậy. Bước đến trước mắt Ma Kết, Xử Nữ vẫn nhìn anh chăm chăm.

Chát

Một cái tát được giáng thẳng vào má Ma Kết, mọi người ngỡ ngàng nhìn Xử Nữ.

- Cái tát này là tôi tát thay cho Ngư nhi. Tôi không nghĩ anh là người như vậy Ma Kết, nhưng thật không ngờ...anh làm tôi quá thất vọng. Tổng Ma Kết, anh nghe cho kỹ đây người đã làm Nhân Mã bị thương, người đã bắn Cự Giải là tôi đây. Anh muốn nghĩ về tôi sao cũng được, nói tôi sao cũng được nhưng đừng nói những lời làm tổn thương Ngư nhi. Cậu ấy đã chịu quá nhiều tổn thương rồi.

Cả đám ngỡ ngàng khi Xử Nữ nói cô là người đã bắn Cự Giải và làm Nhân Mã bị thương.

- Cô...cũng là thủ lĩnh Angela? - Bảo Bình lấp bắp hỏi
- Tôi nghĩ các người đã biết rồi chứ, Angela có hai người lãnh đạo. Tôi và Ngư nhi - Xử Nữ nhìn mọi người nói rồi lại nhìn Ma Kết - Tôi hỏi anh lần cuối Ma Kết, anh thật sự không muốn biết lý do Ngư nhi giấu anh chuyện cậu ấy sao?
- Tôi không muốn biết, cô ta hờ một chút là lại dùng bạo lực. Như hôm qua, chỉ vì một bức ảnh nhỏ mà cô ta làm Tuyết Nhi bị thương. Quá ích kỷ rồi, có gì to tát đâu chứ sao phải hành xử như vậy. Cô ta không đáng để tôi yêu - Ma Kết cũng không biết mình đang nói gì nữa, những gì mà anh nói luôn không giống những gì mà anh đã nghĩ. Anh vốn không muốn nói những lời này, nhưng sao lại cứ bật ra khỏi miệng chứ. (Ma Kết: tác giảaaaaaa *gào*. T/g: *giật mình, quăng điện thoại chạy*. Ài em số rì. Giờ chưa phải lúc đâu anh..)
- Anh nói cái gì hả? - Xà Phu tức giận, chạy như bay đến chỗ Ma Kết, túm lấy cổ áo anh.
- Nè anh làm gì vậy? - Thiên Bình, Nhân Mã và Bạch Dương vội kéo Xà Phu ra. Xử Nữ thì chẳng có ý định ngăn Xà Phu lại.
- Buông tôi ra, hôm nay tôi nhất định phải cho tên này một trận - Xà Phu nói, đôi mắt hằn lên những tia máu đỏ nhìn Ma Kết - Tôi đã nhìn lầm anh, tình cảm của Ngư nhi cũng trao lầm người rồi. Ích kỷ sao? Anh biết gì về Ngư nhi mà nói em ấy ích kỷ. Tấm ảnh đó là tấm ảnh duy nhất của mẹ mà em ấy có, em ấy luôn trân trọng nó nhưng lại bị ả ta làm thành như vậy - Xà Phu chỉ thẳng vào mặt Tuyết Nhi - Nếu là anh thì anh có chấp nhận được việc làm của ả ta hay không? Nếu tôi trong hoàn cảnh đó thì chắc chắn sẽ giết chết ả, Ngư nhi chỉ làm ả chảy máu thôi là đã quá nhân từ rồi. Ma Kết, tôi không biết anh đang nghĩ gì nhưng tôi thấy anh mới là người ích kỷ nhất. Anh có từng đặt mình vào vị trí của Ngư nhi hay không, vì sao em ấy lại trở thành một người đứng đầu thế giới ngầm, vì sao lại giấu đi thân phận của mình. Một đứa trẻ tận mắt chứng kiến mẹ mình chết trước mặt mình, đó có lẽ là một tai nạn, nhưng tang lễ của mẹ mình kết thúc chỉ mới vài ngày thì ba mình lại đưa một người phụ nữ khác về nhà, nói đây sẽ là mẹ kế của con. Thì anh nghĩ thế nào? Có chấp nhận được không khi người mẹ kế đó đã từng là bạn thân của mẹ. Vậy tai nạn xe kia chỉ là một tai nạn bình thường hay là một âm mưu đã được sắp đặt trước. Ngư nhi vì muốn tìm ra sự thật nên mới cùng Xử nhi thành lập Angela, nếu như có thể lực thì việc tìm ra sự thật sẽ rất dễ dàng. Nhưng không ai ngờ được rằng, để có thể tồn tại được trong cái thế giới đó phải chống chọi với biết bao thế lực khác nữa. Anh cũng ở trong cái thế giới này, chắc anh cũng biết mà phải không? Ngư nhi và Xử nhi, hai người con gái này đã phải chịu rất nhiều những tổn thương. Có hiểu làm cũng không thể giải thích, có uẩn khúc cũng chẳng thể nói ra. Anh là người mà Ngư nhi yêu, là người yêu em ấy nhưng tại sao lại không hiểu chứ?

Ma Kết như lặng người đi khi nghe những lời Xà Phu nói, Song Ngự vì việc đó mà lập ra Angela sao? Nhưng sao lại giấu anh, sao lại không nói, anh có thể giúp cô mà.

- Song Ngự ở đâu? Cô ấy hiện giờ ở đâu? Tôi muốn gặp cô ấy - Ma Kết nhìn Xà Phu, ánh mắt cầu khẩn.

Xà Phu không trả lời câu hỏi của Ma Kết, anh quay lại nhìn Xử Nữ. Cô nhìn Ma Kết nói:

- Sau này đừng tìm cậu ấy nữa, tôi sẽ không để anh làm tổn thương Ngự nhi lần nào nữa. Tôi đã phạm sai lầm khi tin tưởng giao Ngự nhi cho anh - nói xong Xử Nữ lướt nhanh qua Ma Kết, tới chỗ Tuyết Nhi cô nhìn ả bằng ánh mắt chứa tia laze - Những chuyện cô và mẹ cô đã làm với Ngự nhi, tôi sẽ bắt hai người nhận lại gấp trăm ngàn lần. Bây giờ cứ việc mà hưởng thụ đi, vì không biết các người chết lúc nào đâu.

Giọng nói như đến từ địa ngục của Xử Nữ là Tuyết Nhi xanh mặt toàn thân run rẩy, chẳng để tâm Xử Nữ bỏ đi một nước.

- Cũng nhờ anh mà Ngự nhi đã phải nhập viện, chắc anh vừa lòng rồi - Xà Phu cười khẩy.

- Nhập viện, Ngự nhi bị làm sao? - giọng Ma Kết lo lắng hỏi.

Xà Phu không nói, đi thẳng một mạch nhưng được vài bước thì Thiên Yết gọi lại.

- Chờ đã. Song Ngự và Xử Nữ đang che giấu bí mật gì đó đúng chứ?

- Anh không nên biết quá nhiều - Xà Phu quay lại nhìn Thiên Yết rồi nhìn Cự Giải đang đứng bên cạnh, anh nói - Giải nhi, anh muốn em biết điều này. Xử nhi chưa bao giờ muốn làm tổn thương em, em ấy không muốn đối xử lạnh lùng với em đâu. Chỉ vì hoàn cảnh bắt em ấy phải làm như vậy. Hy vọng em sẽ hiểu - Xà Phu nhìn một lượt sang những người khác - Câu cuối cùng tôi muốn nói với các người, sau này nếu có gặp Ngự nhi hay Xử nhi cũng hãy xem như không quen biết đi.

Một câu nói phũ phàng mà làm cho những người khác phải suy nghĩ rất nhiều. Ma Kết giờ cũng đã tỉnh ngộ, anh thật sự đã hiểu làm Song Ngự. Phải làm gì đây? Anh phải tìm cô ở đâu đây? Tìm anh đau hơn bao giờ hết, anh thật sự đã phạm sai lầm. Một sai lầm rất lớn.

- Bệnh viện -

Xử Nữ đứng tựa lưng vào tường gần cửa sổ, mắt nhìn vào khoảng không vô định. Một hồi lâu lại quay sang nhìn Song Ngự vẫn đang nằm trên giường bệnh. Từ hôm qua đến giờ Song Ngự vẫn chưa tỉnh. Bác sĩ đã nói chỉ cần hạ sốt thì sẽ tỉnh lại, đã hạ sốt rồi nhưng sao đến giờ Song Ngự vẫn nằm đó. Là do tác dụng của thuốc chưa hết hay là vì đã quá mệt mỏi, vẫn muốn nghỉ ngơi? Cô chưa bao giờ thấy Song Ngự như vậy. Song Ngự mà cô biết luôn rất mạnh mẽ, không dễ khuất phục. Là Ma Kết đã khiến Song Ngự trở nên như vậy, hành hạ bản thân mình.

“Ma Kết! Tôi nên làm gì với anh đây?”

Đó là suy nghĩ của Xử Nữ. Trước đây cô cứ cho rằng Ma Kết là người sẽ mang đến hạnh phúc cho Song Ngự, nhưng không ngờ rằng sẽ có ngày hôm nay. Vì Song Ngự là người đứng đầu Angela mà hận cậu ấy. Ma Kết, anh quá ích kỉ rồi.

- Ừm... - một âm thanh truyền đến tai Xử Nữ kéo cô thoát khỏi dòng suy nghĩ của mình, đi đến bên giường Song Ngự.

Mí mắt Song Ngự khẽ động, cô từ từ mở mắt ra. Ánh sáng bên ngoài làm cô phải nhắm lại, rồi mở ra. Sau vài lần thích nghi cô mới có thể nhìn rõ mọi vật, và biết được nơi cô đang nằm là ở đâu. Là bệnh viện.

- Cậu tỉnh rồi, thấy trong người thế nào, còn mệt không? - Xử Nữ thấy Song Ngự đã tỉnh thì có chút vui mừng.

- Tổ không sao, tổ đã ngủ bao lâu rồi? - Song Ngự thều thào nói, cô thấy cổ họng mình khô khốc.

- Một đêm thôi - Xử Nữ nói, đi rót một cốc nước đưa cho Song Ngự - Uống đi.

Song Ngự cầm lấy hớp một ngụm nhỏ.

- Sao cậu lại về đây, công việc ở Đài Loan thì sao hả?

- Giải quyết xong rồi, dự là tuần sau mới về nhưng nhận được điện thoại của anh Xà Phu, nói cậu xảy ra chuyện nên tớ bay về luôn. Sao lại giấu tớ? - Xử Nữ nhìn Song Ngư hỏi.

- Chuyện gì chứ? - tránh ánh mắt Xử Nữ đang nhìn mình, Song Ngư hỏi lại.

- Chuyện cậu và Ma Kết, tớ đã biết rồi. Sao lại không nói cho tớ biết, cậu có xem tớ là bạn không hả?

- Cũng vì xem cậu là bạn nên tớ mới không nói, tớ không muốn cậu lo lắng, cậu phải giải quyết chuyện công ty bên Đài Loan, ở bang, đã mệt lắm rồi. Tớ không muốn cậu phải lo lắng thêm cho tớ. Với lại nếu cậu biết Ma Kết đã đối xử với tớ thế nào cậu sẽ làm gì anh ấy tớ cũng không dám chắc.

- Sẽ giết chết tên đó chứ làm gì - Xử Nữ kích động nói.

- Đó, vì vậy nên tớ mới không nói cho cậu biết. Xử nhi, dù gì thì tớ và Ma Kết cũng từng yêu nhau. Cho nên cậu đừng làm gì hết, tớ và Ma Kết bây giờ cũng đã kết thúc rồi.

- Được rồi, dù gì thì cũng đã đánh anh ta, dừng ở đây vậy. Nếu cậu đã nói vậy thì thôi. Nhưng mà cậu hãy sang Pháp đi.

- Hả?

Câu nói của Xử Nữ làm Song Ngư thoáng đơ người. Cô tự hỏi lí do gì mà Xử Nữ lại muốn cô sang Pháp.

- Bây giờ sao? - Song Ngư hỏi.

- Đúng vậy. Cậu đã nói cậu và Ma Kết đã kết thúc rồi còn gì, nhưng kết thúc liệu có thể quên được hay không? Nếu đã quyết định chấm dứt thì phải vứt bỏ hết tất cả, không phải sao? Sang Pháp một thời gian để cậu có thể quên hết mọi chuyện ở đây và bắt đầu một cuộc sống mới.

- Tớ sẽ đi nhưng không phải là bây giờ, ít ra cậu cũng để tớ làm xong chuyện của mình đã chứ - Song Ngư nói.

- Được, vậy thì để mọi chuyện kết thúc rồi đi. Xà Phu khi nãy có đưa cho tớ một đoạn băng ghi âm, là Tuyết Nhi. À ta đã nói hết tất cả mọi chuyện mà mẹ cô ta đã làm, và kế hoạch muốn chiếm tài sản của ba cậu. Sẽ rất khó để cậu chấp nhận chuyện này, nhưng Ngư nhi, cái chết của mẹ cậu là Hạ Vy làm. Cậu nghe thử đi - Xử Nữ lấy ra một cái máy ghi âm đưa cho Song Ngư.

Song Ngư vội cầm lấy và mở lên nghe, quả nhiên giống như Xử Nữ nói. Cuộc nói chuyện của ả Tuyết Nhi là kể lại những gì mà Hạ Vy đã làm. Tai nạn xảy ra với mẹ cô là do Hạ Vy sắp đặt. Những hình ảnh về vụ tai nạn nằm đó như một thước phim quay chậm trong tâm trí Song Ngư, hình ảnh chiếc xe mẹ cô đang lái lao thẳng xuống vực. Cô không thể nào quên được. Những giọt nước mắt bất giác lăn dài hai bên má.

- Á.Á.Á - Song Ngư ôm đầu hét lớn, cô kích động, giật mạnh sợi dây truyền nước ở tay mình ra bước nhanh xuống giường, nhưng vì vẫn chưa khoẻ nên vừa mới đứng dậy thì một cơn choáng váng ập đến, cô ngã quỵ. May mắn có Xử Nữ dìu cô trở lại giường.

- Cậu vẫn chưa khoẻ, muốn đi đâu chứ? - Xử Nữ gương mặt có chút lo lắng nói.

- Tớ phải giết chết mẹ con Hạ Vy, tớ phải cho họ sống không bằng chết - Song Ngư gương mặt đầm nước mắt nhìn Xử Nữ - Mẹ của tớ...hức...mẹ của tớ...

Nhìn thấy Song Ngư khóc, cổ họng Xử Nữ cũng nghẹn nghẹn cô bước đến ôm lấy Song Ngư.

- Cậu đừng như vậy, mẹ cậu cũng không muốn thấy cậu như vậy đâu. Chuyện của mẹ con Hạ Vy đợi cậu khỏi bệnh mới tính đi. Tớ biết nếu chuyện của Hạ Vy giải quyết xong, bảo cậu sang Pháp thì cậu sẽ không đồng ý. Cho nên đợi xong chuyện của Thiên Ứng nữa, cậu hãy sang Pháp đi nhé.

Song Ngư không nói gì chỉ nhìn Xử Nữ rồi gật đầu. Xử Nữ cũng im lặng. Mỗi người theo đuổi suy nghĩ của riêng mình.

Song Ngư biết, Xử Nữ là vì muốn tốt cho cô nên mới muốn cô sang Pháp. Cô cũng từng nghĩ rằng sau khi mọi chuyện kết thúc, cô cũng sẽ đến một nơi nào đó để sinh sống. Cô sẽ quên hết tất cả để trở về là một Song Ngư đáng yêu, vui vẻ, hoạt bát. Và quên cả Ma Kết, người cô đã từng yêu. Dù biết sẽ rất khó nhưng cô sẽ cố quên.

..*..*..*..*..*..

- Căn cứ Cosa Nostra -

Phòng Ma Kết.

Ma Kết lặng lẽ ở trên giường, vùi đầu vào hai bàn tay.

“Ích kỷ sao? Ngư nhi là người ích kỷ hay chính anh mới là kẻ ích kỷ. Anh biết gì về Ngư nhi mà nói em ấy như vậy. Anh có từng đặt mình vào vị trí của tiểu Ngư hay không? Vì sao em ấy lại trở thành một người đứng đầu thế giới ngầm, vì sao lại giấu đi thân phận của mình? Ngư nhi đã phải chịu rất nhiều những tổn thương. Có hiểu lầm cũng không thể giải thích, có uẩn khúc cũng chẳng thể nói ra. Anh là người mà Ngư nhi yêu, là người yêu của em ấy nhưng tại sao lại không hiểu chứ?”

Những lời Xà Phu nói với anh cứ văng vẳng vang lên trong đầu anh. Xà Phu nói đúng, anh là người yêu của Song Ngư nhưng lại không tin tưởng cô.

“Cô quá đáng lắm rồi đấy Song Ngư, sao cô có thể làm ra chuyện như vậy, cô còn chuyện xấu xa gì có thể làm nữa không hả? Sao lại đánh tiểu Tuyết ra như vậy?”

“Em không có. Là tự cô ta tát mình thôi”

“Kết-kun, nếu như sau này anh biết được em đã giấu anh một chuyện gì đó, anh sẽ tha thứ cho em không?”

“Anh nghĩ tôi là người như vậy. Tôi có lí do riêng của mình nên mới che giấu thân phận, anh tin hay không thì tùy”

“Tôi và anh dừng lại ở đây, anh hận tôi đã lừa dối anh, vì vậy mà mới tìm đủ mọi cách để làm tôi đau. Anh thắng rồi, tìm tôi đã chết. Từ giờ tôi sẽ đi con đường của tôi, anh cứ đi con đường của anh. Nếu có gặp nhau thì cũng xem như không quen biết.”

Một giọt nước mắt rơi xuống nơi khoé mắt Ma Kết. Anh đã sai rồi, sai hoàn toàn. Từ khi bắt đầu thì anh đã sai. Tại sao anh lại không tin Song Ngư, nhiều lần nói ra những lời làm tổn thương cô. Song Ngư đã tin anh, yêu anh như thế nào. Vậy mà anh...

- Mà đã làm gì vậy Ma Kết?

Ma Kết vò đầu, anh cảm thấy hối hận về những gì mình đã làm với Song Ngư. Nhưng bây giờ, liệu anh có thể làm cho cô yêu anh lại một lần nữa không? Song Ngư đã nói chấm dứt với anh. Không được, anh và cô không thể kết thúc như vậy. Trước đây là do anh không tốt, là anh sai. Phải tìm cô để nói chuyện, anh không tin cô thật sự muốn chấm dứt với anh. Anh phải tìm gặp cô. Đúng vậy, phải gặp cô. Nhưng phải tìm cô ở đâu? Anh không biết nhà cô.

“Vì anh mà Ngư nhi nhập viện, chắc anh vui rồi.”

- Bệnh viện - chợt nhớ đến lời Xà Phu nói Song Ngư vì anh mà nhập viện. Anh sẽ đến bệnh viện tìm cô.

Vơ vợi cái áo khoác anh chạy ra ngoài.

- Nè Ma Kết, cậu đi đâu vậy? - Kim Ngưu từ trong bếp bước ra nhìn thấy Ma Kết dáng vẻ hấp tấp chạy đi thì hỏi. Nhưng Ma Kết không trả lời mà đi luôn một mạch.

- Kệ cậu ta đi, chắc là muốn đi tìm Ngư nhi chứ gì - Sư Tử ngồi ở ghế sofa, mắt chăm chú nhìn vào màn hình laptop.

- Biết ở đâu mà tìm chứ - Kim Ngưu lắc nhẹ đầu một cái tiến về phía Sư Tử - Cậu đang làm gì vậy?

- Chơi game thôi - vẫn không rời khỏi laptop.

- Ồ. Mà mọi người đâu hết rồi, chẳng phải kêu họp sao, giờ không thấy bóng ma nào hết - Kim Ngưu hỏi.

- Có hai con ma đang ngồi lù lù đây này, không thấy sao?

- Đâu? - ngó quanh.

Lúc này Sư Tử mới rời mắt khỏi laptop nhìn Kim Ngưu.

- Tớ với cậu nè - chớp chớp mắt.
- Cậu và... Ya! Cậu dám nói tớ là ma sao, cho cậu chết - Kim Ngưu đưa tay cù lét Sư Tử.
- Á.Á.Á.Á.Á. SONG TỬ, VỢ CẬU MUỐN GIẾT NGƯỜI A - Sư Tử hét thất thanh.

Trong phòng Song Tử.

Anh đang nằm đọc truyện nghe tiếng Sư Tử hét, không phản ứng gì chỉ lằm bằm một câu.

- Ai bảo đi chọc vợ người ta chi, cho chùa..

End chap 11.

13. Chương 12

- Phòng làm việc của Thiên Ưng -

Cốc cốc

- Vào đi - tiếng Thiên Ưng từ phòng vọng ra.

Ở ngoài, Rome mở cửa bước vào, cúi đầu cung kính chào Thiên Ưng. Rome chưa nói gì thì ông ta đã lên tiếng:

- Thế nào rồi, mọi chuyện vẫn đang làm theo kế hoạch chứ?
- Dạ chủ tịch, mọi thứ đang được tiến hành. Bến cảng K nằm ở phía Tây sẽ là nơi yên nghỉ mãi mãi của Hạ Xử Nữ - Rome nói.
- Tốt.

Cốc cốc...Tiếng gõ cửa vang lên cắt ngang cuộc nói chuyện của Thiên Ưng và Rome. Hướng mắt nhìn ra phía cửa, Thiên Ưng lớn tiếng:

- Ai?
- Dạ là tôi, ngài Thiên Ưng. Có chuyện khẩn cấp ạ - bên ngoài là tên thuộc hạ của Thiên Ưng, dáng vẻ hần có vẻ hốt hoảng.
- Vô đi.
- Chuyện gì? - ông ta lạnh lùng hỏi.
- Dạ...thiếu...thiếu gia Thiên Ân...cậu ấy... - tên thuộc hạ lắp bắp, cả người run rẩy.
- Thiếu gia làm sao? - nghe nhắc đến Thiên Ân, Thiên Ưng lao nhanh đến tóm cổ tên thuộc hạ xách ngược lên, ánh mắt giận dữ nhìn tên thuộc hạ như muốn ăn tươi nuốt sống.
- Cậu..u...cậu ấy biến mất rồi.
- Cái gì? Các người làm ăn kiểu gì vậy hả. Sao có thể chứ?
- Dạ. Khi nãy chúng tôi mang thức ăn vào cho thiếu gia, nhưng không thấy cậu ấy đâu. Cửa sổ thì mở tung, và một sợi dây được cột vào gốc giường thả xuống nhà. Thiếu gia chắc là trốn đi rồi ạ - tên thuộc hạ run rẩy kể lại.
- Một lũ ăn hại, có một người mà canh chừng cũng không xong. Mau gọi người, chia nhau ra tìm thiếu gia, không tìm được thì đem mạng của các người đến gặp ta - quăng tên thuộc hạ xuống đất, Thiên Ưng gầm lên.

Tên thuộc hạ lồm cồm bò dậy đi ra ngoài, hần gọi người chia nhau ra tìm.

Thiên Ân con trai Thiên Ứng. 19 tuổi nhưng sau một vụ tai nạn tổn hại đến hệ thần kinh. Tâm hồn chỉ là một đứa trẻ. Ông chỉ có đứa con trai duy nhất là Thiên Ân, vì vậy dù có thể nào ông cũng không bỏ rơi con trai mình. Từ nhỏ Thiên Ân đã được ông yêu thương, cưng chiều. Sau tai nạn đó ông càng dành tình yêu thương nhiều hơn với Thiên Ân. Luôn để Thiên Ân trong nhà 24/24, và luôn có người xem chừng cẩn thận. Nay nó lại trốn khỏi nhà làm ông rất lo lắng.

- Thằng bé này, đi đâu được chứ?

- Ngài Thiên Ứng... - Rome bước gần đến chỗ Thiên Ứng ngấp ngừng lên tiếng, đánh mắt nhìn về phía Thiên Ứng e dè.

- Nói đi.

- Chuyện của thiếu gia...ý tôi là thiếu gia đã trốn khỏi nhà. Tôi biết ngài rất lo lắng, kế hoạch đối phó với Hạ Xử Nữ chúng ta có nên dừng lại không, đợi tìm được thiếu gia mới tính tiếp.

- Không cần, cứ làm theo kế hoạch.

- Dạ tôi biết rồi, nếu không còn gì nữa tôi xin phép đi trước.

- Được rồi, người ra ngoài đi - Thiên Ứng phát tay cho hắn ra ngoài.

- Bên ngoài -

Rome vừa rời khỏi phòng, hắn nhìn vào cánh cửa vừa mới khép lại mà cười khinh bỉ. Người đứng bên trong đó, cái người luôn nói là sẽ trả thù cho anh trai và cháu của mình, thật ra chỉ là dối trá. Thiên Ứng biết hắn là người của Phi Ứng, có tài cán nên đã lợi dụng hắn để thực hiện mưu đồ của mình. Nhưng ông trời đã giúp hắn khi cho hắn tình cờ nghe được cuộc nói chuyện của ông ta với đối tác làm ăn. Thiên Ứng, ông ta không những lợi dụng anh để đối phó với Xử Nữ mà còn lợi dụng anh để anh giúp ông ta cướp tập đoàn Angela SNS, và bang Angela. Không chỉ vậy, hắn còn nghe được một tin khiến hắn càng thêm tức giận. Lúc tập đoàn JJCC đang đứng bên bờ vực phá sản, Phi Ứng có đến cầu cứu ông ta nhưng ông ta ngoảnh mặt làm ngơ. Nếu như khi đó ông ta chịu giúp đỡ thì mọi chuyện đã không đến nước này. Ông ta cũng sẽ phải trả giá.

Khi biết được sự thật, Rome đã rất sốc. Hắn không ngờ Thiên Ứng lại là người như vậy. Suốt bao nhiêu năm đi theo ông ta, là một tên thuộc hạ trung thành nhưng cái kết lại trở nên như vậy. Và điều này hắn không thể bỏ qua, hắn nhất định phải trả thù.

Brum brum...tiếng chuông điện thoại của hắn vang lên. Nhìn thấy dãy số hiện trên màn hình, hắn liền ấn nút nghe:

- Thế nào rồi? - hắn hỏi.

" Mọi chuyện đã giải quyết xong, Eric đã chết rồi." - đầu dây bên kia đáp lại câu hỏi của Rome.

- Tốt lắm. Tiếp đến hãy làm theo những gì mà ta đã nói với người, hoàn thành xong thì đợi lệnh ta.

" Dạ lão đại."

Cúp điện thoại, Rome khẽ nở nụ cười đắc chí. Eric, tên thuộc hạ của hắn đã bị trừ khử. Tuy rằng hắn rất tiếc vì phải mất đi một tên thuộc hạ trung thành, nhưng để đạt được mục đích hắn tuyệt nhiên sẽ không nhân từ. Lúc Eric bị Xử Nữ bắt giữ, hắn đã rất lo lắng. Sợ rằng Eric sẽ nói ra người đứng sau là hắn. Hắn biết Xử Nữ sẽ không để Eric chết dễ dàng, nên đã đi trước một bước. Cho người đột nhập vào căn cứ Angela và giết Eric. Mối nguy hại lớn nhất của hắn đã không còn, hắn sẽ làm gì tiếp theo? Một tia sắc bén thoáng qua trong mắt hắn. Trong đầu Rome đang dần hình thành một kế hoạch.

- Xử Nữ ngày tàn của cô sắp đến rồi, và cả ông nữa Thiên Ứng.

- Căn cứ Cosa Nostra -

Phòng Ma Kết

Từ lúc đi gặp Song Ngư về, Ma Kết cứ nhốt mình trong phòng. Anh thật sự không biết, không biết phải làm sao để anh và Song Ngư trở về như trước kia.

~ Flashback

~~~ Bệnh viện -

Song Ngư đang ngồi ở giường bệnh đọc sách thì nghe tiếng mở, cứ ngỡ là Xử Nữ hay Xà Phu lại đến nên cô vẫn tập trung vào quyển sách. Xử Nữ, Xà Phu hai người họ ngày nào cũng đến thăm cô. Thật tình thì cô đã khỏi bệnh, nhưng vì Xử Nữ cứ khẳng khẳng bảo cô ở lại thêm vài ngày. Để lỡ tai được yên nên cô đành gật đầu đồng ý, không thì sẽ bị Xử Nữ cầm rơm a.

- Sao hôm nay đến sớm vậy, hai người không đi học sao? - vừa dứt lời Song Ngư liền ngẩng mặt lên nhìn, một tia kinh ngạc xuất hiện khi người cô thấy là Ma Kết. Nhưng rất nhanh chóng cô đã lấy lại vẻ bình thường khi nãy. Cô hỏi:

- Anh đến làm gì? - chưa để Ma Kết kịp trả lời, Song Ngư đã nói tiếp - Có phải đến để xem tôi chết chưa có đúng không? Làm sao đây, khiến anh thất vọng rồi.

- Anh...không phải có ý đó - Ma Kết nói, anh mắt buồn bã nhìn Song Ngư.

- Không có ý đó, vậy ý anh là gì? Không phải đến xem tôi chết hay chưa, chẳng lẽ đến để mời tôi tham dự lễ đính hôn của anh và Tuyết Nhi. Hay là đến để tiếp tục lăng mạ tôi, nói tôi xấu xa, độc ác, tàn nhẫn, là kẻ khát máu. Cái nào hả? - Song Ngư không rời mắt khỏi Ma Kết, vẫn nhìn anh chăm chăm và đợi câu trả lời của anh. Lúc này đây Song Ngư giống như một con người khác, cô đối diện với Ma Kết bằng gương mặt lạnh lùng, vô cảm những lời nói của cô như những lưỡi dao cứa vào tim Ma Kết.

- Không...anh đến...để xin lỗi em. Xin lỗi em Ngư nhi - Ma Kết nói.

- Xin lỗi? Anh đâu có lỗi gì với tôi đâu mà phải xin lỗi tôi chứ?

- Anh sai rồi, xin lỗi vì đã không nghe em giải thích, xin lỗi vì đã hiểu lầm em, xin lỗi vì hết lần này đến lần khác làm em tổn thương - Ma Kết thành khẩn nói.

Những lời Ma Kết nói làm Song Ngư có một chút dao động, nhưng khi nghĩ lại những lời mà anh đã nói, những từ mà anh đã thốt ra. Mỗi một câu, mỗi một từ đều làm cô tổn thương. Anh vì Tuyết Nhi mà nói cô là kẻ xấu xa, độc ác, dối trá. Anh làm cô đau như vậy, tổn thương như vậy chỉ một câu xin lỗi là xong sao? Cười nhạt, Song Ngư lên tiếng:

- Tôi đã che giấu anh điều gì để phải giải thích với anh? Tôi đã làm những gì để anh hiểu lầm? Tôi đã làm gì để anh gây tổn thương cho tôi? Tôi và anh là quan hệ gì nhỉ?

Ánh mắt Ma Kết đau buồn nhìn Song Ngư, cô có cần phải tuyệt tình như vậy không. Anh biết trước đây là anh sai, anh không tốt. Anh nhận hết lỗi về mình, chỉ mong cô đừng cắt đứt quan hệ với anh như vậy.

- Ngư nhi, anh biết là anh không đúng, là anh sai. Anh biết sai rồi, em đừng như vậy, đừng xem anh như chưa từng quen biết như vậy. Cho anh một cơ hội nữa, được không? Anh...xin lỗi.

- Xin lỗi? Anh làm tôi đau như vậy, tổn thương đến mức nào. Hết lần này đến lần khác, anh dùng dao đâm vào trái tim vốn đã nhiều vết thương của tôi. Bây giờ nói một câu xin lỗi là xong sao? - Song Ngư quay mặt chỗ khác, tránh nhìn vào Ma Kết - Anh về đi, sau này cũng đừng xuất hiện trước mặt tôi nữa. Tôi...đã hết tình cảm với anh rồi. Vả lại một kẻ máu lạnh như tôi không xứng với anh. Anh cũng sắp đính hôn với Tuyết Nhi, tôi không muốn phản mang danh là kẻ cướp vị hôn phu của người khác.

- Ngư nhi...

Song Ngư nằm xuống giường kéo mền trùm qua đầu không muốn nghe Ma Kết nói gì thêm. Ma Kết trong lòng nặng trĩu nỗi buồn, ở đó một lúc rồi đứng dậy ra về.

End Flashback

Ma Kết mệt mỏi đổ phịch người xuống giường, trong đầu anh là một mớ bòng bong. Anh thật sự đã suy nghĩ rất nhiều nhưng chẳng thể nào nghĩ ra cách để Song Ngư quay về với anh.

- Hay là...

Ting...một ý nghĩ chợt loé lên trong đầu Ma Kết. Anh lập tức ngồi bật dậy, tròn mắt đảo qua lại suy nghĩ. Búng tay cái tách, Ma Kết khẽ nở nụ cười mà theo tác giả cảm nhận thì đó là một nụ cười cực kì đều + gian a. Sau khi vạch sẵn kế hoạch trong đầu, Ma Kết đứng trên giường nhảy tưng tưng, hú hét điên cuồng.=)). (t/g: mất hết hình tượng.=)).

- Húhú. Mình đúng là thiên tài mà. Ôồồ.

- Bên ngoài -

9 con người mà ai cũng biết là ai đó đang ngồi xem tivi, nghe tiếng hú của Ma Kết thì đồng loạt quay lại nhìn, 8 cặp mắt (trừ Cự Giải đã ngủ từ đời nào) chiếu thẳng vào cánh cửa phòng Ma Kết.

- Tên này dạo gần đây hay bị lên cơn nhỉ? - Thiên Yết làm bầm trong miệng.

- Tên đó bị sao thế, hú hét như vậy làm gì chứ? - Song Tử nghiêng đầu thắc mắc.

- Từ khi được Xà Phu thông nã thì bị như vậy đấy - Sư Tử tiếp tục xem tivi, thờ dãi nói.

- Cứ tình trạng này là không ổn đâu nha, Bảo nhi, anh nghĩ em nên chế ra một loại thuốc để giúp Ma Kết trị bệnh - Bạch Dương quay sang nói với Bảo Bình.

- Ok a, nhưng anh phải làm chuột bạch cho em nhé - Bảo Bình chớp chớp mắt nhìn Bạch Dương.

- Ồ..à..ờ..cái này thì... - Bạch Dương cười trừ - Thôi quên đi ha - nói xong liền chạy biến đi.

- Dương ca, anh mau đứng lại cho em - Bảo Bình hét lên rồi nhanh chân đuổi theo Bạch Dương - Cho em mượn cơ thể anh để thí nghiệm thuốc mới đi. Dương ca...

- Anh là người không phải chuột bạch, ok.

- Nhưng mà...@#*+?%&

Trong căn cứ Cosa Nostra hiện tại có một cuộc đua maratông. Bạch Dương chạy đằng trước, theo sau là Bảo Bình, tay cô còn cầm một lọ thuốc.

- Haizz. Hai cái người này thiệt là... - Kim Ngưu lắc đầu ngán ngẩm nhìn hai con người đang chí choé với nhau kia.

- Trễ rồi đó, mọi người đi ngủ đi. Mai phải đến trường nữa - Nhân Mã lên tiếng.

- Ý hay đấy, tớ cũng buồn ngủ rồi - Song Tử ngáp dài một cái, đáp.

Thiên Yết không nói gì, anh đứng dậy rồi khom người bế Cự Giải đang ngủ say về phòng. Mọi người cũng rút nhau, ai về phòng nấy. Thiên Bình đứng nhìn theo Thiên Yết đang bế Cự Giải mà lòng nặng trĩu, buồn rười rượi. Có lẽ anh nên từ bỏ. Cự Giải ngoài Thiên Yết ra thì không để ý đến ai nữa, mặc dù anh luôn ở cạnh cô.

- Hạnh phúc nhé, Giải nhi.

Trên đường cao tốc. Xử Nữ phóng nhanh trên đường mà không biết mệt mỏi. Khi nãy ở nhà bàn chuyện với Song Ngự thì cô nhận được điện thoại từ Jay, nói là Eric đã chết. Nghĩ đến điều đó làm Xử Nữ điên tiết, đập mạnh tay vào vô lăng, Xử Nữ nhún ga chạnh nhanh hơn. Ai đã làm chuyện này chứ? Eric, cô đã cho người giam hãm ở nơi khác, và ra lệnh chưa có lệnh của cô thì không được giết. Ngoài cô, Xà Phu và Jay ra và hai tên canh giữ, không ai biết Eric bị giam ở đâu. Vậy thì ai, là ai ghét Eric chứ? Chẳng lẽ có nội gián? Ý nghĩ trong bang có nội gián xẹt qua trong đầu Xử Nữ. Phải, nhất định trong bang có nội gián. Nhưng là ai chứ? Jay thì không phải, vì cô đã từng cứu mạng mẹ hắn, hắn sẽ không dùng ơn mà báo oán. Xà Phu lại càng không. Vậy thì chỉ còn hai tên canh giữ thôi. Cầm lấy điện thoại, Xử Nữ ấn nút gọi cho Jay.

- Điều tra cho tôi hai kẻ đã canh giữ phòng giam của Eric, nếu có thể thì bắt giam họ đi.

“.....”

- Sao chứ? Ừ...chết tiệt - Xử Nữ tức giận quăng điện thoại sang một bên. Jay đã nói với cô, hai tên canh giữ phòng giam của Eric đã cắn lưỡi tự tử ngay tại phòng.

Vậy là hết rồi, cô không thể biết được kẻ đứng sau Eric và hai người kia là ai. Rốt cuộc kẻ đứng sau Eric là ai?

Vì mãi lo nghĩ Xử Nữ không để ý đằng trước, lúc nhìn lại cô thấy có ai đó từ trên vỉa hè bước xuống, tiến dần ra. Xử Nữ liên tục ấn còi nhưng người đó không phản ứng gì.

Kéttttt...Xử Nữ vội đạp thắng đồng thời cũng xoay tay lái sang bên trái. Có lẽ vì vậy mà người kia sợ hãi, thấy vậy thì bị làm cho hoảng theo phản xạ mà lùi về sau, do sợ ý mà trượt ngã, đầu đập mạnh xuống lòng đường. Xử Nữ vì thắng gấp mà đạp đầu vào vô lăng, trán cô rách một đường. Không quan tâm, Xử Nữ vội xuống xe bước đến xem người kia.

- Anh gì ơi, anh có sao không? Tỉnh lại đi - lay mãi vẫn không thấy có động tĩnh, Xử Nữ nâng đầu người đó lên. Lúc này mới phát hiện người đó đang chảy máu, vội diu người đó lên xe. Xử Nữ lái nhanh đến bệnh viện.

- Sáng hôm sau -

Ở trường

- Giờ ra chơi -

Nhóm Thiên Yết tụm lại một chỗ trong phòng ăn. Song Ngư ngồi cùng Xà Phu ở phòng ăn của trường. Cả hai vừa ăn vừa nói chuyện, hôm nay Xử Nữ không đi học. Song Ngư vừa nói chuyện với Xà Phu, vừa gõ laptop.

- Xử Nhi hôm nay sao không đi học ta, gọi điện cũng không bắt máy - Song Ngư hỏi, mắt không rời màn hình laptop.

- Anh không biết, anh cũng không liên lạc được với Xử Nhi - Xà Phu nói - Ngư nhi... - Xà Phu gọi khi thấy Tuyết Nhi đang tiến đến.

Song Ngư ngẩng mặt lên nhìn anh, Xà Phu không nói, hất mặt ra sau cô. Song Ngư chau mày quay lại nhìn, Song Ngư nhíu mày nhìn ả Tuyết Nhi, bình thần cô trở lại làm việc của mình. ả Tuyết Nhi bước đến chỗ cô, giọng yếu ớt nói, trong lời nói mang theo vẻ châm chọc:

- Sao hả nhỏ nhà quê, bị như vậy mà chưa nghỉ học hả?

Song Ngư chẳng mấy may quan tâm lời ả nói, vẫn chăm chú vào laptop của mình và điều này là ả Tuyết Nhi điên tiết.

- Này con kia, tao đang nói chuyện với mày đó, mày điếc hả? - ả hét lên, tiến gần đến chỗ Song Ngư hơn, ả định nắm đầu Song Ngư nhưng cô đã nhanh chóng rời khỏi chỗ mình. Cô còn đạp ả một cái nằm sõng soài dưới đất - Mày dám... - ả trừng mắt với Song Ngư.

- Sao lại không? - Song Ngư hai tay khoanh trước ngực nhìn ả - Tôi đã nói gì cô quên rồi sao, tôi đã nói là cô nên tránh xa tôi ra một chút, đừng bao giờ xuất hiện trước mặt tôi. Nếu không tôi sẽ cho cô một viên đạn. SAO KHÔNG NGHE HẢ?

Song Ngư hét lớn làm ả run rẩy, mặt cắt không giọt máu.

- M-mày dám sao? - ả tuy sợ nhưng vẫn mạnh miệng nói, ả không tin Song Ngư sẽ cho ả một phát đạn, ở đây có nhiều người như vậy mà.

- Dám chứ - Song Ngư nói - Tôi đã không gây chuyện với cô, nhưng sao cô cứ kiếm chuyện với tôi là sao chứ?

Đám học sinh bắt đầu túm tụm lại chỗ Song Ngư và Tuyết ngày một đông để xem hai người.

- Chuyện gì vậy, sao Tuyết Nhi nằm dưới đất thế kia? - những người đến sau không hiểu chuyện xì xầm bàn tán hỏi.

- Thì là Song Ngư làm đó, đẩy Tuyết Nhi ngã - một nữ sinh không hiểu gì kể lại.

- Ác vậy sao? Đẩy một cô gái yếu đuối như vậy, Song Ngư thật quá đáng.

- @+=#&\$%...

Thấy mọi người đứng về phía mình, ả Tuyết Nhi bắt đầu giở chiêu trò. ả khóc thút thút nói, giọng nghèn nghẹn:

- Song Ngư, mình xin lỗi mình sai rồi, cậu tha cho mình đi.

Ả dùng đôi mắt tội nghiệp ngấn nước nhìn Song Ngư van xin. Song Ngư híp mắt nhìn ả, cười khinh một tiếng. Ngồi xổm xuống đối diện ả, cô lạnh giọng:

- Tổ ra đáng thương để mọi người thương hại sao, cô thật biết đóng kịch. Đã vậy hôm nay, tôi cho mọi người biết bộ mặt thật của cô - Song Ngư túm lấy áo Tuyết Nhi lôi xềnh xệch đến chiếc bàn mình ngồi. Cô liếc mắt nhìn mọi người có mặt trong phòng ăn - Mọi người xem cho kĩ bộ mặt giả tạo của cô ta đi.

Song Ngư bấm bấm gì đó trên laptop rồi đẩy đến trước mặt Song Ngư. Trên màn hình hiện lên cảnh ả Tuyết Nhi đã tự tát mình hôm nọ, rồi cảnh ả ta nhiều lần gây chuyện với cô, và cả lúc ở căn cứ Cosa Nostra, trong phòng Ma Kết ả đã làm những gì nữa. Tất cả, tất cả đều được phơi bày. Mặt ả Tuyết Nhi đổi màu liên tục, hết trắng tới xanh, hết xanh tới tím. ả tức giận khi mọi người xung quanh bắt đầu chỉ trỏ, xăm soi mình. Nói ả xấu xa, giả tạo. ả lao nhanh đến chỗ Song Ngư, nắm lấy áo cô, quát. Cho đến bây giờ, ả vẫn đóng kịch.

- Tại sao chứ hả? Tại sao cô lại đổ oan cho tôi, tại sao cô cứ luôn tìm cách hãm hại tôi. Tại sao? Tại sao chứ?

- Hãm hại cô sao? Một người độc đoán, mưu mô như cô dễ bị người ta hãm hại lắm hả? Là tôi hãm hại cô hay cô hãm hại tôi, cô biết rõ nhất - phát tay ả ra, cô gằng giọng - Loại người như cô, thật đáng sợ.

- Cô và mẹ cô là cùng một loại người thôi - ả day nghiêng nói.

Chát chát chát...Ba cái tát giáng thẳng xuống mặt Tuyết Nhi, cái tát quá mạnh khiến ả ngã xuống, khoe môi rỉ máu. Tiến đến chỗ ả, Song Ngư ngồi đối diện ả, tay bóp chặt lấy cằm Tuyết Nhi, ả nhấn mặt đau đớn.

- Ba cái tát đó quá nhẹ với cô, nhưng tôi sẽ dừng ở đây. Vì trò chơi chỉ mới bắt đầu, trò hay vẫn còn ở phía sau. Cô...cứ chờ mà xem. Giờ thì, cô hãy rời khỏi trường này đi. HIỆU TRƯỞNG... - Song Ngư gọi lớn.

Hiệu trưởng trường không biết từ đâu hốt hả chạy đến đứng trước mặt Song Ngư.

- Tiểu...tiểu thư Song Ngư - ông hiệu trưởng thở hổn hển, cúi đầu chào Song Ngư.

- Tôi...lấy thân phận là chủ tịch tập đoàn Angela SNS, người nắm giữ 70% cổ phần trong trường đề nghị ông, tổng cổ Tuyết Nhi ra khỏi trường - Song Ngư nhìn Tuyết Nhi, rồi nhìn hiệu trưởng - Ngay bây giờ.

- Hả? Song Ngư là chủ tịch tập đoàn Angela SNS sao? Sao có thể chứ - một nam sinh nói.

- Quá đỉnh luôn - một nữ sinh trầm trồ.

Mấy sao nhà ta cũng rất ngạc nhiên khi nghe Song Ngư tuyên bố như vậy.

- Nhưng...nhưng mà... - hiệu trưởng e dè nhìn Tuyết Nhi rồi lại nhìn Song Ngư - Tiểu thư Tuyết Nhi là con gái của ngài Song Khiết.

- Một là ông đuổi cổ cô ta đi, hai là tôi sẽ tống ông ra khỏi chiếc ghế hiệu trưởng, ba là tôi sẽ sang bằng nơi này. Ông chọn đi - giọng Song Ngư sắt lạnh buông ra từng lời, hiệu trưởng trán đổ đầy mồ hôi, cả người run rẩy. Song Ngư nói tiếp - Ông cứ quyết định đi.

- Ngư nhi, em hơi quá đáng rồi đó - Ma Kết lên tiếng.

- Anh im đi, đây là chuyện của tôi và cô ta, anh lấy quyền gì mà xen vào - Song Ngư tức giận khi thấy Ma Kết bênh vực Tuyết Nhi - Mà cũng phải, anh là hôn phu của cô ta mà, chút nữa quên mất. Nếu anh muốn thì hãy đi cùng cô ta luôn đi - Song Ngư quay sang hiệu trưởng - Ngày mai tôi không muốn thấy hai người họ trong trường này nữa.

- Ngự nhi...

Câu nói của Song Ngự làm mấy sao cả kinh, Ma Kết cứng người. Xà Phu cũng ngạc nhiên với quyết định của Song Ngự.

End chap 12.

14. Chương 13

Ma Kết bàng hoàng nhìn Song Ngự, cô đuổi anh sao. Tim Ma Kết khê nhói khi nhìn thấy ánh mắt căm hận của Song Ngự nhìn mình, anh biết cô đang rất hận anh vì những gì mà anh đã gây ra cho cô. Lúc này đây cái ý nghĩ sẽ theo đuổi lại Song Ngự của Ma Kết đã bị đẩy sang một bên khi nhìn vào mắt cô, và anh sợ. Anh sợ Song Ngự sẽ không chấp nhận anh lần nữa. Nhưng điều quan trọng bây giờ không phải là Song Ngự có chấp nhận anh lần nữa hay không, mà là nếu như bây giờ cô đuổi học anh thì anh sẽ chẳng còn cơ hội nào nữa. Giờ đây anh rất hy vọng Song Ngự sẽ đổi ý.

- Ngự nhi, anh nghĩ em không nên làm vậy đâu - Xà Phu khê nói với Song Ngự, anh không đồng ý Song Ngự làm như vậy.

Song Ngự không nói gì, cô im lặng nhìn Xà Phu rồi lại liếc nhìn Ma Kết sau đó thì bỏ đi không nói một lời.

- Ngự nhi... - Xà Phu gọi, anh chạy theo Song Ngự trước khi đi không quên nói với hiệu trưởng - Ông chỉ cần đuổi học Tuyết Nhi, Ma Kết không cần đâu - nói xong thì chạy biến đi.

Lúc này Ma Kết cùng những người khác mới thở phào. Họ không ngờ Song Ngự lại đưa ra quyết định đó, nói thế nào Ma Kết và Song Ngự cũng từng yêu nhau, cô cũng không nên làm vậy. Nhưng nghĩ gì thì nghĩ lỗi một phần cũng do Ma Kết, ai đời lại đi bênh vực cho kẻ thù của người từng là người yêu mình chứ. Thiệt hết nói.

Về phía Song Ngự, cô rời khỏi trường học. Mới sáng sớm đã xảy ra bao nhiêu chuyện thật làm cô không còn tâm trạng để học nữa. Tâm trạng đã không tốt giờ càng tồi tệ hơn khi Song Ngự không thể liên lạc được với Xử Nữ, từ tối qua tới giờ điện thoại cứ thuê bao làm cho cô lo lắng không thôi.

- Sao không nghe máy vậy chứ, con nhỏ này chết đâu rồi? - Song Ngự lầm bầm.

Brum brum...Điện thoại Song Ngự đột nhiên vang lên, cầm điện thoại lên khi thấy người gọi là Xử Nữ, Song Ngự vội bắt máy, chưa gì đã xả cho Xử Nữ một trận:

- Ya, cậu đi đâu từ tối qua đến giờ hả, gọi điện thì không được, muốn tớ lo chết sao?

Phía bên kia Xử Nữ phải để điện thoại cách xa tai mình để không bị điếc.

"Xin lỗi, tớ gặp một vài chuyện. Giờ cậu rảnh không, đến chỗ tớ đi." - Xử Nữ nói khi Song Ngự đã mắng mình xong.

- Cậu đang ở đâu? - Song Ngự hậm hực hỏi.

"Bệnh viện."

- Bệnh...What??? Cậu làm gì mà ở trong đó hả? - Song Ngự gào lên.

"Cậu đến bệnh viện trước đi, tớ sẽ kể sau."

Xử Nữ nói xong liền cúp máy chẳng để Song Ngự kịp ứ ớ gì. Quăng điện sang một bên, Song Ngự khởi động xe rồi phóng vụt đi. Xà Phu vừa chạy ra, thấy Song Ngự phóng xe chạy đi anh í ới gọi theo:

- Ngự nhi, Ngự nhi. Đi đâu vậy chứ? Taxi - vội vàng bắt một chiếc taxi, Xà Phu bảo tài xế chạy theo xe Song Ngự.

- Bệnh viện -

Xử Nữ sau khi băng bó vết thương xong thì đi đến phòng bệnh của người mình đã đụng phải để xem thế nào, khi đưa chàng trai vào đây thì bác y tá đưa cô đi băng bó vết thương còn chàng trai kia thì được đưa vào phòng cấp cứu. Khi nấy bác sĩ đến nói với cô rằng tình trạng của anh ta không sao nhưng Xử Nữ vẫn muốn đi xem thử.

Bước vào phòng, Xử Nữ liền đi đến giường bệnh. Có một bác sĩ và hai y tá đang ở đó, chắc là đến xem người đó thế nào.

- Bác sĩ - Xử Nữ nhìn vị bác sĩ đang kiểm tra lại tình trạng của chàng trai kia, Xử Nữ hỏi - Anh ta có sao không?

- Không có gì đáng ngại, sẽ sớm tỉnh dậy thôi - vị bác sĩ vừa dứt câu thì nghe chàng trai kia “ưm” một tiếng, đôi mắt dần mở ra.

Anh đảo mắt nhìn quanh, ánh mắt dừng lại ở chỗ Xử Nữ. Đột nhiên anh ta ngồi bật dậy, leo nhanh xuống giường và đến chỗ Xử Nữ, hai tay ôm chặt lấy cô không buông. Miệng không ngừng gọi Xử Nữ là tiên nữ.

- Chị tiên nữ xinh đẹp, chị dẫn Thiên Ân đi chơi có được không? Thiên Ân ở một mình buồn chán lắm - Thiên Ân nũng nịu, giọng trẻ con nói với Xử Nữ.

- Bác sĩ, như vậy là sao? - Xử Nữ nhìn vị bác sĩ hỏi. Đây chẳng phải là một chàng trai hay sao, nhưng sao lại...

- Theo kết quả kiểm tra cho thấy thần kinh của cậu ta không ổn, có lẽ trước đây đã từng gặp tai nạn và tai nạn đó làm tổn hại đến hệ thần kinh của cậu ấy. Cậu ấy có thể nhận biết được hết mọi thứ xung quanh, nhưng lại không thể nhận ra được là mình đã lớn. Tâm hồn của cậu ấy hiện tại chỉ giống một đứa trẻ 8 tuổi - vị bác sĩ nói.

- Sao chứ? - Xử Nữ thoáng ngạc nhiên khi nghe vị bác sĩ nói, cô quay sang nhìn Thiên Ân đang bám lấy mình như sam. Thiên Ân cũng đang nhìn cô.

- Ya, Xử Nữ - tiếng hét của Song Ngư vang lên khắp hành lang bệnh viện, lan vào từng phòng, Xử Nữ chợt giật mình, cô thôi không nhìn Thiên Ân nữa, quay sang bác sĩ nói:

- Cảm ơn bác sĩ, ông có thể đi rồi.

Vị bác sĩ cúi chào Xử Nữ rồi đi ra ngoài, vừa lúc Song Ngư từ ngoài đi vào gương mặt đờ đàng sát khí, theo sau là Xà Phu.

- Xử nhi, sao cậu... - Song Ngư đang định mắng cho Xử Nữ một trận vì dám làm cô lo lắng nhưng rồi lại im bật khi chàng trai kia tức Thiên Ân, vừa thấy Song Ngư vào liền buông Xử Nữ ra mà chạy đến ôm Song Ngư làm cô đờ người.

- Có thêm chị tiên nữ xinh đẹp này - Thiên Ân lại gọi Song Ngư là tiên nữ như lúc vừa nhìn thấy Xử Nữ.

Sau màn đờ người vài giây, lúc này Song Ngư mới hồi hồn, cô đẩy Thiên Ân ra và quát lên:

- Buông ra, cô làm gì vậy hả?

Nghe Song Ngư quát, lại thêm nhìn thấy gương mặt như muốn giết người của Song Ngư, Thiên Ân vội chạy đến chỗ Xử Nữ, đứng nép sau lưng cô, ánh mắt nhìn Song Ngư sợ hãi.

Song Ngư nhìn Xử Nữ hỏi:

- Là người tớ đã đụng phải tối hôm qua, anh ta bị thương nên tớ đưa vào đây - Xử Nữ nói, cô thoáng chau mày dường như mới phát hiện điều gì đó không đúng. Cô ta? Song Ngư gọi người đang đứng sau cô là cô ta.

- Anh ta...HẢ??? ANH TA? LÀ CON TRAI Á? - Song Ngư há hốc mồm nhìn chằm chằm vào Thiên Ân.

Trời ơi, tên này mà là con trai sao? Con trai gì mà còn xinh hơn cả con gái thế? Tóc thì màu tím xoắn nhẹ, gương mặt thanh tú, đôi mắt to tròn, hai má ửng ửng đỏ, đôi môi đỏ hồng, da thì trắng như sứ. Tên này mà là con gái chắc sẽ làm cho thiên hạ đại loạn a.

- Cậu nhìn ở đâu mà nói người ta là con gái vậy hả? - Xử Nữ nhướn mày nhìn Song Ngự.
- Thật là không phải mà, người như vậy sao là con trai chứ - Song Ngự khẽ lầm bầm một mình - Nhưng mà Xử nhi...nhìn anh ta cứ như là một đứa trẻ vậy, cái cách mà anh ta nép sau lưng cậu trốn tránh cứ y như là một đứa trẻ con nép sau lưng mẹ - Song Ngự nhăn mặt nói khi quan sát hành động của Thiên Ân.
- Ủm. Anh ta tuy là một người trưởng thành nhưng tâm hồn anh ta chỉ là một đứa trẻ lên 8 thôi.
- Hể? Sao lại vậy? - Song Ngự nghech mặt hỏi.
- Xử Nữ khẽ cười khi thấy biểu cảm của Song Ngự, con bạn cô cũng có lúc đáng yêu thế này đây.
- Bác sĩ nói anh ta đã từng bị tai nạn, làm tổn hại đến hệ thần kinh nên mới như vậy.
- Ồ, nhưng người nhà của anh ta đâu? Không đến sao?
- Không biết, trên người anh ta chẳng có giấy tờ tùy thân nào hết. Khi nãy anh ta nói anh ta tên Thiên Ân.
- Thiên Ân? - Song Ngự hỏi lại.
- Ủ - Xử Nữ nhẹ gật đầu, nhìn Xà Phu nói - Xà Phu, anh giúp em điều tra anh ta, liên lạc với người nhà đưa anh ta về, có lẽ gia đình anh ta đang lo lắng lắm.
- Được. Nhưng mà Xử nhi, em...bị thương sao? - Xà Phu vén mái tóc Xử Nữ ra sau, nhìn thấy trán cô bị băng, anh lo lắng - Có sao không?
- Không sao, chỉ bị nhẹ thôi - Xử Nữ trả lời qua loa.
- Thiên Ân không về nhà đâu, về nhà sẽ bị ba Thiên Ứng bắt nhốt. Không muốn về đâu - Thiên Ân la oan, liên tục nói không muốn về nhà.
- Thiên Ứng? - Xử Nữ, Xà Phu và Song Ngự kinh ngạc khi nghe Thiên Ân nhắc đến Thiên Ứng.
- Anh nói ba anh là Thiên Ứng sao? - Xử Nữ hỏi lại Thiên Ân. Thiên Ân không nói mà gật đầu liên tục.
- Xử Nữ quay lại nhìn Xà Phu và Song Ngự. Thiên Ân là con trai Thiên Ứng, nếu như vậy thì... Cả ba không ai nói gì chỉ im lặng nhìn nhau, trong đầu họ dường như đang có một kế hoạch nào đó để đối phó với Thiên Ứng.
- Phòng chủ tịch tập đoàn Thiên Ứng -
- Thiên Ứng ngồi im lặng trên chiếc ghế salon. Căn phòng tối tăm tĩnh mịch đến đáng sợ. Chợt cánh cửa bật mở. Rome từ ngoài đi vào, hẩn cúi đầu chào Thiên Ứng rồi lên tiếng:
- Ngài Thiên Ứng cho gọi tôi.
- Mọi việc cậu chuẩn bị đến đâu rồi, hoàn thành rồi chứ? - Thiên Ứng hỏi.
- Dạ đã xong, chỉ đợi lệnh của ngài nữa thôi.
- Rất tốt, đợi thời cơ thích hợp sẽ hành động, thu tóm toàn bộ Angela - Thiên Ứng liếc mắt nhìn Rome - Hãy nhớ kĩ chỉ có thành công, không được thất bại.
- Dạ - Rome gật đầu.
- Đúng rồi, có tung tích gì của Thiên Ân, con trai ta không?
- Tôi đã cho người ngày đêm tìm kiếm, nếu có tin tức họ sẽ báo ngay.
- Ủ. Ra ngoài đi.
- Rome rời khỏi phòng, còn lại một mình Thiên Ứng, ông ta vẫn ngồi đó. Đã lâu như vậy mà vẫn chưa tìm thấy Thiên Ân ông thật sự lo lắng.
- Thiên Ân! Con đang ở đâu vậy chứ?
- Bên ngoài -

Rome vừa ra khỏi phòng thì điện thoại hân reo lên, hân đi nhanh về phía cuối hành lang rồi mới bắt máy.

“Lão đại, đã tìm thấy người” - bên kia, đàn em của hân nói.

- Người hiện tại ở đâu? - Rome mở miệng hỏi.

“Dạ bọn em đã điều tra, người đang ở trong tay Xử Nữ”

Một tia sáng vụt loé lên trong mắt Rome, hân hỏi lại:

- Có chắc không?

“Dạ chắc, bọn em đã nhìn thấy Xử Nữ cùng Thiên Ân, Song Ngư và Xà Phu đi ra từ bệnh viện”

- Tiếp tục theo dõi họ, có gì thì báo ngay cho ta - Rome nói xong thì liền cúp máy - Ha, xem ra ông trời cũng giúp mình.

Khoé môi Rome khẽ nhếch, trong đầu hân đã có một kế hoạch khác hoàn hảo hơn kế hoạch mà hân đã vạch ra trước đây, một kế hoạch tuyệt hảo không những có thể trả thù cho Anh Tử và Phi Ung mà còn có thể tiêu diệt tất cả những gì mà Thiên Ân, Xử Nữ và Song Ngư đang nắm giữ. Ánh mắt Rome ánh lên tia tàn nhẫn, độc ác.

- Căn cứ Cosa Nostra -

Bầu không khí trong phòng im ắng lạ thường, ngoại trừ Kim Ngư, Song Tử ra thì những người trong Cosa Nostra mỗi người một nơi, trầm mặc không ai nói với ai câu nào.

Cạch.

Dần mạnh ly rượu xuống bàn, Sư Tử nhìn về phía Ma Kết đang ngồi đối diện với mình, cô lên tiếng khi không thể chịu được cái sự im lặng đến đáng sợ của hiện tại:

- Nè Ma Kết, mọi chuyện đã như thế này rồi cậu định thế nào hả? Chẳng lẽ cứ ngồi yên như vậy mãi sao? Nên làm gì đi chứ.

- Cô muốn tôi làm gì? - không nhìn Sư Tử lấy một cái, Ma Kết nói một cách vô hồn. Anh bây giờ cũng chẳng biết mình nên làm gì, tâm trí anh trống rỗng không nghĩ được gì cả.

- Chuyện đính hôn giữa cậu và Tuyết Nhi, cậu chấp nhận như vậy sao? Cậu đâu yêu Tuyết Nhi - Nhân Mã nói.

- Tôi có quyền lựa chọn sao? Những chuyện mà ba tôi đã quyết định thì không ai có thể thay đổi được.

- Nói vậy mà nghe được sao hả, trái tim là của cậu, hạnh phúc có giữ được hay không là do cậu. Giữa cậu và Ngư nhi cũng đã xảy ra rất nhiều chuyện, cậu cũng đã làm Ngư nhi tổn thương không ít, cậu không định bù đắp cho cậu ấy hay sao chứ? - Sư Tử hậm hực nói.

- Sư nhi nói đúng đó - Cự Giải lên tiếng, dừng một chút cô tiếp - Cậu cũng đâu muốn cậu và Ngư nhi phải kết thúc như vậy phải không? Cậu vẫn còn yêu Ngư nhi mà.

- Thì sao chứ, Ngư nhi hiện tại đang rất hận tôi, cô ấy liệu có chấp nhận tôi lần nữa hay không, sau những gì mà tôi đã làm với cô ấy. Tôi đã làm tổn thương người con gái tôi yêu, tôi không xứng với cô ấy - Ma Kết một mặt đáp, trong câu nói mang giọng điệu như anh đang tự mỉa mai chính mình.

- Ai nói không xứng - Bảo Bình kích động đập bàn đứng dậy nói lớn tiếng làm Bạch Dương ngồi bên cạnh giật mình một phen, anh nhanh tay kéo cô ngồi xuống.

- Có gì từ từ nói, đừng kích động như vậy - Bạch Dương nói với Bảo Bình rồi nhìn sang Ma Kết - Ma Kết, từ trước đến nay cậu là một người không dễ bỏ cuộc tôi rất ngưỡng mộ cậu ở điểm này, nhưng nếu bây giờ vì một chút khó khăn mà cậu đã bỏ cuộc thì thật là tôi phải thất vọng. Chẳng phải trước đây dù có khó khăn gì cậu cũng giải quyết được sao.

- Đúng vậy, trên đời này người xứng với Ngư nhi chỉ có cậu thôi, chỉ có một mình Ma Kết cậu thôi. Vấn đề bây giờ ở đây không phải là Ngư nhi có chấp nhận cậu một lần nữa hay không, mà là cậu có thật sự muốn trở về bên Ngư nhi hay không thôi - Bảo Bình.

- Ngự nhi bề ngoài tuy là mạnh mẽ nhưng nói gì thì nói cậu ấy cũng là con gái, cũng yếu đuối vậy, cũng cần người bảo vệ. Nếu cậu muốn quay lại với Ngự nhi thì hãy tiếp tục cố gắng, nếu biết cậu vẫn còn yêu và muốn quay lại với cậu ấy, hãy dùng hành động của mình để cô ấy hiểu, sớm muộn gì Ngự nhi cũng sẽ mềm lòng thôi - Cự Giải cười nói.

- Đúng, tôi không thể bỏ cuộc như vậy được, nhất định phải chiến đấu tới cùng - Ma Kết đáng vẻ quyết tâm nhìn mọi người tuyên bố.

- Thế mới là Ma Kết chứ - Sư Tử chồm người qua đánh vào vai Ma Kết nhưng rồi như chợt nhớ ra gì đó Sư Tử nói - À mà, trước hết là phải tìm cách giải quyết vụ đính hôn kia đã.

- Giờ có cách là phá banh bữa tiệc đính hôn đó thôi - Cự Giải nói ra những cách mà mình đã nghĩ được.

- Chà Giải nhi à, cậu quá hay đi - Sư Tử giơ ngón cái lên tán thưởng, ôm chầm lấy Cự Giải nhảy tưng tưng. Bảo Bình lắc đầu khẽ thở dài nhìn Sư - Giải.

- Hay, hai cái người này. Ya, tớ thấy cách đó không ổn đâu - Bảo Bình nói.

- Tại sao? Tớ thấy ổn mà - Cự Giải Sư Tử đồng thanh.

- Nè đường đường là những tiểu thư con nhà danh giá mà đi phá như vậy à, họ sẽ đánh giá thế nào về bọn mình hả? Không nên, không nên - Bảo Bình lắc đầu ngoay ngoay xua đi cái suy nghĩ của Cự Giải.

- Lời Bảo nhi nói phải đó, anh cũng thấy cách đó không ổn đâu - Bạch Dương nói.

- Nếu vậy thì phải làm sao giờ? - Sư Tử chán nản ngồi vào ghế cạnh Nhân Mã rồi đột nhiên quay phắt lại nhìn hai con người đang ngồi ở sofa im lặng từ đầu đến giờ không nói câu nào - Nè nói gì đi chứ hai cái tăng băng di động kia, làm gì mà ngồi im ru vậy?

Thiên Bình cùng Thiên Yết liếc mắt nhìn Sư Tử và những người khác. Thiên Yết bây giờ mới mở miệng nhưng câu nói chẳng ăn nhập gì với nội dung mà nhóm Sư Tử đang bàn.

- Song Tử và Kim Ngưu đâu?

- Ha hả, ai mà biết, sáng giờ có thấy mặt mũi ai đâu - Sư Tử lúc này mới phát giác ra sự vắng mặt của Song - Ngưu, nghe Thiên Yết hỏi thì mới chợt nhớ - Hai người họ hình như đi thăm dò tin tức gì đó thì phải.

Sư Tử vừa nói xong thì nghe tiếng mở cửa, Song - Ngưu từ ngoài đi vào. Nhìn vẻ mặt hai người nghiêm túc lạ thường, mang theo chút gì đó lo lắng.

- Có chuyện rồi.

End chap 13.

15. Chương 14

Song Ngưu từ ngoài cổng dần đi vào bên trong buổi tiệc. Mái tóc đen nhánh được uốn xoắn gọn sóng to rủ xuống, khuôn mặt trang điểm nhẹ nhàng tinh xảo, cô mặc đồ Tây màu trắng ngó sen. Nhìn cô như thể công chúa bước ra từ truyện cổ tích, xinh đẹp không gì sánh nổi.

Đây là lần đầu tiên cô trưng diện cao quý ưu nhã thế này. Nhìn những ánh mắt ngạc nhiên cùng lời khen ngợi của những người có mặt ở đây, Song Ngưu cảm thấy cô đã đạt được hiệu quả như mong muốn. Liếc mắt về phía mẹ con Hạ Vy, nhìn hai người bọn họ gương mặt không ngừng biến sắc, Song Ngưu cười lạnh. Bước vào trong đứng trước mặt Hạ Vy, Song Ngưu gương mặt không chút cảm xúc nhìn Hạ Vy, ánh mắt cô xoáy thẳng vào Hạ Vy và Tuyết Nhi.

- Cô đến đây làm gì hả? Ai cho cô đến đây chứ, mau rời khỏi đây ngay. Nơi này không hoan nghênh cô - Tuyết Nhi đến chỗ Song Ngưu lớn tiếng quát, tay hướng ra phía cửa.

- Tại sao tôi phải rời khỏi đây? Là do mẹ cô mời tôi đến mà - Song Ngư lạnh nhạt nói, tiến đến chiếc ghế gần đó mà ung dung ngồi vào.

- Cái gì, mẹ tôi mời cô? - Tuyết Nhi như không tin ả hỏi lại quay sang nhìn mẹ mình - Mẹ, là mẹ mời cô ta?

- K-không có, mẹ không hề mời nó - Hạ Vy nói.

- Sao lại như vậy, chính bà đã gửi thiệp mời cho tôi mà. Tấm thiệp ở đây này, sao có thể nói dối trắng trợn như vậy chứ. Tôi sẽ buồn đó.

Song Ngư phe phẩy tấm thiệp mời trước mặt. Hạ Vy chạy đến cầm lấy và mở ra xem, bà ta trở mắt nhìn.

- Đây...đây là thiệp mời mà tôi gửi đến cho chủ tịch tập đoàn Angela SNS mà, sao cô có nó?

- Bà nghĩ sao tôi có nó? - không trả lời câu hỏi của Hạ Vy, Song Ngư hỏi ngược lại.

- Cô...không lẽ...cô là chủ tịch tập đoàn Angela SNS? - Hạ Vy lắp bắp hỏi, vẻ mặt sợ sệt nhìn Song Ngư.

- Sao trông bà có vẻ hoảng sợ thế? - tiến đến đứng trước mặt Hạ Vy, Song Ngư cười mà như không cười ghé sát tai Hạ Vy nói nhỏ - Là bà sợ khi biết được sự thật tôi là ai hay là sợ tôi sẽ nói ra những chuyện bà đã làm? Hừm, cái nào hả? - Song Ngư khẽ nghiêng đầu nhìn Hạ Vy.

- Cô...đang nói gì hả? Sàm ngôn, tôi...không làm gì cả - gương mặt Hạ Vy không giấu nổi vẻ sợ hãi.

Song Ngư cười khẩy một tiếng, ánh mắt lạnh lùng liếc nhìn Hạ Vy rồi nhanh chóng quay đi.

- Có hay không bà biết rõ nhất. Hôm nay, những gì mà bà đã là với mẹ tôi và con gái bà đã làm với tôi, tôi bắt các người phải trả lại gấp đôi. Bà không đáng để tồn tại trên đời này.

- Song Ngư, con đang định gây rối gì ở đây nữa hả? Hôm nay là lễ đính hôn của Tuyết Nhi đó. Con muốn làm ta mất mặt hay sao - ông Song Khiết đập tay xuống bàn một cách giận dữ nhìn Song Ngư - Còn dám ăn nói với mẹ con như vậy, đứa con hư đốn này.

Nhìn thấy ông Song Khiết lớn tiếng với Song Ngư mà bênh mình, Hạ Vy bắt đầu giả vờ tỏ ra đau lòng, mắt rơm rớm, giọng nghẹn ngào nói:

- Thôi mình à! Ông đừng quá nóng giận, không khéo ảnh hưởng đến sức khỏe. Bỏ qua đi, con nào cũng là con, chắc tại hôm nay trạng của Ngư nhi không tốt nên con bé mới như vậy, ông đừng mắng nó, thân làm mẹ như tôi cũng đau lòng lắm.

- Bà đừng xin cho nó nữa, tôi biết mà yêu thương Ngư nhi nhưng tội nó quá lớn, tôi hôm nay phải dạy lại nó.

Hạ Vy cúi đầu nhưng môi bà nhếch lên một nụ cười vừa ý.

- Thôi mà mình, bỏ qua cho con nó đi. Với lại hôm nay là lễ đính hôn của tiểu Tuyết, vẫn là không nên làm lớn chuyện - Hạ Vy đặt tay lên tay ông và bóp nhẹ.

- Bà thôi đi, đừng ở đó mà giả nhân giả nghĩa - Song Ngư thét lên.

- Song Ngư, cô sao vậy hả? Mẹ tôi đã làm gì mà cô lại đối xử với bà ấy như vậy, những lời độc ác đó mà cô cũng nói được hay sao. Cô có ghét tôi thì cứ nhắm vào một mình tôi là được, nhưng đừng đối xử như vậy với mẹ tôi - Tuyết Nhi cũng vừa khóc vừa nói.

Song Ngư cười khinh bỉ, ánh mắt nhìn hai mẹ con Hạ Vy. Song Ngư thật không ngờ hai người họ có thể đóng kịch giỏi đến như vậy, mọi ánh mắt bây giờ đều nhắm vào cô những lời chỉ trích không ngừng vang lên. Song Ngư chẳng mấy may quan tâm đến những lời chỉ trích vô bổ đó, cô nói:

- Đóng kịch giỏi đấy, để tôi xem các người còn đóng kịch được bao lâu.

Dứt lời Song Ngư đi thẳng đến phía trước nơi đặt sẵn máy chiếu và một cái laptop, trước khi vào đây cô đã nhờ Xà Phu chuẩn bị những thứ đó cho cô.

- Rốt cuộc thì Ngư nhi muốn làm gì vậy? - Sư Tử ghé sát vào tai Nhân Mã hỏi.

- Anh đâu có biết, chờ xem thế nào đã - Nhân Mã nhún vai trả lời Sư Tử.

- Xem ra sắp có phim hay để xem rồi ha - Kim Ngưu thích thú xoa xoa hai tay vào nhau, mắt vẫn theo sát từng hành động của Song Ngư.

- Coi bộ sẽ thú vị lắm - Song Tử khoanh tay đứng tựa lưng vào một cái bàn gần đó, môi khẽ cong thành một vòng cung liếc qua mấy sao nam cũng đang đứng quan sát nhất cử nhất động của Song Ngư.

- Người yêu cậu không phải tầm thường đâu Ma Kết - Thiên Yết lên tiếng.

Ma Kết không nói gì chỉ lẳng lặng nhìn Song Ngư. Từ lúc cô xuất hiện thì mắt anh đã dán chặt vào Song Ngư.

- Giải nhi, cậu sao vậy? - thấy Cự Giải có gì đó không ổn, cứ như là đang lo lắng điều gì, Sư Tử hỏi.

- Mình...mình không biết, tự dưng trong lòng có cảm giác lo lo làm sao ấy. Chị Xử, không thấy chị ấy đến. Không phải đã xảy ra chuyện gì chứ - Cự Giải có chút lo lắng khi không thấy Xử Nữ đi cùng Song Ngư.

- Chắc không có gì đâu, đừng quá lo - Kim Ngưu vỗ nhẹ vai Cự Giải trấn an.

- Bên phía Xử Nữ -

- CẨN THẬN - một tiếng hét vang lên theo đó là một bóng dáng lao đến ôm lấy cả người Xử Nữ nằm xuống.

Đoàng đoàng đoàng

Hàng loạt những tiếng súng vang lên, đám người kia lần lượt, lần lượt từng tên ngã xuống. Sau một lúc thì đám người kia đều chết sạch không ai sống sót. Lúc này Xử Nữ mới sực tỉnh, lúc này do có người đột nhiên ôm lấy cô rồi ngã xuống vì bất ngờ mà không phản ứng kịp. Cô ngạc nhiên nhìn người đã cứu mình khi này.

- Thiên Bình - môi Xử Nữ mấp máy gọi tên người đang ở trước mặt mình. Là Thiên Bình? Sao anh ta lại xuất hiện ở đây? Sao anh ta lại biết chỗ này? Hàng loạt câu hỏi xuất hiện trong đầu Xử Nữ. Cô nhìn Thiên Bình hỏi - Sao anh lại ở đây và tại sao lại biết chỗ này?

- Chuyện đó không quan trọng - Thiên Bình ngắn gọn đáp.

Xử Nữ đưa mắt nhìn xung quanh, một toáng người mặt vest đen đứng xung quanh nhưng cách xa hai người.

- Họ đều là người của anh? - Xử Nữ lại hỏi.

- Đúng - Thiên Bình khẽ gật đầu gương mặt vẫn bình thản.

- Trả lời câu hỏi của tôi.

- Tôi chẳng phải đã trả lời rồi sao, vì sao tôi lại ở đây và vì sao tôi biết chỗ này không quan trọng. Quan trọng là vừa rồi tôi đã cứu cô đấy.

- Tôi không có nhờ anh - Xử Nữ lạnh lùng buông một câu rồi đứng dậy.

- Đại tỷ - một tên đàn em của Xử Nữ chạy đến chỗ cô, vẻ mặt hốt hãi.

- Có tìm được kẻ đứng sau đám người này không? - Xử Nữ hỏi, tên đàn em không trả lời chỉ lắc đầu - Đến căn cứ B - Xử Nữ ra lệnh.

Đoạn cô vừa đi qua Thiên Bình liền bị anh nắm lấy tay giữ lại. Cô quay lại ánh mắt nhìn chằm chằm Thiên Bình, nhìn thấy ánh mắt sát thủ của Xử Nữ nhìn mình Thiên Bình có chút ngượng ngùng. Đúng vậy. Không phải là sợ hãi hay gì khác mà là ngượng ngùng.

- Ích ra cô cũng phải nói gì đó với người vừa cứu cô chứ.

- Anh muốn tôi nói gì?

- Cảm ơn chẳng hạn - Thiên Bình nói.

- Tôi không có nhờ anh cứu tôi, là tự anh mà nếu vậy thì việc gì tôi phải cảm ơn anh.

Xử Nữ nói xong liền bỏ đi một mạch không ngoảnh đầu lại một lần. Thiên Bình nhìn theo bóng lưng Xử Nữ, khẽ cười.

- Thật lạnh lùng, tôi có nên giúp cô làm tan băng không đây Xử Nữ?

- Thiếu gia, chuyện ở đây đã xong chúng tôi xin phép rút về - một tên thuộc hạ trong nhóm Thiên Bình đi đến cúi đầu nói. Thiên Bình chỉ “ừ” một tiếng rồi cũng rời đi.

Việc vì sao anh lại biết chỗ này là do anh đã cho người của mình đi điều tra, là người của anh không phải là người trong Cosa Nostra. Vì đã nhiều lần người trong bang được Thiên Yết cử đi điều tra nhưng lại chẳng có kết quả, vì vậy Thiên Bình suy đoán có thể là do người của Xử Nữ đã biết nên không ai hé răng nữa lời. Cho nên anh đã dùng người của mình và đã điều tra được căn cứ của Angela, không chỉ vậy anh còn cho người điều tra tất cả những gì liên quan đến Xử Nữ khi cô ở Đài Loan và anh đã biết tất cả. Biết những chuyện mà cô đã gặp phải, những việc mà cô phải đối mặt khi ở Đài Loan. Và anh thật không hiểu, Xử Nữ đã làm thế nào để vượt qua những chuyện đã diễn ra. Sống lạnh lùng, tàn nhẫn, khép kín trái tim mình lại hay sao?

Brum...brum Tiếng chuông điện thoại vang lên kéo Thiên Bình ra khỏi dòng suy nghĩ, cầm lấy chiếc điện thoại nhìn vào màn hình hiện lên dãy số.

- Sao rồi? - vừa bắt máy anh đã hỏi.

“Tôi đã thăm dò tin từ chỗ vị bác sĩ điều trị bệnh cho Hàn tiểu thư, ông ấy nói Hàn tiểu thư mắc phải bệnh tim. Khoảng thời gian này nếu không nhanh chóng nhập viện điều trị, chờ ghép tim thì sẽ chỉ sống được 6 tháng. Nhưng mà...” - đầu dây bên kia ngập ngừng.

- Thế nào?

“Vị bác sĩ đó có nói, cách đây không lâu Hàn tiểu thư có đến gặp ông ta. Qua lần khám đó bệnh của cô ấy đã chuyển biến nặng hơn, ông ấy nói nên tránh cho Hàn tiểu thư bị kích động mạnh hay là làm việc quá sức tổn hại đến tim. Nếu cứ như vậy, e là chưa đến 3 tháng cô ấy có thể...”

- Tôi biết rồi - phun ra ba từ rồi cúp máy. Không cần nghe hết những gì người kia nói, Thiên Bình cũng có thể hiểu nếu là cho Xử bị kích động hay làm những gì để gây hại đến tim thì chưa được 3 tháng Xử Nữ sẽ chết.

“Cô gái ngốc, xem ra tôi phải giúp em rồi”

Thiên Bình vẽ mặt đăm chiêu, hàng chân mày khẽ chau lại. Trong đầu anh dường như đang mưu tính điều gì đó. Anh cũng không biết vì sao mình lại muốn giúp Xử Nữ, cũng không biết vì sao khi nghe thấy bệnh tình của Xử Nữ nghiêm trọng như vậy thì khó chịu. Anh khó chịu khi nghe nói bác sĩ có khuyên Xử Nữ nhập viện để trị bệnh nhưng cô lại không chịu. Trong lòng thầm trách Xử Nữ sao chẳng quan tâm đến bản thân mình, Thiên Bình thở dài một hơi rồi leo lên chiếc xe đang đậu ở bên kia đợi mình.

- Về nhà.

Chiếc xe lao vun vút trong màn đêm tĩnh mịch.

- Trở lại với Song Ngư -

Song Ngư mở laptop ra, cô bấm vào thư mục ghi âm mà mình đã lưu trong máy. Đoạn ghi âm được phát lên, cuộc nói chuyện của mẹ con Hạ Vy đều được mọi người nghe thấy.

— — — BỔ SUNG THÊM — — —

Chap 14.

Song Ngư từ ngoài cổng dần đi vào bên trong buổi tiệc. Mái tóc đen nhánh được uốn xoắn gọn sóng to rủ xuống, khuôn mặt trang điểm nhẹ nhàng tinh xảo, cô mặc đồ Tây màu trắng ngò sen. Nhìn cô như thể công chúa bước ra từ truyện cổ tích, xinh đẹp không gì sánh nổi.

Đây là lần đầu tiên cô trưng diện cao quý ưu nhã thế này. Nhìn những ánh mắt ngạc nhiên cùng lời khen ngợi của những người có mặt ở đây, Song Ngư cảm thấy cô đã đạt được hiệu quả như mong muốn. Liếc mắt về phía mẹ con Hạ Vy, nhìn hai người bọn họ gương mặt không ngừng biến sắc, Song Ngư cười lạnh. Bước vào trong đứng trước mặt Hạ Vy, Song Ngư gương mặt không chút cảm xúc nhìn Hạ Vy, ánh mắt cô xoáy thẳng vào Hạ Vy và Tuyết Nhi.

- Cô đến đây làm gì hả? Ai cho cô đến đây chứ, mau rời khỏi đây ngay. Nơi này không hoan nghênh cô - Tuyết Nhi đến chỗ Song Ngư lớn tiếng quát, tay hướng ra phía cửa.

- Tại sao tôi phải rời khỏi đây? Là do mẹ cô mời tôi đến mà - Song Ngư lạnh nhạt nói, tiến đến chiếc ghế gần đó mà ung dung ngồi vào.

- Cái gì, mẹ tôi mời cô? - Tuyết Nhi như không tin ả hỏi lại quay sang nhìn mẹ mình - Mẹ, là mẹ mời cô ta?

- K-không có, mẹ không hề mời nó - Hạ Vy nói.

- Sao lại như vậy, chính bà đã gửi thiệp mời cho tôi mà. Tấm thiệp ở đây này, sao có thể nói dối trắng trợn như vậy chứ. Tôi sẽ buồn đó.

Song Ngư phe phẩy tấm thiệp mời trước mặt. Hạ Vy chạy đến cầm lấy và mở ra xem, bà ta trở mắt nhìn.

- Đây...đây là thiệp mời mà tôi gửi đến cho chủ tịch tập đoàn Angela SNS mà, sao cô có nó?

- Bà nghĩ sao tôi có nó? - không trả lời câu hỏi của Hạ Vy, Song Ngư hỏi ngược lại.

- Cô...không lẽ...cô là chủ tịch tập đoàn Angela SNS? - Hạ Vy lắp bắp hỏi, vẻ mặt sợ sệt nhìn Song Ngư.

- Sao trông bà có vẻ hoảng sợ thế? - tiến đến đứng trước mặt Hạ Vy, Song Ngư cười mà như không cười ghé sát tai Hạ Vy nói nhỏ - Là bà sợ khi biết được sự thật tôi là ai hay là sợ tôi sẽ nói ra những chuyện bà đã làm? Hừm, cái nào hả? - Song Ngư khẽ nghiêng đầu nhìn Hạ Vy.

- Cô...đang nói gì hả? Sàm ngôn, tôi...không làm gì cả - gương mặt Hạ Vy không giấu nổi vẻ sợ hãi.

Song Ngư cười khẩy một tiếng, ánh mắt lạnh lùng liếc nhìn Hạ Vy rồi nhanh chóng quay đi.

- Có hay không bà biết rõ nhất. Hôm nay, những gì mà bà đã là với mẹ tôi và con gái bà đã làm với tôi, tôi bắt các người phải trả lại gấp đôi. Bà không đáng để tồn tại trên đời này.

- Song Ngư, con đang định gây rối gì ở đây nữa hả? Hôm nay là lễ đính hôn của Tuyết Nhi đó. Con muốn làm ta mất mặt hay sao - ông Song Khiết đập tay xuống bàn một cách giận dữ nhìn Song Ngư - Còn dám ăn nói với mẹ con như vậy, đứa con hư đốn này.

Nhìn thấy ông Song Khiết lớn tiếng với Song Ngư mà bên mình, Hạ Vy bắt đầu giả vờ tỏ ra đau lòng, mắt rơm rớm, giọng nghẹn ngào nói:

- Thôi mình à! Ông đừng quá nóng giận, không khéo ảnh hưởng đến sức khỏe. Bỏ qua đi, con nào cũng là con, chắc tại hôm nay trạng của Ngư nhi không tốt nên con bé mới như vậy, ông đừng mắng nó, thân làm mẹ như tôi cũng đau lòng lắm.

- Bà đừng xin cho nó nữa, tôi biết mà yêu thương Ngư nhi nhưng tội nó quá lớn, tôi hôm nay phải dạy lại nó.

Hạ Vy cúi đầu nhưng môi bà nhếch lên một nụ cười vừa ý.

- Thôi mà mình, bỏ qua cho con nó đi. Với lại hôm nay là lễ đính hôn của tiểu Tuyết, vẫn là không nên làm lớn chuyện - Hạ Vy đặt tay lên tay ông và bóp nhẹ.

- Bà thôi đi, đừng ở đó mà giả nhân giả nghĩa - Song Ngư thét lên.

- Song Ngư, cô sao vậy hả? Mẹ tôi đã làm gì mà cô lại đối xử với bà ấy như vậy, những lời độc ác đó mà cô cũng nói được hay sao. Cô có ghét tôi thì cứ nhắm vào một mình tôi là được, nhưng đừng đối xử như vậy với mẹ tôi - Tuyết Nhi cũng vừa khóc vừa nói.

Song Ngư cười khinh bỉ, ánh mắt nhìn hai mẹ con Hạ Vy. Song Ngư thật không ngờ hai người họ có thể đóng kịch giỏi đến như vậy, mọi ánh mắt bây giờ đều nhắm vào cô những lời chỉ trích không ngừng vang lên. Song Ngư chẳng mấy may quan tâm đến những lời chỉ trích vô bổ đó, cô nói:

- Đóng kịch giỏi đấy, để tôi xem các người còn đóng kịch được bao lâu.

Dứt lời Song Ngư đi thẳng đến phía trước nơi đặt sẵn máy chiếu và một cái laptop, trước khi vào đây cô đã nhờ Xà Phu chuẩn bị những thứ đó cho cô.

- Rốt cuộc thì Ngự nhi muốn làm gì vậy? - Sư Tử ghé sát vào tai Nhân Mã hỏi.
  - Anh đâu có biết, chờ xem thế nào đã - Nhân Mã nhún vai trả lời Sư Tử.
  - Xem ra sắp có phim hay để xem rồi ha - Kim Ngưu thích thú xoa xoa hai tay vào nhau, mắt vẫn theo sát từng hành động của Song Ngự.
  - Coi bộ sẽ thú vị lắm - Song Tử khoanh tay đứng tựa lưng vào một cái bàn gần đó, môi khẽ cong thành một vòng cung liếc qua mấy sao nam cũng đang đứng quan sát nhất cử nhất động của Song Ngự.
  - Người yêu cậu không phải tầm thường đâu Ma Kết - Thiên Yết lên tiếng.
- Ma Kết không nói gì chỉ lẳng lặng nhìn Song Ngự. Từ lúc cô xuất hiện thì mắt anh đã dán chặt vào Song Ngự.
- Giải nhi, cậu sao vậy? - thấy Cự Giải có gì đó không ổn, cứ như là đang lo lắng điều gì, Sư Tử hỏi.
  - Mình...mình không biết, tự dưng trong lòng có cảm giác lo lo làm sao ấy. Chị Xử, không thấy chị ấy đến. Không phải đã xảy ra chuyện gì chứ - Cự Giải có chút lo lắng khi không thấy Xử Nữ đi cùng Song Ngự.
  - Chắc không có gì đâu, đừng quá lo - Kim Ngưu vỗ nhẹ vai Cự Giải trấn an.
  - Bên phía Xử Nữ -
  - CẨN THẬN - một tiếng hét vang lên theo đó là một bóng dáng lao đến ôm lấy cả người Xử Nữ nằm xuống.
- Đoàng đoàng đoàng
- Hàng loạt những tiếng súng vang lên, đám người kia lần lượt, lần lượt từng tên ngã xuống. Sau một lúc thì đám người kia đều chết sạch không ai sống sót. Lúc này Xử Nữ mới sực tỉnh, lúc này do có người đột nhiên ôm lấy cô rồi ngã xuống vì bất ngờ mà không phản ứng kịp. Cô ngạc nhiên nhìn người đã cứu mình khi này.
- Thiên Bình - môi Xử Nữ mấp máy gọi tên người đang ở trước mặt mình. Là Thiên Bình? Sao anh ta lại xuất hiện ở đây? Sao anh ta lại biết chỗ này? Hàng loạt câu hỏi xuất hiện trong đầu Xử Nữ. Cô nhìn Thiên Bình hỏi - Sao anh lại ở đây và tại sao lại biết chỗ này?
  - Chuyện đó không quan trọng - Thiên Bình ngắn gọn đáp.
- Xử Nữ đưa mắt nhìn xung quanh, một toáng người mặt vest đen đứng xung quanh nhưng cách xa hai người.
- Họ đều là người của anh? - Xử Nữ lại hỏi.
  - Đúng - Thiên Bình khẽ gật đầu gương mặt vẫn bình thản.
  - Trả lời câu hỏi của tôi.
  - Tôi chẳng phải đã trả lời rồi sao, vì sao tôi lại ở đây và vì sao tôi biết chỗ này không quan trọng. Quan trọng là vừa rồi tôi đã cứu cô đấy.
  - Tôi không có nhờ anh - Xử Nữ lạnh lùng buông một câu rồi đứng dậy.
  - Đại tỷ - một tên đàn em của Xử Nữ chạy đến chỗ cô, vẻ mặt hốt hãi.
  - Có tìm được kẻ đứng sau đám người này không? - Xử Nữ hỏi, tên đàn em không trả lời chỉ lắc đầu - Đến căn cứ B - Xử Nữ ra lệnh.
- Đoạn cô vừa đi qua Thiên Bình liền bị anh nắm lấy tay giữ lại. Cô quay lại ánh mắt nhìn chằm chằm Thiên Bình, nhìn thấy ánh mắt sát thủ của Xử Nữ nhìn mình Thiên Bình có chút ngượng ngùng. Đúng vậy. Không phải là sợ hãi hay gì khác mà là ngượng ngùng.
- Ích ra cô cũng phải nói gì đó với người vừa cứu cô chứ.
  - Anh muốn tôi nói gì?
  - Cảm ơn chẳng hạn - Thiên Bình nói.
  - Tôi không có nhờ anh cứu tôi, là tự anh mà nếu vậy thì việc gì tôi phải cảm ơn anh.

Xử Nữ nói xong liền bỏ đi một mạch không ngoảnh đầu lại một lần. Thiên Bình nhìn theo bóng lưng Xử Nữ, khẽ cười.

- Thật lạnh lùng, tôi có nên giúp cô làm tan băng không đây Xử Nữ?

- Thiếu gia, chuyện ở đây đã xong chúng tôi xin phép rút về - một tên thuộc hạ trong nhóm Thiên Bình đi đến cúi đầu nói. Thiên Bình chỉ “ừ” một tiếng rồi cũng rời đi.

Việc vì sao anh lại biết chỗ này là do anh đã cho người của mình đi điều tra, là người của anh không phải là người trong Cosa Nostra. Vì đã nhiều lần người trong bang được Thiên Yết cử đi điều tra nhưng lại chẳng có kết quả, vì vậy Thiên Bình suy đoán có thể là do người của Xử Nữ đã biết nên không ai hé răng nữa lời. Cho nên anh đã dùng người của mình và đã điều tra được căn cứ của Angela, không chỉ vậy anh còn cho người điều tra tất cả những gì liên quan đến Xử Nữ khi cô ở Đài Loan và anh đã biết tất cả. Biết những chuyện mà cô đã gặp phải, những việc mà cô phải đối mặt khi ở Đài Loan. Và anh thật không hiểu, Xử Nữ đã làm thế nào để vượt qua những chuyện đã diễn ra. Sống lạnh lùng, tàn nhẫn, khép kín trái tim mình lại hay sao?

Brum...brum Tiếng chuông điện thoại vang lên kéo Thiên Bình ra khỏi dòng suy nghĩ, cầm lấy chiếc điện thoại nhìn vào màn hình hiện lên dãy số.

- Sao rồi? - vừa bắt máy anh đã hỏi.

“Tôi đã thăm dò tin từ chỗ vị bác sĩ điều trị bệnh cho Hàn tiểu thư, ông ấy nói Hàn tiểu thư mắc phải bệnh tim. Khoảng thời gian này nếu không nhanh chóng nhập viện điều trị, chờ ghép tim thì sẽ chỉ sống được 6 tháng. Nhưng mà...” - đầu dây bên kia ngập ngừng.

- Thế nào?

“Vị bác sĩ đó có nói, cách đây không lâu Hàn tiểu thư có đến gặp ông ta. Qua lần khám đó bệnh của cô ấy đã chuyển biến nặng hơn, ông ấy nói nên tránh cho Hàn tiểu thư bị kích động mạnh hay là làm việc quá sức tổn hại đến tim. Nếu cứ như vậy, e là chưa đến 3 tháng cô ấy có thể...”

- Tôi biết rồi - phun ra ba từ rồi cúp máy. Không cần nghe hết những gì người kia nói, Thiên Bình cũng có thể hiểu nếu là cho Xử Nữ bị kích động hay làm những gì để gây hại đến tim thì chưa được 3 tháng Xử Nữ sẽ chết.

“Cô gái ngốc, xem ra tôi phải giúp em rồi”

Thiên Bình vẽ mặt đăm chiêu, hàng chân mày khẽ chau lại. Trong đầu anh dường như đang mưa tính điều gì đó. Anh cũng không biết vì sao mình lại muốn giúp Xử Nữ, cũng không biết vì sao khi nghe thấy bệnh tình của Xử Nữ nghiêm trọng như vậy thì khó chịu. Anh khó chịu khi nghe nói bác sĩ có khuyên Xử Nữ nhập viện để trị bệnh nhưng cô lại không chịu. Trong lòng thầm trách Xử Nữ sao chẳng quan tâm đến bản thân mình, Thiên Bình thở dài một hơi rồi leo lên chiếc xe đang đậu ở bên kia đợi mình.

- Về nhà.

Chiếc xe lao vun vút trong màn đêm tĩnh mịch.

- Trở lại với Song Ngư -

Song Ngư mở laptop ra, cô bấm vào thư mục ghi âm mà mình đã lưu trong máy. Đoạn ghi âm được phát lên, cuộc nói chuyện của mẹ con Hạ Vy đều được mọi người nghe thấy.

16. Chương 15

Bộp

- Chuyện gì vậy hả? Các em không định học hay sao mà cả đám nằm dài ra bàn thế kia, về mặt cũng có vẻ sợ hãi nữa là sao, nói tôi nghe - giáo viên vừa bước vào lớp nhìn thấy đám học sinh ngồi co rúm phía dưới thì có chút bực mình, quát.

- Thưa cô, chúng em cũng đâu muốn thế. Cơ mà... - vài đứa ngồi bàn đầu lí nhí, ánh mắt e dè hướng về phía dãy bàn bên cửa sổ.

Đúng thế, không khí lớp hôm nay đã tuột xuống âm vài độ. Dãy bàn bên cửa sổ là dãy mà các sao nhà ta ngồi, phải nói hiện tại thì chỗ đó đang toả ra loại hàng khí lạnh đến thấu xương khi mà gương mặt người nào người nấy đều lạnh như đá tảng, không chỉ vậy mà xung quanh mỗi người đều toả sát khí. Thường ngày chỉ có Thiên Yết, Ma Kết thôi đã không chịu nổi rồi nay lại thêm mấy sao nhà ta nữa thì thử hỏi sao lớp sao không sợ cho được. Ngoại trừ Thiên Bình vẫn chưa vào lớp và Cự Giải đang ngồi cạnh Thiên Yết với hai mắt đã sưng húp vì khóc quá nhiều, ngoài ra thì những người khác ai nấy đều trưng ra bộ mặt như muốn giết người.

Bầu không khí quỷ dị toả ra từ 8 sao nhà mình khiến người khác cảm thấy sợ hãi, giáo viên giảng bài mà cũng thấy lạnh sống lưng. Hic ai bảo lớp toàn mĩ nam mĩ nữ thì sướng, ừ lúc họ hiền lành, tâm trạng tốt thì không nói còn giống như hôm nay thì...sợ thấy tổ tiên 18 đời luôn. Rốt cuộc thì đã xảy ra chuyện gì mà họ lại như thế chứ?

Rengggggggg Chuông báo giờ nghỉ trưa vang lên, đám học sinh trong lớp ồa ra ngoài nhanh nhất có thể. Còn ở đây nữa chắc họ bị đóng băng luôn, mấy sao lập tức đẩy bàn đứng lên đi xuống bàn Thiên Yết và Cự Giải. Về mặt mọi người đầm chiêu như thế đang suy nghĩ điều gì đó.

Thật ra lí do làm họ bị như vậy cũng là do Thiên Bình. Tối qua khi từ nhà Song Khiết trở về, mọi người được Thiên Bình kể cho nghe lí do mà Song Ngự vội vã rời khỏi buổi tiệc, rồi việc cản cứ Angela bị tấn công cùng lúc hai nơi. Kể cả những việc mà Xử Nữ đã gặp phải khi sống ở Đài Loan. Cự Giải đã khóc rất nhiều khi nghe những gì Thiên Bình kể về chị mình, cô không ngờ rằng chị cô đã phải trải qua những chuyện như vậy trong quá khứ.

Kể cho mọi người nghe tất cả nhưng Thiên Bình lại không nói cho mọi người biết về tình trạng sức khoẻ của Xử Nữ, chắc phần vì không muốn Cự Giải lo lắng thêm.

- Xem ra chúng ta đã nghĩ sai về Xử Nữ và Song Ngự nhiều rồi, còn trách mắng hai người họ nữa. Thật không phải mà - Sư Tử là người mở miệng đầu tiên, quả thật cô thấy có lỗi với Song Ngự và Xử Nữ rất nhiều.

- Bây giờ chúng ta phải làm gì? Có vẻ như Thiên Ưng và Rome đã bắt đầu hành động rồi, chúng ta nên làm gì để giúp Xử Nữ và Song Ngự? - Bảo Bình nhìn mọi người hỏi.

- Chúng ta không thể giúp gì khi mà Song Ngự và Xử Nữ cứ tránh mặt chúng ta, họ cũng không biết ngoài Thiên Ưng họ còn phải đối phó với Rome nữa. Haizz, thiệt đau đầu mà - Song Tử tay xoa trán thở dài nói.

- Điều quan trọng hơn là Song Ngự, hôm trước cô ấy lại đi cùng Rome. Cô ấy rốt cuộc có quan hệ gì với Rome? - Ma Kết nói rồi quay sang Song Tử hỏi - Còn Thiên Bình nữa, cậu ta lại đi đâu nữa rồi?

- Sao lại nhìn tôi, muốn biết cậu đi mà hỏi tên đó. Tôi bó tay - Song Tử nhún vai trả lời.

-Cái tên Thiên Bình đó không biết đạo gần đây cậu ta đang làm gì nữa, cứ toàn đánh lẽ - Nhân Mã nói, trên gương mặt hiện lên vẻ không hài lòng.

- Tôi là đi làm việc chính đáng nhá - không biết từ khi nào Thiên Bình đã xuất hiện, anh đứng tựa người ở cửa lớp tay rút túi quần, bất bình lên tiếng.

- Giờ mới chịu xuất hiện, cứ tưởng cậu chết rồi để chúng tôi còn lo hậu sự. Có hơi thất vọng nha - Sư Tử quay sang đá đầu Thiên Bình.

Thiên Bình cau mày khi nghe câu nói của Sư Tử, nhưng rồi chẳng quan tâm anh quay lưng lại với mọi người, trước khi cất bước rời đi còn để lại một câu:

- Đi theo tôi.

Trước câu nói của Thiên Bình cả đám ngơ ngác nhìn nhau. Thiên Yết là người rời khỏi chỗ ngồi đứng dậy, vẫn không quên nắm tay Cự Giải kéo đi theo mình, theo sau Thiên Yết và Cự Giải là những sao khác. Mặc dù không biết Thiên Bình kêu họ đi theo làm gì nhưng vẫn cứ đi theo xem sao.

Cùng lúc đó, trong một lớp học ở tầng 3, khối lớp 12. Nếu là đang vào tiết thì lớp học sẽ có 35 người nhưng hiện tại lại là giờ ra chơi tên lớp rất vắng, nói đúng hơn là chỉ còn ba người. Đó là Xà Phu, Song Ngự và Xử Nữ, lẽ ra trong lớp vẫn còn một vài người nữa nhưng đã bị Xà Phu đuổi xuống căn-teen. Song Ngự bước ra ngoài xem có còn ai không, khi đã xác định bên ngoài hành lang không còn bóng người nào, Song Ngự mới trở vào không quên đóng cửa lại. Nhưng có một điều mà Song Ngự không ngờ đến, đó chính là lúc cô vừa vào trong thì ở phía cầu thang nhóm Thiên Yết lại xuất hiện.

- Nè cái tên Thiên Bình kia, kêu bọn tôi lên đây làm gì hả?

- Shh...

Vừa lên đến nơi Song Tử đã oan oan cái miệng, bị Thiên Bình bịt mồm lại.

- Chỉ cần im lặng và đi theo thôi - Thiên Bình buông Song Tử ra, nói. Anh dẫn mọi người đến lớp của Ngự-Xử. Ra hiệu cho mọi người nhìn vào trong.

- Chị Xử - Cự Giải khẽ kêu lên một tiếng.

Thiên Bình đặt một ngón tay lên môi, ý như bảo Cự Giải im lặng. Cả đám đứng ở cửa lắng nghe cuộc nói chuyện của ba người trong lớp.

— Trong lớp —

- Giờ chẳng còn ai nữa, anh báo cáo đi Xà Phu - Song Ngự ngồi vào chỗ mình nhìn Xà Phu lên tiếng.

- Vụ việc ngày hôm qua, bên ta bị tổn hại không ít. Bên căn cứ B do hôm qua mọi người đều tập trung ở đó hết nhưng do đó là người bên Thiên Ưng tấn công, cũng không tổn hại gì nhưng có rất nhiều người bị thương. Còn về Angela thì... - Xà Phu đánh mắt nhìn sang Xử Nữ.

Xử Nữ cũng nhìn Xà Phu nhưng chẳng nói gì, vì cô biết rõ hơn ai hết những chuyện xảy ra hôm qua những người sống sót ở Angela chỉ còn lại hai, ba người.

- Không thể điều tra đó là ai sao, kẻ nào đã đứng sau chuyện đó - Song Ngự nhìn Xà Phu, ngưng một lúc suy nghĩ cô tiếp - Kẻ tấn công Angela là Thiên Ưng sao?

- Không, bọn người đã tấn công Angela không phải là người của Thiên Ưng. Những người đó được huấn luyện bài bản, không thể nào là người của Thiên Ưng. Vả lại với người như Thiên Ưng, ông ta sẽ không thể nào nghĩ ra được kế hoạch hoàn hảo như vậy, cùng lúc tấn công hai nơi - Xử Nữ nói.

- Nếu không phải là Thiên Ưng, vậy là kẻ đó? - thấy Xử Nữ cứ im lặng không trả lời câu hỏi của mình thì Song Ngự cũng biết mình đã đoán đúng. Cô bắt lực thở dài - Cuối cùng thì hần ta cũng đã bắt đầu ra tay rồi, xem ra mọi chuyện ngày càng phức tạp hơn. Thiên Ưng chưa đối phó xong, bây giờ lại thêm một người mà chúng ta lại không biết chút gì về hần.

- Với tình hình hiện tại, nếu Thiên Ưng và kẻ đó cùng nhau tấn công cùng lúc, chỉ e rằng chúng ta không chống lại nổi - Xà Phu lên tiếng.

Xử Nữ ngã người ra sau, tay day day hai bên thái dương, vẻ mặt mệt mỏi hiện rõ trên gương mặt cô.

- Cậu không sao chứ? - Song Ngự có chút lo lắng hỏi.

- Nếu như có thể tổ muốn kết thúc mọi chuyện, càng sớm càng tốt. Tổ đã quá mệt mỏi - Xử Nữ.

- Hay chúng ta nhờ nhóm Thiên Yết giúp đỡ.

- Không được - Xà Phu vừa nói xong Xử Nữ liền bật dậy lên tiếng phản đối.

- Tại sao chứ? - Xà Phu nhìn về phía Xử Nữ.

Xử Nữ im lặng, trầm ngâm suy nghĩ. Cô không biết có nên nói cho Xà Phu và Song Ngự chuyện tối qua hay không. Tối qua khi cô vừa trở về phòng thì nhìn thấy một USB được đặt ở trên màn, mở lên xem thì

trong đó ngoài hình của Cự Giải ra thì không còn gì nữa. Tuy vậy nhưng Xử Nữ cô đủ thông minh để biết kẻ đó muốn gì, mục tiêu kế tiếp của hắn sẽ là Cự Giải. Hắn chắc đã nghĩ ra một kế hoạch để đưa cô vào bẫy, và kế hoạch đó nói không chừng có liên quan đến Cự Giải. Nếu bây giờ nhờ Cosa Nostra giúp đỡ thì sẽ thế nào, chỉ sợ rằng họ vì muốn giúp cô mà để Cự Giải một mình, nếu vậy không phải tạo cơ hội cho kẻ đó sao. Không được, cô sẽ không để kẻ đó có cơ hội.

Suy nghĩ một hồi Xử Nữ cũng quyết định kể cho Song Ngư và Xà Phu nghe về cái USB, mà bên trong chỉ toàn hình của Cự Giải.

- Là như vậy, nếu suy đoán của tớ là đúng thì Cự Giải sẽ là người nằm trong kế hoạch tiếp theo của kẻ đó
- Xử liếc mắt sang Song Ngư rồi lại nhìn Xà Phu nói tiếp - Nếu như bây giờ nói ra mọi chuyện, có thể mọi người sẽ giúp chúng ta nhưng em không thể làm như vậy.

- Tại sao chứ?

Xà Phu vẫn chưa hiểu lắm về việc Xử Nữ không muốn nhờ sự giúp đỡ từ nhóm Thiên Yết. Nhưng có vẻ như Song Ngư đã hiểu được những lời nói của Xử Nữ, đứng dậy đi đến chỗ Xử Nữ, Song Ngư vỗ vai con bạn mình.

- Có phải cậu lo lắng nếu như Thiên Yết vì giúp chúng ta mà lơ là Cự Giải, như vậy thì kẻ đó sẽ có cơ hội mà tấn công cậu ấy.

- Nhưng mà Xử Nữ, em nên biết rằng Thiên Yết dù gì cũng là người đứng đầu Cosa Nostra, cậu ta có dư khả năng để giúp. Cosa Nostra cũng không phải tầm thường - Xà Phu chen ngang cuộc nói chuyện của Xử Nữ.
- Ngư.

- Có thể anh đứng Xà Phu, nhưng mà em lại không muốn mạo hiểm, anh cũng biết kẻ đó là người thế nào mà. Chỉ cần chúng ta sơ hở một chút thôi thì hắn ta cũng có thể ra tay, đến lúc đó chúng ta trở tay cũng không kịp. Huống hồ gì, người mà chúng ta phải cảnh giác, đề phòng không chỉ có hắn mà còn có Thiên Yết. Em không muốn nghĩ đến, nhưng nếu như...nếu như vì một chút sơ hở của chúng ta mà Cự Giải gặp nguy hiểm thì sao - giọng Xử Nữ run rẩy. Cô đang sợ hãi, sợ Cự Giải vì những chuyện cô gây ra mà gặp nguy hiểm, nếu như Cự Giải bị làm sao thì cô làm thế nào đây - Em chỉ có một người em gái này thôi, em phải bảo vệ em ấy. Em làm mọi chuyện để mọi người ghét em, để Cự Giải hận em. Em làm Nhân Mã bị thương, bắt Cự Giải, chỉ vì muốn kẻ đó biết em lạnh lùng đến thế nào, vô tình ra sao, để kẻ đó biết rằng với em họ không quan trọng để hắn không nhằm vào họ, để họ không phải gặp nguy hiểm. Làm như vậy em cũng không vui về gì, nhưng em không còn cách nào khác, chỉ có thể đẩy họ ra xa em như vậy thôi. Không ai biết em đã lo lắng, sợ hãi đến mức nào khi Cự Giải bị bắt cóc đi, còn Bảo Bình cũng bị liên lụy dù rằng lần đó là để Angela và Cosa Nostra đối đầu với nhau. Nhưng em đã rất sợ, thật sự rất sợ.

Nói đến đây Xử Nữ dừng lại không nói tiếp nữa, cô nhắm mắt lại để không ai thấy những giọt nước mắt đang chực chờ muốn rơi xuống, bàn tay cô siết chặt lấy, móng tay

17. Chương 16

Xử Nữ mơ màng mở mắt, ngay lập tức cảm thấy toàn thân đều mệt mỏi. Xử Nữ ghét cảm giác này. Đưa mắt nhìn xung quanh, Xử Nữ biết mình đang nằm trong phòng bệnh. Xử Nữ còn nhớ trước khi cô ngất đi đã nhìn thấy gương mặt lo lắng của Xà Phu, Song Ngư và những người khác.

“Mọi người đâu hết rồi? Họ có biết bệnh của mình không?”

Xử Nữ tự hỏi, cô ngồi dậy bước xuống giường. Đoạn Xử Nữ vừa nhắc chân định bước ra ngoài thì cửa phòng bệnh bật mở, từ ngoài Song Ngư đi vào.

- Cậu đã tỉnh, cậu làm tớ lo quá đấy - Song Ngư nhìn Xử Nữ trách móc.

- Mọi người đâu hết rồi, Giải nhi đâu? - Xử Nữ hỏi.

- Bọn họ khi nghe tin cậu không sao vào thăm một lúc thì cả đám kéo nhau xuống dưới căn-teen bệnh viện ăn trưa rồi, Giải nhi cũng vậy, cậu ấy ban đầu nói muốn ở đây đợi cậu tỉnh lại nhưng tớ nói sẽ ở lại với cậu bảo Thiên Yết đưa cậu ấy đi luôn.

- Thế bọn họ có biết tớ...

- Đừng lo, không ai biết đâu. Bác sĩ chỉ nói là bệnh cũ tái phát thôi, Sư Tử có hỏi nhưng tớ nói là bệnh thông thường thôi - như biết Xử Nữ muốn hỏi gì Song Ngư cắt ngang lời cô.

Nghe vậy Xử Nữ cũng yên tâm, bước đến bên cạnh cửa sổ im lặng hồi lâu Xử Nữ mới quay lại nhìn Song Ngư lên tiếng:

- Tớ muốn xuất viện, Ngư nhi.

- Có ổn không, tớ thấy vẻ mặt cậu gần đây cũng không được tốt lắm hay là ở đây thêm mấy ngày nữa để theo dõi đi - Song Ngư nói.

Mấy ngày nay cô thấy Xử Nữ có vẻ mệt mỏi, gương mặt xanh xao khiến cô có chút lo lắng. Vì vậy chỉ bằng nhân dịp này mà tổng Xử Nữ ở đây thêm vài ngày nữa đi, một là để cho cái con người không biết chăm sóc bản thân này nghỉ ngơi thêm một vài ngày, hai là để Song Ngư cô có thời gian mà tìm đối sách để đối phó tên Rome kia. Hắn ngang nhiên làm ra những chuyện muốn hại Xử Nữ của cô, lại không biết hắn đã lên kế hoạch tiếp theo gì để mà hại Xử Nữ và vì sao hắn lại tiếp cận cô làm gì? Thật sự là cô rất muốn biết.

- Không cần, tớ không sao. Cậu đi làm giấy xuất viện cho tớ đi - Xử Nữ vẫn kiên quyết với ý định xuất viện của mình.

Song Ngư vẫn đứng nhìn Xử Nữ, cô đang suy nghĩ làm thế nào mới giữ chân được Xử Nữ ở lại đây. Cảm thấy Song Ngư không có ý định đi làm giấy xuất viện cho mình, Xử Nữ nói nhưng mắt lại không nhìn Song Ngư.

- Cậu không đi, tớ cũng có cách ra khỏi đây.

- Vậy sao, vậy cậu nghĩ sẽ đánh tớ để có thể đi hả. Quá ngây thơ rồi, nè, đừng quên tớ là ai nha - Song Ngư nhếch môi cười khinh.

- Thay vì đánh cậu để cậu cho tớ rời khỏi đây chỉ bằng tớ từ đây nhảy xuống dưới cho nhanh - Xử Nữ nhếch mép, cô mở toạc cửa sổ ra.

Đoạn Xử Nữ vừa định nhảy xuống dưới thì bị Song Ngư túm cổ lôi lại.

- Được rồi, được rồi. Đừng manh động, tớ đi, đi là được chứ gì. Bớt có giỡn kiểu đó đi, hại người ta đau tim quá nha - Song Ngư lắc đầu chịu thua Xử Nữ.

- Vậy thì... - Xử Nữ xoay tròn ngón trở hướng ra cửa ý bảo Song Ngư đi đi.

Song Ngư thở dài một cái mặt mày xám xịt mà rời đi. Lần nào cũng vậy hết, cứng đầu cứng cổ. Thiệt, cô không bao giờ có thể thắng được Xử Nữ về cái khoảng ngang bướng không ai bằng này.

Song Ngư đi, Xử Nữ vẫn đứng dựa lưng vào tường cạnh cửa sổ, mắt ngược nhìn trời, nhìn mây bay. Cô không biết, cô không biết mình còn có thể ngắm nhìn mặt trời, ngắm nhìn mây bay được bao lâu nữa. Mọi chuyện đã không đi theo đúng những gì mà cô đã vạch ra, từ lúc chuyện Ma Kết phát hiện ra Song Ngư là thủ lĩnh của Angela thì mọi việc đã đi theo chiều hướng khác. Thật không biết là nên mừng hay lo lắng. Cô và Cự Giải cùng với mọi người không còn đối nghịch nhau là tốt hay xấu? Cô không biết, chỉ có thể mong mọi chuyện tốt đẹp.

Nén tiếng thở dài, Xử Nữ quay lại nhìn về phía cửa phòng bệnh nơi có người vừa mới mở cửa đi vào. Xử Nữ chưa kịp mở miệng nói gì thì người kia đã lao nhanh về phía cô, bàn tay người đó bóp cổ cô.

- Anh làm cái gì vậy, buông tôi ra - Xử Nữ ra sức vùng vẫy, cố hết sức để gỡ bàn tay của kẻ đang bóp cổ mình ra, nhưng càng cố thì người đó càng siết chặt hơn.

- Chẳng phải cô muốn chết sao, tôi đang giúp cô toại nguyện đấy thôi - vẻ mặt người đó tức giận nhìn Xử Nữ gằn giọng.

- Anh..khục..anh diên rồi, mau buông tay, Lãnh Thiên Bình..khục khục...
- Ngay cả bản thân mình cô cũng không quan tâm thì chết sớm hay muộn cũng có khác gì nhau.
- Tôi như thế nào cũng không liên quan đến anh, anh là ai mà phải xen vào - Xử Nữ khó khăn nói.
- Chị Xử à, em mang cháo...

Xoảng

Chén cháo trên tay Cự Giải rơi xuống đất khi nhìn thấy cảnh tượng trước mắt. Khi nãy cô ở dưới căn-teen dùng bữa thì Song Ngư có xuống nói với cô Xử Nữ đã tỉnh, cô đã rất mừng muốn ngay lập tức chạy lên thăm chị mình nhưng bị Thiên Yết giữ lại bắt phải ăn hết phần cơm của mình mới cho đi. Ban đầu cô đã rất giận Thiên Yết nhưng nghĩ lại cũng vì anh lo cho cô thôi, nên cô đành ngồi xuống ăn xong mới lên thăm chị mình. Cô còn mang một ít cháo lên cho Xử Nữ, nhưng nào ngờ vừa bước vào phòng thì cảnh tượng đầu tiên đập vào mắt cô là Thiên Bình đang bóp cổ Xử Nữ, chị cô.

- Chị Xử - Cự Giải vội chạy đến chỗ Xử - Bình, cô đánh vào tay Thiên Bình liên tục chỉ mong sao anh thả chị cô ra nhưng xem ra vô ích - Bình ca, anh làm gì vậy? Mau buông chị em ra. Bình ca...huhu... - Cự Giải nước mắt ngấn dài khi nhìn thấy gương mặt tái mét của Xử Nữ.

Nhận thấy Thiên Bình vẫn không có ý định buông Xử Nữ ra, sức của cô thì chẳng thể làm gì nên Cự Giải chạy khỏi phòng bệnh để tìm người giúp. Vừa được một đoạn Cự Giải liền chạm mặt Thiên Yết, Ma Kết. Cô vội chạy đến chỗ họ.

- Yết ca, Ma Kết, hai người mau lên. Bình ca anh ấy...chị của em - Cự Giải lo lắng đến mức không thể hoàn thành câu nói của mình.

Nghe những gì Cự Giải nói, cả hai khó hiểu nhìn nhau nhưng khi thấy vẻ mặt lo lắng của cô thì cả hai liền đoán được có chuyện gì đó đã xảy ra. Hai người liền chạy đến phòng bệnh của Xử Nữ. Đến nơi cả hai kinh ngạc không thôi.

- Thiên Bình - Ma Kết, Thiên Yết cùng lao đến tách Thiên Bình ra khỏi Xử Nữ.
- Thiên Bình cậu làm cái quái gì vậy? Mau thả Xử Nữ ra ngay - Ma Kết từ đằng sau ôm lấy người Thiên Bình trong khi Thiên Yết đang cố gỡ tay Thiên Bình ra.
- Nghe không Thiên Bình, Xử Nữ sẽ chết mất. Buông tay ra - Thiên Yết cũng lên tiếng.

Bốp

Thấy tình hình có vẻ không ổn Thiên Yết giơ nắm đấm, anh đấm một phát thật mạnh vào mặt Thiên Bình. Do bất ngờ mà Thiên Bình phải lùi về sau vài bước, bàn tay đang bóp cổ Xử Nữ cũng buông ra.

Phịch

Thiên Bình buông ra, cả người Xử Nữ vô lực mà ngã xuống đất. Cô ôm lấy cổ mình ra sức hít lấy từng ngụm không khí.

- Khục khục...hơ...khục...
- Chị Xử, chị không sao chứ? Hic...- Cự Giải quỳ xuống đối diện Xử Nữ, vẻ mặt lo lắng hỏi. Nhìn thấy Xử Nữ đang cố gắng thở, Cự Giải đứng bật dậy tiến nhanh đến chỗ Thiên Bình - Tại sao anh lại làm vậy? Tại sao, tại sao hả? Huhu - Cự Giải ra sức đấm thùm thụp vào người Thiên Bình.

Thiên Yết liếc nhìn Xử Nữ đang ngồi bệt dưới đất. Cô khó khăn hít lấy từng ngụm không khí vừa bị Thiên Bình cướp đi, đầu đó sâu thẳm trong tim Thiên Yết bỗng xuất hiện một cảm giác rất lạ. Một chút nhói đau len lỏi trong tim anh.

Anh khê chau mày.

- Cậu làm sao vậy hả Thiên Bình, vừa rồi cậu có biết mình đang làm gì không? - Ma Kết nhìn Thiên Bình lên tiếng.

Thiên Bình chẳng đáp lại, anh nắm chặt đấm tay. Chết tiệt, cảm giác trong anh hiện giờ là thế nào đây. Cái cảm giác nhói nhói trong tim này là thế nào? Vì sao anh lại tức giận khi nghe xong những lời mà vị bác sĩ kia nói về bệnh tình của Xử Nữ? Tại sao anh lại có hành động điên rồ đó chứ? Anh rất cuộc là đang bị cái gì vậy?

- Garrrrrr - Thiên Bình tức giận gạt bỏ bình hoa trên chiếc bàn đặt cạnh giường bệnh. Anh muốn gạt bỏ cảm xúc hiện tại có trong lòng mình.

Choảng

- Á - Cự Giải hoảng sợ kêu lên một tiếng, đưa tay che miệng mình lại. Ánh mắt nhìn Thiên Bình có chút sợ hãi. Cô chưa bao giờ nhìn thấy anh như vậy.

Cũng nhờ có tiếng bình hoa vỡ mới kéo Thiên Yết về thực tại. Anh khó chịu hướng ánh mắt về phía Thiên Bình.

- Thiên Bình đủ rồi đó, cậu đang làm cái quái gì vậy hả?

-..... - đáp lại Thiên Yết là sự im lặng từ Thiên Bình.

Xử Nữ lúc này cũng đã ổn định lại một đôi chút. Cự Giải đỡ cô đứng lên, Xử Nữ tiến đến chỗ Thiên Bình, vừa lúc anh cũng quay lại nhìn cô.

Chát

Thiên Bình lãnh trọn cái tát từ Xử Nữ, dấu tay in rõ trên mặt anh.

- Tôi không quan tâm anh bị cái gì mà lại làm vậy, nhưng tôi nói cho anh biết Lãnh Thiên Bình, mạng sống của tôi là do trời định đoạt, sự sống của tôi là do tôi quyết định không cần đến anh. Anh biết những gì tốt hơn hết là nên im lặng đi, không phải vì tôi mà vì người mà anh yêu và luôn muốn bảo vệ. Anh muốn người anh yêu phải đau khổ sao? - Xử Nữ nhìn thẳng vào Thiên Bình nói.

Thiên Bình hiểu những gì mà Xử Nữ vừa nói. Anh biết nếu bây giờ mà nói ra bệnh tình của Xử Nữ thì chắc chắn Cự Giải sẽ rất đau lòng, khó khăn lắm mới uẩn khúc giữa hai người mới được gỡ bỏ. Nhưng nếu bây giờ Cự Giải biết được Xử Nữ không còn sống được bao lâu nữa thì cô ấy sẽ thế nào, chắc chắn sẽ khóc rất thương tâm. Và anh thì lại không muốn nhìn thấy Cự Giải khóc.

Ma Kết thoáng cau mày, Xử Nữ nói vậy là sao. Không lẽ Thiên Bình vẫn còn che giấu bí mật nào đó của Xử Nữ mà lại không muốn cho mọi người biết, nhưng nó là gì.

“Không phải vì tôi mà vì người anh yêu và luôn muốn bảo vệ”

Ma Kết nhớ lại câu nói mà Xử Nữ vừa mới nói. Người mà Thiên Bình yêu và luôn muốn bảo vệ?

“Là Cự Giải?”

Ma Kết như bừng tỉnh khi Cự Giải thoáng qua trong đầu anh. Phải rồi, người mà Thiên Bình yêu là Cự Giải. Nếu vậy thì, bí mật mà Thiên Bình che dấu là của Xử Nữ nhưng nếu nói ra thì sẽ làm Cự Giải đau lòng.

“Chỉ là bệnh cũ tái phát thôi”

“Bệnh cũ tái phát? Xử Nữ bị bệnh gì?”

“Không có gì, chỉ là bệnh thông thường thôi”

Khi Sư Tử hỏi bác sĩ về bệnh Xử Nữ thì Song Ngư liền lên tiếng ngăn cản. Xem ra anh phải đi gặp vị bác sĩ khi nãy một chuyến rồi.

Cạch

Cửa phòng bệnh một lần nữa mở ra, Song Ngư cùng những người khác đi vào.

- Chà, làm gì mà đông đủ vậy hả? - vừa nhìn thấy những người có mặt trong phòng, Sư Tử liền lên tiếng.

Không ai lên tiếng trả lời.

- Giải nhi, cậu

18. Chương 17

- Bảo nhi, Bảo nhi.

Nhìn thấy Bảo Bình bị Xử Nữ quăng vào tấm gương to nằm bất động, Bạch Dương vội chạy đến, anh vừa gọi vừa lay lay người cô nhưng đáp lại anh là sự im lặng và đôi mắt nhắm nghiền từ Bảo Bình.

- Mau đưa cô ấy đi, xe cứu thương đang đợi bên ngoài - Ma Kết lên tiếng.

Bạch Dương nghe xong liền bế Bảo Bình lên và rời đi, Nhân Mã cũng được Sư Tử dìu ra ngoài. Vết thương của anh cần phải được xử lí.

- Xử nhi/chị à...

Song Ngư, Cự Giải thét lên cùng lúc khi chứng kiến cảnh tượng chiếc xe kia được thả xuống. Những sao khác cũng hết sức bàng hoàng, cả đám như đứng chôn chân tại chỗ. Cự Giải đưa tay che miệng, nước mắt rơi lã chã trên gương mặt cô, cô liên tục lắc đầu như không tin vào mắt mình. Mối khế mấp máy:

- Không thể như vậy, không được, chị à. Chị à!... - Cự Giải gào lên.

Cô muốn chạy đến đẩy chiếc xe kia ra nhưng lại bị Thiên Bình ôm lại không cho đi.

Nơi đó dưới đất đều là mảnh vỡ của kính, mảnh vỡ của những tấm sắt vụn. Còn nơi Xử Nữ đứng khi nãy bên phía kia là đồng đồ nát của sắt vụn, chiếc xe kia lại rơi ở cạnh bên. Xử Nữ căn bản là không có đường lui, cô chỉ kịp tóm lấy Bảo Bình quăng cô ấy sang nơi khác đã là may mắn lắm rồi.

- Anh buông em ra, em phải cứu chị ấy. Bỏ em ra - Cự Giải khóc ngất, cô ngã khụy xuống đất.

- Đừng như vậy, vô ích thôi - Thiên Bình ôm lấy Cự Giải, an ủi.

Cự Giải nắm chặt áo Thiên Bình, vùi mặt vào ngực anh mà khóc không ngừng.

Người lái chiếc xe cầu kia đã rời khỏi đó vì quá sợ hãi, do lúc Bảo Bình bị Xử Nữ quăng vào tấm gương tiếng vỡ khá lớn cộng thêm việc nhạc vừa lúc dừng lại nên mới biết.

- Không, không được. Xử nhi, cậu không được chết, không được.

Song Ngư chạy đến chỗ chiếc xe, một mình cô tay không cố nhấc chiếc xe kia lên, tay cô bị thương do cố sức nhấc chiếc xe lên.

- Xử nhi, cậu có nghe thấy tớ không hả? Cậu không thể chết, không thể...

Ma Kết nhìn thấy Song Ngư như vậy anh cũng rất đau lòng. Anh biết cô và Xử Nữ chơi thân với nhau từ nhỏ, tình cảm như chị em. Bây giờ Xử Nữ gặp chuyện như vậy, cô chắc chắn là rất đau rồi. Nhẹ bước đến chỗ Song Ngư, đặt tay lên vai cô, anh nhẹ lên tiếng:

- Đủ rồi Ngư nhi, đừng cố nữa.

- Bỏ ra - Song Ngư như người mất hồn, cô nói nhưng không nhìn Ma Kết, lại tiếp tục gắng sức - Xử nhi, Xử nhi à...

- Anh nói đủ rồi mà, cho dù em có cố thì cũng không được gì. Xử Nữ căn bản không còn đường thoát - Ma Kết xoay người Song Ngư lại, nắm chặt vai cô, nhìn thẳng vào cô mà lớn tiếng.

Chát

- Anh im đi - Song Ngư tát Ma Kết một cái thật mạnh, cố gắng kìm nén những giọt nước mắt muốn chực chờ rơi xuống - Xử nhi không chết, cậu ấy sẽ không chết. Tôi không cho phép anh nói như vậy - Song Ngư

hết lớn, chân cô không còn đứng vững được nữa, cô khụy xuống những giọt nước mắt lúc này cũng thi nhau rơi xuống, lăn dài hai bên má Song Ngự - Xử nhi...

Ầm

Ầm

- N..Ngự..Ngự..

Trong không gian rộng lớn bỗng truyền đến một vài âm thanh. Tiếng gọi yếu ớt của Xử Nữ vang lên đâu đó, Song Ngự như bừng tỉnh lau vội nước mắt và rồi chạy lên phía trước chỗ đầu của chiếc xe. Song Ngự ngạc nhiên khi nhìn thấy Xử Nữ, cô đang bị mắc kẹt ở bên hông của chiếc xe và bên kia là một đồng sắt vụn, có những miếng sắt sắc nhọn tua tủa ở một vài nơi. Song Ngự mừng rỡ như muốn phát điên lên, vội nói:

- Xử nhi, đợi một chút, tớ cứu cậu.

Song Ngự dùng sức đập vào chiếc xe để nó xô dịch ra một chút, để cô có thể vào và đưa Xử Nữ ra.

Khi nãy lúc quãng Bảo Bình sang một bên, 2 giây sau đó Xử Nữ cũng đánh liều cố lao mình vào đồng sắt vụn để tránh sự va chạm vì cô biết một khi chiếc xe đó rơi xuống chỗ cô ít nhiều gì cũng sẽ có một chút khoảng trống nhưng không đủ để cô có thể toàn mạng, vì vậy mà cô đành làm liều một phen ép người vào đồng sắt cạnh mình. Thà như vậy vẫn hơn là đứng một chỗ, nếu như chiếc xe đó rơi trúng cô thì cô chỉ có chết.

Tình hình của Xử Nữ hiện tại rất không ổn, cả người cô như không còn chút sức lực, trán bị chảy máu, cánh tay phải bị rạch một đường dài từ bả vai xuống khuỷu tay do một thanh sắt gây nên. Cánh tay đau đớn khiến Xử Nữ như muốn ngắt đi, chẳng thể cử động được. Trên người cô còn có những vết thương khác.

Đau. Kiệt sức nhưng Xử Nữ vẫn cố chống tay đứng dậy khi khoảng cách được Song Ngự làm rộng ra một chút. Cô không muốn Song Ngự lo lắng.

- Xử nhi, cậu không sao chứ - nhìn thấy Xử Nữ vẫn đang ở trước mặt mình, Song Ngự vui mừng ôm chầm lấy cô, nước mắt rơi ngày một nhiều hơn. Vì Xử Nữ mặc thêm một chiếc áo khoác da màu đen ở ngoài nên không ai thấy vết thương của cô.

- Chị à - giọng Cự Giải run run, cô cũng chạy đến ôm Xử Nữ. May thật, chị của cô không sao.

Xử Nữ khẽ nhăn mày khi Song Ngự ôm cô và vô tình chạm vào vết thương ở tay, cổ nén đau, Xử Nữ yếu ớt hỏi:

- Bảo..Bình, cậu ấy..

- Bạch Dương đưa cậu ấy ra xe rồi, Xử nhi cậu cũng bị thương rồi, mau, xe cấp cứu đang đợi ở ngoài. Đi thôi - Song Ngự kéo Xử Nữ đi.

Có vẻ do vết thương chảy máu quá nhiều, Xử Nữ bị choáng mà ngắt đi khi vừa đi được vài bước.

- Xử nhi/chị...

Song Ngự, Cự Giải hốt hoảng lay lay người Xử Nữ nhưng cô vẫn nằm bất động. Thiên Bình vội vàng đi đến bế thốc Xử Nữ lên và cùng mọi người ra bên ngoài. Xe cấp cứu đang đợi ở ngoài.

Bước chân ngày một nhanh dần, Thiên Bình cau mày khi cảm nhận có thứ gì đó nhơm nhớp trên cánh tay Xử Nữ, và anh biết thứ đó là gì. Là máu.

“Cô gái ngốc! Cô đã làm gì để ra nông nổi thế này hả. Chết tiệt”

Thiên Bình thầm mắng. Lại là cái cảm giác đó, cái cảm giác quái quỷ này rốt cuộc là vì sao? Tại sao nó lại xuất hiện trong anh? Thiên Bình, anh như muốn giết chết mình để cái cảm giác khó chịu trong lòng anh không xuất hiện nữa. Lo lắng, đau lòng khi nhìn thấy Xử Nữ như thế này, anh muốn gạt bỏ những thứ đó ra khỏi tâm trí mình. Vì anh biết những cảm giác đó chỉ xuất hiện khi người mình yêu xảy ra chuyện. Không, người anh yêu là Cự Giải, trước đây vẫn vậy bây giờ cũng vậy và cả sau này. Sẽ không thay đổi. Mặc dù anh biết Cự Giải không hề yêu anh, thậm chí là chú ý đến anh.

“Mày chỉ là thương hại cô ta, không phải yêu. Đúng vậy, chỉ là thương hại”

Thiên Bình tự nhủ với bản thân mình như vậy. Nhưng có thật là vậy không? Anh có thật chỉ là thương hại Xử Nữ. Hay là tâm anh đang dần có sự thay đổi, mà anh thì lại không dám thừa nhận nó.

Xử Nữ mơ màng hé mắt, gương mặt của người đang bế cô hiện ra trước mắt Xử Nữ. Rất mơ hồ. Gương mặt lạnh lùng, mái tóc bạch kim, đôi mắt hổ phách. Mối Xử Nữ mấp máy như muốn gọi tên người đó:

- Th..Thiên...Y..

Xử Nữ lại rơi vào trạng thái hôn mê, không biết gì nữa. Nhưng trước khi ngất trong đầu cô lại hiện lên gương mặt của người đó, người đã từng làm tim cô rung động ngay từ lần đầu chạm mặt. Nhưng là đã rất lâu, rất lâu rồi.

Trên xe cấp cứu đó là ai? Là xác chết hay là người bị thương? Câu trả lời nằm ở bên trong xe.

- Bệnh viện -

Song Tử đã được đưa vào phòng cấp cứu được một lúc, Kim Ngưu ngồi trước cửa phòng, mắt nhìn chăm chăm vào cánh cửa phòng cấp cứu.

Một lúc sau Bảo Bình cũng được đưa vào theo sau là Nhân Mã và Xử Nữ. Khu phòng bệnh của Song Tử, Nhân Mã, Bảo Bình, Xử Nữ nằm trong khu VIP của bệnh viện. Khu VIP có tất cả năm phòng cấp cứu và khoảng hơn 10 phòng bệnh.

Chiếc xe đẩy Xử Nữ đang nằm trên đó đi vào phòng cấp cứu, nhưng Xử Nữ đưa tay chặn lại.

- Không cần đâu - cô thều thào.

- Cái gì mà không cần, cậu bị thương rồi, phải để bác sĩ chữa chứ - Song Ngưu cau gắt mặt.

- Tổ không sao.

Xử Nữ ngồi dậy bước xuống khỏi chiếc giường bệnh đi đến ghế ngồi. Tay phải ôm lấy tay trái, cô đang lo cho Bảo Bình, khi này cô không có thời gian để định hướng được nơi Bảo Bình sẽ đáp hạ mà quăng cô vào tấm gương to. Không biết là Bảo Bình có sao không.

Song Ngưu hậm hực quay lưng bỏ đi, khi trở lại trên tay là hộp cứu thương. Ngồi cạnh Xử Nữ, Song Ngưu bắt đầu xử lý vết thương giúp Xử Nữ. Băng bó phần trán xong xuôi, Song Ngưu bắt đầu xử lý vết thương ở tay cho Xử Nữ nhưng khi vừa chạm vào tay trái của Xử Nữ thì cô rụt tay lại.

- Không cần đâu, được rồi, lát nữa tớ sẽ tự mình làm - Xử Nữ nói, cô không muốn để Song Ngưu nhìn thấy vết thương này.

- Nhớ đó - Song Ngưu cũng không miễn cưỡng Xử Nữ, cô biết Xử Nữ cố chấp một khi đã nói không là không. Có nói thế nào cũng chẳng nghe đâu.

Các sao ở trước cửa phòng cấp cứu, người ngồi người đứng, người đi đi lại lại nhưng ánh mắt của tất cả chỉ nhìn về một hướng.

- 2 tiếng sau -

Nhân Mã đã được đẩy ra, vết thương ở vai anh đã được băng bó cẩn thận, viên đạn cũng đã được gấp ra. Sư Tử chạy đến ôm chầm lấy Nhân Mã, nước mắt ngấn dài.

- Hic..Nhân Mã..

- Ngốc, anh không sao mà - Nhân Mã xoa đầu Sư Tử, khẽ cười với cô.

- Em..đã rất sợ.. - Sư Tử nhìn anh nói.

- Được rồi, đừng khóc.

- Cô à, bệnh nhân cần nghỉ ngơi - tiếng của cô y tá đẩy chiếc giường bệnh của Nhân Mã ra lên tiếng, trong giọng nói mang theo chút khó chịu liếc nhìn Sư Tử. (chắc là đang ganh tức gì đó rồi)

- Tôi không sao, cô có thể đi.

Nhân Mã từ từ ngồi dậy, anh muốn ở lại để chờ xem tình hình của Song Tử. Sư Tử đỡ Nhân Mã đến ghế ngồi.

- Anh không sao thật chứ, có gì phải nói em biết đó - Sư Tử lo lắng.

- Ủ, anh không sao.

Các sao lại hướng mắt về phía cửa phòng cấp cứu để chờ đợi.

Kim Ngưu bây giờ như người chết, mắt hết sức sáng, đôi mắt trống rỗng, chỉ chăm chăm nhìn về phía cửa phòng cấp cứu, cả người vô cùng mệt mỏi, ngay cả hơi thở cũng chậm lại. Ai nhìn cũng phải đau lòng. Cự Giải ngồi xuống cạnh Kim Ngưu, tay vòng qua vai cô an ủi.

- Song Tử sẽ không sao đâu mà, cậu đừng quá lo.

Kim Ngưu vẫn không nói gì cả, trái tim cô, tâm trí cô bây giờ đều ở chỗ Song Tử. Nếu anh có chuyện gì cô phải làm sao đây.

- Một lúc sau -

Cánh cửa phòng cấp cứu của Bảo Bình bật mở. Mọi người đều ủa đến hỏi tới tấp:

- Bác sĩ, bạn tôi có sao không? - Cự Giải hỏi vị bác sĩ đã cấp cứu cho Bảo Bình.

- Phải đó, Bảo Bình cô ấy không sao chứ? - Bạch Dương cũng lo lắng hỏi.

- Tình trạng của Lưu tiểu thư đã không sao rồi, chỉ là cô ấy có thể sẽ không nói được...

- Ông nói

19. Chương 18

Xử Nữ từ từ mở mắt tỉnh lại, mùi thuốc sát trùng làm cô thấy khó chịu, cơ thể nhức mỏi, nhất là cánh tay đau đến mức cô dường như không nhấc lên được. Cô nhìn xung quanh căn phòng, một màu trắng xoá.

Chống tay để ngồi dậy, Xử Nữ khẽ nhăn mặt khi cảm giác đau từ cánh tay truyền đến. Xử Nữ nhìn cánh tay mình, nó đã được băng bó.

Xử Nữ nhìn xung quanh, cô tự hỏi ai là người đã đưa cô vào đây. Cô nhớ khi nãy cô ở hành lang bệnh viện, khi nhận cuộc gọi của Voss Miller, nghe ông ta nói được một nửa, sau đó cô quăng điện thoại vào tường khiến nó phải đi gặp “Diêm Vương”. Và khi cô đứng dậy thì có cảm giác đầu óc quay cuồng, mọi thứ trước mắt mình mờ nhạt đi. Và rồi...cô ngất. Vậy thì...ai là người đã đưa cô vào đây?

“Là ai chứ?”

Xử Nữ tự hỏi chính mình. Mặc kệ đi, là ai cũng được. Có thể là cô y tá bác sĩ hay người nào đó tốt bụng thấy cô ngất thì đưa vào thôi.

- Ừm..khát nước quá.

Xử Nữ đưa tay vuốt cổ mình, lia mắt sang chiếc bàn cạnh giường bệnh. Trên chiếc bàn có một bình hoa nhỏ, một bình nước và một điện thoại bàn.

Xử Nữ tay phải nhấc điện thoại, tay trái cầm bình nước rót một ly nước cho mình. Nhưng khi vừa nhấc bình nước lên được một khoảng thì...

Đốp

.....

- Phòng bệnh nơi Song Tử nằm - Kim Ngưu đã ngồi cạnh giường bệnh của Song Tử hơn 2 tiếng và đến giờ cô vẫn chưa có ý định rời khỏi anh, tay cô nắm chặt lấy bàn tay anh không buông.

- Ngưu nhi, cậu đừng như vậy.

Song Tử sẽ không sao đâu, bác sĩ cũng nói không còn gì đáng lo rồi mà - Sư Tử tiến đến chỗ Kim Ngưu, đặt tay lên vai cô mà nhẹ an ủi.

- Phải đó Ngưu nhi, cậu đừng khóc nữa. Nếu Song Tử tỉnh lại, thấy cậu như vậy, anh ấy chắc chắn sẽ đau lòng lắm - Cự Giải cũng lên tiếng an ủi.

- Hic..tớ biết chứ, nhưng mà..đã lâu như vậy rồi mà anh ấy vẫn chưa tỉnh, phải làm sao đây? Tớ thật sự rất sợ..hic... - Kim Ngưu nấc lên từng tiếng.

- Là do tác dụng của thuốc mê vẫn còn, nên cậu ta chưa tỉnh. Sẽ không sao, tên này sống dai lắm - Thiên Bình đứng dựa lưng vào cửa, hai tay khoanh trước ngực, mở miệng chăm chọc.

Bốp

- Anh chết đi, còn ở đó mà nói - Kim Ngưu phang thẳng cái gối vào bản mặt của Thiên Bình.

Nhìn thấy Thiên Bình lãnh một gối của Kim Ngưu, Nhân Mã ngồi ở ghế khoé môi nhẹ nhếch lên.

Ôm lấy bả vai bị thương, anh chậm chậm đứng dậy.

- Nè, cẩn thận đó, anh cũng đang bị thương. Để em dìu anh - Sư Tử chạy nhanh đến chỗ Nhân Mã, đỡ lấy anh.

- Anh không sao - Nhân Mã cười nhẹ nhìn Sư Tử, anh biết cô lo cho anh, nhưng anh thật đã không sao rồi. Vết thương cũng chẳng nghiêm trọng lắm.

- Em đỡ anh về phòng nghỉ - Sư Tử nói rồi dìu Nhân Mã đi.

Lúc đi ngang qua Thiên Bình, Nhân Mã vỗ nhẹ lên vai anh, nói:

- Tội nghiệp, gương mặt đẹp trai của cậu bị ăn gối. May mắn nó không phải là dép đấy, chắc, nhưng cũng đáng buồn chứ hả.

Nói xong còn tặng cho Thiên Bình nụ cười đậm chất “đáng ghét”

Bốp.

Thiên Bình không nường tay, đánh cái bốp vào bả vai bị thương của Nhân Mã.

- Argggggg - Nhân Mã đau đón la lên.

- Đáng - ai đó bình thần buông một từ.

- NÈ LÃNH THIÊN BÌNH - tiếng một con Sư Tử gầm lên.

Cự Giải nhìn một màn xảy ra trước mắt mà không khỏi lắc đầu ngán ngẩm. Cứ thích đâm chọc nhau là thể nào, thiệt hết nói.

- Tớ đi thăm Bảo nhi đây, Sư nhi, cậu có đi không? - Cự Giải nhìn Sư Tử hỏi.

- Cậu đi trước đi, tớ đưa Nhân Mã về phòng nghỉ đã - Sư Tử nói.

- Được rồi.

- Phòng bệnh của Xử Nữ -

Đốp.

Xử Nữ bàng hoàng lùi về sau vài bước, một tay chống phía sau để đứng vững, dưới chân cô là những mảnh vỡ của bình nước, Xử Nữ im lặng nhìn vào cánh tay mình, nó vẫn còn đưa ra phía trước, chưa hề hạ xuống. Trong đôi mắt đen sâu thẳm bỗng nổi lên những cảm xúc hỗn loạn không thể đoán được. Tay của cô...bị làm sao vậy?

Cạch.

Cửa phòng chợt mở, Xử Nữ đưa đôi mắt ngờ ngàng nhìn người vừa đi vào. Là Thiên Yết.

“Sao anh ta lại ở đây?”

Đó là câu hỏi xuất hiện trong đầu cô hiện tại. Vậy có nghĩa là, người đưa cô vào đây là anh ta. Thiên Yết.

- Sao, cô thấy thế nào rồi. Có không khoẻ chỗ nào không? - Thiên Yết mở miệng hỏi.

Vội rút tay về, Xử Nữ không trả lời câu hỏi của Yết mà hỏi lại anh:

- Là anh đưa tôi vào đây?

- Phải - Thiên Yết đáp, tiến đến chỗ Xử Nữ rất tự nhiên mà nâng cánh tay cô lên xem.

Rút tay lại, Xử Nữ khẽ cau mày.

- Anh làm gì?

- Tôi chỉ là muốn xem vết thương của cô thế nào thôi.

- Không cần.

Xử Nữ xoay người bước đến phía cửa sổ.

- Cô suy nghĩ về điều tôi nói đến đâu rồi? - Thiên Yết đột nhiên hỏi.

Xử Nữ không trả lời, cô chỉ im lặng, mắt nhìn xa xăm vào khoảng không trước mắt. Dường như cô đang suy nghĩ điều gì đó.

- Tôi nghĩ tôi không thể - Xử Nữ quay lại nhìn Thiên Yết, cô tiếp - Anh không nghĩ làm như vậy quá tàn nhẫn sao? Anh là người mà Giải nhi yêu nhưng sao anh có thể làm tổn thương em ấy chứ. Tôi không cho phép, và cũng không đồng ý.

- Chỉ có cách đó mới có thể củng cố thế lực của Angela, công nghệ Rome là ai, hẳn thực chất không đơn giản. Tôi đã cho người điều tra, hẳn ta không chỉ có thế lực trong thế giới ngầm mà hẳn ta còn là một tên buôn ma túy, mà cũng là một tên đã từng giết người, hẳn ta quả thật không phải người tầm thường - Thiên Yết nói.

- Vậy thì đã sao, bất luận là ai, khi đã dấn thân vào con đường đó thì cũng sẽ biến thành ác quỷ cả thôi. Và để có thể tồn tại, không còn cách nào khác là phải chém giết lẫn nhau - nói ra những lời này gương mặt Xử Nữ vẫn bình thản, giống như với cô đây là điều hiển nhiên.

Mà quả thật là như vậy, để có thể tồn tại được trong thế giới ngầm, cô và Song Ngư không biết đã phải giết bao nhiêu người rồi. Cái thế giới trong bóng đêm này thật sự quá đáng sợ. Nhưng nếu như có thể quay lại, cô liệu có dấn thân vào nó không? Không, chắc chắn là không rồi. Nhưng đáng tiếc, thời gian đã trôi qua thì sẽ không thể quay lại được.

- Đối với tôi, cuộc sống này chẳng còn gì quan trọng với tôi nữa. Tôi đã từng muốn chết đi nhưng lại không thể, Thừa Ân vì tôi mà hy sinh bản thân mình, vì vậy mà tôi phải sống, phải tồn tại nhưng như vậy là quá đủ rồi. Những nỗi đau mà tôi phải chịu, tôi mệt rồi không muốn tiếp tục chịu sự dày vò này nữa. Nhưng trách nhiệm mà tôi phải gánh, tôi sẽ hoàn thành nó. Với tôi bây giờ, sống cũng được mà chết đi cũng cũng chẳng sao. Sẽ chẳng ai đau buồn, hay thương tiếc cho tôi.

- Vậy cô nghĩ chúng tôi là ai, không phải bạn của cô hay sao chứ - Thiên Yết đột nhiên lớn tiếng.

- Bạn? - Xử Nữ nhếch nhẹ khóe môi - Có thật sự là bạn không khi mà tôi..đã cố gắng để có thể bảo vệ họ, nhưng đến cuối cùng thì sao. Họ vẫn chỉ trích tôi đầy thôi, anh không nhìn thấy Bạch Dương hay sao, cả Sư Tử nữa...

- Đó là vì họ lo lắng cho người mình yêu thôi.

- Đủ rồi, tôi không muốn nói nữa. Còn chuyện mà anh nói với tôi, vì để củng cố thế lực của Angela mà tôi và anh bắt buộc phải cùng nhau đóng một màn kịch kết hôn, xin lỗi tôi không làm được - Xử Nữ kiên quyết.

Trong khi Thiên Yết và Xử Nữ ở trong phòng nói chuyện, thì bên ngoài Cự Giải đã nghe thấy tất cả. Nghe những lời Xử Nữ nói, trong lòng Cự Giải dấy lên một nỗi lo sợ. Tại sao Thiên Yết lại như vậy, tại sao anh ấy có thể có cái suy nghĩ đó được chứ. Không? Cô sẽ không để nó xảy ra, không được.

Cự Giải không phải không biết, Thiên Yết vì muốn giúp chị cô cho nên mới đưa ra yêu cầu đó. Nhưng nếu như...nếu như yêu cầu đó sau này sẽ không phải như vậy nữa...Vậy thì cô phải làm sao? Thiên Yết, liệu anh có thay đổi, trở về bên cạnh chị cô hay không.

Nếu điều đó trở thành sự thì cô nên làm gì?

Sợ. Cự Giải cô đang sợ, sợ những gì cô nghĩ sẽ thành sự thật. Cô sợ phải mất đi Thiên Yết. Năm đó là cô sai, cô thừa nhận nhưng cô chỉ mong muốn một hạnh phúc thôi mà. Dẫu sao mọi chuyện đã qua lâu như vậy, tại sao còn phải tìm cách để phải quay về như lúc trước.

Đặt tay lên nắm cửa, Cự Giải định bước vào trong nhưng khi cô vừa xoay nắm cửa thì một bàn tay đã giữ lại. Cô quay sang nhìn, gương mặt lộ vẻ ngạc nhiên.

- Tôi cần nói chuyện với cậu - Song Ngư nhìn Cự Giải lên tiếng. Rồi không đợi Cự Giải có đồng ý hay không cô đã lôi Cự Giải đi.

Vừa lúc Thiên Bình đi tới, nhìn thấy Song Ngư lôi Cự Giải đi đâu đó, anh liền không suy nghĩ mà đi theo.

- Phía sau bệnh viện -

Song Ngư kéo Cự Giải ra phía sân sau của bệnh viện.

- Bỏ tay tớ ra, Ngư nhi - Cự Giải vùng tay mình khỏi tay Song Ngư. Cô nhìn Song Ngư hỏi - Cậu muốn nói gì với tớ?

- Khi nãy cậu muốn làm gì? - Song Ngư hỏi ngược lại Cự Giải.

Cự Giải quay mặt sang hướng khác tránh cái nhìn của Song Ngư.

- Không phải chuyện của cậu - cô khó chịu nói.

- Không phải chuyện của tôi, cậu nghe cho kỹ đây Cự Giải, những chuyện liên quan đến Xử Nữ thì sẽ liên quan đến tôi. Cậu nên nhớ cho kỹ đi - Song Ngư hằng giọng.

- Nhưng đây là chuyện của tôi và chị ấy, thì có liên quan gì đến cậu. Tôi muốn nói chuyện với chị mình cũng phải xin phép cậu hay sao?

- Cậu muốn nói chuyện gì? Là chuyện cậu phản đối việc mà Thiên Yết yêu cầu với Xử Nữ.

Cự Giải cứng người khi Song Ngư nói đúng trọng điểm. Cự Giải quay sang Song Ngư.

- Phải, thì sao chứ? Thiên Yết anh ấy là người yêu của tôi, chị ấy nếu như đồng ý điều đó, làm như vậy không phải là sai sao? Sao chị ấy có thể cướp người yêu của em gái mình chứ? - Cự Giải lớn tiếng nói.

Thiên Bình ra đến sân sau, nghe tiếng Cự Giải thì dừng lại, đứng nấp sau bức tường.

- Cướp người yêu? - Song Ngư khẽ cười nhạt - Cậu nói mà không suy nghĩ sao, ngay từ đầu là ai đã cướp đi mọi thứ của Xử Nữ, là ai nhẫn tâm đẩy cậu ấy vào bước đường như ngày hôm nay? Chính là cậu - Song Ngư lớn tiếng nói, ánh mắt chăm chăm nhìn Cự Giải, cô tiếp - Mọi thứ mà cậu đang có ngày hôm nay, sự yêu thương của ba mẹ cậu, bạn bè và cả Thiên Yết. Những thứ đó là cậu đã cướp mất của Xử Nữ - mỗi một câu nói Song Ngư nói ra, cô bước về phía Cự Giải một bước, Cự Giải lùi một bước - Là cậu đã sai trước khi mà hôm Xử Nữ bảo cậu đi gặp Thiên Yết và nói cậu ấy không thể đến được, nhưng cậu đã làm gì, nhận mình là Xử Nữ. Là cậu ích kỷ khi chia rẽ tình bạn giữa mọi người với Xử Nữ, nói xấu cậu ấy. Và cậu chính cậu là người đã

20. Chương 19

Ngôi biệt thự theo kiểu tây âu của Xử Nữ nằm ở trên một ngọn núi.

Ầm... ầm... ầm, một tiếng sấm vang lên trong màn mưa xối xả. Mưa tầm tã, nước mưa như muốn gột rửa căn biệt thự.

Bên ngoài, mưa như trút nước. Ở bên trong cũng chẳng khá hơn là bao khi mà, tất cả những người hầu có mặt trong ngôi biệt thự đang bận rộn chạy tới lui giữa phòng Xử Nữ, nhà bếp và phòng khách.

- Mau lên, đi lấy bông băng nhanh - tiếng ông quản gia hối thúc đám người hầu đứng cạnh mình - Càng nhiều càng tốt.

- Quản gia, bông băng trong nhà gần sử dụng hết rồi - một người hầu nói.

- Những gì có thể cầm máu hãy mang lên đây, nhanh lên - một chàng trai từ trong phòng Xử Nữ bước ra, anh gấp gấp nói, dường như là muốn hét lên.

- Dạ..dạ, tôi..đi ngay - người hầu sợ sệt, vội vàng chạy đi.

- Quản gia Lâm! Ông hãy đi xem bác sĩ Trương đến chưa - chàng trai nói.

- Được, tôi đi xem.

Quản gia đi xuống nhà khi nghe chàng trai kia nói, vẻ mặt ông hiện lên nét lo lắng. 20 phút trước, căn biệt thự này vẫn còn bình yên, nhưng bây giờ lại...

- Quay lại 20 phút trước -

Mọi người trong ngôi biệt thự vẫn ai việc người nấy làm, vừa làm họ vừa trò chuyện vui vẻ.

- Chị Tuyết Liên, Xử nhi về chưa? Bảo cô ấy chơi với em đi - Thiên Ân từ trên lầu chạy xuống, tiến ngay xuống chỗ cô hầu gái đang bận với việc cắm hoa, hỏi.

- Vẫn chưa, cô chủ bận phải giải quyết công chuyện, giờ chưa về được đâu. Hay là để tôi chơi với cậu, được không? - Tuyết Liên nói.

- Được a, chơi đi, chơi với Thiên Ân đi - Thiên Ân kéo tay Tuyết Liên đi.

- Tôi sẽ chơi với cậu, nhưng để tôi làm xong việc đã.

- Thôi, Tuyết Liên! Con hãy chơi với Thiên Ân đi, việc con để ta làm cho - một người phụ nữ tầm 30 đi đến, mỉm cười hiền hậu.

- Vậy phiền thím nhé, cảm ơn thím, thím Lưu - Tuyết Liên gật đầu với thím Trương, xong lại quay sang Thiên Ân - Đến ghế ngồi đi, tôi chơi với cậu.

Thiên Ân nhanh nhẩu chạy đến ngồi ở ghế sofa, nhìn thấy dáng vẻ con nít đáng yêu đó của cậu mà mọi người trong nhà đều mỉm cười.

Thiên Ân ở trong căn biệt thự này chắc cũng đã hơn 1 tháng rồi, cũng nhờ có cậu mà ngôi biệt thự này mới có tiếng cười, chứ bình thường nó rất buồn tẻ. Cô chủ của họ trước đây rất ít khi về ngôi biệt thự này, đôi khi về nhưng được 2-3 tiếng lại đi. Cô không thích ồn ào, nên người trong nhà cũng chẳng dám nói chuyện lớn tiếng, hay cười nói, nhưng từ lúc Thiên Ân về đây, lại có cả cô chủ cũng đã ở đây được 1 tuần. Ngày nào họ cũng đều nghe tiếng nói, tiếng cười. Mà nhiều nhất là của Thiên Ân, cậu cứ bám lấy cô chủ không rời, đôi phải chơi với cậu ấy. Xử Nữ đôi khi cũng nói vài câu, đôi khi cô cũng cười, tuy không nhiều nhưng họ lại thấy vui khi thấy cô cười.

Cô chủ của họ tuy vẻ ngoài lạnh lùng nhưng thật chất lại là người ấm áp, cũng hay quan tâm đến những người làm trong nhà. Nhà ai gặp chuyện, hay có khó khăn gì, cô đều giúp đỡ. Tất cả bọn họ, đều rất quý cô.

Bíp...bíp...bíppppppppp

Tiếng còi xe vang lên một tràng dài, gấp gáp làm tất cả những người có mặt trong ngôi biệt thự trong lòng dâng lên nỗi bất an.

- Có phải cô chủ về không? Nhưng thường cô ấy không bóp còi như vậy đâu - một người làm đi đến cạnh thím Lưu nói - Tiếng còi xe làm tôi thấy bất an quá.

- Để tôi ra xem sao - thím Lưu nói rồi bước nhanh ra ngoài.

Vừa ra đến cửa chính, thím Lưu nhìn thấy quần gia Lâm đáng vẻ hốt hải chạy vào.

- Mau, mau lên. Đi lấy bông băng cùng một chậu nước ấm mang lên phòng cô chủ - quần gia Lâm khẩn trương nói.

Không hỏi gì nhiều, thím Trương liền xoay người đi lấy, nhân tiện phân phó.

- Liên Nhi, đi lấy một chậu nước ấm, một chiếc khăn bông mang lên phòng cô chủ nhanh.

- A, dạ..cháu đi ngay - cô hầu tên Liên Nhi cũng vội chạy đi. Mặc dù chưa hiểu đã có chuyện gì xảy ra.

- Tuyết Liên, cháu mau đưa Thiên Ân về phòng đi. Giữ cậu ấy trong phòng, đừng cho cậu ấy ra ngoài đến khi ta cho phép, cũng đừng nói là cô chủ đã về. Nhớ chưa - quần gia Lâm nói nhỏ vào tai Tuyết Liên.

Giống với Liên Nhi, vẫn chưa biết chuyện gì nhưng nhìn đáng vẻ của quần gia Lâm cô phần nào có thể đoán được, cô chủ chắc đã gặp chuyện gì đó.

- Cháu biết rồi - Tuyết Liên quay lại nhìn Thiên Ân - Cậu Thiên Ân, chúng ta về phòng nhé, tôi sẽ kể chuyện cho cậu nghe.

- Nhưng em đang chơi mà - Thiên Ân kì kèo không chịu đi.

- Lên phòng hãy chơi tiếp, nhé. Đi thôi.

Dọn dẹp những thứ có trên ghế một cách nhanh chóng, Tuyết Liên dẫn Thiên Ân về phòng. Vừa lúc từ ngoài, một chàng trai tiến vào, trên tay anh đang bế Xử Nữ, người cô bé vết máu với cánh tay phải bị thương nghiêm trọng, và trước ngực cô còn bị một con dao đâm vào.

- Quần gia Lâm, mau. Mở cửa đi - chàng trai lên tiếng.

- Theo tôi.

Quần gia Lâm đi trước, chàng trai bế Xử Nữ theo sau. Những người hầu có mặt trong nhà nhìn thấy cảnh tượng vừa rồi, ai nấy đều cả kinh không thôi. Cô chủ của họ bị làm sao vậy?

Vào phòng Xử Nữ, chàng trai cẩn thận đặt cô nằm xuống giường, tránh chạm vào những vết thương.

- Ừng... - Xử Nữ rên khẽ, gương mặt nhăn nhó vì đau.

- Cô ráng chịu một chút, bác sĩ Trương sắp đến rồi. Tôi cầm máu cho cô trước - chàng trai quay lại nhìn quần gia Lâm, lớn tiếng - Quần gia Lâm, bông băng đâu?

- Bông băng, thím Lưu...

- Cậu Jou, bông băng đây - thím Lưu chạy vào trong, đưa bông băng cho chàng trai.

- Mau đem nước ấm đến đây - vừa cầm máu cho Xử Nữ, Jou vừa nói - Một con dao nhỏ, một cái kéo, một ngọn nến nữa.

- Đợi tôi, tôi đi chuẩn bị ngay.

- Trở về thực tại -

- Quần gia Lâm, bác sĩ Trương đã đến chưa - từ trong phòng Xử Nữ, Jou hét vọng ra.

- Cậu Jou, bác sĩ Trương vừa gọi, ông ấy nói không thể đến được. Trên đường đến đây, xe ông ấy bị chặn lại do một chiếc cây to chắn ngang đường. Ông ấy nói, sáng mới có thể đến - quần gia Lâm đi vào nói.

- Chết tiệt - Jou khẽ mắng.

Anh nhìn Xử Nữ đang nằm đó chịu đau đớn mà trong lòng cũng chẳng khá hơn là mấy. Vết thương trên người cô đã được anh xử lý phần nào nhưng còn vết thương ở ngực, nơi có con dao đang ngự trị trên đó, máu từ đó cứ chảy ra không ngừng, cứ thế như vậy không phải là cách.

- Quần gia, ông trông chừng cô ấy, tôi đi đón bác sĩ Trương đến đây - Jou bật dậy.

- Không được đâu cậu, bên ngoài đang bão lớn, cậu mà ra đó giờ này sẽ nguy hiểm lắm. Và lại cậu mà đi tôi cũng không biết làm sao nữa đâu, cô chủ đang bị như vậy mà - quần gia Lâm.

- Nhưng không thể để thế mãi được, Xử Nữ không cầm cự được mất - Jou đá mạnh chân vào chiếc tủ nhỏ bên cạnh.

Hai phút im lặng, Jou vợ vội lấy chiếc áo khoác.

- Tôi phải đi, đành đánh liều vậy. Còn để như vậy, e là Xử Nữ không qua được.

- Nhưng mà...

Đoạn Jou định rời đi thì một bàn tay kéo anh lại, nhìn xuống là Xử Nữ.

- Không..ích gì đâu, trời đang..bão như vậy, đường thì bị chặn..anh định đi bằng cách nào...arg... - Xử Nữ yếu ớt nói, hơi thở cô có phần khó khăn.

- Nếu không vậy cô bắt tôi phải làm sao, vết thương của cô. Con dao đó phải được rút ra ngay - Jou bắt lúc nhìn Xử Nữ.

- Anh..hãy tự mình..ưng...làm đi..

- Cái gì, tôi..tôi không thể - anh lắc đầu từ chối.

- Anh có..anh có thể. Tôi..tin anh, hãy..làm hết khả năng của mình..mạng sống của tôi..phụ thuộc vào anh..arg...

- Tôi..nhưng mà.. - Jou vẫn do dự - Không có thuốc gây mê, cô sẽ không chịu đựng nổi.

- Tôi..sẽ cố. Anh..hãy làm những gì có thể..

Siết chặt nắm tay, Jou chần chờ một lúc rồi đưa ra quyết định.

- Được, tôi sẽ làm. Hãy tin tôi - anh nói.

Xử Nữ khẽ mỉm cười gật nhẹ đầu.

- Quần gia Lâm, ông giúp tôi một tay - ngồi xuống cạnh Xử Nữ, Jou cầm lấy kéo đã được chuẩn bị sẵn từ trước, anh nhẹ nhàng, từng bước cắt bỏ phần áo trước ngực nơi vết thương Xử Nữ - Quần gia, mau đốt nén, làm nóng con dao đó đi - anh ra lệnh.

- Được - quần gia Lâm ban đầu có hơi run, nhưng cố trấn tĩnh mình làm theo điều mà Jou bảo.

Mảnh áo nơi vết thương Xử Nữ đã được Jou cắt ra, hiện ra vết thương, con dao cắm thẳng vào da thịt cô, khiến anh nhìn mà thấy nhức nhối.

- Đã xong chưa? - anh lên tiếng hỏi.

- Đây cậu - quần gia Lâm đưa cho Jou con dao đã được làm nóng.

- Sẽ có đau, cô hãy cố chịu chút - Anh nhìn Xử Nữ nói.

- Ừng..tôi biết..anh cứ làm đi...

Jou thở mạnh một hơi lấy bình tĩnh, cầm lấy con dao từ từ đưa đến trước vết thương của Xử Nữ. Mũi dao cắm nhẹ vào da thịt cô, một chút, rồi lại một chút ngày càng sâu thêm, đến khi thấy đã đủ Jou mới dừng lại, chậm chậm rạch một đường.

- Arng..ưng.. - Xử Nữ cắn chặt môi cố ngăn tiếng kêu đau đớn thoát ra.

Bên ngoài, nhóm người hầu cũng đứng ngồi không yên, lo lắng đi qua đi lại.

- Harg..um..

- Bây giờ tôi sẽ rút con dao ra, cô chịu được không? - nhìn dáng vẻ của Xử Nữ, lòng anh nóng như lửa đốt.

Xử Nữ không trả lời, cô chỉ đưa mắt nhìn anh như thể muốn nói: "Tôi chịu được".

Jou gật đầu đáp lại, tay anh nắm lấy cán dao, dần dần, chậm rãi mà rút nó ra và rồi anh rút nhanh một cái.

- Arnggggg - Xử Nữ đau đớn hét lên.

Bên ngoài, người hầu đều lấy tay che miệng không ai dám thốt lên lời nào. Căn bản vì họ có thể cảm nhận được cô chủ của họ đã đau đến mức nào, mọi người đều rất đau lòng.

Bên trong.

Sau khi Jou rút con dao ra, máu từ vết thương Xử Nữ phun ra nhiều hơn.

- Nhanh, đưa đồ cầm máu đây - Jou gấp gáp, chìa tay đón lấy bông băng từ quần gia - Mang kim đến đây, cả chỉ nữa, cầm máu xong phải may nó lại.

Xử Nữ lấm tấm mồ hôi. Đau, thật sự rất đau, cô có cảm tưởng như mình sắp chết đến nơi rồi vậy.

- Gần xong rồi, cô chỉ cần chịu thêm một chút nữa là được - Jou nói.

Xử Nữ hiện tại chẳng thể phản ứng gì nữa, chỉ biết nằm đó mà phụ thuộc vào Jou, cô đau đến mức không còn có thể cử động gì nữa rồi.

- Cậu Jou, những thứ cậu cần đây - Quần gia Lâm đưa kim chỉ cho Jou.

Anh từ từ khâu lại vết thương cho Xử Nữ.

- Arr..ưng..

Xử Nữ cắn chặt môi đến bật máu, nhưng nỗi đau vẫn hiện rõ mồn một. Và rồi Xử Nữ ngất đi.

- Căn cứ Cosa Nostra -

8 con người tụ họp ngoại trừ Nhân Mã, Bảo Bình, Song Tử đang trong phòng nghỉ thì ngoài phòng khách. 8 người, mỗi người ngồi một nơi.

- Đến giờ vẫn chưa có tin gì về

21. Chương 20

Song Ngư sau khi nhận cuộc gọi của Xà Phu thì lao nhanh ra ngoài, lên chiếc BMW đậu sẵn ở ngoài. Cô khởi động xe, sau đó phóng vụt đi.

Nhóm Thiên Yết vừa ra đến nơi đã thấy xe của Song Ngư chạy được một đoạn khá xa.

- Ngư nhi làm gì mà chạy xe nhanh dữ vậy? - Cự Giải nhìn theo xe Song Ngư không khỏi lo lắng cho sự an toàn của cô.

- Lên xe mau đi - Ma Kết nói.

8 người nhanh chóng lên xe đuổi theo Song Ngư. (Đi hai xe)

Vù

Vù

- Nè, cô ta bị gì mà chạy bán mạng như vậy, bộ đi đâu thôi sao? - Sư Tử nắm chặt lấy thanh vịn trên trần xe, do Ma Kết đang lái rất nhanh.

- Cứ vậy thì quá nguy hiểm, cô ấy sẽ gây tai nạn mất - Ma Kết nói, cho xe chạy lên bằng xe Song Ngư, anh nói lớn - Ngư nhi, giảm tốc độ, em sẽ gặp nguy hiểm nếu cứ chạy xe với tốc độ như vậy.

Bỏ mặc lời nói của Ma Kết, Song Ngư nhấn ga chạy vụt đi.

Vù

Chiếc xe Thiên Yết điều khiển vượt qua xe Ma Kết một cách nhanh chóng.

- Chết tiệt - anh thầm mắng, nhấn ga có xe lao nhanh trên đường để đuổi kịp Song Ngư và Thiên Yết.

- Căn cứ Angela -

Kíttttt

Tiếng phanh xe phát ra từ xe Song Ngư vang lên chói tai, 5 giây khi chiếc xe dừng lại, cô đã vội xuống xe, bước nhanh vào căn cứ.

- Đại tỷ - người trong bang thấy cô liền cúi đầu chào.

- Xà Phu đâu? - cô hỏi, giọng lạnh lùng.

- Anh Xà Phu đang ở phòng giam khu A - một người nói.

Chẳng nói gì thêm, Song Ngư tiến về phía buồng giam cuối dãy hành lang.

Cộp cộp

Song Ngư nhanh chóng chạy đi, theo sau cô là nhóm người Thiên Yết.

- Phòng giam khu A -

Ầm

Đẩy mạnh cánh cửa phòng giam, Song Ngư tiến vào bên trong. Xà Phu vừa nghe tiếng động liền quay lại nhìn, anh đưa tay giữ lấy Song Ngư khi cô đang định bước tới chỗ giường bệnh, mà người nằm trên đó lại là...Voss Meller.

Nhóm Thiên Yết cũng vừa vào tới, mấy sao nam thì không nói nhưng về phía những sao nữ, họ kinh hãi khi nhìn thấy Voss Meller, tên ngực ông ta bị băng trắng, có lẽ là bị ai đó đâm, cánh tay trái của ông ta không biết vì điều gì mà chỉ còn nhìn thấy xương mà thôi, một vài miếng thịt vẫn đang bị thối rữa. Cự Giải đưa tay che miệng mình, cô cố giữ mình để không phải hét lên khi thấy Voss Meller.

- Tránh ra - Song Ngư lạnh lùng lên tiếng, cô không nhìn lấy Xà Phu một lần mà chỉ nhìn chăm chăm vào Voss Meller.

- Em bình tĩnh đi - Xà Phu giữ lấy vai cô, trấn tĩnh.

- Tránh ra! Em bảo anh tránh ra - Song Ngư hét lớn, lúc này mới đưa mắt nhìn Xà Phu.

- Em bình tĩnh lại đi có được hay không? - Xà Phu cũng chẳng nhấn nhin mà quát lên với Song Ngư. Anh biết là cô đang lo cho Xử Nữ, nhưng nếu cô cứ giữ tâm trạng kích động như vậy mà đi gặp Voss Meller. Chỉ sợ là chưa hỏi được gì thì cô đã cho ông ta đi gặp diêm vương rồi, khó khăn lắm anh mới giữ được mạng của ông ta, nên trước khi biết được tung tích của Xử Nữ, anh sẽ không để ông ta chết dễ dàng như vậy - Chúng ta cần phải biết đã có chuyện gì xảy ra, chúng ta phải tìm tiểu Xử nữ, vì vậy mà em hãy kiềm chế bản thân mình lại đi có được hay không.

Nhắm nghiền mắt, Song Ngư hít sâu một hơi rồi mở mắt nhìn Xà Phu, gật nhẹ đầu như muốn nói cô đã tốt hơn.

Xà Phu tránh sang một bên để Song Ngư qua, đến chỗ Voss Meller.

- Ông nói đi, rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra. Xử Nữ, hiện tại đang ở đâu? - Song Ngư xiết chặt nắm tay, cô thật sự đã phải cố gắng để kiềm chế bản thân mình rồi, nếu như ông ta còn chọc cô nổi điên thì cô không biết mình sẽ cho ông ta chết khó coi như thế nào đâu.

- Cô...nghĩ tôi sẽ nói hả? - Voss Meller thêu thảo nhìn cô, gã cười khùng khục - Cô ta...sẽ không sống nổi, chắc chắn là thế. Ha..haha...

- Ông...

- Ngươi nhi - Xà Phu gọi can ngăn khi Song Ngư muốn lao đến bóp cổ Voss Meller.

Song Ngư hận, thật sự hận, cô hận vì không thể một khắc mà bóp chết ông ta. Nhưng rồi nét mặt cô lại trở nên lạnh lùng, cô khẽ cười:

- Nếu như ông vẫn cứ tiếp tục không nói, vậy được, ngay khi ông chết tôi sẽ kéo theo cả gia đình ông chôn cùng. Sao hả, hay là để tôi tự tay giết họ ngay trước mắt ông - Song Ngư nghiêng răng, cay độc, tàn nhẫn mà thốt nên lời.

Voss Meller xanh mặt.

- Cô..cô dám - tuy rằng sợ nhưng gã vẫn cố tỏ ra ngoan cường.

- Dám? Không dám? Muốn biết tôi dám hay không, ông có thể thử - Song Ngư nhướn mày nhìn gã - Tôi cho ông chọn, một là nói ra mọi chuyện, hai là ông cùng với gia đình ông sẽ cùng nhau đi gặp diêm vương.

Cúi người xuống gần sát với Voss Meller, Song Ngư tiếp:

- Tốt nhất là ông đừng bao giờ thử thách sự kiên nhẫn của tôi, nó đã đến giới hạn và khi nó đã vượt qua giới hạn chịu đựng của tôi thì tôi không biết mình sẽ làm ra những chuyện gì đâu.

- Cô..đang dọa tôi sao? Cô nghĩ tôi sẽ sợ. Không..không có chuyện đó đâu.

- Vậy sao? - Song Ngư nhếch môi cười - Ông nên nhớ tôi là ai, là người đứng đầu Angela, và vì tôi là Pisces vậy cho nên tôi có thể làm tất cả mọi việc kể cả giết người.

Vừa dứt lời, Song Ngư liền cầm điện thoại tính gọi cho ai đó.

- Đừng mà...được, tôi nói...tôi..tôi nói. Xử Nữ, cô ta đúng là chán sống rồi.

Voss Meller bắt đầu hồi tưởng lại lúc Xử Nữ đến gặp ông.

Đó là ngày mưa gió rất lớn.

— — — — — Flashback — — — — —

- Yo! Voss Meller tôi thật vinh hạnh khi chủ tịch Hạ đích thân đến thăm hỏi đây - Voss Meller ngồi trên salon, nhìn Xử Nữ vừa tiến vào mà buông lời chăm chọc.

- Tốt nhất là ông nên ngậm miệng lại thì hơn - giọng nói lạnh lùng phát ra từ môi Xử Nữ, cô nhìn Voss Meller chỉ bằng nửa con mắt - Mọi chuyện xảy ra là do ông làm?

- Haha, cô thấy món quà gặp lại này tôi tặng cô thế nào. Cô thích chứ? - gã cười, cứ như mình là người chiến thắng.

Xử Nữ khẽ bật cười, sau lại cười lớn:

- Hahaha, Voss Meller, tôi là nên khen ông thông minh hay là nên nói ông ngu ngốc đây. Tôi đã tha cho ông khi ông làm tập đoàn ra như vậy, vậy mà ông lại không biết sống chết đi đối đầu với tôi. Ông thật biết cách để tồn tại đây - Xử Nữ nghiêng răng, cô đưa chân đá đổ chiếc bàn phía trước Voss Meller, những chai rượu, ly thủy tinh theo đó mà rơi xuống vỡ vụn.

- Cô nghĩ tôi ngu ngốc như vậy sao hả, dám đứng đây để đối đầu với cô mà không có chuẩn bị gì sao? Cô đừng xem thường tôi như vậy chứ.

Nói rồi Voss Meller vỗ tay bom bóp, từ trong một đám gồm 10 người, ai nấy đều thân hình to lớn vạm vỡ bước ra, trên tay họ là vũ khí, những thanh sắt dài. Xử Nữ liếc nhìn 10 tên đó lại đưa mắt nhìn Voss Meller, chỉ thấy ông ta đang nhìn cô nở nụ cười chiến thắng.

- Tôi biết cô là người giỏi võ, là người đứng đầu Angela, nhưng tôi không tin, cô sẽ không sao khi đánh một lúc 10 người mà ai cũng đều giỏi võ chẳng thua gì cô. Hôm nay, cô sẽ bỏ mạng tại đây, Hạ Xử Nữ. Đây là kết cục mà cô nên nhận lấy vì tất cả những chuyện cô đã làm với tôi - Voss Meller nhìn Xử Nữ, ánh mắt căm phẫn.

- Vậy sao, vậy để tôi cho ông câu trả lời - Xử Nữ quay sang nhìn đám người to con kia, cô xoay xoay cổ tay mình như để khởi động.

- Hạ cô ta đi - Voss Meller ra lệnh, lại ngồi xuống ghế salon chờ xem kẻ thua cuộc.

10 người cùng xông vào Xử Nữ. Cô chẳng sợ hãi, từng bước, từng bước xử gọn từng tên một nhưng vì ai nấy cũng đều giỏi võ nên phải mất một khoảng thời gian dài và hao tổn khá nhiều sức lực Xử Nữ mới hạ được hơn một nửa. Còn 2 tên, bọn họ khá mạnh, Xử Nữ cũng dần kiệt sức. Căn phòng hiện giờ sau cuộc ẩu đả đã biến thành rất khó coi.

- Garrrrrrrr - một tên giơ thanh sắt cao lên, hướng đến Xử Nữ mà giáng xuống.

King

Xử Nữ nhặt lấy một thanh sắt rồi xoay người lại đỡ đòn. Hai thanh sắt va chạm vào nhau nghe thật đinh tai, nhức óc. Dùng chân đá bay tên đó ra xa, Xử Nữ lao nhanh đến chỗ Voss Meller. Nhưng khi vừa đến gần, một tên khác lại từ phía sau khóa trụ cô lại, một tay xiết lấy cổ cô, một tay giữ chặt tay cô.

- Ün...

Xử Nữ cố gắng để thoát khỏi tên đó nhưng chẳng có kết quả. Chợt Xử Nữ nghiêng đầu nhìn sang bên trái, cách đó không xa là một bức tường. Chẳng nghĩ nhiều, Xử Nữ cố gắng chạy nhanh đến bức tường đó mà theo sau, tên to con kia vẫn chưa chịu buông tha cô. Khi gần đến nơi, Xử Nữ dựa hấn vào tên to con kia, dùng hấn làm điểm tựa và bước lên bức tường kia.

Cộp cộp cộp

Ba bước

Vụt

Chỉ trong nháy mắt tình thế đã thay đổi, Xử Nữ một tay khóa trụ tên to con kia, tay còn lại cho vào túi áo lôi ra một cây kim chích.

Phập

- Graaaaaaaaaa - tên đó đau đớn kêu lên.

Và sau 5 phút tên đó chỉ còn lại bộ xương. Hấn đã trúng một loại độc do Xử Nữ tự chế, loại độc biến một người đang da thịt hồng hào, khỏe mạnh trong một vài giây ngắn ngủi chỉ còn lại bộ xương.

Xử Nữ quay phắt lại, ánh mắt giết người nhìn về phía Voss Meller hiện giờ đang mặt mày tái xanh. Cô nhẹ bước từng bước đến chỗ gã.

- Người...người đâu. Người đâu - gã hét lớn.

Bộp

Chân Xử Nữ bị nắm lấy bởi tên khi nãy bị cô đã bay ra xa, hấn kéo chân cô làm cô ngã nhào. Lập tức hấn đứng dậy, một tay nắm lấy cổ áo cô, tay kia nắm lấy ngay thắt lưng, hấn nhấc bổng cô lên sau lại ném cô như ném một món đồ vật. Hấn ném Xử Nữ vào chiếc tủ rượu cách đó khá xa bằng một lực rất mạnh.

Rầm

Choảng

Phịch

Xử Nữ bị ném vào tử rượu và rơi thẳng xuống đất, ngay những mảnh vỡ của chai và ly rượu nằm rải rác dưới đất.

- Ừm...

Do tiếp đất bằng nửa người bên phải nhiều hơn, lực nè xuống cũng nặng hơn mà khiến cho cánh tay phải của Xử Nữ đè trúng những mảnh vỡ kia. Cô bị thương rất nặng.

- Ha, làm rất tốt. Key, cho cô ta xuống địa ngục đi.

Xử Nữ sức cùng lực kiệt, nhưng cô không thể chết dễ dàng như vậy, ít nhất phải để Voss Meller chết cùng cô.

Tên kia từng bước đi về phía cô, hần nhặt lấy một thanh sắt, càng đến gần cô hần giơ thanh sắt cao hơn.

Đoạn hần vừa định hạ một đường kết liễu Xử Nữ thì cô lại đưa mắt nhìn hần, khóe miệng nhếch lên. Đưa tay nắm lấy chiếc bông tai, ấn vào chiếc nút nhỏ trên đó, một tia sáng phát ra chiếu vào mắt tên kia.

- Arggggggggg - hần đau đón đưa tay ôm lấy mặt mình, từ mắt hần chảy xuống hai hàng máu.

Chống tay đứng dậy, Xử Nữ rút một con dao găm độc cô giấu trong đôi boot đang mang, tiến đến chỗ tên to con đang quằn quại trong cơn đau. Không chút thương xót, Xử Nữ

22. Chương 21

- Chuyện tôi kêu anh làm đã làm xong rồi chứ? - Xử Nữ đưa mắt nhìn Jou.

- Đã gần xong rồi, số người hiện giờ chúng ta có được khoảng 80 người - Jou gật đầu trả lời.

- Như vậy vẫn chưa đủ, cố gắng lên, chúng ta phải có ít nhất trên 100 người thì may ra mới có thể thắng.

- Nhưng đó là những người đã qua huấn luyện, họ là những người xuất sắc nhất rồi.

- Như vậy cũng không được, chúng ta không được chủ quan.

- Tôi biết rồi. Nhưng mà... - Jou dường như muốn nói gì đó nhưng có vẻ e ngại.

Thấy Jou như có điều muốn nói, Xử Nữ lên tiếng:

- Anh có gì muốn nói?

Jou im lặng một lúc lâu lại nói:

- Cô nhất thiết phải làm vậy sao? Một mình chiến đấu.

Xử Nữ không trả lời, cô chỉ im lặng. Phải, cô đã quyết định một mình chiến đấu với Thiên Ưng, kéo dài quá lâu khiến cô và cả Song Ngư đều mệt mỏi rồi.

- Xử Nữ - thấy Xử Nữ im lặng không nói, Jou gọi.

- Phải - Xử Nữ đáp.

- Vì sao cô không nhờ nhóm người Thiên Yết giúp, họ có thể giúp cô. Vả lại tôi thấy Thiên Ưng cũng không có gì nguy hại, ông ta dễ đối phó, tôi luôn nghĩ người cô luôn muốn loại bỏ là Rome chứ, hần ta có vẻ nguy hiểm hơn Thiên Ưng.

Xử Nữ khẽ cười:

- Anh nghĩ như vậy sao?

- Chẳng lẽ không đúng? - Jou khó hiểu trước câu nói của Xử Nữ.

- Anh nói đúng, trước đây tôi cũng nghĩ người khó đối phó nhất không phải là Thiên Ưng mà là Rome nhưng sau chuyện Bảo Bình thì tôi lại có cách nhìn khác. Thiên Ưng ông ta không đơn giản như tôi đã nghĩ, sự việc lần này ông ta có nhúng tay vào nữa, nhóm người đã ngăn Song Ngư vào trong cứu người là người của Thiên Ưng.

- Sao? Nhưng mà người đã bắt cóc Bảo Bình là Voss Meller, nhưng tôi không hiểu vì sao cô lại nói nhóm người kia là người của Thiên Ưng.

Jou không khỏi ngạc nhiên trước những gì mà Xử Nữ nói.

- Voss Meller không tài giỏi như anh đã nghĩ, ông ta không thể trong một thời gian ngắn mà có thể tạo ra một thế lực như vậy. Tôi đã cho người ngầm điều tra, Voss Meller đã từng đến tìm Thiên Ưng nhờ ông ta giúp nhưng anh cũng biết Thiên Ưng là người như thế nào mà, ông ta sẽ không dễ dàng giúp ai nếu người đó không mang lại lợi ích gì cho mình. Người đã bắt Bảo Bình là người của Voss Meller nhưng người ra tay với nhóm Song Ngư lúc đó lại là người của Thiên Ưng. Bề ngoài tuy ông ta nói không quan tâm nhưng ông ta sẽ không bỏ qua một cơ hội tốt như vậy để loại bỏ đi những người đang cố giúp tôi. Còn về Rome, anh nghĩ lão già Thiên Ưng đó không biết Rome đang làm gì sao, anh quá xem thường ông ta rồi. Ông ta không đơn giản như những gì anh nghĩ, vì vậy mà tôi mới quyết định một mình đấu với ông ta.

- Nhưng còn Rome?

- Song Ngư sẽ giúp tôi xử lý anh ta.

- Cô không sợ Rome sẽ làm hại Song Ngư sao.

- Không - Xử Nữ không chút suy nghĩ mà trả lời.

- Vì sao?

- Rome có thể làm mọi việc để ngăn Song Ngư nếu cậu ấy cố tìm cách giúp tôi khi hẳn biết cậu ấy tiếp cận hẳn là có ý đồ, nhưng hẳn ta sẽ không làm hại cậu ấy.

- Nhưng...

- Hạ Xử Nữ, cô ra đây cho tôi.

Jou đang định hỏi thêm gì đó thì bên dưới vọng lên tiếng nói, nghe giọng có vẻ người đó đang rất tức giận.

- Anh xuống xem là ai, tôi hơi mệt, muốn nghỉ một lát - Xử Nữ nhìn ra cửa sổ rồi lại quay sang nhìn Jou - Đừng để ai làm phiền tôi.

-Tôi biết rồi - Jou gật đầu rồi xoay người rời đi, không quên khép cửa lại.

Ngã người xuống giường, Xử Nữ mệt mỏi nhắm mắt lại. Cô muốn ngủ một lúc.

- Dưới nhà -

- Xử Nữ! Xử Nữ, cô ra đây cho tôi - Thiên Bình từ ngoài chạy vào trong nhà, anh lớn tiếng gọi Xử Nữ.

- Anh à, anh không thể vào như vậy được đâu - Tuyết Liên đứng trước mặt Thiên Bình nói.

Cô chủ của họ vừa trải qua một đêm khó khăn, hiện tại chắc vẫn còn đang rất mệt, làm ồn như vậy thì làm sao được.

- Gọi Xử Nữ ra đây cho tôi - Thiên Bình nhìn Tuyết Liên, ánh mắt như có lửa, đỏ rực.

- Ở đây không có ai là Xử Nữ hết, anh làm ơn ra ngoài dùm đi. Xông vào nhà người khác như vậy là phạm pháp đó.

Bất quá, cô cũng không muốn nói dối, nhưng Xử Nữ đã căn dặn cô không thể làm trái.

- Cứ việc lục tung căn nhà này thì sẽ tìm thấy cô ta, việc gì phải nói nhiều như vậy - phía sau lưng Thiên Bình vang lên một giọng nói lạnh như tuyết ngàn năm.

- Thiên Yết, cậu... - Thiên Bình ngạc nhiên khi nhìn thấy Thiên Yết, theo sau anh là những người khác.

Hiện tại, 11 sao đã có mặt ở nhà của Xử Nữ. Họ vừa tìm ra được chỗ cô ở.

- Còn đứng ngay đó, tìm cô ta đi - Thiên Yết.

- Xử nữ, tớ biết cậu đang ở đây. Xuống đây đi - Song Ngự gọi lớn.

Đoạn cô vừa định chạy lên lầu tìm Xử Nữ thì bị Tuyết Liên ngăn lại.

- Cô không được lên đó đâu.

- Tránh ra cho tôi, nghe không hả? - Song Ngự hét lên.

- Có chuyện gì mà ồn ào quá vậy?

Vừa lúc Jou từ trên đi xuống, anh đưa mắt nhìn một lượt các sao.

- Cậu Jou, những người này... - Tuyết Liên định nói nhưng bị Jou ngắt lời.

- Lui vào trong đi.

Tuyết Liên nhìn Song Ngự rồi lại nhìn Jou, vài giây sau thì lui xuống bếp.

- Các người muốn gì? - Jou lên tiếng hỏi.

- Anh là Jou, là người được Xử nữ cứu và được cậu ấy nhận vào bang. Đúng chứ - Song Ngự nhìn Jou, rất tự nhiên bước đến bộ ghế salon mà ngồi xuống.

- Vậy thì sao? - Jou cũng nhìn thẳng vào Song Ngự không chút e ngại.

- Vậy thì chắc anh cũng biết tôi là ai, Xử nữ đang ở đâu, bảo cậu ấy xuống gặp tôi. Anh nên biết, dù sao tôi cũng là thủ lĩnh Angela không phải chỉ có Xử Nữ, anh là người của Angela cũng có nghĩa anh cũng ở dưới trướng của tôi, có phải hay không nên nghe theo những gì tôi nói - Song Ngự nhướng mắt nhìn Jou, trong lòng khẽ cười. Để xem anh còn gì để nói, người của Angela, lời của tôi không lẽ anh không nghe.

10 sao đứng quan sát mọi việc, nghe thấy Song Ngự dùng giọng của một người đứng đầu Angela mà ta lệnh cho Jou thì cùng thầm nghĩ rằng anh sẽ nghe theo nhưng không ngờ...

Jou chợt cười, lại nhìn Song Ngự anh nhàn nhạt mà trả lời:

- Thứ lỗi khi tôi nói điều này. Không sai, tôi là người được Xử Nữ cứu, được cô ấy đưa về bang nhưng không có nghĩa tôi là người của Angela. Rất ít người trong bang biết tôi, không phải sao, và tôi cũng chắc chắn rằng các vị đây đã rất khó khăn để có thể điều tra được thông tin về tôi và tìm đến được nơi này. Và tôi cũng xin nói, tôi là người của Xử Nữ, ngoài lệnh của cô ấy thì tôi sẽ không nghe lệnh của bất kỳ ai. Vậy cho nên, đừng cố ra lệnh cho tôi.

- Anh... - Song Ngự tức giận khi nghe những lời thốt ra từ Jou.

Hắn ta nghĩ mình là ai chứ, lại dám chẳng xem cô ra gì.

- Anh có biết mình đang nói gì không hả? - Ma Kết xiết chặt tay thành nắm, rất kìm chế để không phải lao vào đánh tên huênh hoang đang đứng trước mặt mình. Gì chứ, ngoài lệnh của Xử Nữ thì không nghe lệnh của ai nữa sao, vậy thì hắn xem Song Ngự là gì đây hả?

- Anh không có tư cách nói chuyện với chúng tôi, mau kêu Xử Nữ ra đây, kêu con nhỏ đó ra đây cho tôi - Sư Tử gào lên. Vì Xử Nữ mà cô sắp phát điên lên rồi, tốt hơn hết thì cái tên này biết sống chết đừng cản đường cô.

- Thím Lưu, tiền khách - trước khí thế của những người ở đây, có vẻ như không đủ làm Jou run sợ, anh nhẹ nhàng mà nói với thím Lưu tiền khách.

- Các vị, mời đi cho, ở đây không có người các vị cần tìm đâu - thím Lưu đi đến, cung kính mà nói với các sao. Dù gì thì họ cũng đều là những người có gia thế không thể không cung kính.

- Ôi đầu tôi - Sư Tử vỗ vỗ đầu, trừng mắt với Jou.

Vừa khi cô muốn lao đến đánh Jou thì Thiên Bình đã nhanh hơn một bước, anh lao nhanh đến nắm lấy cổ áo Jou và đấm một phát vào mặt anh ta. Cú đánh dùng lực khá mạnh nên làm Jou ngã xuống và văng ra xa. Thiên Bình phủi áo, nhàn nhã mà bước lên lầu nhưng một lần nữa Jou đứng chắn trước mặt.

- Không thể lên đó - anh nói.

- Tránh ra - Thiên Bình liếc Jou, anh khề cau mày. Tên này muốn chết sao.

- Cứ việc xông vào, không cần nhiều lời - Thiên Yết lạnh giọng, đi đến nắm lấy cổ áo Jou, vung nắm đấm lên.

- Dừng tay - trước khi nắm đấm của Thiên Yết giáng xuống mặt Jou thì tiếng của Xử Nữ vang lên.

Cô ở trên phòng, một mỗi muốn chớp mắt một lúc cũng không được, đành phải lết thân xuống tiếp những vị khách vừa đến.

Cả đám đưa mắt ngược lên nhìn Xử Nữ đang bước xuống lầu.

- Xử nhi - Song Ngư bước vội đến khi Xử Nữ vừa đi xuống - Cậu không sao chứ?

- Nhìn tôi giống có chuyện gì lắm hả? - Xử Nữ thờ ơ nói.

Thật sự mà nói thì cô chỉ đang cố tỏ ra mình không sao thôi, nhưng thực chất cô cũng đang rất mệt, rất đau. Vết thương ở ngực và ở cánh tay đau nhói khiến cô chẳng muốn làm gì cả, chỉ muốn nằm nghỉ thôi. Dù sao thì cô cũng chẳng phải thần thánh gì khi mà bị đâm một nhát ở ngực, cánh tay lại bị thương nghiêm trọng, chỉ một khoảng thời gian ngắn ngủi mà nói nó đã ổn thì là đã đề cao cô quá rồi.

- Còn không mau buông tay - Xử Nữ quay sang nhìn Thiên Yết vẫn đang nắm chặt lấy cổ áo Jou.

Thiên Yết hừ một tiếng, buông Jou ra.

- Nè, cậu muốn dọa chết tớ thì mới chịu sao - Song Ngư đấm nhẹ vào người Xử Nữ trách móc, Xử Nữ cố gắng để không thể hiện sự đau đớn, nhưng nếu ai tinh mắt thì sẽ nhìn thấy Xử Nữ cau mày, vì Song Ngư đã đánh Xử Nữ, nơi gần với vết thương của cô.

Nhìn thấy sắc mặt của Xử Nữ vẫn hồng hào, Song Ngư không có vẻ mấy may gì nghi ngờ việc Xử Nữ bị thương nặng hay không. Mặc dù khi nghe Voss Meller kể chuyện đã xảy ra, rằng Xử Nữ bị thương rất nặng nhưng khi nhìn thấy Xử Nữ không sao và đang đứng trước mặt cô vẫn khỏe mạnh, gương mặt hồng hào thì cô yên tâm rồi. Voss Meller nói quá sự việc lên rồi, Xử Nữ là ai chứ, dễ dàng bị đánh gục thế sao chứ. Nhưng chẳng ai biết, trước khi xuống đây Xử Nữ có trang điểm sơ qua để mọi người không phải nhìn thấy gương mặt tiều tụy của cô.

- Dừng...

Jou muốn ngăn Song Ngư lại nhưng Xử Nữ đã ngắt lời anh:

- Anh đi làm việc của mình đi.

Anh lo lắng nhìn Xử Nữ nhưng rồi cũng nghe theo cô, gật đầu một cái xong rời đi.

- Được rồi, lại ghé ngồi đi rồi nói chuyện.

Xử Nữ đi đến bộ ghế salon và ngồi xuống, nối tiếp là những người khác.

- Này Xử Nữ, cô muốn mọi người phát điên lên vì cô thì mới chịu sao - Sư Tử khó chịu mà mở miệng trách Xử Nữ.

- Tôi làm gì? - không nhìn lấy Sư Tử lấy

23. Chương 22

Các sao từ nhà của Xử Nữ trở về căn cứ, vẻ mặt của mọi người đều trầm tĩnh đến lạ. Đặc biệt là Song Ngư. Cô không thể biết, cũng chẳng thể hiểu Xử Nữ đang nghĩ gì, vì sao cậu ấy lại trở nên như vậy.

Từ lúc mọi chuyện xảy ra cho đến giờ, Song Ngư vẫn chưa nói một câu nào.

- Ngư nhi, chuyện của Xử Nữ anh nghĩ...

- Tôi không muốn nghe gì cả, anh đừng nói gì hết - Song Ngư ngắt lời Ma Kết khi anh vừa mở miệng và đang định nói gì đó, ngược mặt lên nhìn Ma Kết, cô tiếp - Bất kể anh nói gì về Xử Nữ tôi cũng đều không tin, tôi không tin những lời mà cậu ấy nói, càng không tin những gì cậu ấy đã làm hôm nay.

- Mọi chuyện đã như vậy, em còn không tin - Ma Kết khó chịu khi thấy Song Ngư vẫn nhất nhất không tin chuyện đã xảy ra.

- Tin? Ha - Song Ngư khẽ cười, nụ cười nhạt tuyền - Ma Kết, tôi nói anh biết, sau những gì đã xảy ra tôi càng không tin những lời Xử Nữ nói, mà cho dù đó có là thật thì tôi cũng sẽ không tin. Anh biết vì sao không?

Ma Kết im lặng không trả lời Song Ngư, vì anh vốn dĩ chẳng biết phải nói thế nào. Thật chất mà nói, tình bạn giữa Song Ngư và Xử Nữ anh chẳng thể hiểu được, vì anh trước đây cũng từng là bạn của Xử Nữ, nhưng lại không tin cô mà chỉ nghe từ một phía. Vì vậy mà hiện tại, khi Song Ngư hỏi anh, anh không biết phải trả lời thế nào.

Thấy Ma Kết im lặng, Song Ngư quay mặt sang hướng khác không nhìn anh nữa, cô nói:

- Vì tôi biết, khi nói ra những lời tổn thương người khác, họ đau một nhưng Xử Nữ lại đau đến mười. Xử Nữ, cậu ấy một khi đã làm chuyện gì đó, chẳng qua là đều vì mọi người, vì gia đình, vì bạn bè. Cho nên, tôi sẽ không tin, không tin bất cứ điều gì hết. Cậu ấy đã chịu quá nhiều tổn thương, và hôm nay cậu ấy nói sẽ giành lại những gì đáng ra thuộc về cậu ấy, thì tôi...sẽ không phản đối. Ngược lại tôi càng ủng hộ cậu ấy.

- Sao em lại bướng như vậy.

- Không phải tôi bướng, mà đối với Xử Nữ, tôi là tuyệt đối tin tưởng cậu ấy, chứ không như các người.

- Xử Nữ, cô ta là đang muốn cướp lấy hạnh phúc của em gái mình, cô còn đi tin tưởng cô ta - Sư Tử khó chịu lên tiếng.

- Cướp hạnh phúc của em gái mình? Các người là không hiểu rõ mọi chuyện hay là cố tình phớt lờ sự thật. Người đã cướp đi mọi thứ, người đã bắt nguồn mọi chuyện chính là Cự Giải, không phải ai khác. Tôi thật không biết, thật sự không biết các người vì lý do gì mà luôn luôn bên vực cho kẻ đã cướp đi mọi thứ của chị mình. Cho đến bây giờ tôi cũng không thể hiểu.

- Cự Giải thật ra cũng rất đáng thương mà, từ nhỏ đã luôn bị so sánh với chị mình, không bằng chị mình, không xinh đẹp như chị mình, không tài giỏi như chị mình, không được yêu thương chị mình. Cô ấy làm vậy cũng chỉ để cho mọi người chú ý đến mình một chút thôi mà - Kim Ngưu.

- Vậy thì có thể nói, tất cả mọi chuyện mà cô ta làm là không hề sai.

-.....

Câu nói của Song Ngư làm mọi người rơi vào im lặng, chẳng ai nói gì nữa cả.

- Bỏ đi, tôi không rảnh để tranh cãi với các người.

Để lại cho mọi người ánh nhìn lạnh lùng, Song Ngư cứ vậy mà bước về phòng.

Ma Kết nhìn theo bóng lưng Song Ngư vừa khuất, trong lòng vô cùng phức tạp. Anh cũng không muốn phải tranh cãi với Song Ngư, nhưng là do cô quá cố chấp, sao cứ bênh vực cho Xử Nữ chứ.

- Nè Thiên Yết, cậu cho một chút phản ứng có được không? Cứ yên lặng như vậy là sao chứ, không lẽ cậu cũng tin những gì Xử Nữ nói - Sư Tử quay sang nhìn Thiên Yết.

Anh cũng như Song Ngư lúc đầu, từ lúc về căn cứ là im thinh thít. Cả Thiên Bình nữa.

Phía Thiên Bình, anh im lặng Sư Tử không nói nhưng còn Thiên Yết, anh ta là đang nghĩ gì chứ.

Cả khoảng không rơi vào im lặng đến đáng sợ, mọi người trong phòng vẫn ngồi đó nhưng lại không ai nói với ai câu nào nữa.

- Tôi ra ngoài.

Để lại cho những người trong phòng một câu nói, Thiên Bình đẩy ghế đứng dậy, một phút sau đó liền cầm lấy áo khoác mà rời khỏi căn cứ.

Lái xe lao nhanh trên đường cao tốc, tâm trí Thiên Bình lúc này chỉ có hình ảnh của Xử Nữ. Khi ở nhà cô, nhìn cô đau đớn nhưng vẫn phải cố che giấu, trong lòng anh liền có một cổ khó chịu.

Kết

Tiếng thắng xe gấp gấp vang lên chói tai.

Bốp

Đập mạnh tay vào vô lăng, Thiên Bình như muốn điên lên mà mắng một tiếng:

- Xử Nữ, rốt cuộc thì cô là cái gì chứ. Sao hình bóng cô lúc nào cũng xuất hiện trong đầu tôi vậy. Chết tiệt.

Reng reng

Tiếng chuông điện thoại cắt đứt dòng suy nghĩ của Thiên Bình. Anh có chút bực tức mà bắt máy:

- Nói.

Giọng nói lạnh băng phát ra cũng đủ làm cho người bên kia đầu dây không rét mà run.

“....”

- Có thật không?

Không biết người bên kia đã nói gì và anh đã nghe được gì, chỉ thấy anh khẽ cau mày.

- Không cần làm gì nữa chuyện tiếp theo để tôi xử lý.

Quăng chiếc điện thoại sang ghế bên cạnh Thiên Bình gạt cần gạt, xong liền cho xe chạy đi. Mà nơi đến lại chính là nhà của Xử Nữ.

- Căn cứ Cosa Nostra -

- Trong phòng Thiên Yết -

* Ngoài ban công *

Thiên Yết đứng ngoài ban công, anh nhìn những vì sao đang lấp lánh trên bầu trời đi. Trong đầu lại hiện lên những ký ức lúc nhỏ, về anh, về Xử Nữ và về Cự Giải.

— — — — — Flasback — — — — —

- Biệt thự Hạ gia -

Một cậu bé tầm 8 tuổi đang ngồi đọc sách trên một chiếc xích đu.

- Thiên Yết, tớ thích cậu, cậu có thích tớ không? - một cô nhóc cũng tầm khoảng 8 tuổi ngồi trên chiếc xích đu cùng Thiên Yết, miệng ngậm kẹo mút, cô bé quay sang nhìn Thiên Yết lúc này vẫn đang mãi mê đọc sách, hỏi.

Đột nhiên lại bị hỏi như vậy, Thiên Yết có chút bối rối, gấp quyển sách lại, mặt cậu có chút hồng mà nói ấp úng:

- Ngày tiểu Xử, cậu là con gái, sao..sao lại đi hỏi con trai thẳng thừng như vậy được chứ.

- Như vậy là không được hả? - Xử Nữ chớp chớp đôi mắt to tròn của mình, nghiêng đầu nhìn Thiên Yết - Tớ thấy Ngư nhi cũng hay hỏi Ma Kết như vậy mà.

- Song Ngư với Ma Kết là khác chứ, sao cậu có thể làm theo Song Ngư được - Thiên Yết bắt mồm nói.

- Tớ thấy có sao đâu mà - Xử Nữ chu chu cái môi nhỏ xinh, lại hỏi Thiên Yết - Mau trả lời tớ đi, cậu có thích tớ không?

- Cái đó..tớ..

- Cậu thế nào? - Xử Nữ nhìn Thiên Yết với cặp mắt đầy mong chờ.

- Thiên Yết, về thôi con, trễ rồi - giọng nói của một người phụ nữ vang lên từ đằng xa.

- Dạ mẹ.

Thiên Yết vội chạy nhanh đến chỗ mẹ mình khi vừa trông thấy bà. Bên cạnh bà còn có ba mẹ của Xử Nữ.

- Nè Thiên Yết, cậu vẫn chưa trả lời tớ mà - Xử Nữ dậm chân bình bịch, vẻ mặt không hài lòng.

Thiên Yết cùng mẹ mình đi được vài bước thì cậu dừng lại, quay ngoắt lại nhìn Xử Nữ, ngẫm nghĩ một lúc lại chạy về phía cô bé.

- Ừm..tớ..cũng thích cậu. Sẽ ở bên cậu, bảo vệ cậu nhé, tiểu Xử - mặt Thiên Yết đỏ lên khi nói thích Xử Nữ.

- Thật nhé - miệng nhỏ nở nụ cười thật tươi, Xử Nữ giơ ngón tay út của mình ra ý bảo Thiên Yết ghé tay.

- Thật mà - Thiên Yết gật đầu chắc chắn, ghé tay với Xử Nữ, lại lòi từ trong túi ra một cây kẹo đưa cho Xử Nữ - Cho cậu.

- Hi, cảm ơn cậu, Yết. Tớ thích cậu nhất. Chụt.

Nhận lấy cây kẹo từ tay Thiên Yết, Xử Nữ bắt ngờ hôn vào má Thiên Yết một cái thật kêu chóng chạy vụt đi để che giấu gương mặt đỏ của mình. Thiên Yết cũng rất ngạc nhiên khi Xử Nữ đột nhiên hôn cậu như vậy, nhưng trong lòng lại cảm thấy rất vui. Cậu là được Xử Nữ hôn nha.

Trong khi đó, ba vị phụ huynh kia đứng chứng kiến một màn trước mắt cũng không khỏi miệng nở nụ cười. Quả nhiên là trẻ con.

- Thật đáng yêu mà - mẹ Thiên Yết nhìn ba mẹ của Xử Nữ, cười - Xem ra sau này tôi với hai anh chị không chừng sẽ thành thông gia rồi.

- Haha, được vậy thì tốt, được vậy thì tốt - ba của Xử Nữ cười lớn.

—

- Thiên Yết, đi chơi đi - Xử Nữ nắm tay Thiên Yết kéo, nhưng lại bị cậu giật tay lại.

- Tớ không đi, cậu đi một mình đi - Thiên Yết đột nhiên tức giận, lớn tiếng với Xử Nữ.

- Cậu làm sao vậy, giận gì tớ hả? - Xử Nữ vẫn không hiểu chuyện gì đang diễn ra, ngây ngô hỏi.

- Cậu còn không biết, quyển nhật ký tớ tặng cậu, cậu không thích có thể nói mà, sao lại quăng nó vào thùng rác.

- Tớ không có, là ai nói với cậu.

-.....

- Là Giải nhi - mặc dù Thiên Yết không nói gì nhưng Xử Nữ biết người gây ra chuyện là ai - Em ấy nói dối đấy, tớ không có làm mà.

- Cậu còn chối, cậu đã quăng quyển nhật ký vào thùng rác, Giải nhi nhắc lại cậu lại giành lấy, còn đánh cậu ấy, xô cậu ấy ngã - Thiên Yết tiếp tục kể tội Xử Nữ.

Xử Nữ lắc mạnh đầu.

- Không phải, tớ không có làm mà. Tớ không đánh em ấy.

- Cậu thật xấu tính, tớ sẽ không thích những người xấu tính như vậy - Thiên Yết nói xong liền bỏ đi, để lại Xử Nữ một mình.

Xử Nữ đứng thất thần, chôn chân tại chỗ.

- Xử Nữ, sao cậu lại đánh Giải nhi, sao cậu lại xô cậu ấy ngã, cậu thật xấu xa, một cậu bé khác đi đến đứng trước mắt Xử Nữ, vừa đến lại mắng cô.

- Ngay cả cậu cũng vậy, tớ không có, tớ không có đánh em ấy, tại sao không ai tin tớ.

- Vậy vì sao tay Giải nhi lại bị thương, không phải là do cậu xô sao?

- Cái đó..chỉ là tớ vô ý thôi - Xử Nữ nhỏ giọng nói.

- Cậu là đồ xấu xa, tớ sẽ không chơi với cậu nữa. Sau này tránh xa Giải nhi ra một chút, tớ cũng sẽ bảo những người khác không chơi với cậu nữa.

- Đừng mà, đừng mà. Đừng bảo mọi người nghỉ chơi với tớ mà, Thiên Bình - Xử Nữ nắm tay Thiên Bình lay lay.

- Không thích, tớ sẽ nói như vậy. Tránh ra.

Thiên Bình xô Xử Nữ ngã oạch xuống đất, làm đầu gối và tay cô đều bị trầy xước.

- hức..hức..đau quá..

Xử Nữ lúc này bật khóc nức nở, cô đau nhưng chẳng ở cạnh giúp cô cả, chẳng ai chịu tin cô hết. Xử Nữ cứ ngồi dưới đất mà khóc, nước mắt tèm lem trên khuôn mặt nhỏ xinh, cô bé khóc đến vô cùng thương tâm.

- Thiên Yết, tin tớ được không, tớ bỏ Giải nhi ở lại là có lý do mà, cậu nghe tớ giải thích được không? - Xử Nữ thút thít, đôi mắt ngấn lệ nhìn Thiên Yết.

- Mọi chuyện đã như vậy cậu còn nói không, tớ không tin cậu nữa - lạnh lùng đẩy Xử Nữ ra, Thiên Yết đi thẳng một mạch, ngay cả một lần ngoảnh lại cũng không.

- Tại sao lại không tin tớ, tại sao không cho tớ giải thích, tớ không cần mọi người tin tớ, nhưng tớ chỉ muốn cậu tin tớ mà thôi. Thiên Yết, cậu thật quá

24. Chương 23

- XỬ NỮ/XỬ NHI..

Ba tiếng hét đồng loạt vang lên nhưng chẳng thể thay đổi được gì.

Két ttttttt

Tiếng thắng xe vang lên chói tai, bánh xe ma sát dưới mặt đường đến bốc khói nhưng vẫn không có dấu hiệu ngừng lại, chiếc xe ngày càng lao đến gần Xử Nữ hơn, đưa tay che mắt khi ánh sáng của đèn xe chiếu vào mắt cô, Xử Nữ lúc này bỏ mặc tất cả, cô không muốn quan tâm nữa. Chết cũng tốt, so với chết ngay lúc này hay là sẽ chết trong trận chiến với Thiên Ưng. Cô mặc kệ, cô mệt rồi, càng không muốn phải sống như thế này nữa.

- Xử..Xử nhi...đừng mà..

Thiên Ân hét lên, cậu lao nhanh đến chỗ Xử Nữ đứng chắn trước cô, cậu quay mặt nhìn Xử Nữ. Ánh sáng bị Thiên Ân che khuất.

- Tránh..tránh đi, mau - Xử Nữ yếu ớt nói.

Thiên Ân nhìn cô, lắc mạnh đầu, vẻ mặt cương quyết không chịu. Xử Nữ cố gắng đứng dậy, bước đến chỗ Thiên Ân. Nắm lấy hai vai của cậu đẩy cậu vào trong, nhưng Thiên Ân kháng cự.

- Tỷ tỷ xinh đẹp, tỷ không thể chết, đừng mà - Thiên Ân khóc như một đứa trẻ, giọng nghèn nghẹn nói với Xử Nữ.

Không biết vì sao khi nghe câu nói này từ Thiên Ân, tim Xử Nữ chợt cảm thấy ấm áp. Hóa ra vẫn còn có người muốn cô được sống.

Ting ting

Tiếng còi xe kéo Xử Nữ về thực tại.

- Xin lỗi..tiểu Thiên.. - Xử Nữ nhàn nhạt buông lời, đẩy Thiên Ân sang một bên.

Rầm

Lúc Xử Nữ đẩy Thiên Ân vào lề cũng là lúc chiếc xe lao đến chỗ cô. Xử Nữ bị hất văng ra một khoảng, cô lăn vài vòng trên mặt đường.

- Xử Nữ.

Nhìn Xử Nữ nằm bất động trên nền đất, Thiên Bình thần người.

- Xử Nữ.

Thiên Yết vừa đến nơi, chứng kiến một màn trước mắt cũng không khỏi hoảng hốt, vội vàng xuống xe chạy đến chỗ Xử Nữ, anh nâng người cô dậy.

- Cậu đang làm cái quái gì vậy Thiên Bình - Thiên Yết lớn tiếng quát, kéo Thiên Bình trở về thực tại.

Thiên Yết bế Xử Nữ lên xe, Thiên Bình cũng vừa vào trong, có cả Thiên Ân.

- Bệnh viện -

Xử Nữ được đưa vào phòng cấp cứu, chiếc bảng phòng cấp cứu treo trước cửa vụt sáng.

—

Xà Phu vừa nhận cuộc gọi của Thiên Yết nói Xử Nữ gặp nạn liền nhanh chóng có mặt tại bệnh viện.

Bốp

Vừa đến nơi anh đã tặng cho Thiên Bình một cú đấm, Thiên Bình do không phòng bị nên vì cú đánh của Xà Phu mà choáng váng đứng không vững, lưng đập vào tường nhưng anh lại chẳng có phản ứng gì.

- Lãnh Thiên Bình, lại là anh. Rốt cuộc thì anh muốn gì ở Xử Nhi, vì sao hết lần này đến lần khác anh đều muốn lấy mạng của cô ấy. Vì sao mỗi lần ở gần anh Xử Nhi em ấy đều bị như vậy. Nói cho tôi biết, anh là muốn Xử Nhi phải như thế nào nữa hả? Chẳng lẽ với anh, Xử Nhi như vậy còn chưa đủ thảm hay sao? Anh nói đi - nắm chặt lấy cổ áo Thiên Bình, Xà Phu chỉ hận không thể một quyền đánh chết Thiên Bình - Tôi nói cho anh biết Lãnh Thiên Bình, nếu hôm nay Xử Nhi xảy ra chuyện gì tôi nhất định sẽ sống chết với anh.

- Không được nói bậy, tỷ tỷ xinh đẹp sẽ không có chuyện gì cả, đừng có nói bậy - Thiên Ân khuôn mặt tèm lem nước mắt nhìn Xà Phu.

Buông Thiên Bình ra, Xà Phu bước đến đứng trước cửa phòng cấp cứu, anh nhìn vào bên trong.

Thiên Bình cả người vô lực trượt người ngồi dưới đất, hai tay ôm lấy đầu mình. Anh hiện tại cảm thấy rối loạn, tim cũng vô cùng khó chịu. Hối hận chính là cảm giác đang xâm chiếm anh lúc này.

“Phải, tôi ghét cậu, rất ghét, vì cậu mà Giải Nhi không được ba mẹ thương yêu nhiều như cậu, không được bạn bè quý mến như cậu, tôi ghét cậu vì người mà Giải Nhi thích lại đi thích cậu, khiến em ấy không vui, khiến em ấy khóc”

“Nếu vậy cậu hãy nhường Thiên Yết cho Giải Nhi đi”

“Không được phải không, là vì cậu không thương Giải nhi, không thương em gái cậu, cậu là đồ xấu xa, tôi không chơi với cậu”

“Cậu là đồ xấu xa, sao cậu lại xô Giải nhi chứ?”

“Tôi cảnh cáo cô, nếu cô dám làm gì tổn hại đến Giải nhi thì cô sẽ biết tay tôi. Trước khi cô chết dưới tay Thiên Yết thì cô...sẽ chết trong tay tôi. Một người độc ác như cô, ngay đến em mình cũng không nhận còn muốn làm hại em ấy. Cô không đáng để tồn tại Xử Nữ.”

“Hạ Xử Nữ, nếu cô muốn chết đến như vậy thì tôi giúp cô toại nguyện.”

“Nếu cô đã muốn chết, thì tôi sẽ giúp cô chết sớm một chút”

Những dòng ký ức về Xử Nữ hiện lên trong đầu Thiên Bình. Anh khẽ cười, nụ cười giấu cợt. Anh giấu cợt bản thân mình, vì sao anh làm những chuyện như vậy với Xử Nữ. Thì ra những lúc Xử Nữ ở trước mặt anh, anh đều oán hận cô như vậy, lại có thể nói ra những lời như vậy, lại còn hết lần này đến lần khác muốn giết chết cô.

“Này Thiên Bình, cậu ghét tôi lắm hả, tại sao vậy, tôi không làm gì mà”

“Đó không phải lỗi do tôi mà, em ấy cũng được ba mẹ thương yêu chứ bộ, tôi cũng thương em ấy nữa nha”

“Chuyện đó..chuyện đó..”

“Tôi không phải mà, tôi không phải là đồ xấu xa”

“Tôi không có mà, sao cậu lại không tin tôi, sao không ai tin tôi hết vậy..hix..”

“Anh thì biết gì chứ, anh nghĩ tôi vui sướng khi làm như vậy lắm hả, tôi là có nỗi khổ riêng nên mới làm như vậy. Vì sao các người không hiểu cho tôi”

“Nếu tôi chết tôi cũng sẽ không chết trước mặt anh, nên anh không cần phải hao tâm như vậy”

“Tôi hận anh, Lanh Thiên Bình”

- Xử Nữ, cô tuyệt đối không được xảy ra chuyện gì, tuyệt đối không được.

Đó là suy nghĩ xuất hiện trong đầu Thiên Bình lúc này.

- Căn cứ Cosa Nostra -

- Anh vừa nói gì? - Song Ngư bật dậy từ trên giường, vẻ mặt hoang mang khi nghe những gì Xà Phu nói trong điện thoại.

“- Xử nhi gặp tai nạn, đang ở bệnh viện, em mau vào đi”

- Sao?

Cúp nhanh điện thoại, Song Ngư chạy vội ra khỏi phòng, ra đến phòng liền nhìn thấy các sao hiện có mặt đông đủ ở phòng khách. Chẳng nói lời nào, Song Ngư cứ như vậy mà rời khỏi căn cứ.

- Cậu ấy bị làm sao vậy?

Nhìn dáng vẻ khẩn trương của Song Ngư, Kim Ngưu nhìn mọi người hỏi, nhưng chẳng ai cho cô câu trả lời. Đơn giản, vì họ cũng không biết Song Ngư bị làm sao nữa.

Reng reng

Tiếng chuông điện thoại của Bạch Dương vang lên thu hút sự chú ý của mọi người.

- Sao tôi có dự cảm không lành thế nhỉ? - Sư Tử nói.

- Là Thiên Yết gọi - Bạch Dương đánh mắt nhìn các sao một lượt rồi mới bắt máy - Tôi nghe Thiên Yết.

” -..... ”

- Cái gì chứ? Xử Nữ gặp tai nạn, sao lại vậy? - Bạch Dương khuôn mặt có chút kinh hãi mà lớn giọng - Cái gì?

” -..... ”

Cúp máy, Bạch Dương đứng dậy, nói nhanh với mọi người.

- Xử Nữ gặp tai nạn rồi, mau vào bệnh viện đi.

Câu nói của Bạch Dương làm mọi người sững sờ, ban sáng chẳng phải còn rất tốt sao.

- Cô ta làm cái quái gì mà lúc nào cũng vào viện vậy? - Sư Tử nhăn mặt.

- Chị tôi có sao không, Bạch Dương? - Cự Giải lo lắng hỏi.

- Tình hình hiện tại vẫn chưa biết được, nhưng Thiên Yết nói Xử Nữ đã bị thương rất nặng trước đó rồi, nay lại bị tai nạn nữa.

- Bị thương trước đó, không lẽ...

Kim Ngưu định nói không lẽ Xử Nữ bị thương là do lúc đánh nhau với Voss Meller, nhưng chưa kịp nói xong thì Bạch Dương đã chen vào.

- Không phải không lẽ, mà sự thật đúng là vậy.

- Chết tiệt, cô ta luôn như vậy - Sư Tử thầm mắng một tiếng, lại tiếp - Nhưng sao lại phải quan tâm cô ta chứ, cô ta đã tuyệt tình như vậy rồi mà.

- Sư Tử, sao cậu có thể nói như vậy, dù gì thì Xử Nữ cũng là bạn của chúng ta mà - Kim Ngưu lên tiếng.

- Bạn? Bọn mình xem cô ta là bạn nhưng cô ta có xem chúng ta là bạn không chứ.

Bảo Bình kéo kéo áo Sư Tử, nhẹ lắc đầu như muốn nói: “Sư nhi, cậu đừng nói như vậy”.

- Người làm Xử Nữ gặp tai nạn chính là Thiên Bình.

Các sao cả kinh trước lời nói của Bạch Dương.

- Ais, thiệt là...ai đó nói với tôi đây chỉ là một cơn ác mộng đi.

Sư Tử lèm bèm trong miệng vài từ rồi cũng đứng lên đi theo mọi người.

- Bệnh viện -

- Anh Xà Phu, Xử nhi thế nào rồi?

Song Ngư hỏi khi vừa nhìn thấy Xà Phu, nhưng đáp lại cô chỉ là cái lắc đầu từ anh.

- Tại sao cậu ấy lại bị như vậy, lúc sáng vẫn còn bình thường mà, là ai đã làm chuyện này?

- Tỷ tỷ xinh đẹp, là anh ta - Thiên Ân vừa thấy Song Ngư đã liền chạy đến kể tội, chỉ tay về phía Thiên Bình.

Song Ngư nhìn sang Thiên Bình, gương mặt thoáng danh lại. Cô từ từ tiến đến chỗ Thiên Bình.

- Anh đã làm gì hả? Rốt cuộc anh đã làm gì để Xử nhi phải thành ra như vậy hả? - Song Ngư đánh vào người Thiên Bình, lại hét lớn - Anh muốn cậu ấy phải như thế nào nữa thì mới vừa lòng?

- Tỷ tỷ xinh đẹp, nếu không phải anh ta kéo Thiên Ân đi, Xử nhi cũng sẽ không chạy theo ngăn lại, lại bị anh ta đẩy ra đường, Xử nhi cũng sẽ không bị xe đụng. Tất cả là anh ta, anh ta là người xấu a - Thiên Ân lại nói.

- Tôi không biết anh đang định làm gì nhưng tôi nói anh biết, Thiên Ân là do Xử Nữ mang về, muốn đưa anh ta đi cũng chỉ có Xử Nữ mới có thể quyết định. Anh nghe rõ chưa?

Các sao thắc mắc khi nghe cuộc nói chuyện của ba người, Song Ngư, Thiên Ân và Thiên Bình. Họ không biết Song Ngư và Thiên Bình đang nói gì, càng không hiểu khi thấy sự có mặt của Thiên Ân. Người con trai này là ai, trông dáng vóc thì là một người trưởng thành nhưng từ cử chỉ cho đến lời nói, thì cứ như là một đứa trẻ. Chàng trai này rốt cuộc là ai? Vì sao Thiên Bình lại muốn đem anh ta đi.

- Ai đó giải thích đi, hai người đang nói gì vậy, Song Ngự, Thiên Bình. Người này là ai? - Song Tử khó hiểu, hết nhìn Thiên Bình lại nhìn Song Ngự, song lại chuyển ánh mắt sang Thiên Ân.

Lúc này Thiên Yết cũng di chuyển ánh mắt liếc nhìn Thiên Ân, anh lên tiếng:

- Anh ta... - các sao di chuyển ánh mắt sang nhìn Thiên Yết -..là con trai của Thiên Ứng.

- Cái gì? - mọi người ngạc nhiên.

- Xử Nữ, cô ta đang nghĩ cái gì vậy chứ? - Nhân Mã nói. Anh cũng như những người khác đều không hiểu, Xử Nữ đang giữ con trai Thiên Ứng, mọi chuyện chẳng phải đã có thể giải quyết hay sao, chỉ cần mang con trai ông ta ra trao đổi thì mọi chuyện đã có thể kết thúc rồi, nhưng sao Xử Nữ lại giữ anh ta bên cạnh mình để làm gì.

Như biết được suy nghĩ của Nhân Mã và thắc mắc của mọi người, Song Ngự lên tiếng:

- Xử nữ là vì không muốn làm hại người vô tội, chuyện xảy ra

25. Chương 24

- 10 giờ đêm -

Phòng bệnh của Xử Nữ nằm trong khu Vip, cả dãy phòng bệnh chỉ có phòng Xử Nữ là có người. Vì thế mà bên ngoài hành lang vắng lặng, bất kì ai khi nhìn dãy hành lang trống rỗng như hiện tại chắc chắn đều sẽ cảm thấy ớn lạnh không thôi.

Cộp cộp

Tiếng giày nện dưới sàn vang lên trong không gian tĩnh lặng này. Từng từng từng bước mà hướng đến phòng bệnh của Xử Nữ.

Tạch

Cánh cửa phòng bệnh mở ra bởi bàn tay của một người, nhẹ nhàng khép cửa lại người đó bước đến cạnh giường bệnh của Xử Nữ. Mà phía bên kia, trên bộ ghế salon trong phòng, Thiên Ân vẫn ngủ say, miệng còn lèm bèm cái gì đó.

- Xử nữ a, tỷ tỷ xinh đẹp, mau tỉnh dậy chơi với Ân a, tỷ tỷ...

Người con trai khẽ liếc mắt nhìn Thiên Ân, song lại hướng mắt nhìn Xử Nữ. Ngồi xuống chiếc ghế cạnh giường bệnh, người con trai vươn tay chạm vào má Xử Nữ.

Đã một tuần rồi nhưng Xử Nữ vẫn chưa có dấu hiệu tỉnh lại, điều này làm cho mọi người đều lo lắng.

- Cô gái ngốc, em định cứ ngủ mãi như vậy sao? Mau tỉnh lại đi.

Trong căn phòng bệnh vắng lặng, ngoài giọng nói trầm ấm của người con trai kia thì chỉ có tiếng kêu “tít tít” phát ra từ máy móc và tiếng thở đều đều của Xử Nữ và Thiên Ân.

Người con trai cứ ngồi ở đó, mắt vẫn nhìn Xử Nữ không rời.

— Tiềm thức của Xử Nữ —

Xử Nữ hiện tại đang ở một nơi rất đẹp, xung quanh cô toàn là hoa, một cánh đồng hoa nhiều màu sắc, và không chỉ thế bên cạnh cô còn có sự xuất hiện của một người con trai nữa. Xử Nữ ngồi dựa vào trong lòng người con trai đó, tay mân mê bó hoa trên tay. Trên môi xuất hiện nụ cười. Thoạt nhìn cô đang rất hạnh phúc.

“Ồngốc, em định ngủ mãi như vậy sao? Mau tỉnh dậy đi, tôi có rất nhiều chuyện muốn nói với em.”

Giọng nói của ai đó đột nhiên vang lên, Xử Nữ liền bật dậy từ trong lòng ai đó. Nhìn ngó xung quanh lại quay lại nhìn người con trai bên cạnh.

- Thừa Ân, anh có nghe gì không?

- Em nghe thấy gì? - Thừa Ân ôm Xử Nữ trong lòng, cúi đầu nhìn cô.

- Em..đường như có ai đó đang gọi em - Xử Nữ nói, lại im lặng lắng nghe.

“Xử nhi, xin em, hãy mau tỉnh dậy đi, quay về đi”

- Thừa Ân, em lại nghe thấy rồi. Người đó gọi em quay về. Em không hiểu, Thừa Ân, tại sao người đó lại muốn em quay về, người đó nói cứ như là em đã đi đến một nơi nào đó vậy. Em đang ở cùng anh mà.

Thừa Ân thoáng im lặng nhìn Xử Nữ, xiết chặt vòng tay ôm lấy cô, khẽ khàng đặt một nụ hôn lên mái tóc mềm của cô. Anh nhẹ lên tiếng:

- Xử nhi, khoảng thời gian vừa qua em thấy thế nào, ở bên anh em vui chứ?

Nghe Thừa Ân hỏi, Xử Nữ có chút khó hiểu nhưng sau đó lại mỉm cười:

- Anh hỏi gì lạ vậy, dĩ nhiên là em vui rồi, em rất hạnh phúc. Em đã từng nghĩ sẽ không còn gặp lại anh được nữa, vậy mà...Thừa Ân, liệu đây có phải là giấc mơ không?

- Nếu đây thật sự là mơ thì em sẽ làm gì? - khi hỏi câu hỏi này trong đáy mắt của Thừa Ân thoáng buồn.

- Mơ? Anh..đang nói gì vậy? - Xử Nữ cau mày nhìn anh - Nhưng nếu đây là mơ, thì em...không muốn tỉnh lại nữa, em muốn được ở cạnh anh. Thừa Ân, anh đã không biết em nhớ anh đến nhường nào đâu. Em...

Thừa Ân khẽ thở dài, đỡ Xử Nữ đứng lên, anh nắm lấy tay cô.

- Cùng anh đến một nơi.

Không đợi Xử Nữ kịp phản ứng, Thừa Ân đã kéo cô đi.

- Anh kéo em đi đâu vậy, Thừa Ân.

Thừa Ân không trả lời cô, vẫn cứ im lặng như vậy mà dẫn cô đi, bàn tay nắm tay cô nhẹ xiết.

Nơi Thừa Ân đưa Xử Nữ đến là một vực thẳm, nơi đây rất tối, mà bên dưới đáy vực kia là nham thạch đang sôi ùng ục. Phía trước có một cây cầu bắc từ đầu này sang đầu kia.

- Anh đưa em đến đây làm gì? - Xử Nữ quay sang hỏi Thừa Ân.

Nắm lấy hai bàn tay Xử Nữ, Thừa Ân có chút không nỡ nhưng vẫn nói:

- Xử nhi, nghe anh nói. Nơi này không phải là nơi em nên đến, những ngày vừa qua em chỉ là đang giam mình trong tiềm thức của em thôi, đã đến lúc em nên thức tỉnh rồi. Xử nhi, mặc dù anh không muốn rời xa em nhưng anh không thể ích kỷ cứ giữ em lại bên cạnh anh, ở một nơi mà em không thuộc về.

- Thừa Ân..Thừa Ân, anh đang nói gì vậy, em không hiểu. Chúng ta chẳng phải đang rất hạnh phúc sao, anh..sao lại..

Thừa Ân nhẹ lắc đầu.

- Đây là thế giới của anh, nó không dành cho em. Xử nhi, hãy nhìn đi, bên đó...

Thừa Ân chỉ tay về khoảng đen phía bên phải mình, dần dần xuất hiện một khung ảnh trắng xóa và trong đó lại xuất hiện hình ảnh của hai đứa trẻ.

Xử Nữ nhìn theo hướng chỉ tay của Thừa Ân, nhìn thấy được khung cảnh đang hiện ra trước mắt mình. Hai đứa trẻ một trai một gái đang cùng nhau chơi thả diều trên một cánh đồng.

“A, cậu thả cao một chút nữa đi, đẹp thật đó” - giọng nói trong trẻo của cô bé vang lên.

“Xử Nữ, mau chạy theo tớ nào, mau lên” - một cậu bé cầm dây diều, vừa chạy vừa quay lại nhìn cô bé gọi.

“Đợi tớ với. A..”

Do chạy quá nhanh, lại không để ý mà cô bé té ngã, cô bé khẽ kêu lên một tiếng.

“Xử Nữ, cậu không sao chứ?” - nhìn thấy cô bé ngã, cậu bé liền buông điều để mặc nó bay đi mà chạy đến chỗ cô bé, nhìn thấy tay cô bé chảy máu, cậu bé lo lắng - “Chảy máu rồi, có đau không?”

“Không đau. Ô, điều bay mất rồi” - cô bé mắt ướt nhìn theo con điều bay xa, mếu máo.

“Không sao, tớ sẽ làm lại con khác to hơn cho cậu”

“Thật không?”

“Thật mà, giờ chúng ta về nhà nhé”

“Ừm”

Và còn những khung cảnh khác nữa, khi nhìn thấy những ký ức về hiện tại ủa về trong đầu Xử Nữ. Cô đã nhớ rồi, lại nhìn đến khung cảnh đang ngưng đọng trước mặt, Xử Nữ khẽ thốt lên gọi tên một người:

- Thiên..

- Xử nhi, đó mới là nơi em thuộc về. Đã đến lúc quay về rồi - Thừa Ân đột ngột lên tiếng.

- Không, em không muốn - Xử Nữ lắc mạnh đầu nhìn Thừa Ân, nước mắt lúc này cũng đã rơi xuống - Em ghét cái thế giới đó, em không thích nó. Thừa Ân, em ghét khi phải giả vờ tiếp tục mạnh mẽ trước mặt mọi người, em ghét khi phải nói ra những lời làm tổn thương mọi người trong khi em cũng chẳng khác hơn. Em ghét nơi đó Thừa Ân, và em cũng rất sợ, sợ phải đối mặt với mọi chuyện. Em sợ lắm và em...cũng đau nữa. Nơi này... - Xử Nữ đặt tay áp lên lồng ngực mình -...nơi này đau lắm. Em..mệt rồi, không muốn đi tiếp nữa.

Đưa tay lau đi dòng nước mắt trên gương mặt Xử Nữ, Thừa Ân chậm rãi hướng đến phía cô, đặt lên môi có một nụ hôn, song lại lưu luyến không muốn rời nhưng đến cuối cùng vẫn phải buông cô ra.

- Anh biết em đã phải chịu đựng những gì, cũng biết em đã phải trải qua những chuyện gì, anh cũng biết những chuyện mà em sẽ phải đối mặt trong tương lai nhưng mà Xử nhi, anh tin là em có thể vượt qua.

- Không, em...

- Xử nhi, anh cũng không muốn phải rời xa em, nhưng mà em và anh không cùng một thế giới. Anh đã chết rồi, nhưng em thì chưa, em chỉ là do quá mệt mỏi nên mới muốn nghỉ ngơi một lúc, và giờ cũng đã đến lúc trở về rồi. Xử Nữ, anh với em mà nói đã là quá khứ rồi, hãy quên anh đi mà tìm một người khác, một người có thể cho em hạnh phúc, anh sẽ luôn dõi theo em. Có được không?

Xử Nữ khóc, nước mắt vẫn không thể ngừng rơi.

- Em không muốn, em không muốn, ngoài anh ta sẽ không có ai có thể cho em hạnh phúc được nữa - cô nghẹn ngào nói.

- Đừng khóc như vậy, sẽ có chứ. Là anh ta - Thừa Ân chỉ tay vào cậu bé kia - Anh ta, có thể cho em hạnh phúc. Anh chắc chắn.

- Không.

Nắm chặt lấy hai vai Xử Nữ, Thừa Ân nói:

- Xử nhi, hãy sống vì bản thân mình, đừng sống vì người khác nữa, em đã phải chịu quá nhiều tổn thương rồi. Hãy nghĩ cho mình một chút, đừng vì người khác mà hy sinh bản thân mình nữa, anh sẽ đau lắm.

- Vậy thì đừng bắt em phải rời xa anh, em..có thể ở lại đây mà - Xử Nữ ngược đôi mắt đẫm nước nhìn Thừa Ân.

- Đừng khóc như vậy, nơi này vốn không dành cho em. Nó không thuộc về em, hãy quay về thế giới của em đi. Đến lúc...tĩnh dậy rồi.

Dẫn Xử Nữ đến trước cây cầu, anh đẩy cô đi nhưng cô lại không chịu đi.

- Em không muốn đi, đừng bắt em đi mà. Xin anh, em muốn ở cạnh anh - Xử Nữ ôm chầm lấy Thừa Ân không buông.

Kéo Xử Nữ ra khỏi người mình, Thừa Ân đau lòng nhìn cô nhưng rồi cũng lại tuyệt tình mà đẩy mạnh cô về phía phía bên kia.

- Anh yêu em Xử nhi. Xin lỗi và...tạm biệt.

- Thừa Ân.

Xử Nữ hét lớn một tiếng, cô muốn trở lại phía Thừa Ân nhưng dường như có một sức mạnh vô hình nào đó lôi kéo cô, và cứ như thế cô ngày càng cách xa Thừa Ân hơn. Cánh tay cứ như thế, vươn ra hướng về phía anh muốn nắm lấy anh nhưng ngày càng xa rồi. Và cô nhìn thấy anh dần biến mất.

- Thừa Ân, Thừa Ân. Khôngggggggggg...

“Xử nhi, trở về đi. Anh xin lỗi, anh sẽ không để em phải khóc nữa, sẽ không để em một mình đối mặt với mọi chuyện nữa”

Giọng nói của ai đó lại vang lên.

- Tìm người nào đó tốt hơn anh, tìm người nào đó có thể bảo vệ em tốt hơn anh, hãy quên anh đi, như vậy anh mới có thể yên tâm.

Lời của Thừa Ân vang vọng một khoảng không.

— — — — — Nước mắt Bì Ngạn — — — — —

Xử Nữ vẫn nằm bất động trên giường, nhưng khóe mắt cô lại chảy ra một dòng nước mắt. Một cánh tay vươn đến lau đi dòng nước mắt ấy, khóe môi người con trai cũng như vậy mà nâng lên.

- Có phải em nghe được lời tôi nói rồi không? Cô gái ngốc, tôi đợi em.

Tạch

Cánh cửa phòng bệnh lần nữa lại mở ra, người con trai không quay đầu lại nhìn, vẫn cứ hướng mắt nhìn Xử Nữ, trong khi người vừa bước vào lúc nhìn thấy anh thì đã vô cùng tức giận.

- Chẳng phải tôi đã nói anh không được xuất hiện trước mặt cậu ấy rồi sao, Thiên Yết - giọng Song Ngư lạnh lùng vang lên.

Khóe môi nhẹ nhếch, Thiên Yết không bị giọng nói của Song Ngư làm sợ hãi, thản nhiên mà đáp:

- Cô không có quyền ngăn cản tôi làm điều mà tôi muốn.

- Anh...thật ra thì anh muốn thế nào đây? Xử Nữ đã phải chịu đựng những gì, anh không phải không biết, anh vì sao lại còn làm như vậy? Rốt cuộc anh đối với Xử Nữ là như thế nào?

- Nếu như tôi nói tôi yêu cô ấy, và muốn quay lại bên cạnh cô ấy, liệu cô có tin?

Câu nói của Thiên Yết làm Song Ngư một phen hoảng sợ, mắt mở to nhìn người đang ở trước mặt mình, sau lại nở nụ cười giễu

26. Chương 25

- Tại sao chị lại trở về? Nếu chị không quay trở về thì tôi đã có thể sống hạnh phúc bên cạnh anh Thiên Yết. Tất cả mọi chuyện...đều bắt nguồn từ chị - Cự Giải đứng nhìn Xử Nữ vẫn nằm im trên giường, trên gương mặt xinh đẹp đã thấm đẫm nước mắt - Vì sao lại như vậy? Chị...luôn có được tình yêu thương từ mọi người, còn tôi thì không. Từ nhỏ đã vậy, lớn lên cũng như vậy, tại sao chị luôn cướp đi những thứ của tôi. Ba mẹ đều yêu thương chị, ngay cả anh Thiên Yết bây giờ cũng vì chị mà nhẫn tâm làm tổn thương tôi. Nếu như bây giờ chị chết đi..thì mọi chuyện sẽ được trở về như lúc ban đầu, đúng không? Phải, chỉ cần chị biến mất thì tất cả mọi thứ sẽ trở về là của tôi. Tôi..cho đến hiện tại điều mà tôi mong muốn chỉ là có được hạnh phúc mà thôi, như vậy là sai sao? Xử Nữ, chị đừng trách tôi, nếu có trách thì hãy trách bản thân chị.

Chính chị đã làm cho mọi việc phải đi đến bước đường này, chính vì chị trở về nên mới có một Cự Giải như ngày hôm nay. Không thể trách tôi.

Ánh mắt Cự Giải hung ác độc địa nhìn chằm chằm vào Xử Nữ. Cô lúc này cứ như đã trở thành một con người khác, không còn là cô nữa. Không còn là Cự Giải đáng yêu, hiền lành mà thay vào đó là một Cự Giải với lòng đầy thù hận đối với Xử Nữ. Hai bàn tay nắm chiếc gối xiết chặt, từ từ đưa đến trước mặt Xử Nữ, ấn xuống.

Không biết đã trải qua thời gian bao lâu, chỉ thấy máy đo nhịp tim của Xử Nữ giảm dần.

Tít tít tít tít tít tít tít tít tít

Một đường thẳng chạy dài trên màn hình của máy.

- Bên ngoài phòng bệnh -

Song Ngư, Bảo Bình và Thiên Ân đã dùng xong bữa đêm và trở lại phòng với Xử Nữ.

- Tổ thấy Bạch Dương đối với cậu rất tốt, nâng niu như trứng mỏng, ai nhìn cũng phải ganh tị - Song Ngư nói làm cho Bảo Bình thoáng đỏ mặt.

- Tỷ tỷ xinh đẹp đỏ mặt nhìn càng đẹp hơn a - Thiên Ân nhìn gương mặt ửng hồng của Bảo Bình liền nói một câu làm Song Ngư phải bật cười, Bảo Bình mặt lại càng đỏ hơn.

Cạch

Cả ba đi vào phòng bệnh của Xử Nữ. Vừa vào liền nhìn thấy một cảnh tượng mà khiến cho cả ba người không khỏi khiếp đảm.

- Cự Giải.

Song Ngư hét lớn khi nhìn thấy hành động của Cự Giải. Bảo Bình cũng không giấu được sự kinh hãi trong đáy mắt.

- Cô đang làm cái quái gì vậy hả?

Song Ngư đi đến kéo tay Cự Giải nhưng Cự Giải lại vùng vằng.

- Buông tôi ra, tôi phải giết chết chị ta. Vì chị ta mà tôi mất đi tất cả, chị ta đã cướp mọi thứ của tôi. Chị ta phải chết - Cự Giải day nghiêng quay sang nhìn Song Ngư.

Chát

Một cái tát được giáng thẳng xuống mặt Cự Giải. Là Song Ngư đã tát Cự Giải.

- Cô đúng là điên rồi. Sao cô lại có thể...

Song Ngư hất mạnh Cự Giải ra xa, liền bước đến bên giường bệnh.

- Xử Nữ, Xử Nữ - Song Ngư lo lắng cho tình hình của Xử Nữ hiện tại - Chết tiệt.

Song Ngư đặt hai tay mình lên lồng ngực Xử Nữ làm hành động sơ cứu. Tim Xử Nữ cần phải đập trở lại.

- Xử nhi, cậu không thể chết - Song Ngư liên tục ấn mạnh xuống lồng ngực Xử Nữ, cô vội nói - Bảo nhi, mau đi gọi bác s..sh**...- rồi như chợt nhớ ra gì đó, Song Ngư thâm mắng, song liền nói với Thiên Ân - Tiểu Thiên, mau đi gọi bác sĩ.

Bảo Bình, Thiên Ân cùng chạy đi. Lúc đi ngang qua Cự Giải, Bảo Bình đưa đôi mắt thất vọng nhìn cô. Bảo Bình cô thật không thể tin người đang đứng trước mặt mình là Cự Giải, một người bạn mà cô từng quen biết.

- Bảo..Bảo nhi - Cự Giải bước từng bước chậm chậm đến chỗ Bảo Bình.

Bảo Bình vội lùi ra sau vài bước khi Cự Giải muốn chạm vào cô. Cự Giải bật khóc, liên tục lắc đầu, môi mấp máy:

- Bảo nhi, nghe mình nói có được không? Mình...

Chẳng để Cự Giải nói gì thêm, Bảo Bình đã chạy đi. Cự Giải thất thần, cả người vô lực ngồi bệt dưới đất. Cô bật cười nhưng khuôn mặt thì đầm lệ.

- Xin lỗi. Hix, xin lỗi.

- Xử nhi.

Thiên Yết vừa trở về phòng nhìn thấy hành động của Song Ngư, lại lia mắt nhìn đến chiếc máy đo nhịp tim, anh cũng hiểu ra vấn đề, vội vàng chạy đến bên chỗ Song Ngư.

- Thở đi, làm ơn, Xử nhi - Song Ngư giọng run run nói.

- Để tôi.

Đẩy Song Ngư sang một bên, Thiên Yết thế vào chỗ cô, anh cũng làm như Song Ngư vừa làm.

Cộp cộp

Những tiếng bước chân gấp gấp vang lên, bác sĩ cùng với vài người y tá hốt hải chạy vào.

- Bệnh nhân bị làm sao? - vị bác sĩ hỏi, rồi cũng nhanh chóng đến xem Xử Nữ - Chuẩn bị phòng cấp cứu.

Một người y tá trong số những người có mặt liền chạy đi. Vị bác sĩ lại quay sang hai người y tá còn lại.

- Mau chuyển bệnh nhân đến phòng cấp cứu.

Xử Nữ nhanh chóng được đưa vào phòng cấp cứu. Chiếc giường vừa đẩy ra ngoài phòng bệnh thì gặp nhóm Ma Kết. Thiên Bình cũng vừa xuống đến.

Nhìn thấy Xử Nữ được đẩy đi, Sư Tử không hiểu chuyện gì liền hỏi:

- Có chuyện gì vậy? Cô ta bị làm sao thế?

Đáp lại Sư Tử là một khoảng không vì chẳng có ai trả lời cô. Thiên Yết, Song Ngư cùng Thiên Ân, ba người hiện tại chỉ lo cho Xử Nữ.

- Sao không ai trả lời tôi hết vậy? - thấy mình bị bơ, Sư Tử phát cáu.

- Hình như có chuyện rồi, đi theo xem - Ma Kết lên tiếng, bước chân hấp tấp đi về phía Song Ngư vừa đi khỏi.

Nhân Mã cùng những người khác nhìn nhau nhưng rồi cũng bước theo Thiên Yết. Sư Tử cũng vậy, nhưng cô vừa bước được vài ba bước thì đứng lại khi nhìn thấy Cự Giải bước ra từ phòng bệnh Xử Nữ.

- Giải nhi, cậu làm sao vậy? - Sư Tử lo lắng khi nhìn thấy dáng vẻ mệt mỏi của Cự Giải.

- Tổ..không sao, không sao - Cự Giải trả lời nhưng gương mặt vô hồn. Cô bước từng bước về phía phòng cấp cứu, nhưng chân cô dường như không còn sức nữa, đi được vài bước liền bất lực mà ngã, nhưng cô vẫn cố bước chống tay vào tường làm điểm tựa.

- Cậu làm sao vậy? Để tớ dìu cậu - Sư Tử bước tới dìu Cự Giải đi.

- Phòng cấp cứu -

Xử Nữ được chuyển vào phòng cấp cứu, Thiên Yết, Song Ngư cùng những người khác vẫn chạy theo sau, sự sợ hãi và hoảng loạn chất chứa hiện lên trên gương mặt của Thiên Yết. Anh yêu thích gương mặt yên bình lúc ngủ của cô, nhưng hiện tại anh thấy mình chưa bao giờ ghét về say ngủ ấy đến thế. Anh sợ...sợ cô sẽ ngủ mãi mà không bao giờ tỉnh lại nữa. Mặc dù trước đó cô vẫn nằm im trên giường bệnh nhưng lúc đó so với bây giờ thì anh chỉ mong muốn rằng...thà cô cứ như lúc trước, ngủ yên như vậy nhưng anh biết cô vẫn nghe những gì anh nói, vẫn cảm nhận được mọi thứ xung quanh. Còn bây giờ..anh thật không muốn nghĩ đến. Không muốn.

Không khí bên ngoài phòng cấp cứu trở nên căng thẳng, không ai nói lời nào, Song Ngư lặng lẽ nhìn Thiên Yết cúi gục đầu một cách bất lực bên băng ghế của bệnh viện. Chắc hẳn anh đang tự trách mình nhiều

lắm! Bởi vì cái dáng vẻ lúc anh nói với cô hứa bảo vệ Xử Nữ thật tự tin biết bao...Và cô tin đó là thật tâm. Nhưng hiện tại lại không như vậy.

Thời gian trôi qua một cách chậm chạp. Khoảng không tĩnh lặng như kéo căng các dây thần kinh của Thiên Yết, Song Ngư thấp thỏm lo lắng nhìn đèn phòng cấp cứu vẫn sáng suốt một tiếng đồng hồ. Khấp hành lang lặng yên như tờ.

Cộp cộp cộp

Có tiếng bước chân chạy huỳnh huých ngoài sảnh bệnh viện, đôi lông mày của Thiên Yết hơi nhíu lại khó chịu. Trong bệnh viện còn có thể làm ồn như vậy.

- Song Ngư! Xử nữ thế nào? - người đến là Xà Phu, vừa đến liền hỏi Song Ngư về Xử Nữ. Đáp lại Xà Phu là cái lắc đầu từ Song Ngư. Xà Phu chán ghét, đá chân vào tường xả giận rồi như chợt nhớ ra gì đó, Xà Phu lại hỏi - Nhưng tại sao lại xảy ra chuyện này, Xử nữ chẳng phải khi sáng vẫn ổn sao?

Câu hỏi của Xà Phu thành công thu hút sự chú ý của mọi người. Mọi ánh mắt đều hướng về phía Song Ngư đợi cô cho họ một đáp án. Song Ngư không trả lời, cô hướng ánh mắt nhìn về phía Cự Giải. Cô là có nên nói hay không? Nói họ biết người đã làm Xử Nữ thành ra như bây giờ là Cự Giải. Nếu biết được thì thế nào, họ...những người đó là sẽ tin lời cô hay là không tin? Họ sẽ nói một người như Cự Giải sẽ không làm những chuyện như vậy, nhưng họ lại không biết, chính Cự Giải lại có thể làm ra những việc mà họ không thể tưởng.

“Cự Giải! Cô quá độc ác rồi, vì sao cô lại làm như vậy với chị mình, tại sao cô có thể ra tay hại người chị đã cố gắng để có thể bảo vệ cô chứ.”

Đó là suy nghĩ của Song Ngư lúc này, cô không biết mình có nên nói mọi chuyện hay không?

- Nè, cô nhìn Giải nhi làm gì? - Sư Tử khó chịu lên tiếng khi thấy Song Ngư cứ nhìn Cự Giải, ánh mắt của Song Ngư nhìn Cự Giải như là đang trách móc cô ấy vậy.

- Vì sao tôi nhìn cô ta, cô là nên hỏi cô ta thì hơn. Để cô ta giải thích mọi việc - Song Ngư hướng mắt sang Sư Tử, trong giọng nói có phần mệt mỏi.

- Liên quan gì đến Giải nhi chứ? - Kim Ngưu khó hiểu trước lời nói của Song Ngư.

Lại đưa mắt nhìn Cự Giải, Song Ngư nhếch nhẹ khóe môi:

- Sao, không dám nói ra những việc mà cô đã làm sao? Vậy để tôi nói giúp nhé - cô quyết định rồi, cô sẽ không để Xử Nữ phải chịu đựng bất kì tổn thương nào nữa. Mọi người cần phải biết con người thật của Cự Giải.

Thấy Cự Giải im lặng, Song Ngư lại tiếp:

- Chính cô ta đã làm Xử Nữ thành ra như bây giờ - chỉ tay về phía Cự Giải.

Mọi người ngạc nhiên nhìn Cự Giải.

Cứ như đang nghe một câu chuyện cười, Kim Ngưu cười một tiếng, không tin nói:

- Sao chứ, cậu nói gì vậy Ngư nhi, Giải nhi sao có thể chứ?

- Không thể nhưng cô ta đã làm rồi đó thôi. Lại muốn giết chết chị gái mình.

- Cô có bằng chứng không mà lại nói Giải nhi như vậy? - Thiên Bình lên tiếng.

- Bằng chứng? Ha - Song Ngư bật cười - Sự việc xảy ra không phải chỉ mình tôi thấy, phải không Bảo nhi?

Song Ngư nghiêng đầu nhìn Bảo Bình, hỏi cô. Mọi người thất thần khi nhận được cái gật đầu từ Bảo Bình.

- Không...Không thể nào? - Sư Tử vẫn không tin sự thật.

Song Ngư tiến lên trước vài ba bước, đứng trước mặt Cự Giải.

- Tôi thật không thể hiểu, Cự Giải, vì sao cô có thể tàn nhẫn như vậy, ra tay với chính chị gái của mình. Cô nói Xử Nữ từ nhỏ được ba mẹ thương yêu hơn cô, được bạn bè quý mến hơn cô, cô nói Xử Nữ đã làm

tổn thương cô, cô nói chính Xử Nữ đã cướp đi mọi thứ của cô. Vậy cô có từng nghĩ đến những gì Xử Nữ đã làm cho cô hay chưa? Vì cậu ấy được ba mẹ thương yêu nhiều hơn cô nên đôi khi họ lại không mấy quan tâm cô, vì vậy mà cậu ấy đã thay họ yêu thương cô, vì biết bạn bè quý

27. Chương 26

Keng

Con dao găm mà Xử Nữ luôn mang theo bên mình rơi xuống, chạm vào nền nhà kêu lên một tiếng.

Đồ lấy Thiên Yết đang dần khuy xuống, nước mắt của Xử Nữ cũng tuông rơi. Cô vừa làm một việc đáng sợ. Cô đã..đâm anh.

Bàn tay Xử Nữ đặt trên vết thương của Thiên Yết, ngăn cho máu không chảy ra nữa. Miệng liên tục nói:

- Xin lỗi, xin lỗi.

- Đừng..khóc - Thiên Yết đưa tay lau những giọt nước mắt trên gương mặt Xử Nữ, nhẹ giọng lên tiếng, có phần yếu ớt - Em...không có lỗi, người có lỗi là anh, lẽ ra anh không nên như vậy với em. Tiểu Xử, anh biết em rất thương Cự Giải nhưng đừng vì vậy mà hy sinh mọi thứ. Em đã hy sinh quá nhiều, cho đi cũng quá nhiều, đến lúc em phải làm cho mình hạnh phúc rồi, đừng vì người khác nữa. Hãy để anh là người đó có được không? Hãy để anh bên cạnh em, chăm sóc em, yêu thương em có được không?

Ánh mắt Xử Nữ có chút dao động khi nghe những lời Thiên Yết thốt ra. Trong thâm tâm cô hiện tại đang đấu tranh rất nhiều.

- khụ..khụ.. - Thiên Yết ho khan vài tiếng vì vết thương trên ngực, nó vẫn đang không ngừng chảy máu.

Xử Nữ như bưng tỉnh, vội vàng nói:

- Tôi..đi gọi bác sĩ.

Bỏ lại Thiên Yết, Xử Nữ chạy vội ra ngoài gọi bác sĩ.

-

-

—

- Phòng bệnh -

Sau khi bác sĩ băng bó xong vết thương cho Thiên Yết thì liền quay sang Xử Nữ, ông nói:

- Cứ để cậu ấy ngủ một lúc vì tác dụng của thuốc vẫn còn. Cũng may là vết thương không quá sâu, không có gì đáng ngại, tôi đã băng bó lại cho cậu ấy rồi. Đã không có gì nữa, tôi xin phép đi trước.

Cúi đầu chào vị bác sĩ, Xử Nữ bước đến bên giường. Ngồi xuống chiếc ghế cạnh giường, Xử Nữ nhìn Thiên Yết. Ánh nhìn mang theo chút bi thương.

Đây là người con trai mà cô từng thích và cũng là mối tình đầu của cô, nhưng anh cũng là người khiến cô hận nhất. Lúc cô cần anh nhất anh lại khiến cô thất vọng. Sự việc năm đó, cô không cần mọi người tin mình cô chỉ cần anh tin cô, cho cô một cơ hội để giải thích nhưng anh lại nhất quyết cự tuyệt, cứ một mực cho rằng những lời mà Cự Giải nói là đúng.

Bất giác Xử Nữ lại nở một nụ cười nhạt.

- Anh từng nói với tôi những gì, liệu anh có còn nhớ? Anh từng nói sẽ luôn tin tôi, sẽ luôn bên cạnh tôi, sẽ mãi bảo vệ tôi. Rồi thế nào, khi mọi việc xảy ra...vì sao anh lại không tin tôi? Vì sao anh không ở bên cạnh tôi. Anh có biết tôi đã thất vọng như thế nào không? Thiên Yết anh có biết tôi đã đau như thế nào không?

Nếu anh chịu nghe tôi giải thích thì mọi chuyện đã khác rồi. Nếu không phải vì anh thì tôi đã không... - Xử Nữ nhắm hai mắt lại, hơi ngấn mắt lên. Cô là đang cố gắng kìm nén cảm xúc của bản thân -...nếu không phải vì anh tôi cũng đã không như bây giờ. Thiên Yết, nói cho tôi biết, anh muốn tôi phải như thế nào?

“Xử nữ! Sau này dù có chuyện gì xảy ra tôi cũng sẽ tin cậu, sẽ mãi bên cạnh cậu nhé. Được không?”

“Xử nữ! Tôi cũng thích cậu”

“Xử nữ, tôi cho phép cậu yếu đuối trước mặt tôi, cậu đừng cố tỏ ra mạnh mẽ nữa. Hãy để tôi bảo vệ cậu”

“Xử nữ, sau này tôi sẽ lấy cậu nhé, cậu có đồng ý làm cô dâu của tôi không?”

Xử Nữ chợt cười khi nhớ lại những ký ức về cô với Thiên Yết. Xử Nữ di chuyển ánh mắt đến vết thương trên ngực Thiên Yết, bàn tay vươn tới nhẹ nhàng chạm vào.

- Đồ ngốc. Sao anh lại không tránh nhát dao đó.

Rõ ràng sự việc lúc đó, với người như Thiên Yết căn bản tránh nhát dao đó không khó nhưng anh lại không tránh.

- Anh có phải muốn tôi phải cảm thấy áy náy, cảm thấy có lỗi? Là vậy phải không? Đồ ngốc. Có đau không? - nắm tay Thiên Yết áp lên má mình - Xin lỗi Thiên Yết, xin lỗi.

Xử Nữ cố nén cảm xúc của mình. Cô không cho phép mình yếu đuối trước mặt bất kỳ ai. Cô càng không thể để mình lại rung động trước Thiên Yết. Trước kia anh là người mà cô thích, nhưng hiện tại anh lại là người mà Cụ Giải yêu. Cô không thể, không thể có tình cảm với Thiên Yết. Nhưng tại sao, tim cô lại không nghe lời.

Cạch

Cánh cửa phòng bệnh vừa mở Xử Nữ vội buông tay Thiên Yết ra, cô bật đứng dậy quay lại nhìn người vừa đi vào. Người đến là Thiên Bình và Cụ Giải. Bề ngoài tuy không có biểu hiện gì nhưng bên trong Xử Nữ đang âm thầm thở phào nhẹ nhõm.

Thiên Bình, anh ta đã tìm thấy Cụ Giải.

Bầu không khí ảm đạm bao trùm lấy căn phòng, im lặng đến ngột thở.

- Chị Xử.

Xử Nữ hướng mắt nhìn về phía Thiên Yết lần nữa xong nhanh chóng rời đi. Cô lướt qua Cụ Giải và Thiên Bình.

- Chị...

Không nhìn Cụ Giải lấy một lần, bước chân Xử Nữ dừng lại khi nghe Cụ Giải gọi. Cô nhàn nhạt mở miệng:

- Chăm sóc anh ta - lúc này Xử Nữ mới quay sang nhìn Cụ Giải, tiếp - Đừng suy nghĩ những chuyện khác mà làm những việc khiến người khác phải lo lắng. Chẳng thể giúp ít được gì đâu.

Lời nói thốt ra, giọng điệu có phần lạnh lùng cũng có vẻ như trách móc nhưng cũng có chút quan tâm. Di chuyển ánh mắt nhìn về phía Thiên Bình, Xử Nữ nói:

- Nói chuyện với tôi đi.

Thiên Bình không trả lời chỉ im lặng nhìn Xử Nữ, một phút sau liền xoay người đi ra ngoài. Xử Nữ cũng nổi bước theo sau.

Trong phòng hiện tại chỉ còn lại Cụ Giải và Thiên Yết. Bước đến giường bệnh ngồi cạnh Thiên Yết, Cụ Giải ánh mắt xót xa nhìn anh trong tình trạng hiện tại. Đưa tay chạm vào má Thiên Yết, đôi mắt u buồn của cô nhìn anh. Trong thâm tâm cô đang đấu tranh rất nhiều. Buông tay hay là không?

- Anh có thể vì chị ấy mà làm tổn thương em. Thiên Yết, nói em biết, em nên làm gì bây giờ? Nếu như em buông tay để anh có thể về bên cạnh chị ấy, vậy đến lúc khi chị ấy rời bỏ anh...anh không phải sẽ rất đau lòng sao.

Thiên Bình khi tìm được cô đã nói cho cô biết về bệnh tình của Xử Nữ. Ban đầu cô không muốn quay về, nhưng khi nghe Thiên Bình nói cô lại lo lắng cho Thiên Yết.

— — — — — Flashback — — — — —

- Nơi Cự Giải sống -

Cự Giải đang chơi đuổi bắt cùng với đám trẻ.

- Chị Giải, nhanh lên, đến bắt em này...

- Chị Giải, mau mau lên nha...

- Hihi.

Tiếng cười đùa của bọn trẻ vang vọng khắp sân. Nhìn thấy những nụ cười nở trên môi bọn trẻ, lòng Cự Giải cũng thấy bình yên hơn.

- Các cậu nhìn kìa, anh ấy là ai vậy? - một cậu bé bỗng dừng dừng lại nhìn chăm chăm về phía người con trai đang đi tới.

- Chị Giải, có người đến kìa - một cô bé tầm 5 tuổi chạy đến trốn sau lưng Cự Giải, mắt hướng về phía trước.

Nghe vậy Cự Giải quay đầu nhìn lại, trong thoáng chốc cả người Cự Giải như bị đông cứng, cô đứng bất động chỉ biết giương mắt nhìn người đang tiến đến chỗ mình. Là anh, Thiên Bình.

- Cuối cùng anh cũng tìm thấy em, Giải nhi - lời nói vừa dứt, Thiên Bình vươn tay kéo Cự Giải vào lòng, ôm chặt lấy.

Bọn trẻ có vẻ như rất biết chuyện, nhìn thấy cảnh tượng trước mặt liền tự động kéo nhau đi vào trong.

- Anh...Thiên Bình, sao anh... - Cự Giải khó khăn để có thể mở miệng. Cô muốn hỏi Thiên Bình vì sao lại tìm được cô, cô đã lẫn trốn rất kĩ mà.

- Bất luận là ở nơi nào, chỉ cần nơi nó có hình bóng em thì anh nhất định sẽ tìm ra - Thiên Bình nhìn cô, khẽ cười - Anh vốn dĩ đã tìm được em lâu rồi, nhưng anh lại không xuất hiện nhưng bây giờ thì anh ở đây để muốn nói với em...Giải nhi, đến lúc quay về rồi. Mọi người đã tìm em khắp nơi, em có biết không?

- Em... - cổ họng Cự Giải như có thứ gì đó chặn lại khiến cô không thể thốt nên lời.

- Quay về thôi, em đi cũng quá lâu rồi.

- Em không thể - giật tay ra khỏi Thiên Bình, Cự Giải lắc đầu nhìn anh, trong đáy mắt hiện lên chút bi thương - Em...sẽ quay về nhưng không phải bây giờ, em vẫn không đủ can đảm, không đủ tự tin để đối diện với mọi người, quan trọng hơn hết là em không biết phải đối mặt với chị em như thế nào.

- Đã đủ rồi Giải nhi, mọi người không trách em, em biết mà.

- Phải, em biết, nhưng là em vẫn không thể nào tha thứ cho mình, tất cả mọi chuyện đều vì em mà ra. Là lỗi của em. Nếu như năm đó em không tự nhận mình là chị ấy, nếu như năm đó em không ganh ghét, đố kỵ, nếu như năm đó em không giữ anh Thiên Yết lại để anh ấy có thể đi tìm chị em thì hôm nay mọi chuyện đã không như thế này - Cự Giải đau khổ tự trách bản thân mình.

- Vậy thì sao, em định cứ như vậy mà từ bỏ tình cảm của mình với Thiên Yết sao? - Thiên Bình lớn tiếng nói. Nhìn người con gái mà anh từng yêu tự dằn vặt bản thân mình, tim anh cũng đau không kém.

- Anh Thiên Yết nên quay về với chị em, anh ấy cũng đã nói anh ấy không yêu em. Em quay về thì ít gì chứ.

- Vậy em nghĩ hai người họ có thể hạnh phúc được hay sao?

Ngước lên nhìn Thiên Bình, Cự Giải khó hiểu hỏi:

- Anh nói vậy là sao?

Hít sâu một hơi, Thiên Bình nhàn nhạt trả lời:

- Xử Nữ, cô ta bị bệnh tim, hiện tại ngoài việc nhập viện để điều trị thì cô ta cần phải được ghép tim thì mới có thể sống tiếp. Với tình hình hiện tại thì em nghĩ rằng con người đó có thể chấp nhận nhập viện hay sao, cô ta không hề xem trọng mạng sống của mình. Bất chấp tất cả, bất chấp mọi thứ để có thể kết thúc với Thiên Ứng. Cô ta không hề quan tâm đến cảm nhận của Thiên Yết, chẳng lẽ em nỡ nhẫn tâm nhìn Thiên Yết hạnh phúc không được bao lâu lại phải đau khổ khi Xử Nữ rời đi.

Cự Giải dường như đứng không vững khi nghe những gì Thiên Bình nói.

- Kh...không thể nào. Chuyện đó không thể...không thể xảy ra được. Chị Xử...

- Em...đành lòng nhìn Thiên Yết đau khổ hay sao?

- Em...

— ———— End Flashback — ————

Một giọt nước mắt rơi xuống từ khoé mắt Cự Giải lăn nhẹ xuống má cô. Cúi xuống gần Thiên Yết, Cự Giải nhẹ hôn lên môi anh. Cô nhắm chặt hai mắt cố ngăn nước mắt để nó không rơi nữa.

- Tại sao lại là chị ấy? Tại sao nhất định phải là chị ấy? Thiên Yết, rốt cuộc thì anh...có từng yêu em không?

- Xin...lỗi.

Cự Giải bật cười chua xót khi nghe hai từ “xin lỗi” phát ra từ miệng Thiên Yết. Nước mắt lăn dài trên gương mặt xinh đẹp. Cô khóc vì nhìn thấy Thiên Yết đã tỉnh hay khóc vì nghe thấy lời xin lỗi từ anh. Không biết, chỉ biết rằng Cự Giải lại dùng ánh mắt đau thương nhìn anh.

— ———— Nước Mắt Bỉ Ngạn — ————

- Phía Thiên Bình + Xử Nữ -

Phía sau bệnh viện.

- Cảm ơn - Xử Nữ lên tiếng khi Thiên Bình dừng bước.

- Về chuyện

28. Chương 27

Chớp mắt thì thời gian đã trôi qua rất nhanh, cuộc sống của mọi người vẫn diễn ra như bình thường.

- Nhà Xử Nữ -

Bận rộn cả một ngày hôm qua, Xử Nữ hôm nay không đi học, nói đúng hơn là từ lúc xảy ra chuyện thì Xử Nữ, cô đã xin phép nghỉ học để có thể dưỡng thương và giải quyết chuyện của mình.

Đã qua một thời gian mà vẫn không có động tĩnh gì từ phía Thiên Ứng và Rome làm Xử Nữ cảm thấy như sắp có điều gì đó sẽ xảy ra còn về chuyện gì thì cô không rõ, nhưng cảm thấy tâm trạng vô cùng bất an.

Xử Nữ hôm nay thức dậy khá trễ. Vì sáng khi thức dậy cô mới phát hiện ra mình bị sốt, cả người uể oải không muốn làm gì nên cô lại ngủ tiếp, đến giờ mới dậy. Xuống nhà với dáng vẻ mệt mỏi cô bước vào bếp. Lấy trong tủ lạnh ra vài quả cam, Xử Nữ muốn pha cho mình một ly nước cam.

Đoạn Xử Nữ vừa mới cầm dao lên liền dừng lại, mặc dù không nhìn đằng sau nhưng Xử Nữ có thể cảm nhận được phía sau mình dường như có người đang tiến lại gần, Xử Nữ chau mày. Cô tự hỏi ai lại có thể vào nhà cô được vì vốn dĩ cô đã khóa nó bằng mật khẩu, ngoại trừ Song Ngư, Jou và Xà Phu thì không còn ai biết mật khẩu để mở cửa. Nếu vậy thì vị khách không mời mà đến này là ai?

Xử Nữ bắt đầu cảnh giác, sẵn con dao gọt hoa quả trên tay, không chần chừ, cô xoay người hướng thẳng đến người vừa mới xuất hiện mà đâm tới. Nhờ biết võ và có phản ứng nhanh nhạy mà người kia tránh được

nhát dao của Xử Nữ, nắm lấy bàn tay đang cầm dao của cô giữ chặt, người kia khóa trụ tay cô, ép cô dựa vào tủ lạnh.

- Là anh - đến khi nhận ra người trước mặt mình là ai, Xử Nữ cau mày hỏi - Sao anh lại ở đây?

- Em lại muốn cho anh một nhát nữa sao? - chẳng trả lời câu hỏi của Xử Nữ, Thiên Yết cầm lấy con dao từ tay Xử Nữ, rất tự nhiên đi đến chỗ Xử Nữ vừa đứng khi nãy, có vẻ như anh muốn giúp cô việc mà cô đang làm.

- Anh đến làm gì?

Chưa vội trả lời Xử Nữ, Thiên Yết từ tốn vắt cam, sau khi đưa cho Xử Nữ ly nước cam anh mới trả lời cô:

- Cụ Giải đang ở chỗ của Thiên Bình, em không cần phải lo nữa. Thiên Bình, cậu ta có thể chăm sóc cho em ấy.

- Nếu anh đến đây chỉ để nói những lời này thì bây giờ có thể đi, tôi đã biết rồi - lướt qua Thiên Yết, Xử Nữ muốn đi nhưng Thiên Yết lại giữ tay cô.

- Bỏ ra - Xử Nữ nói không chút cảm xúc.

- Vết thương của em, không sao rồi chứ?

Giật tay mình ra, Xử Nữ quay lại nhìn Thiên Yết.

- Có vẻ như sự quan tâm của anh đặt sai người rồi thì phải, người mà anh quan tâm không nên là tôi mà phải là Cụ Giải mới đúng. Anh hẳn tâm làm tổn thương em ấy, một chút áy náy cũng không có hay sao?

- Chuyện này anh đã nói rất rõ ràng, em không phải không biết, tại sao cứ phải muốn ép anh - Thiên Yết nhìn thẳng vào Xử Nữ - Em không thể cho anh một cơ hội hay sao.

- Cơ hội? Ha... - Xử Nữ chợt cười - Anh kêu tôi cho anh cơ hội, để làm gì kia chứ khi mà anh và tôi, hai chúng ta...

- Anh biết... - không để Xử Nữ nói hết, Thiên Yết đã lên tiếng ngắt lời cô -....anh biết năm đó là anh sai, anh không đúng. Lẽ ra anh phải nên nghe em giải thích, nhưng khi nhớ đến lúc nhìn thấy Cụ Giải với đầy những vết thương trên người, lại nghe em ấy nói như vậy anh đã không..không thể không tin em ấy. Xử Nữ, anh xin lỗi. Hãy cho anh một cơ hội, để anh có thể bù đắp lại cho em.

Xử Nữ nhìn anh bật cười chua xót.

- Anh xin lỗi thì có ích gì chứ. Xin lỗi, có làm cho mọi người quên đi những chuyện đã xảy ra không? Xin lỗi, có thể làm cho tôi quên đi những chuyện trong quá khứ hay không? Anh xin lỗi, có thể xoa dịu đi nỗi đau mà tôi đã chịu không trong suốt gần ấy năm không? Anh xin lỗi, thời gian có thể quay trở lại được không? Căn bản là không thể, vì thời gian đã trôi đi không thể nào quay trở lại. Bù đắp? Anh làm sao bù đắp đây khi mà tôi... - nói đến đây Xử Nữ chợt ngừng lại, giọng cô có phần nghẹn ngào.

Cô muốn hỏi anh làm sao bù đắp, khi mà thời gian của cô đã không còn nhiều. Nhưng rồi lại lặng câm không nói.

- Anh về đi, đừng đến phiền tôi nữa.

Lúc Xử Nữ bước một bước liền cảm thấy mọi thứ trước mắt chao đảo, chống tay vịn vào cạnh bàn để giữ thăng bằng, Xử Nữ nhắm mắt lắc mạnh đầu để ổn định mình. Mở mắt, nhìn thấy mọi thứ đã bình thường, Xử Nữ lại bước tiếp nhưng bước thứ hai này cô liền ngã xuống. Trước mắt cô là một mảng tối đen.

- Xử Nữ - Thiên Yết đỡ được Xử Nữ, lo lắng lay lay người cô nhưng cô vẫn không có phản ứng. Đưa tay sờ trán Xử Nữ, lại sờ đến cổ, Thiên Yết liền cau mày - Sao lại nóng như vậy?

Thiên Yết vội bế Xử Nữ về phòng, song lại vào phòng tắm lấy khăn lạnh đắp lên trán cô để giúp cô hạ sốt.

Ngồi xuống cạnh giường, Thiên Yết nắm lấy tay Xử Nữ, anh hôn lên bàn tay cô rồi lại đưa tay sờ đến gương mặt đầy vẻ mệt mỏi của cô.

- Cô gái ngốc, sao lần nào gặp em cũng đều như vậy. Em không lạnh lùng với anh thì cũng là để anh nhìn thấy vẻ mặt này của em, mệt mỏi, đau đớn nhưng vẫn cố chấp tỏ ra mình mạnh mẽ. Em mạnh mẽ để ai xem chứ? Anh biết em ghét anh, hận anh. Anh biết sai rồi, em không thể cho anh một cơ hội sao, mọi tổn thương trong quá khứ, để anh bù đắp lại cho em không được sao?

Nhìn người con gái trước mặt mình, Thiên Yết có đau lòng, có thương xót. Người con gái này, anh phải làm gì mới được đây?

Về phía Xử Nữ, không biết là vì do cô bị nóng sốt hay là nghe được những lời Thiên Yết nói mà khoé mắt Xử Nữ chảy xuống một dòng lệ. Thiên Yết đưa tay lau đi dòng nước mắt ấy, khẽ nói:

- Anh đã quyết định rồi, dù có thể nào anh cũng sẽ ở bên em, từ giờ cho đến cuối đời. Dù em có xua đuổi anh, anh cũng sẽ không đi, không rời em nửa bước mà sẽ như sam mà bám lấy em không buông. Anh sẽ thực hiện lời hứa của mình. Bảo vệ em, yêu thương em như anh đã từng hứa.

- Trưa -

Lúc Xử Nữ giật mình tỉnh dậy thì đã là gần 1 trưa, Xử Nữ bình thường vốn ngủ không sâu, giấc ngủ với cô mà nói chỉ là những giấc ngủ chập chờn hoặc sẽ tỉnh dậy khi gặp ác mộng. Mệt mỏi chống tay ngồi dậy, chiếc khăn được Thiên Yết đắp để giúp cô hạ sốt rơi xuống yên vị trên tay Xử Nữ. Cô đưa mắt nhìn quanh, không thấy Thiên Yết đâu cả. Cô nghĩ anh đã về, cũng không quan tâm lắm, Xử Nữ bước xuống giường. Đúng lúc Thiên Yết mở cửa đi vào, trên tay còn bê một tô cháo.

Xử Nữ vô thức nhú mày, đôi môi khô khốc có chút khó khăn mở miệng, hỏi:

- Sao anh còn ở đây?

- Tại sao không, em đang bị sốt, anh không thể bỏ đi được - đặt tô cháo lên chiếc bàn cạnh giường ngủ, Thiên Yết quay lại nhìn Xử Nữ - Em mau đến ăn cháo đi, còn phải uống thuốc.

- Tôi không ăn, anh về đi, khụ... - Xử Nữ ho khan vài tiếng.

- Nếu em chịu ăn cháo và ngoan ngoãn uống thuốc, anh sẽ đi về - vừa nói anh vừa thổi cháo.

- Anh tự đi mà ăn - Xử Nữ bước ra khỏi phòng lại bị Thiên Yết giữ tay lại.

- Em cứ muốn anh phải dùng bạo lực mới chịu phải không?

Kéo mạnh tay Xử Nữ, cô liền xoay người ngã vào lòng Thiên Yết, một tay vòng qua thắt lưng Xử Nữ, anh kéo người cô sát vào mình hơn. Tay kia vẫn giữ lấy tô cháo.

- Anh..khụ..muốn làm gì? Buông tôi ra - Xử Nữ giận dữ nhìn Thiên Yết.

- Sẽ buông nếu em tự mình ăn cháo.

- Tôi không ăn - Xử Nữ kiên quyết.

- Được, là em ép anh.

Dứt lời Thiên Yết liền hóp một ngum cháo nhỏ, chưa kịp để Xử Nữ kịp phản ứng anh đã áp môi mình lên môi cô, bằng một cách điệu nghệ mà Thiên Yết cậy được Xử Nữ hé miệng, nhân lúc đó anh liền đẩy cháo từ miệng mình sang miệng của cô. Xử Nữ cố vùng vẫy muốn thoát khỏi Thiên Yết nhưng sức cô bây giờ muốn đẩy Thiên Yết ra là điều không thể. Xử Nữ tức giận đến nổi giận, cô cắn lên môi của anh khiến nó chảy máu nhưng Thiên Yết vẫn không có ý định buông cô ra, anh chỉ rời cô khi đã truyền hết cháo sang cho Xử Nữ và cảm thấy cô đã nuốt hết chúng.

- Anh... - Xử Nữ tức giận nghiêng chặt răng, trừng mắt với Thiên Yết.

Lau đi vết máu trên môi mình, Thiên Yết nhìn cô, lên tiếng:

- Em có hai lựa chọn, một là tự mình ăn, hai là anh sẽ đút cho em ăn như cách lúc này. Em chọn đi.

Không để Xử Nữ nói, Thiên Yết liền tiếp:

- Nên nhớ sức của em bây giờ tuyệt đối không phải là đối thủ của tôi. Nên ngoan ngoãn nghe lời.

Nhìn Thiên Yết bằng ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống anh, Xử Nữ chỉ hận không thể bấm cái tên đang đứng trước mặt mình ra thành trăm mảnh.

Đến cuối cùng Xử Nữ phải thoả hiệp, tự mình ăn cháo và uống thuốc.

- Nơi ở của Rome -

Cốc cốc

Tiếng gõ cửa dứt thì người bên ngoài cũng mở cửa đi vào.

- Lão đại - tên thuộc hạ của Rome vừa bước vào liền cung kính cúi đầu.

- Chuyện gì - Rome gương mặt lạnh lùng hỏi.

- Theo như thông tin tôi điều tra được thì Thiên Ưng đang có âm mưu gì đó, không hiểu ông ta đã dùng cách gì mà có thể kêu gọi những bang khác về phe của mình. Hiện tại có thể nói thế lực của ông ta đã hơn hẳn Angela và Cosa Nostra rồi, những người trước đây đi theo lão đại cũng đã có một số về phía ông ta rồi - tên kia giọng nói có phần run rẩy mà báo tin.

Rầm

- Người nói cái gì - Rome đập bàn, đứng phắt dậy, vẻ mặt giận dữ.

Đáng chết, lão già đó đúng là xảo quyệt, hắn không thể ngồi yên được nữa, phải ra tay trước ông ta. Hắn biết kẻ thù của ông ta là Xử Nữ và hắn cũng vậy nhưng hắn lại không muốn ngồi làm ngư ông đắc lợi, hắn muốn tự tay mình giết chết Xử Nữ.

- Hạ Xử Nữ, cô cứ chờ đi, ngày chết của cô đến rồi.

— ——— ——— Vài ngày sau — ——— —

- Đêm đến -

- Tại căn cứ Angela -

- Xử Nữ, không hay rồi - Song Ngư đi vào căn cứ một cách gấp gáp, vừa mở cửa nhìn thấy Xử Nữ liền nói, chân bước nhanh hơn về phía cô, theo sau là Xà Phu.

- Anh đi làm việc của mình đi - Xử Nữ nói với Jou.

Gật đầu, Jou nhanh chân bước ra khỏi phòng.

- Thiên Ưng ông ta...

- Tổ biết - Xử Nữ mở miệng ngắt lời Song Ngư - Tổ vừa nghe Jou nói.

- Vậy chúng ta phải làm sao đây? - Song Ngư có chút lo lắng nhìn Xử Nữ.

- Chuyện gì đến sẽ đến. Lo lắng cũng vô ích thôi.

- Xử nhi, em phải cẩn thận, với thế lực hiện giờ của Thiên Ưng chúng ta vốn không phải là đối thủ của ông ta - Xà Phu lên tiếng, anh lo cho Xử Nữ.

- Cho dù không phải đối thủ, nhưng nếu

29. Chương 28

Bùm

Sau tiếng nổ lớn, trên bầu trời khói bay mịt mù, đám người kia cũng ngã xuống mà chết.

- Khụ, không sao chứ? - Thiên Yết rời khỏi người Xử Nữ, nhìn cô một lượt rồi hỏi.

Cô không nói chỉ lắc đầu.

- Ra khỏi đây thôi, người của chúng ta đang ở ngoài - Thiên Bình lên tiếng sau khi đọc xong tin nhắn vừa được người của anh gửi đến.

- Báo với những người khác đi.

Thiên Bình rời chỗ nấp đi thông báo cho những người khác rút lui. Nơi này không lâu nữa sẽ bị nổ tung, vì anh đã sai thuộc hạ đặt bom xung quanh bên ngoài để chắc đảm người của Thiên Ưng không ai có thể sống sót.

Sau khi cả nhóm đã đông đủ, tất cả cùng nhau trở vào trong căn cứ. Trong căn cứ có đường hầm bí mật, họ sẽ thoát bằng đường đó.

- Khoan đã - đi được một đoạn, Xử Nữ chợt dừng lại.

- Khoan gì nữa, sắp chết rồi cô còn muốn làm sao nữa - Sư Tử khó chịu nhìn Xử Nữ.

- Jou, Jou đâu? - cô nhìn Xà Phu hỏi.

Lúc này Xà Phu cũng mới để ý đến Jou, anh nhìn xung quanh tìm kiếm liền nhìn thấy cậu ta đang đứng cùng vài người ra sức chiến đấu với đám người Thiên Ưng.

- Jou, rút thôi - anh hét lớn.

Có thể Jou sẽ tiếp tục chiến đấu đến cùng nếu như không nghe thấy tiếng của Xử Nữ bảo anh dừng lại.

- Jou, đi mau.

Quay lại nhìn Xử Nữ, Jou lại nhìn sang những người anh em đang chiến đấu gần mình gật đầu, ý bảo họ nghe theo Xử Nữ. Tất cả liền chạy đến chỗ cô.

Cả đám liền nhanh chóng đi vào đường hầm thoát ra ngoài.

Ầm ầm

Bùm Bùm

Lúc họ vừa thoát khỏi cũng là lúc những trái bom được kích hoạt nổ lớn. Chẳng mấy chốc, cả căn cứ Angela chỉ còn là đồng đổ nát. Nhìn căn cứ chìm ngập trong biển lửa, Xử Nữ chỉ có thể bất lực đứng nhìn.

- Đại tỷ - từ xa lại nghe được giọng của Jay, thuộc hạ của Xử Nữ.

- Jay, sao anh lại ở đây? - Song Ngư hỏi khi nhìn thấy Jay chạy đến cùng với vài người, lại càng không thể tin khi nhìn thấy anh bị thương - Chẳng lẽ căn cứ 2 cũng bị tấn công.

Jay chậm chậm gật đầu, song lại nói:

- Bọn chúng khá đông, những anh em trong bang không muốn để bọn chúng thoát nên... - Jay có chút ngập ngừng -...nên đã nổ bom tự sát cùng với họ, tôi vì lo cho đại tỷ nên sớm thoát khỏi đó và đến đây.

Mọi người đều im lặng sau những gì Jay nói. Xử Nữ như không còn có thể đứng vững, lùi về sau vài bước, cũng nhờ có Thiên Yết đỡ lấy cô nếu không cô đã ngã quỵ rồi.

- Chỗ này không thể ở lâu được, trước hết hãy đến căn cứ Cosa Nostra đi - Thiên Yết nói.

Cả đám đồng ý, cùng nhau rời đi.

- Căn cứ Cosa Nostra -

- Không ngờ thế lực của Thiên Ưng lại trở mạnh mẽ như vậy - Bảo Bình vẫn chưa quên được những việc vừa diễn ra.

- Ông ta sẽ không dừng lại, ông ta sẽ truy cùng giết tận - Ma Kết.

- Xử Nữ - Song Ngự gọi khi Xử Nữ suốt từ này đến giờ vẫn không nói lời nào. Đáp lại cô vẫn là sự im lặng của Xử Nữ, khẽ thở dài, Song Ngự hướng ánh mắt về phía Thiên Yết - Anh nói có cách để ngăn chặn Thiên Ưng, phải không? Là gì?

- Là Angela và Cosa Nostra cùng nhau liên hợp lại - Thiên Yết nói.

- Ý anh là... - nhận được cái gật đầu của Thiên Yết, Song Ngự tiếp - Từ trước đến đây Angela và Cosa Nostra tuy không phải là kẻ thù nhưng cũng không thân thiết, anh nghĩ sẽ được sao?

- Họ sẽ không có ý kiến nếu hai thủ lĩnh của bang về chung một nhà - Thiên Bình nói.

- Có nghĩa là... - Bạch Dương không nói hết câu, mà đợi Thiên Bình hoàn thành câu nói của mình.

- Một hôn lễ, để họ về cùng một nhà, đến lúc đó sẽ chẳng ai ý kiến gì cả.

- Tôi không đồng ý - Xử Nữ mệt mỏi lên tiếng.

- Cô còn cách nào hay hơn sao? - Thiên Bình nhướn mày nhìn Xử Nữ.

Song Ngự nắm tay Xử Nữ khi cô có ý định lại lên tiếng phản đối.

- Tổn gì đây là cách duy nhất rồi, Xử Nữ, cậu suy nghĩ lại đi.

- Anh cũng nghĩ như vậy, Xử Nữ, chúng ta không còn đường nào nữa rồi, với tình hình bây giờ chúng ta không phải đối thủ của Thiên Ưng nữa - mặc dù không muốn nhưng có lẽ đây là cách tốt nhất, Xà Phu anh cũng đồng ý.

- Hai người là đang ép buộc tôi? - Xử Nữ tức giận nói.

- Không phải là ép buộc mà là cầu xin cậu, hãy nghĩ đến những anh em còn sống được không? - Song Ngự ánh mắt khẩn thiết nhìn Xử Nữ.

- Được rồi, các người muốn làm gì thì làm đi.

Mệt mỏi đáp trả một cách lười nhác, trong âm giọng như là tự mỉa mai chính mình.

- Cứ như vậy đi, thông báo cho tất cả những người có thể lực trong thế giới ngầm, tháng sau hôn sẽ được tiến hành - Thiên Yết nói.

Có thật là như vậy không, nếu Angela và Cosa Nostra liên hợp sẽ có thể chống lại Thiên Ưng? Có thể sao, hay là tạo cơ hội cho ông ta cùng lúc diệt gọn bọn họ.

- Một tháng sau -

Hôn lễ của Thiên Yết và Xử Nữ được tổ chức ở một nhà thờ. Phần lớn những người đến tham dự là những nhân vật xuất sắc của thế giới ngầm, từ họ, luôn tỏa ra một thứ hào quang chói lọi cao quý không ai có thể sánh được, thứ thần thái đặc biệt chỉ có thể được ngưỡng mộ từ xa. Đi theo họ còn có một sát thủ kiêm vệ sĩ đi cùng, những tên khác thì sẽ đứng canh ở bên ngoài hoặc là ngồi ở phòng chờ.

Ding dong

Tiếng chuông ngân vang khắp nhà thờ, báo với mọi người giờ làm lễ đã đến. Cha xứ đứng giữa bục, giọng nói từ tốn, bắt đầu buổi lễ. Khác với sự ồn ào, náo nhiệt bên trong, bên ngoài nhà thờ bỗng yên ắng đến đáng sợ, dường như là sự yên bình trước khi xảy ra chuyện gì đó.

Bên trong, cho tới thời điểm hiện tại, mọi thứ đang diễn ra một cách bình thường. Có lẽ, quá đổi bình thường so với mong đợi của mọi người.

- Sao không thấy Ma Kết? - Sư Tử hỏi nhỏ Nhân Mã đang ngồi cạnh mình.

- Có một chút chuyện xảy ra trong bang, cậu ta sẽ đến sau - Nhân Mã đáp.

Nghe cuộc nói chuyện của Nhân Mã, Sư Tử không hiểu vì sao mà trong lòng Song Ngự lại có chút gì đó khó chịu, lẫn bất an.

- Cảm giác này là sao - Song Ngư dùng tay đập thành thịch vào ngực trái mình. Tim cô sao tự dừng lại khó chịu như vậy - Không phải lại sắp xảy ra chuyện gì rồi chứ?

- Phòng chờ của cô dâu -

Hôm nay Xử Nữ diện một bộ váy cưới trắng tinh, thiết kế tuy cầu kì nhưng lại có phần tinh tế. Gương mặt vốn đã xinh đẹp nay lại thập phần xinh đẹp khi trang điểm nhẹ. Ngồi trước bàn trang điểm, nhìn mình trong gương, Xử Nữ lại nhớ đến Thừa Ân. Trước đây anh cũng từng nói muốn nhìn cô mặc áo cưới, nhưng chưa kịp mặc cho anh xem thì anh đã rời xa cô. Nghĩ đến đây Xử Nữ lại không kìm lòng được, nổi xót xa, nhưng nhớ dâng lên trong lòng cô.

- Thừa Ân, anh nhìn thấy rồi chứ, em đã mặc váy cưới rồi. Nhưng chú rể lại không phải là anh...ha.. - Xử Nữ bật cười cay đắng.

Tin tin

Tiếng chuông báo tin nhắn vang lên, Xử Nữ cầm lấy điện thoại, mở tin nhắn ra xem. Đồng tử mở to nhìn vào bức ảnh trong điện thoại vừa được gửi đến. Người trong ảnh là Cự Giải.

- Sao lại có thể, chẳng phải Cự Giải đang ở cùng Thiên Bình sao? - lúc nhìn thấy bức ảnh Xử Nữ đã hoang mang, nhưng vẫn cố bình tĩnh mà suy nghĩ. Thiên Yết từng nói Cự Giải là đang ở chỗ Thiên Bình, rất an toàn, vậy thì bức ảnh này là thế nào?

Trong lúc Xử Nữ đang có phần hoảng loạn thì tiếng chuông điện thoại vang lên. Là số điện thoại vừa gửi tin nhắn cho cô, không chậm trễ một giây, Xử Nữ liền bắt máy.

- Ai? - cố kìm nén cơn giận, Xử Nữ hỏi.

“- Tôi không nghĩ là cô lại quên tôi nhanh như vậy? Hay là vì chúng ta chưa từng gặp nhau nhỉ” - người bên kia nói bằng giọng có chút cợt nhả.

- Rome - như không tin, Xử Nữ nói ra cái tên xuất hiện trong đầu mình.

“- Yo, rất vui vì cô vẫn nhớ tôi”

- Rốt cuộc anh muốn gì? - Xử Nữ siết chắc chiếc điện thoại trong tay đến mức trên bàn tay nổi đầy gân xanh.

“- Muốn gì? Tôi nghĩ cô là người biết rõ, cô nghĩ rằng tôi sẽ dễ yên cho cô, để cô có thể hạnh phúc sau khi phá hủy tất cả của tôi sao? Cô sai rồi, Xử Nữ, hôm nay tôi nhất định phải cho cô nếm mùi vị sống không bằng chết. Em gái cô đang ở trong tay tôi, nếu không muốn cô ta chết thì hãy một mình đến gặp tôi.”

- Anh nghĩ là tôi sẽ tin...

”- Không tin, được thôi, không sao...cho cô một chút kích thích vậy. Mang cô ta đến đây...

- Các người muốn làm gì, buông tôi ra. A.A.A...”

Sau khi nghe xong thì sắc mặt Xử Nữ cũng thay đổi theo. Tiếng kêu thất thanh bên kia thật sự là của Cự Giải, không sai. Nhưng mà...chẳng phải Thiên Yết đã nói Cự Giải đang ở chỗ Thiên Bình hay sao?

Xử Nữ lao ngay ra khỏi phòng, nhìn bộ dạng lúc này của cô như muốn giết người.

- Lẽ đường -

- Hôm nay, ngày...

Tiếng của cha sứ vừa vang lên liền bị tiếng bước chân làm cho ngưng bặt, mọi ánh mắt đều đổ dồn về phía người vừa đến.

- Xử Nữ.

Xử Nữ không quan tâm đến những ánh mắt đó, cô bước nhanh đến chỗ Thiên Bình.

- Xử Nữ, cậu chưa được xuất hiện bây giờ đâu - Song Ngư nhìn Xử Nữ nói.

Bỏ mặc lời nói của Song Ngư, Xử Nữ nhìn Thiên Bình, hỏi:

- Cự Giải đâu? Tôi hỏi anh Cự Giải đâu? - Xử Nữ gần như hét lên.

- Xử Nữ, có gì từ từ nói, đừng như vậy - Thiên Yết lúc này cũng đã bước đến chỗ Xử Nữ, ôm lấy cô, giúp cô bình tĩnh.

- Cậu ấy đã ở đây, nhưng lúc này nói là muốn đi vệ sinh nên đi rồi - Kim Ngưu trả lời thay Thiên Bình.

- Các người để em ấy đi một mình sao?

- Nè, cô làm gì mà tức giận như vậy, Cự Giải đã lớn rồi chứ đâu còn con nít nữa mà cậu ấy đi đâu chúng tôi cũng phải đi theo - Sư Tử khó chịu khi thấy Xử Nữ tức giận với mọi người.

Reng reng

Điện thoại lại lần nữa reo. Xử Nữ vội vàng bắt máy.

“- Sao, đã tin rồi chứ? Hãy đến gặp tôi, nếu không tôi đây không đảm bảo mạng của cô ta”

- Anh đang ở đâu?

“- Chị à, em đang ở nhà thờ.” - Cự Giải hét lớn.

“- Làm nó im miệng đi” - Rome nghiêng răng nói “- Ở đâu thì tôi không biết, phải xem bản lĩnh của cô, có bắt kịp tôi không. Chào nhé.” - nói xong hắn liền cúp máy.

Xử Nữ thất thần buông điện thoại, để mặc nó rơi tự do xuống nền đất, vỡ tan.

- Xảy ra chuyện gì, Xử Nữ, sao cậu lại như vậy? - Song Ngư lo lắng hỏi.

- Tôi đến muốn điên rồi, thật sự phát điên rồi - Xử Nữ đột nhiên ôm đầu ngồi thụp xuống, trên gương mặt lúc này là những giọt nước mắt.

Cô thật sự chán ghét bản thân mình, tại sao mọi chuyện cứ liên tiếp xảy ra như vậy, tại sao không để cho cô yên một giây một phút nào hết vậy. Tại sao chứ? Cô mệt rồi, kiệt sức rồi, ai đó làm ơn giúp cô thoát khỏi nơi này đi. Làm ơn.

“Thưa Ân, đưa em theo với. Xin anh.”

”Cố gắng lên Xử Nữ, mạnh mẽ lên em, anh biết những chuyện em đã phải trải qua, cũng biết những chuyện em sẽ phải đối mặt, nhưng hãy mạnh mẽ lên, rồi mọi chuyện sẽ

30. Chương 29

Lúc Thiên Bình đuổi đến nơi, nhìn thấy Xử Nữ ngất bên cạnh Jou, trong lòng anh xuất hiện cảm giác lo lắng, trái tim nhói đau nhìn người con gái trong lòng mình. Cho đến hiện tại anh không hề biết cảm giác đó là gì. Là yêu? Hay là thương hại? Hay anh vốn đã nhận ra nhưng lại cố chấp không thừa nhận nó? Anh không biết, và cũng không muốn biết. Anh ghét cảm giác này.

“Buồn nhất trong một mối quan hệ đó là... ” Yêu mà không dám thừa nhận”.

- Bệnh viện -

Khi Thiên Bình đưa Xử Nữ và Jou đến bệnh viện thì đã trông thấy nhóm Thiên Yết đứng chờ ở cửa cùng bác sĩ và đội ngũ y tá. Vì lúc đưa Xử Nữ đến đây, anh đã gọi báo với họ đã tìm được Xử Nữ.

- Nhanh lên, đưa bệnh nhân vào phòng phẫu thuật đã chuẩn bị - bác sĩ La, vị bác sĩ điều trị riêng cho Xử Nữ nói khi đang cùng Thiên Bình đưa Xử Nữ lên băng ca.

- Xử Nữ, cậu tốt nhất đừng xảy ra chuyện gì, bằng không dù có phải xuống địa ngục tớ cũng sẽ lôi cậu lên - Song Ngư nhìn Xử Nữ nằm trên băng ca mà buông lời đe dọa, nhưng trên gương mặt lúc nào đã đắm nước mắt.

Jou cũng được đẩy vào sau Xử Nữ. Lúc băng ca vừa đẩy đi được một đoạn, anh nói với y tá dừng lại, giọng nói yếu ớt, ngắt quãng:

- Thiên Yết.

Y tá nghe Jou gọi tên của ai đó, liền bước đến nhìn các sao nam hỏi:

- Trong các vị đây, ai là Thiên Yết vậy?

- Là tôi - Thiên Yết bước lên trước nhìn cô y tá.

- Chàng trai kia gọi tên anh mãi đấy.

Nghe vậy Thiên Yết liền bước đến chỗ Jou. Trông thấy người mình muốn gặp, Jou nói:

- Hãy...dùng tim của tôi..thay cho Xử..Nữ.

- Anh sẽ không sao, chuyện thay tim của Xử Nữ, nhất định sẽ có người thích hợp hơn.

Nhẹ lắc đầu, Jou kiên quyết. Anh biết mình sẽ không thể sống được, có thể kéo dài đến lúc gặp được Thiên Yết là anh đã rất cố gắng.

- Tôi biết mình sẽ không qua khỏi, vì vậy anh hãy giúp tôi hoàn thành tâm nguyện cuối cùng. Dùng tim của tôi thay cho Xử Nữ. Được không?

Do dự một hồi Thiên Yết cũng gật đầu đồng ý, anh hỏi thêm:

- Anh còn tâm nguyện gì chưa hoàn thành không? Tôi sẽ giúp anh.

Jou nở nụ cười nhẹ, lắc đầu:

- Tôi vốn đã không còn người thân nào cả, trước đây cũng là nhờ Xử Nữ mà tôi mới có thể sống đến giờ phút này. Nhưng mà...tâm nguyện của tôi là muốn anh hãy chăm sóc Xử Nữ, cô ấy đã chịu quá nhiều tổn thương. Đừng làm cô ấy khóc nữa. Hãy cho cô ấy hạnh phúc.

- Được, tôi hứa với anh.

—

Về việc Jou muốn dùng tim mình thay cho Xử Nữ, Thiên Yết cũng đã nói với những người khác. Ai cũng đều ngạc nhiên và càng không ngờ rằng, Jou lại có tình cảm với Xử Nữ.

- Phòng phẫu thuật -

Hiện tại các sao đều ngồi trước cửa phòng phẫu thuật. Về mặt người nào cũng trầm mặc, không gian xung quanh vắng lặng như tờ. Im lặng đến đáng sợ. Thời gian vẫn cứ như thế, từng giây, từng phút trôi qua. Cũng không biết rằng đã trôi qua bao lâu nhưng đèn phòng phẫu thuật kia vẫn chưa tắt.

1 tiếng

2 tiếng

3 tiếng

.....

5 tiếng

6 tiếng

.....

12 tiếng trôi qua, các sao vẫn luôn túc trực trước cửa phòng phẫu thuật chưa từng rời đi.

Cách

Lúc cánh cửa phòng phẫu thuật mở ra thì đã qua 15 tiếng. Bác sĩ La từ trong đi ra cùng với đội ngũ y tá.

- Bác sĩ La, Xử Nữ thế nào rồi - vừa trông thấy bác sĩ La, Song Ngư bước ngay đến, hỏi.

- Ca phẫu thuật đã thành công, hiện tại chỉ còn chờ Hạ tiểu thư tỉnh dậy thôi. Sẽ không mất quá nhiều thời gian, mọi người có thể yên tâm - vừa mở khẩu trang, bác sĩ La liền nói - Các vị có thể vào thăm khi Hạ tiểu thư được đưa vào phòng chăm sóc.

Lúc này đây các sao mới có thể thở phào nhẹ nhõm.

- Thật tốt quá rồi. Bác sĩ La, cảm ơn ông, thật sự cảm ơn ông - Song cầm tay bác sĩ La, cảm ơn rồi rút.

- Là bổn phận của tôi mà, không cần phải cảm ơn đâu. Mọi người đi thăm Hạ tiểu thư đi, tôi còn có việc.

- Chào ông.

Xử Nữ được đẩy ra từ phòng phẫu thuật, các sao nối bước theo nhau đến phòng bệnh của Xử Nữ.

- 5 ngày sau -

Xử Nữ tỉnh dậy đã là 5 ngày sau đó.

Cô vẫn nằm đó, mắt nhìn lên trần nhà, song lại đưa mắt nhìn xung quanh, rồi như chợt nhớ ra gì điều gì, Xử Nữ ngồi bật dậy. Đoạn cô vừa chạm tay muốn rút sợi dây truyền nước ra nhưng hành động ấy lại chợt khựng lại. Cô...đã quên điều gì phải không?

“- Buông..buông tay đi, còn giữ lại cả hai sẽ cùng chết đấy.”

“- Anh xin lỗi, anh không thể ở bên cạnh em được nữa. Xử nhi, hứa với anh em phải hạnh phúc. Biết không? Anh...yêu em.”

“- Xử Nữ, tôi thích em. Nếu có thể, tôi vẫn muốn dành cả đời của mình để thích em, dù cho tình cảm của tôi em không biết. Nhưng đó là khi tôi còn ở bên cạnh em, hiện tại...tôi không thể nữa rồi. Tôi không thể...thích em được nữa. Xin...lỗi. Có thể một lúc nào đó, khi em tỉnh dậy sẽ không còn thấy tôi nữa, cũng đừng tự trách mình. Những gì tôi làm cho em, đều là tôi tự nguyện. Vì vậy...đừng tự trách bản thân. Xử Nữ, tôi...thật sự...thật sự yêu em rồi. Không muốn rời xa em, nhưng mà...”

- Á - Xử Nữ hai tay ôm lấy đầu hét lên.

Từng đoạn ký ức, những việc đã xảy ra như một thước film xuất hiện trong tâm trí Xử Nữ. Dù có cố xoá, dù có cố gắng không nhớ đến nhưng không có cách nào có thể gạt bỏ nó, không cách nào không thể không nghĩ đến. Không thể gạt bỏ sự thật rằng Xà Phu và Jou đều vì cô mà chết. Những giọt nước mắt dần dần dâng lên khoé mắt, và rồi nặng nề rơi xuống khi Xử Nữ nhắm chặt đôi mắt.

Tại sao người lại đối xử với cô như vậy? Vì sao lại tàn nhẫn với cô đến thế? Rốt cuộc cô đã làm gì sai, hay kiếp trước đã mang tội gì mà kiếp này người lại làm vậy với cô. Cướp đi người cô yêu, còn cướp đi người luôn đã luôn ở bên cạnh cô, rồi đến người thích cô. Vì sao những người yêu cô, quan tâm cô đều chết như vậy chứ. Người còn muốn cô phải như thế nào nữa chứ? Chẳng lẽ kiếp này của cô, sống là để trả nợ cho kiếp trước?

Nếu đã như vậy...nếu như cô chết đi thì mọi chuyện sẽ kết thúc phải không? Sẽ không còn ai vì cô mà chết? Vậy thì...

Phụt

Rút mạnh kim tiêm đang yên vị trên bàn tay mình khiến cho máu do bị hành động đột ngột của cô mà tứa ra, cầm kim tiêm trong tay, Xử Nữ đưa đến cổ tay mình một đường rạch xuống. Máu bắt đầu chảy ra.

Một đường

Hai đường

Ba đường

Xử Nữ cứ liên tiếp rạch từng nhát, từng nhát xuống tay của mình. Máu rơi xuống thấm ướt một mảng giường trắng tinh. Vết thương cô gây ra, bất cứ ai nhìn vào đều sẽ cảm thấy nếu họ bị như cô, chắc hẳn họ sẽ rất đau, bất kể ai cũng vậy nhưng Xử Nữ thì sao? Cô có đau không? Nếu đau vậy sao gương mặt cô lại bình lặng đến vậy, một cái nhíu mày cũng không có hay là vì nỗi đau đã quá lớn, chịu đựng cũng quá lâu khiến cô mất hết cảm giác rồi?

Là vậy phải không?

Xử Nữ sẽ không dừng hành động của mình lại nếu không có sự xuất hiện của Song Ngự và Thiên Yết.

Vừa vào đến phòng, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt đã dọa Song Ngự sợ đến cả người run rẩy.

- Xử Nữ, cậu làm gì vậy, mau dừng lại - không chậm trễ một phút một giây nào, Song Ngự chạy đến giữ lấy hai tay Xử Nữ.

- Hạ Xử Nữ, em điên rồi sao? - Thiên Yết cũng bị dọa đến mức tức giận, giúp Song Ngự giữ lấy Xử Nữ trong khi cô dùng khăn giấy gần đó cầm máu giúp Xử Nữ.

- Buông tôi ra, để cho tôi chết đi. Vì sao lại cản tôi, nếu tôi chết đi thì sẽ không còn ai vì tôi mà chết nữa - Xử Nữ cố vùng vẫy thoát khỏi Thiên Yết.

- Em nghĩ như vậy là xong sao. Em có biết nếu em chết như vậy thì sự kỳ vọng của Jou sẽ như thế nào không, Xà Phu, Jou vì em mà làm tất cả, chỉ vì muốn em được sống, nhưng em lại muốn tìm cái chết.

- Vậy thì đã sao, chuyện của tôi không liên quan đến anh - Xử Nữ vẫn nhất quyết muốn thoát khỏi Thiên Yết.

- Trái tim đang đập trong lồng ngực em...là của Jou.

Một câu nói này của Thiên Yết làm Xử Nữ khựng lại, trong đầu cô chỉ còn tồn tại lời nói vừa rồi của anh.

- Chẳng lẽ em vô tình đến như vậy, Jou vì muốn em được sống mà hy sinh bản thân mình, còn em...lại muốn tìm cái chết. Có phải em...

- Ra ngoài đi - Xử Nữ thất thần, giọng nói không có chút sức sống nào.

- Xử nhi...

- Ra ngoài đi - Thiên Yết tiến đến ngăn Song Ngự lại khi cô muốn bước đến chỗ Xử Nữ. Rồi không để Song Ngự kịp nói gì, Thiên Yết liền kéo Song Ngự ra ngoài.

Vừa ra ngoài, Song Ngự liền hỏi:

- Để cậu ấy một mình không sao chứ?

- Cô ấy cần thời gian để suy nghĩ.

- Nhưng mà... - Song Ngự vẫn không yên tâm lắm về Xử Nữ, nhớ đâu Xử Nữ lại nghĩ quẩn thì làm sao.

Như biết được suy nghĩ của Song Ngự, Thiên Yết không nói gì chỉ đặt tay lên vai cô vỗ nhẹ như muốn nói: "Không sao, cô ấy sẽ không như vậy". Mặc dù còn lo lắng, nhưng hiện tại Song Ngự cũng không biết nên làm gì, thôi thì đành để cho Xử Nữ có thời gian để suy nghĩ vậy.

Bên trong phòng bệnh, Xử Nữ vẫn cứ ngồi đó, gương mặt thất thần. Trên khuôn mặt thấm đẫm những giọt nước mắt. Cô tự hỏi chính mình, rốt cuộc cô đã làm gì để khiến cho những người yêu quý cô phải hy sinh nhiều vì cô đến vậy. Cho đi tất cả mà không cần cô phải da đáp lại. Thừa Ân, Xà Phu, Jou, vì sao họ phải dùng mạng sống của mình để cứu cô chứ? Vì cái gọi là yêu sao? Nếu vậy thì cô không cần, những thứ gọi là tình yêu đó, cô không xứng đáng. Đưa đôi mắt đẫm nước nhìn xung quanh phòng bệnh, Xử Nữ bật khóc nức nở. Nếu là khi họ còn sống nhất định sẽ ở đây, bên cạnh cô.

"Xử nhi, tỉnh rồi sao? Em làm anh lo lắng đấy. Không biết chăm sóc mình gì cả"

"Xử Nữ, em không sao chứ. Đừng một mình mạo hiểm như vậy, nếu anh không đến kịp thì sao đây."

“Xử Nữ, hãy để tôi bên cạnh cô đi. Được không? Đừng tự ý hành động một mình khi không có tôi”

- Tại sao lại như vậy?

Giờ đây Xử Nữ khóc như một đứa trẻ, tiếng khóc bi thương vang vọng khắp phòng bệnh.

- Vài ngày sau -

- Nè, mọi thứ chuẩn bị xong chưa vậy? - Song Tử vừa chất đồ lên xe vừa hỏi.

- Đã xong cả rồi, xuất phát thôi - Nhân Mã nói với các sao nam, song liền mở cửa xe ngồi vào ghế lái.

Hôm nay mọi người sẽ đi chơi ở biển, họ sẽ ở lại đó một tuần. Nên các sao nữ, ngoại trừ Song Ngư ra thì tất cả đều rất háo hức. Hôm nay anh là tài xế.

Song Ngư ngồi ở ghế cuối cạnh cửa sổ, gương mặt không có vẻ gì là hứng thú với chuyến đi. Cũng phải thôi, vì lúc này đây cô đang lo lắng cho Xử Nữ. Xử Nữ biến mất đã mấy ngày nay, cô cho người đi tìm kiếm nhưng vẫn

31. Chương 30

- Ừm... - Cự Giải mơ màng tỉnh lại, cô khó khăn mở mắt. Sự hoảng loạn dâng lên khi phát hiện mình đang bị treo lơ lửng trong không trung, mà bên dưới là biển rộng - Yết ca - cô gọi khi tầm mắt rơi đến hình ảnh của Thiên Yết cùng những người khác.

- Giải nhi, cậu không sao chứ? - Sư Tử lớn tiếng hỏi.

- K-không sao - mặc dù là đang sợ hãi nhưng Cự Giải vẫn mỉm cười, nụ cười yếu ớt, để mọi người có thể an tâm - Chị Xử - Cự Giải gọi khi nhìn đến Xử Nữ cũng đang trong hoàn cảnh như mình. Trên đầu còn chảy máu.

- Sao đây? Người mà cậu chọn sẽ là... - Thiên Ưng nhường mảy nhìn Thiên Yết, đợi lựa chọn của anh.

Suy nghĩ một lúc. Chần chừ hồi lâu, Thiên Yết cũng đã có quyết định. Nắm tay anh xiết chặt thành nắm, chỉ hận không thể lao đến mà bóp chết Thiên Ưng. Nếu chỉ có thể chọn một người vậy thì...

- Tôi chọn...

- Không..cần.

Khi Thiên Yết vừa mở miệng thì tiếng của Xử Nữ vang lên một cách yếu ớt. Xử Nữ, cô đã tỉnh.

- C..Chị - Cự Giải mừng rỡ gọi khi trông thấy Xử Nữ mở mắt.

Xử Nữ mở mắt, do vết thương trước trán đang chảy máu nên có chút che khuất tầm nhìn của Xử Nữ. Cô khó khăn trông việc nhìn mọi người, phải mất một lúc cô mới có thể nhìn rõ. Người đầu tiên mà ánh mắt Xử Nữ chạm đến là anh. Thiên Yết.

Nở nụ cười yếu ớt, cô nói:

- Thiên..Yết!

- Xử nhi - Thiên Yết xót xa nhìn người con gái anh yêu đang phải gặp nguy hiểm nhưng anh lại chẳng thể làm gì được.

Xử Nữ lắc nhẹ đầu. Cô đã nghe thấy tất cả, Thiên Ưng bắt anh phải chọn giữa cô và Cự Giải, ông ta muốn cô phải sống trong đau khổ. Cô sẽ không cho ông ta toại nguyện.

- Thiên Yết! Anh..không cần phải khó xử, không cần phải đắn đo để chọn. Anh có nhớ đã từng hứa với tôi chấp nhận một yêu cầu mà tôi đưa ra, bây giờ...tôi muốn anh thực hiện nó.

- Không. Anh không thể. Xử nhi! Anh...anh nợ em quá nhiều, vẫn chưa làm được gì cho em, anh không thể, không thể được.

Thiên Yết biết yêu cầu mà Xử Nữ muốn anh thực hiện là gì, nhưng làm sao anh có thể...

- Hãy chọn Cự Giải. Xin anh, thực hiện mong muốn cuối cùng của tôi. Thiên Yết! Quá khứ, là anh nợ tôi. Nhưng hiện tại, đã trả hết rồi. Giữa hai chúng ta không ai nợ ai nữa cả. Tương lai, anh hãy tìm một người nào đó yêu anh, có thể ở bên cạnh anh làm anh hạnh phúc. Có như vậy tôi mới không còn gì hối tiếc.

Xử Nữ di chuyển ánh mắt sang Thiên Bình, vẫn nụ cười yếu ớt xuất hiện trên khuôn mặt tái nhợt.

- Thiên Bình, tôi biết anh yêu Cự Giải, cho nên tôi muốn anh, trong khoảng thời gian anh còn trên thế giới này hãy chăm sóc em ấy, yêu thương...em ấy. Anh cũng đã từng hứa với tôi ba việc, anh còn nhớ không?

Thiên Bình ánh mắt phức tạp nhìn Xử Nữ, gật đầu.

- Nhớ.

- Được. Tôi muốn anh thực hiện ba việc mà tôi nói. Thứ nhất, hãy yêu thương Cự Giải. Thứ hai, hãy luôn bên cạnh em ấy. Thứ ba, làm em ấy hạnh phúc.

- Được - Thiên Bình khó khăn gật đầu, chấp nhận yêu cầu của Xử Nữ.

Ánh mắt Xử Nữ lại nhìn sang Cự Giải.

- Hãy sống hạnh phúc.

Cự Giải nhìn Xử Nữ, cô liên tục lắc đầu. Xử Nữ nở nụ cười nhìn một lượt mọi người.

- Xin lỗi vì tất cả. Tạm biệt.

- Đừng mà.

Mọi người gương mặt bàng hoàng cùng kinh hãi khi nhìn Xử Nữ tự cắt đứt dây trói. Thiên Ưng cũng không thể ngờ rằng, Xử Nữ lại có thể làm như vậy.

Và cứ như thế, Xử Nữ rơi xuống biển trước mặt mọi người.

- Xử Nữ.

- Không.

*

**

***

****

***** Kết thúc Yết - Xử *****

- 5 năm sau -

Ở một ngôi biệt thự gần bờ biển.

Bầu trời cao xanh vời vợi, biển sâu xanh thẳm, bãi cát trắng kéo dài. Sóng biển không cuộn trào mãnh liệt mà dịu dàng vỗ về bờ cát trắng, sau đó lưu luyến rút đi rồi tan biến, gió mát lạnh mà ướt át nhưng không hề có mùi tanh của biển cả, ánh mặt trời êm dịu phủ màu vàng nhạt lên quang cảnh trước mắt. Vài chiếc lá cây xanh biếc điểm xuyến trước biệt thự khiến cho bức tranh phong cảnh càng thêm hài hòa cân đối.

Ngôi biệt thự chiếm diện tích cũng không lớn lắm, kiến trúc sân có thể đồng thời tiếp nhận ba hoặc bốn chỗ đặt trước của các thượng khách.

Ở một căn phòng trong ngôi biệt thự. Căn phòng tuy không được thiết kế sang trọng nhưng vừa mới liếc mắt là có thể nhận thấy đồ nội thất tuy giản đơn nhưng đắt tiền, thiết kế màu sắc đậm đen tinh giản khiến cho người ta có cảm giác thoải mái. Trên chiếc giường trắng, một cô gái đang nằm đó.

Cạch

Sau tiếng mở cửa, một chàng trai bước vào. Bước đến ban công, đưa tay nhẹ mở cửa, gió lạnh mát rười rượi thổi vào, rèm cửa màu trắng tung bay, nhìn cảnh sắc bên ngoài, chàng trai quay lại nhìn về phía cô gái đang nằm trên giường kia. Cô như một thiên sứ, hai mắt nhắm nghiền trông như là đang ngủ. Phải, cô chỉ là đang ngủ thôi. Nhưng mà...có phải cô ngủ quá lâu rồi không? 5 năm, cô đã nằm đó tận 5 năm rồi. Anh đã chờ cô, chờ cũng rất lâu rồi. Cô còn muốn anh phải đợi bao lâu nữa?

Bước đến ngồi bên cạnh cô, nắm lấy tay cô áp lên má mình, chàng trai lên tiếng:

- Xử nhi! Em là cô gái ham ngủ, đã ngủ lâu như vậy nhưng vẫn còn muốn ngủ nữa, vẫn chưa chịu tỉnh dậy sao, hả? Em có phải hay không là đang trừng phạt anh? Vậy được, nếu muốn em cứ trừng phạt, bất luận như thế nào anh cũng không buông tay em ra nữa. Em muốn ngủ bao lâu thì ngủ, 5 năm nữa, 10 năm nữa hay 15 năm anh vẫn sẽ đợi. Sở Thiên Yết này, nguyện đợi em cả đời.

Phải. Người nằm trên giường kia là Xử Nữ, và người đã tìm được cô là Thiên Yết. 5 năm trước, lúc cô rơi xuống biển. Dù ai có nói thế nào anh cũng không tin rằng Xử Nữ đã chết, mà không phải chỉ có mình anh, còn có Song Ngư, cô vẫn không ngừng tìm kiếm Xử Nữ, đến hiện tại vẫn chưa bỏ cuộc. Anh cũng đã tìm cô rất vất vả, và có lẽ ông trời còn thương anh nên đã cho anh tìm thấy cô sau một tuần nỗ lực tìm kiếm. Cô được một gia đình ngư dân tìm thấy, vì không biết cô là ai nên đã giữ cô lại. Chăm sóc cô. Trong lúc người của anh đi tìm cô, thì nghe được có một người dân trong làng đã nhìn thấy cô lênh đênh trên biển lúc đi đánh cá, lúc mang cô lên thuyền kiểm tra hơi thở, mặc dù rất yếu nhưng ông ấy vẫn quyết định đưa cô về nhà và mời bác sĩ trong làng đến xem tình hình của cô. Lúc anh đến đưa cô trở về, gọi bác sĩ giỏi nhất đến kiểm tra tình hình của cô, anh mới yên tâm phần nào, nhưng vị bác sĩ đó còn nói, mặc dù cô giữ được mạng sống nhưng có thể cô sẽ như vậy mãi. Có thể tỉnh lại, hoặc có thể không. Anh cũng từng hỏi, vậy cơ hội cô tỉnh lại là bao nhiêu, và thời gian là bao lâu. Ông chỉ lắc đầu mà nói với anh: "Có thể là 2, 3 năm, 5, 6 năm, 10 năm hoặc có thể...là cả đời". Ông ấy khuyên anh bỏ cuộc vì cơ hội cô tỉnh lại là rất thấp. Khi đó anh chỉ mỉm cười mà nói:

"- Tỉnh lại cũng được, không tỉnh lại cũng được. Tôi vẫn sẽ đợi cô ấy"

Và cho đến hiện tại anh chưa bao giờ hối hận vì quyết định của mình.

Miết nhẹ lên chiếc nhẫn đã yên vị trên ngón áp út của cô, anh nhẹ hôn lên bàn tay cô. Chiếc nhẫn này là anh đã tự tay đeo cho cô từ 5 năm trước, như để muốn nói với tất cả mọi người, cô là người của anh, là người mà cả đời này anh chấp nhận chờ đợi, sẽ không thay đổi. Vốn là một cặp, nhưng chiếc còn lại anh đã lồng nó vào một sợi dây chuyền và đeo lên cổ của cô, anh muốn cô sẽ tự tay đeo nó vào cho anh khi cô tỉnh dậy.

- Anh đợi em.

Reng reng

Tiếng chuông điện thoại của anh vang lên không ngừng, nhìn cái tên nổi trên màn hình anh khẽ cau mày, nhưng rồi cũng nghe máy. Chưa kịp nói gì thì người bên kia đã tuông một tràn.

"- Nè Thiên Yết, cậu lặn đâu mất tăm vậy. Sắp tới là hôn lễ của tôi và Kim Ngư, cậu mà không xuất hiện thì coi chừng đấy. Mà cậu có rãnh không, nếu rãnh thì giờ ghé qua đây chút đi" - bên kia giọng Song Tử cứ sang sảng.

- Được rồi - quãng cho Song Tử hai tầng băng, Thiên Yết cúp máy cái rụp, anh có thể nghe được tiếng Song Tử ú ớ bên kia đầu dây.

- Đợi anh - cúi người, đặt một nụ hôn lên trán Xử Nữ, anh xoay người rời đi.

Tạch

Cánh cửa vừa khép lại, bên trong này, tay Xử Nữ khẽ động.

- Ngày hôm sau -

Xử Nữ nằm trên giường, hai mắt cô khẽ động rồi dần dần mở ra. Cô có chút khó khăn mở mắt, hai mắt cứ mở ra rồi lại đóng lại, cứ như thế lặp lại rất nhiều lần chỉ để quen dần với ánh sáng. Sau khi đã thích nghi được với ánh sáng, Xử Nữ ánh mắt lạ lẫm nhìn mọi thứ xung quanh một lượt. Cô chóng tay, có chút khó khăn ngồi dậy. Cô tự hỏi nơi này là nơi nào, tại sao cô lại ở đây? Lại đưa mắt nhìn quanh, ánh mắt Xử Nữ dừng lại trên một bức ảnh treo tường.

Đặt hai chân xuống nền sàn lạnh, Xử Nữ từ từ đứng dậy. Có lẽ do nằm quá lâu nên cô gặp khó khăn trong việc đứng dậy và đi lại, cũng như khi này phải mất một lúc lâu cô mới có thể thích nghi được với ánh sáng. Hiện tại cũng vậy. Mất một khoảng thời gian để Xử Nữ có thể đứng dậy, bước từng bước đến gần với bức ảnh treo trên tường kia. Xử Nữ nhìn bức ảnh một cách chăm chú. Là bức ảnh các sao chụp chung lúc nhỏ. Trên môi tất cả đều nở nụ cười hạnh phúc. Đưa tay miết nhẹ lên bức ảnh, cô dừng lại ở chỗ mình trong bức ảnh, lại di chuyển một chút sang người con trai đứng ngoài cùng, bên cạnh mình. Cô biết người này. Là...Thiên Yết.

Cạch

Tiếng mở cửa thu hút sự chú ý của Xử Nữ. Cô quay sang nhìn về phía cánh cửa vừa mở, nơi đó xuất hiện một người. Mà người đó cũng đang nhìn cô, ánh mắt trông có vẻ ngạc nhiên lắm.

Dường như nhận ra người đứng trước cửa là ai, Xử Nữ khẽ nở nụ cười, môi mấp máy, cô khó khăn nói ra tên người đó.

- Th..Thiên Yết...

Khi Xử Nữ gọi xong tên anh cũng là lúc Thiên Yết chạy như bay đến chỗ Xử Nữ, ôm chầm lấy cô. Cô đã tỉnh rồi, cuối cùng thì cô cũng đã tỉnh rồi. Thiên Yết vui mừng như muốn điên lên, ôm siết lấy Xử Nữ cứ như sợ rằng nếu buông ra thì cô sẽ biến mất vậy.

- Cuối cùng em cũng đã tỉnh rồi, con sâu ham ngủ này - Thiên Yết khẽ trách móc, nhưng trong lời nói là sự sung nịnh đến tận trời.

Cuối cùng anh cũng đợi được rồi.

*

**

***

****

*****

- Một thời gian sau -

- Biệt thự Lãnh gia -

- Thiên Bình, anh mau nhanh lên, chúng ta sắp trễ rồi - Cự Giải ngồi ở cửa ra vào mang giày vừa hối thúc Thiên Bình vẫn đang thông thả đi xuống lầu.

- Được rồi, có gì mà phải gấp gáp. Cứ từ từ thôi - vừa cài nút tay áo, Thiên Bình nói.

- Từ từ gì nữa, hôm nay là ngày kết hôn của Kim Ngưu, chúng ta không thể đến trễ.

- Rồi rồi rồi, dù gì cũng chưa trễ đâu, cứ chậm chậm thôi, không

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/con-ai-de-y-nuoc-mat-em-roi>